

தடம்

சுவடு-3

2002

கலை கலாசார மன்றம்,
வவுனியா வளாகம்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்,
வவுனியா.

With best compliments from:

SCULO

EXPERT IN GENTS TAILORING

PREPARED FOR WEDDING SUITS

NO.83, FIRST FLOOR, MODERN MARKET, BAZAAR STREET, VAVUNIYA.

With best compliments from:

WASTEC

COMPUTER CENTRE

Ten years services in computer fields.

Ambar Road,
Vavuniya.

☎ 92472764
E-mail: Wastec@vsnl.com
Website: www.wastec.com

With best compliments from:

KTPM

COMPUTER TRAINING CENTRE

Training, Software development, computer
Sales & Maintenance

Nar. 29, Temple Road,
Karanmathada,
Vavuniya.

☎ 924-2000
Fax: 924-2000
E-mail: ktpm@vsnl.com

தூய்ம்

—கலை இலக்கிய சஞ்சிகை—

சுவடு - 03

மலராசிரியர்

நிஷாந்தினி திருச்சிற்றம்பலம்

கலை கலாசாஸ்திர மன்றம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகம்.

வவுனியா.

2002

வினா

-கணிதப் பரிசுக்காக-

80 - பக்க

வினா

பரிசுக்காக

வினா

வினா

வினா

2005

துணைவேந்தரின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாக கலை கலாசார மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் “தடம்” எனும் இலக்கிய சஞ்சிகை சுவடு - 3க்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இவ்வளாகத்தில் கலை கலாசாரத்திற்கென தனியான மன்றமொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு இவைசார் ஆக்கங்களை உள்ளடக்கி இலக்கிய சஞ்சிகை காலந்தோறும் வெளியிடப்படும் நிகழ்வு மகிழ்ச்சியை தருகின்றது. இச்சஞ்சிகையின் தொடர் வெளியீடு மாணவர்கள் மத்தியில் கலை கலாசார ஆளுமை வளர்ச்சிக்கு ஓர் ஊக்குவிப்பாக அமையும்.

வாழ்க்கையானது, குறிப்பாக இந்துக்களின் வாழ்க்கை கலை, கலாசாரம், பண்பாடு என்பவற்றோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. அத்துடன் கலை பெருமானங்களும் அவற்றின் விழுமியங்களும் வாழ்வியல் நிலைகளோடு கலந்திருக்கின்றன. எனவே சிறந்த கலை கலாசார நிகழ்ச்சிகளையும் இவை சார்ந்த ஆய்வுகளையும் முன்னெடுப்பதன் மூலம் இளம் சமூகத்தினிடையே குறிப்பாக மாணவர்களிடையே சிறந்த கலை கலாசார பண்புகளை உருவாக்க முடியும்.

இந்த வகையிலே கலை கலாசார மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் தொடர் சஞ்சிகையும் முற்படுவது வரவேற்கத்தக்கது. சஞ்சிகை மட்டும் வெளிக்கொணர்வதோடு நின்றுவிடாமல் மாணவர்களிடையே சிறந்த கலை கலாசார விழுமியங்களுக்கும், முழுமையாக ஆளுமை விருத்திக்கும் ஏற்ற வகையில் கலை கலாசார செயற்திட்டங்களை முன்னெடுப்பதுடன் இவை சார்ந்த தெரிவாக பயிற்சியும் முழுமையாக வழங்கப்பட வேண்டும். இதற்கு ஆரம்ப எடுத்துக் காட்டாக அம்மன்றத்தின் செயற்பாடுகளும் சஞ்சிகை வெளியீடும் அமையுமென நம்புகின்றேன்.

மேலும் இம்மன்றத்தின் ஆரம்ப பிரதிபலிப்பாக அமையும் “தடம்” தொடர் சஞ்சிகை கலை கலாசார பொக்கிஷங்கள் மென்மேலும் வளர்ப்பதற்கு ஏதுவாக சிறந்த ஆக்கங்கள், ஆய்வுக்கட்டுரைகளுடன் தொடர்ந்து வெளிவர வேண்டுமென கூறி இம்மன்றத்தின் ஆரம்பத்திற்கும் அதனது தொடர்ந்த செயற்பாடுகளுக்கும் உழைத்த அனைவருக்கும் எனது நன்றியைக் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

பேராசிரியர் பொ.பாலசுந்தரம்பிள்ளை
துணைவேந்தர், யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

21.02.2002

வளாக முதல்வரின் வாழ்த்துக்கள்

வவுனியா வளாக கலை கலாசார மன்றத்தினரின் "தடம்" சஞ்சிகையின் மூன்றாவது சுவடு வெளியீட்டுக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். வவுனியா வளாகத்தில் கலைப்பீடம் ஒன்றில்லாதபோதும் எமது வளாக மாணவர்களின் கலை கலாசார மன்றம் திறம்பட இயங்கி சஞ்சிகையொன்றை வருடாவருடம் வெளியிடுவதை மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

மாணவர்கள் தத்தமது ஆற்றல் களை வெளிக்கொணர்வதற்குரிய பல வழிகளில் சஞ்சிகைகளும் ஒன்று. மாணவர்கள் தமது கலை கலாசார ஈடுபாட்டையும், எழுத்தாற்றலையும், இச்சஞ்சிகை மூலம் வெளிக்காட்டுகிறார்கள். இது மாத்திரமன்றி இம்மன்றத்தினர் இந்து, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமியம், ஆகிய சமயத்தினரின் முக்கிய விழாக்களையும் கொண்டாடி கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தி வருகிறார்கள். ஒரு சமயத்தினரின் விழாவில் ஏனைய சமயத்தினரும் பங்குபற்றி ஒற்றுமையையும் நிலைநாட்டி விழாவையும் சிறப்பித்து வருகின்றனர். இந் நிகழ்வானது மலர்ந்து வரும் சமாதானத்திற்கு ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும்.

பேராசிரியர் சு. மோகனதாஸ்
வளாக முதல்வர்.
16.04.2002

வியாபாரக் கற்கைகள் பீடாதிபதியின் ஆசிச் செய்தி

யாழ்ப்பாணக் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாக கலை, கலாசார மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் “தடம்” சஞ்சிகையின் சுவடு மூன்றிற்கு இவ் ஆசிச்செய்தியை எழுதுவதில் மிகவும் அகமகிழ்கிறேன்.

தமிழ் சமூகத்தின் கலை கலாசார விழுமியங்களை வெளிப்படுத்தும் நோக்கிலும், மாறிவருகின்ற சர்வதேச அரசியல் பொருளாதார பண்பாட்டு பின்புலத்தில் எமது விழுமியங்களையும் பெறுமானங்களையும் விமர்சிப்பதற்கும் இளம் சிந்தனையாளர்களுக்கு களமாக விளங்கும் தடம் சஞ்சிகை, கடந்த காலத்தினைப்போன்று புதிய தலைமுறையின் நவீன சிந்தனையில் பிறந்த பல ஆக்கங்களை உள்ளடக்கியிருக்குமென நம்புகின்றேன். இந்த ஆண்டு வவுனியா வளாகத்தின் முதலாவது அறுவடை நாட்டுமக்களின் நலனுக்காக, சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்க தயாராகிறது. இவர்களது செயற்பாடுகள், வினைத்திறன், இயல்திறன் என்பவற்றை வைத்தே எமது கல்வி நிறுவனத்தினை சமூகம் மதிப்பிடப்போகின்றது. இவர்கள் நல்ல தலைவர்களாக, முகாமையாளர்களாக, சமூக நலன் விரும்பிகளாக விளங்குவார்கள். எமக்கும், எமது நிறுவனத்திற்கும் பெருமை தேடித்தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறேன்.

“தடம்” சஞ்சிகையின் மலர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்த மாணவர்களுக்கும், கலைகலாசார மன்றத்தின் நிறைவேற்று குழுவினருக்கும் பெரும் பொருளாளருக்கும் எனது உள்ளம் கனிந்த பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

“தடம்” சஞ்சிகை மேலும் பல சுவடுகளைப் பதித்து சமூகத்தின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்புச்செய்ய வேண்டும் என்று ஆசிகூறி வாழ்த்துகிறேன்.

கி.நந்தகுமாரன்,

பீடாதிபதி.

வியாபார கற்கைகள் பீடம்

கலைக்கழக கிராமியம்
தமிழ் கலை கல்விக்கழகம்

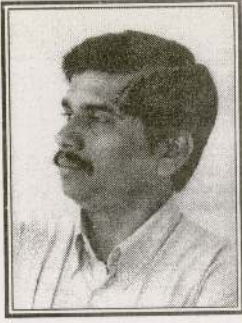
பிரயோகபீட பீடாதிபதியின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் இணைக்கப்பட்ட கல்லூரியாக இருந்த காலம் தொடக்கம் கலை கலாசார மன்றம் தமிழர்களின் கலையைப் பேணுவதிலும், வளர்ப்பதிலும் பெரும் பங்கு வகித்து வந்துள்ளது. இம் மன்றத்தினரால் வெளியிடப்படுகின்ற தரமான தடம் சஞ்சிகை மூன்றாவது வெளியீட்டிற்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இச் சஞ்சிகையை எம் மாணவரின் பல்வேறு திறன்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வருவதற்கு களமாக அமைகின்றது. அத்துடன் எமது மாணவர்களால் கொண்டாடப்படும் கலைநிகழ்ச்சிகள், சமய விழாக்கள் போன்றவை தமிழர்களின் பாரம்பரிய கலாசார பண்பாட்டு நெறிகளை வெளிக்கொணருவையாக அமைந்துள்ளன.

இச்சஞ்சிகையை தரமானதாக உருவாக்கப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள், எமது தமிழர்களின் பண்பாட்டு ஒழுக்கங்களைப் பேணும் எமது கலைகலாசார மன்றத்தினர் என்பதில் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதோடு இச்சஞ்சிகை சிறப்பாக வெளிவர முன்னின்று உழைத்த அனைவருக்கும் பாராட்டுக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

கலாநிதி க. அ. ஸ்ரீகிருஷ்ணராஜ்
பீடாதிபதி
பிரயோக வீஞ்ஞான பீடம்
10.04.2002

மன்றப் பெரும் பொருளாளர் ஆர்ச் செய்தி

கடந்த ஒரு தசாப்த காலமாக இயங்கிவரும் யாழ்பல்கலைக்கழக வவுனியா வளாகத்தின் கலை கலாசார மன்றம் பல்கலைக்கழக மாணவர்களிடையே கலை இலக்கிய விழிப்புணர்வையும் அதனுடாக சமூக பிரக்ஞையையும் ஏற்படுத்த பாடுபட்டு வருகின்றது. பாடவிதானத்திற்குட்பட்ட கல்வி நடவடிக்கைகளை உத்வேகத்தோடு மேற்கொள்வதற்கு துணைபுரிவனவே கலை இலக்கிய நடவடிக்கைகளாகும். வாழ்வு தரும் சங்கடங்களிலிருந்தும், சூழல் நிர்ப்பந்தங்களில் இருந்தும் விடுதலைபெற்று சுயாதீனத்தோடும், மன எழுச்சியோடும் தனது மாணவப்பருவத்தை சிறப்புற பயன்படுத்துவதற்கு, இக்கலை இலக்கிய நடவடிக்கைகள் வழிவகுக்கின்றன.

“ஆடுதல், பாடுதல், சித்திரம், கவி, ஆதியனைய கலைகளில் உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர் ஈனநிலைகண்டு துள்ளுவர்” என்ற மகாகவி பாரதியாரின் கருத்துக்கு இணங்க கலை இலக்கிய ஈடுபாட்டைப் பெறும் மாணவர்கள் சமூகப்பிரச்சினைகளிலும் தம் கவனத்தைச் செலுத்தி குறிப்பிடத்தக்க பணிகளை ஆற்றுவர். இன்றைய உலகமயமாதல் சூழலில் தம் மண்ணின் வேர்களை அறுத்துக் கொண்டு மேற்குலகின் திக்கற்ற வாழ்க்கையில் தம் முகவரிகளை இழக்கும் எம் சந்ததியினரின் வழித்தோன்றல்களாக இல்லாமல் எமக்கென்று உள்ள விழுமியங்களை கட்டிக்காத்து எம்மண்ணில் புதிய உலகை நாம் காணவேண்டும். அதற்கான தேடல்களாக எமது கலை இலக்கிய பயணம் அமைய வேண்டும்.

அந்த வகையில் எம்மன்றம் பல்வேறு கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளை நடாத்தி வருகின்றது. சிறுகதை எழுத்துப்பட்டறை, நாடக பட்டறை, மற்றும் இலக்கிய கருத்தரங்குகள் என்பனவற்றோடு பண்பாட்டு நிகழ்வுகளையும் நடாத்தி வருகின்றது எம்மன்றம். இவற்றின் உச்சக்கட்ட நடவடிக்கையாக வெளியிடப்படும் “தடம்” இதழின் மூன்றாவது சுவடு வெளிவருகின்றது. அது மேன்மேலும் தனது பல சுவடுகளை வெளியிட்டு மாணவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் சிறப்புற வாழ வழிகாட்டட்டும் என வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்
ஆங்கில வீரவுரையாளர்,
ஆங்கில மொழி போதனைத் துறை.

தடம் தொடர்ந்து தடம்பதிக்கட்டும்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகத்தின் கலைகலாசார மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் இலக்கியசஞ்சிகையான தடம் சுவடு 3 ஐ வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

வளாகத்தில் வெறுமனே கல்வி கற்றலோடு நின்றுவிடாது எமது கலைகலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களை வளர்ப்பதற்கும் நமது ஆற்றல்களை வெளிகொண்டுவருவதற்கும் எமது மன்றம் களமமைத்துக் கொடுக்கிறது. அந்தவகையில் தடம் - சுவடு 3 இளம் சமுதாய உள்ளக்கிடக்கைகளை உள்ளடக்கி வெளிவருகிறது.

இத்தடம் சுவடு 3 மன்றக்காப்பாளர், பெரும் பொருளாளர், விரிவுரையாளர்கள், செயற்குழு உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஏனைய நமது அங்கத்தவர்களினதும் அர்ப்பணிப்பால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மன்றம் மேலும் இவ்வாறான வெளியீடு தொடர்ந்து வெளியிட வேண்டுமென உளமார வாழ்த்துகிறேன்.

ஏ.அரல்குமார்
மன்றத்தலைவர்
பிரயோக வீஞ்சூன பீடம்
12. 04. 2002.

நன்றி நவிலல்

எமது கலை கலாசாரமன்றம் தனது எட்டாவது வயதில் தனது தடத்தினை மீண்டும் இவ்வுலகில் தடம் பதிக்க வருகிறது. அதுவே எமது மன்றத்தின் படைப்பான தடம் சுவடு மூன்று. இது தன்னகத்தே எமது மாணவர்களின் அரிய பல ஆக்கங்களையும், எம் சமூகத்திலுள்ள சான்றோர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்களது படைப்புகளையும் இன்னும் பல அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி வெளிவருகிறது.

இச் சுவடானது பலரினதும் உள்ளத்து சிறந்த உணர்ச்சிகள், தற்கால நிலமைகளை வெளிக் கொணரும் வடிவங்கள், சிந்திக்கத்தூண்டும் சிந்தனைத்துளிகள், தத்துவக்கருத்துகள் மற்றும் பல இலக்கண இலக்கிய கருத்துக்களையும் தாங்கிவருகிறது. இத் தடமானது இதனை மனம் பதியவைப்போரை சிந்தனைச் செல்வங்கள் ஆகவும், ஒரு சிறந்த கருத்து முன்னோடிகளாகவும் ஆக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய சஞ்சிகையானது எமது மக்களிடையே ஒரு தேடும் ஆற்றலையும், தொடர்ந்து வரவிருக்கும் இவ்வகைச் சஞ்சிகைகளை தேடிப்படிக்குமாற்றலையும் வளர்த்து வருகிறது. இதன் மூலம் எமது தடமானது ஒரு சிறந்த முன்னோடியான சமுதாயத்தை உருவாக்குவது திண்ணம்.

மேலும் இச்சஞ்சிகையானது எமது மன்ற உறுப்பினர்களது அயரா முயற்சியினாலும், வழிநடத்தும் ஆசான்களின் நெறிப்படுத்தலினாலும் ஒரு சிறந்த, அழகிய, அறிவுக்களஞ்சியமாக வெளிவருகிறது. இவர்கள் அனைவருக்கும் எமது உளம் கனிந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். இன்னும், எமது தடம் வளர ஆக்கங்கள், ஊக்கங்கள் தந்துதவும் மற்றும் அனைவருக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இவ்வாறே, இனிவரும் காலங்களிலும் எமது தடம் வயதில் வளர்ந்து, பருமனில் பருத்து, உலகம் பவனிவர உங்கள் அனைவரதும் ஆக்க, ஊக்கங்களை எதிர்பார்த்து நன்றியுடன் காத்துநிற்கின்றோம்.

பகீரதி. தங்கராஜா
மன்றச்செயலாளர்,
பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்
06. 03. 2002.

கலை கலாசார மன்றம்
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகம்

செயற்குழு உறுப்பினர்கள்
12. 04. 2002.

பேரங்கர்	:	பேராசிரியர் சு. மோகனதாஸ் (முதல்வர், வவுனியா வளாகம்.)
பிரதமப் பிராநுஸாஸர்:	:	திரு. க.ஸ்ரீகணேசன் (ஆங்கில விரிவுரையாளர், வவுனியா வளாகம்.)
தலைவர்	:	ஏ. அரஸ்குமார்
உபதலைவர்	:	கி. சதீஸ்குமார்
செயலாஸர்	:	த. பகீரதி
உபசெயலாஸர்	:	சி. அமராவதி
பிராநுஸாஸர்	:	ம. சிவஐங்கரன்
பத்திராத்திபர்	:	தி. நிஷாந்தினி
உறுப்பினர்கள்	:	ந. தயாகரன் ஜெ. லிவிங்ஸ்ரன் ப. காயத்ரி ஜெ. யுகாண்டன் த. சத்தியசீலன் ஜெ. கொக்கின்சன்

வடிவமைப்பு
கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்
க. ரணேஷ் (மல்ரீவிஷன்)
கணனி அமைப்பு:- செ.ரஜனி
அச்சு:- மல்ரீவிஷன் ப்ரின்ரேர்ஸ்
குடியிருப்பு, வவுனியா.

அட்டைப்படம்
ப. சீவஅன்பு
(நிலஅளவைத் திணைக்களம்)

பெரிய கல்வியியல் நூல்
 தமிழ்நாடு அரசுப் பதிப்பு

பெரிய கல்வியியல் நூல்
 13. 04. 1967

பெரிய கல்வியியல் நூல் (பெரிய கல்வியியல் நூல்)	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல் (பெரிய கல்வியியல் நூல்)	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல்	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல்	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல்	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல்	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல்	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல்	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல்	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்
பெரிய கல்வியியல் நூல்	:	பெரிய கல்வியியல் நூல்

பெரிய கல்வியியல் நூல்
 13. 04. 1967
 (பெரிய கல்வியியல் நூல்)

பெரிய கல்வியியல் நூல்
 13. 04. 1967
 (பெரிய கல்வியியல் நூல்)

**கலை கலாசார மன்றம்
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் வெளியியா வளாகம்
செயற்குழு உறுப்பினர்கள்**

இருப்பவர்கள்	--	த. பகீர்தி (செயலாளர்), க. ழீக்கணேசன் (பெரும்பொருளாளர்), பேராசிரியர் க.மோகனதாஸ் (முதல்வர் & போசகர்), ஏ.அரஸ்குமார் (தலைவர்), தி.நிஷாந்தினி (பத்திராதிபர்)
நிற்பவர்கள்	--	ந. தயாகரன் (உறுப்பினர்), ஜெ.லிவிங்ஸ்டன்(உறுப்பினர்), சி. அமராவதி (உபசெயலாளர்), பகாயத்தி (உறுப்பினர்), ம. சிவஜங்கரன் (பொருளாளர்), ஜெ.யுகாண்டன் (உறுப்பினர்)
சமூகமளிக்காதவர்	--	கி. சதீஸ்குமார்(உபதலைவர்), த.சத்தியசீலன்(உறுப்பினர்), ஜி. கொக்கின்சன் (உறுப்பினர்)

உள்ளடக்கம்

தலைப்பு

பக்கம்

கட்டுரைகள்

01.	தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வு முன்னோடி- தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை
கலாநிதி. செ. யோகராசா	01
02.	கல்வியும் இலக்கியமும்
பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்	05
03.	வன்னிப்பிரதேச நாவல் இலக்கிய முன்னோடி- த.கைலாசபிள்ளை அவர்கள்
முல்லைமணி வே. சுப்பிரமணியம்	09
04.	தமிழ்க் காப்பிய மரபில் கம்பராமாயணம்
சந்தானாள் செபஸ்டியான், விரிவுரையாளர்	13
05.	கம்பனின் இயல், இசை, நாடகம்
கம்பவாரிதி இ. ஜெயராஜ்	15
06.	வாழ்க்கையில் உயர்கல்வியின் பங்கு
தி.திசுநுபன்	23
07.	மானிட வாழ்வில் இலக்கியங்களின் பங்கு
தி. நிஷாந்தினி	27
08.	இசைக்கலை
காயத்திரி தில்லைநாதர்	29
09.	மாணவர்களும் வன்முறையும்
காயத்திரி தில்லைநாதர்	31
10.	நேர்காணல்
திரு.ந. இரவீந்திரன், விரிவுரையாளர்	33

கவிதைகள்

11.	நீயும் ஓர் காரணம்
உறுதி
தாரணி வேதநாயகம்	43
44
12.	நிசப்தமான ஓர் இரவி(ன்)ல் விடிவுக்கான முழுக்கம்
இரா. காண்டபன்	45
13.	இவைபோதுமா?
பி.றெமிஜியா	47
14.	மௌனம் கலைத்துவிடு
மண்ணின் மைந்தா
ஏ. முகுந்தன்	48
49
15.	எதைப் புரிந்து கொண்டோம்?
செல்வி காயத்திரி சிறிஸ்கந்தராஜா	50
16.	அந்தி
வி. சிவஞானம்	51
17.	உன்னை உணர்ந்து
யா.றொபின்சன் சதீஸ்குமார்	52
18.	யாசிப்பு.....
செல்வி செல்வநிதி செல்வராசா	53
19.	நம்பிக்கை மட்டும் அிகவிளக்காய் ஒளிபரப்பும்
பிரபாலினி சுந்தரலிங்கம்	54
20.	நல்ல காலம்
ஏ.அரஸ்குமார்	56

21.	அது இல்லை பகீரதி தங்கராசா	57
22.	காதலிக்க வேண்டியவை இரட்ணம் சிவரஞ்சன்	58
23.	வேறுபாடு... கு.நவநிதா	59
24.	சந்திப்பு ந. தவராசா	60

சிறுகதைகள்

25.	ஊன்றுகோல் காயத்திரி தில்லைநாதர்	61
26.	நழுவல் தரும் மருதமரம் மிதுனா பாலசிங்கம்	65
27.	வானவில் கனவு இரா. காண்டபன்	71
28.	அர்ப்பணிப்புக்கள் பிரபா கனகசபை	73
29.	சருகாய்ப் போன தளர் இரத்தினம் சிவரஞ்சன்	77
30.	நஜம் ச. மயூரவதனன்	81
31.	தீட்டாத ஓவியம் ஐ. எல். அன்வர் சித்தீக்	85
32.	சீறநண்டு கரைமீது	89
33.	பகீரதி தங்கராசா குடும்பம் தாரணி வேதநாயகம்	91
34.	பல்கலைக்கழக நண்பர்கள் மு. ச. ஹிதாயத்துல்லா	97

அரங்க எழுத்துருக்கள்

35.	ஒளிநாளை நோக்கி (கவிதா நிகழ்வு) கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்	99
	வாழ்க்கை (கதாநிகழ்வு) கிருஷ்ணன் சதீஸ்குமார்	103
	மலரும் மொட்டுக்கள் (நாடகம்) தாமினி பத்மநாதன்	105
	அம்மையே அப்பா (நாடகம்) குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	113
36.	பதிவுகள்	131

தமிழ் மொழி, இலக்கியவரலாற்று ஆய்வு முன்னோடி :

தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை

- கலாநிதி. செ.யோகராசா -

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்த ஈழத்து அறிஞர் பலர், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, தமிழ்மொழி, தமிழ்இலக்கணம், பதிப்பியல், உரைநடை முதலான துறைகளிலே குறிப்பிடத்தக்க பணிகள் ஆற்றியுள்ளனர். சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர், சைமன்காசிச்செட்டி, ஆனல்த சதாசிவம்பிள்ளை, மல்லாகம் வி.கனகசபைப்பிள்ளை, தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளை என நீளும் அப்பட்டியலிலே தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை (1864 - 1896) க்கும் முக்கியமானதொரு இடமுண்டு. ஆயினும், பத்துறை விற்பன்னராக விளங்கிய தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை (இனி, தி.த.ச என குறிப்பிடப்படுவர்) தமிழ் மொழி, இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுவளர்ச்சியில் பதித்துள்ள தடம் இதுவரை அறியப்படாததொன்று. ஆதலின், அது பற்றிச் சுருக்கமாகக் கோட்டுக் காட்டுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகின்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு தமிழ்மொழி, தமிழ் என்பது அன்றைய நிலையில் நிலையினைப் பெற்றிருக்கவில்லை. ஏனெனில், தமிழ் இலக்கிய பல படிநிலைகளைக் அன்றைய ஆரம்ப என்பது மொழியின் தொன்மை, மொழிக் தமிழ் இலக்கிய புலவர் வரலாறு, நூல் ஆய்வுபற்றியதாகவும் இத்தகைய ஆய்வுச் ஆய்வுகள், இத்தகைய அடிப்படைப் பிரச்சினை விஞ்ஞான பூர்வமான பற்றிய நவீன சிந்தனைகளை கொள்ளத் தக்கது.

தமிழ் இலக்கியவரலாற்று ஆய்வு என்பது புலவர் வரலாறு, நூல் வரலாறு, காவல் பற்றிய ஆய்வு பற்றியதாகவும் விளங்கியமை கண்கூடு. இத்தகைய ஆய்வுச் சூழலில் தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் ஆய்வுகள் இத்தகைய விடயங்கள் பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சனைகளில் கவனஞ் செலுத்துவதாகவும் விஞ்ஞான பூர்வமான முறையில் அவற்றை அணுகுவதாகவும் அவைபற்றிய நவீன சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதாகவும் விளங்கு கின்றமை மனது கொள்ளத்தக்கது.

இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வு இன்றுள்ளவாறான முழுமை அது தவிர்க்க இயலாததுங்கூட. வரலாற்று உருவாக்கமென்பது கொண்டதொன்றாகிறது. நிலையில் தமிழ்மொழி ஆய்வு பிறப்பு, மொழியின் குடும்பம் பற்றியதாகவும், வரலாற்று ஆய்வு என்பது வரலாறு, காலம்பற்றிய விளங்கியமை கண்கூடு. சூழலில், 'தி.த.ச'வின் விடயங்களை பற்றிய களில் கவனஞ் செலுத்துவதாகவும் முறையில் அவற்றை அணுகுவதாகவும் அவை வெளிப்படுத்துவதாகவும் விளங்குகின்றமை மனங்

முதலில் தமிழ்மொழி பற்றிய 'தி.த.ச'வின் நவீன சிந்தனைகள் குறித்து சுருக்கமாக அவதானிப்போம். தமிழ் மொழியின் பிறப்பு அன்றைய நிலையில் கடவுளுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டே பார்க்கப்பட்டுவந்தது. இலக்கணச்சுருக்கம் தந்த ஆறுமுகநாவலர் பின்வருமாறு கூறுவது இங்கு கவனத்திற்குரியது.

“சமஸ்கிருதம், தமிழ் என்னும் இரண்டு பாஷைக்கும் முதலாசிரியர் சிவபெருமான். சமஸ்கிருதமும் தமிழும் சிவபெருமானாலும், இருடிகளாலும் அருளிச் செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களை உடைமையாலும் ஆன்றோர்களால் தழுவப்பட்டமையாலும் தம்முள் சமத்துவம் உடையனவேயாம்”

பதிப்பியல் முன்னோடியான சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையின் கருத்தும் அத்தகையதே. அவர் கூறுவார்:

“தமிழும் சமஸ்கிருதம் ஈஸ்வரன்பால் உதித்த இரட்டைப் பிள்ளைகளாம். சமஸ்கிருதத்துக்குப் பாணினியும் தமிழிற்கு அகத்தியருந் செவிலித்தாயராயினர்”

அதே வேளையில் பல்வேறு துறைகளிலே நவீனசிந்தனைகளைக் கொண்டிருந்த பாரதியாரும் இவ்விடயத்தில் மேற்கூறியோருக்கு எவ்விதத்திலும் சளைத்தவரல்லர். அவரது பின்வரும் கூற்று இதனை மெய்ப்பிக்கின்றது:

“ஆதியில் பரமசிவனால் படைப்புற்ற மூல பாஷைகள் வடமொழியென்று சொல்லப்படும் சமஸ்கிருதமும் தமிழமுமேயாம் என்று பண்டைத் தமிழர் சொல்லியிருக்கும் வார்த்தை வெறும் புராணக் கற்பனையன்று தக்க சரித்திர ஆதாரங்களுடையது”

எனினும் தக்க சரித்திர ஆதாரங்கள் எதையும் கூறாதவரான (அவ்வாறு கூறமுடியாது என்பது வேறு விடயம்) பாரதியார், தமது கவிதையிலும் ஆதிசிவன் பெற்று விட்டான் என்று பாடிப் பெருமிதமுறுவது நாமறிந்ததே.

மேற்கூறியவாறாக, ‘தி.த.ச’ விற்கு முற்பட்டவர்களும் பிற்பட்டவர்களும் தமிழ்மொழியின் பிறப்புக் குறித்து பகுத்தறிவிற்கு முரணான விடயங்கள் முன்வைத்துள்ள சூழலில் ‘தி.த.ச’ வின் சிந்தனைகள் அவற்றிற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டவை. இவ்விடத்தில் ஒரு சான்றிணை மட்டும் கூறுவது போதுமானது. அது பின்வருமாறு:

“சிவபெருமானே தமிழ்ப் பாஷையைச் சிருஷ்டித்தாரென வைத்துக் கொள்வோம். அதனாற்றமிழ் பெற்ற பயன் யாதோ? தமிழ் மாத்திரந்தானா கடவுளாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது? மறு பாஷைகள் யாவராற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனவோ? அன்றித்தாமே முளைத்தனவோ? சகல பாஷைகளுங் கடவுளாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனவாயின், தமிழ் கடவுளாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது என உரத்துக் கூறுவதனாற்றமிழ் பெற்ற ஊதியமென்னோ? அற்றன்று. தமிழ் கடவுள் பேசும் பாஷை யென்பராயின் மறு பாஷைகள் கடவுட்குத் தெரியாதா? மறு பாஷைகள் பேசுவோரிடத்துக் கடவுள் பேச வேண்டுமாயின் தமிழிலேயா பேசுவார்? அல்லது மொழி பெயர்ப்பதற் கொருவரை வைத்திருக்கின்றனரா? அல்லது அவரவரிடத்து அவரவர் பாஷையே பேசுவாராயின் தமிழைக் கடவுள் பேசினார் என்பதனால் தமிழுக்கென்ன பயன்? அதுவுமன்றிக்கடவுள் ஹீபுறு பாஷை பேசினாரெனக் கிறீஸ்தவரும் அராபிபாஷை பேசினாரென மகமதியருங் கூறில் அவர்க்கு யாது சமாதானஞ்சொல்வாரோ? அவர் சொல்வது பொய், யாம் இவர் சொல்வது மெய் எனப் பன்முறை வற்புறுத்திக் கூறுவர் போலும்”

அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தும் ‘தி.த.ச’ வின் இவ் வினாக்கள் அவரது ஆய்வுகளின் அடித்தளம் யாது என்பதனைப் பறைசாற்றி நிற்கின்ற தல்லவா? (இவ்வாறு ‘தி.த.ச’ கிண்டல் செய்வதனால் அவர் நாஸ்திகவாதியாக மாட்டார். ‘கோணை முத்துக் குமாரசுவாமி யூசல்’ பாடியவர் அவர்!)

இவ்வாறேதான் தமிழ் இலக்கியவரலாறு குறித்த ‘தி.த.ச’ வின் சிந்தனைகளும் அமைகின்றன. தொன்மையான தமிழ் இலக்கண நூல் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது அகத்தியம் இன்றுவரை கிடைக்காதுவிடினும் அதுவே முதல் நூல் என்று அடித்துக் கூறும் ஆய்வாளர்கள் இன்று வரையுள்ளனர்! ஆயின் ‘தி.த.ச’ இந்நூல் பற்றிய தெளிவான - திடமான - அபிப்பிராயமுடையவர்:

“அகத்தியர் இயற்றிய அகத்தியம் பேரிலக்கணமே தமிழின் முதல் முதலெழுதப்பட்ட நூலென்பர் அனேகர் தமிழ் பாஷை தொடங்கியவுடன் ஒரு பேரிலக்கணந் தமிழ்முதியவிற்தை நம் பண்டிதர்மார்க்கே புலப்படும். யாதொரு சிறு காரியத் திற்கும் சூத்திரமெடுத்துக்காட்டும் பண்டிதர், வித்துவான்கள் முதலியோர்

“இலக்கியங் கண்டதற்கிலக்கணமியம்பலில்” என்னுஞ் சிறு நன்னூற் சூத்திரத்தை மறந்து தமிழிலக்கிய முண்டுபடுதற்கு முன்னேயே அகத்தியர்

தமிழிலேயொரு பேரிலக்கண மெழுதினாரெனக் கூறலும் ஒரு பெரும் விந்தையே. ஆயினுமென்? சப்த சமுத்திரத்தையும் ஓர் உழுந்தனவாக்கியுள்ளங்கையில் வைத்தசனஞ் செய்தருளிய அகத்தியர்க்கு இலக்கியமின்றி இலக்கணமெழுதுதல் ஒரு பெருங் காரியமோவெனச் சமாதானங் கூறலும் பண்டிதர் பாண்டித்தியத்திற் கெட்டியதன்றிச் சின்னாட்பலபிணிச் சிற்றறிவினராகிய நமக்குப் புலப்படும் பொருளோ

தவிர பண்டைய காலத்தமிழகத்தில் இருந்ததாகக் கூறப்படும் முச்சங்கங்கள் குறித்தும், தமிழ்ப்புலவர் வரலாறுகள் எழுதப்படாமை குறித்தும் ‘தி.த.ச’ தெரிவிக்கும் கருத்துகளும் கவனத்திற்குரியவை.

தமிழாய்வாளர்கள் பலர் தமது ஆய்வுகளுக்கு ஆதாரமாக புராணங்களைக் கொள்ளும் வழக்கம் ‘தி.த.ச’ வின் காலத்திலே மட்டுமன்றி இன்றுமுள்ளது. ஆயின் புராணங்கள் குறித்த ‘தி.த.ச’ வின் மதிப்பீடும் வித்தியாசமானது:

“புராணந் தொடங்கிய காலத்திலேயே தமிழுக்கும் அஷ்டமத்திற் சனி வந்தது. தமிழ் மகிமையிழந்ததற்கும் சிந்த காவிமம் முதலியவை எழுதப்படாது போயதற்கும் புராணமே முக்கியகாரணமென யான் நினைக்கிறேன். தமிழிலெழுதப் படக்கூடிய பெரு நூல்களில் மிகவுஞ் சுலபமாயெழுதக் கூடியது தலபுராணமே.

..... இப் புராணங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும் பாஷையிலிருந்தும் இப்புராணங்களிற் கூறப்படும் விஷயங்களிலிருந்தும், தமிழணங்கிற்கு வாக்குமாறிய விருத்தாப்பிய காலம் வந்தது. தோற்றும்..... தமிழிலிருக்கும் புராணங்களோ நூற்றுக்கணக்காயிருக்கின்றன. ஆயினும். அவை நூற்றுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது போகிப்..... பண்டிகையில் அக்கினி வளர்த்தற்கே தக்கனவாயின”

‘தி.த.ச’, நவீன இலக்கியங்கள் குறித்தும் தற்காலத் தமிழின் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலத் தமிழின் நிலை குறித்தும் தேவைகள் குறித்தும் ஆழமாகச் சிந்தித்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது:

“முன்னோர் கூறியவற்றையே திருப்பிக் கூறுவதில் பயனென்னோ? கூறியது கூறலும் குற்றமன்றோ? செய்யுகளெழுதவல்லோர் தமிழ்ந் புதிதாயொன்றெழுதுவரேல் பிரயோசனமாம். அன்றேல் பிறபாஷையிலிருந்து மொழி பெயர்ப்பரேல் பிரயோசனமாம் தமிழிற்கு முக்கியமாய் வேண்டியவை, வசனகிரந்தங்களும், தேசசரித்திரங்களும்: தற்கால சாத்திரங்களுமே

(கீழ்க்கோடு ஆய்வாளரால் இடப்பட்டுள்ளது)

இது வரை கூறியவற்றைத் தொகுத்து நினைவு கூறின், தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு தொடர்பான ‘தி.த.ச’வின் சிந்தனைகள் - ஆய்வுகள் - தேடல்கள் எமது கவனத்திற்குரியவை என்பது ஓரளவு புலப்படுமென்றே கருதுகிறேன். இவ்விதங்களில் அவர்பதித்த தடங்கள் இப்போது மொழியியல் ஆய்வாளர்களினாலும், மார்க்சிய ஆய்வினர்களினாலுமே தொடரப்படுகின்றன என்பதிலும் தவறில்லை!

(பி.கு:- இவ்வாய்விற்கு பயன்பட்ட தி.த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை எழுதிய ‘தமிழ்ப்பாஷை’ என்ற நூலைத் தந்துதவிய திருகோணமலை மூத்த எழுத்தாளர் திருமதி.ந.பாலேஸ்வரி ஆய்வாளரது நன்றிக்குரியவர்.)

கலை மணம் கமழும் ‘தடம்’ மலரே!
நீ மென்மேலும் வளர எம் நல்வாழ்த்துக்கள்
அன்றும் என்றும்
இன்றும்
நம்பிக்கையான நிறுவனம்

சீவசக்தி

புள்ளிகள் வீட்டுக்குத் தேவையான அனைத்து அத்தியாவசியப் பொருட்களையும்
மொத்தமாகவும் சீல்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

T.P :- 024 - 22330

பஜார் வீதி,
வவுனியா.

With best compliments from:

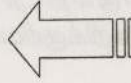
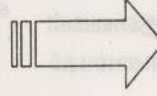
வவுனியா ப. நோ. கூ. சங்கம்

மருந்தகமும் சிகிச்சை நிலையமும்

வவுனியா கடை வீதியில் அமைந்துள்ள புதிய நவீன மருந்தகத்திலும், சிகிச்சை நிலையத்திலும், குறைந்த செலவில் சிறந்த சேவையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சகல மருத்துவ ஆய்வுகூட வசதிகளும் [E.C.G. உட்பட] உண்டு.

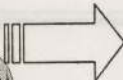
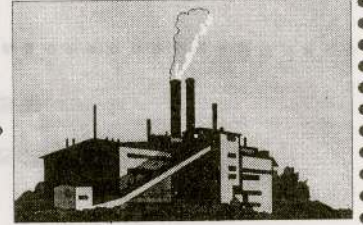
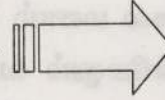

முத்தையா மண்டபம்

திருமண, பூப்புனித நீராட்டுவிழா மற்றும் கலை கலாசார பொதுக் கூட்டங்களுக்கும் ஒரே ஒரு சிறந்த மண்டபம் முத்தையா மண்டபம் (சகல வசதிகளுடன் கூடிய)

எண்ணை ஆலை

சுத்தமான தரமான நல்லெண்ணை, தேங்காய் எண்ணை, பிண்ணாக்கு, சுத்தமான வறுத்த அரிசிமா போன்றவற்றை மலிவு விலையில்

தொலைத் தொடர்பு நிலையம்

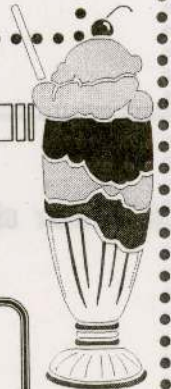
உள்ளூர், சர்வதேச தொலைத்தொடர்பு சேவைக்கும் குறைந்த விலையில் போட்டோ பிரதிகளுக்கும் நிமிடத்தில் அடையாள அட்டை புகைப்படத்திற்கும், நோணியோப் பிரதிகள் பெறுவதற்கும் வவுனியா.ப.நோ.கூ.சங்கம் தொலைத்தொடர்பு நிலையத்தை நாடுங்கள்.

தையலகம்

நவீன முறையில் சிறுவர் பெரியவர் உட்பட அனைவருக்கும் தேவையான உடைகளைத் தாமதமின்றிப் பெற்றுக் கொள்ள தையலகத்தை நாடுங்கள்.

குளிரகம்

கோர வெப்ப தாக்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற பல.நோ.கூ. சங்கம் குளிரகத்தை நாடுங்கள்.

நுகர்ச்சிப் பொருட்கள்

எங்களின் 30 இற்கு மேற்பட்ட நுகர்ச்சிக்கிளைகளில் குறைந்த விலையில் தரமான நுகர்ச்சிப் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொள்ள இன்றே நாடுங்கள்.

கடைவீதி வவுனியா

: 024-22384

கல்வியும் இலக்கியமும்

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

கல்வி; இலக்கியம்; இவ்விரண்டு சொற்களின் மெய்ப்பொருள் பற்றியும் இவற்றின் இலக்குகள், நோக்கங்கள் பற்றியும் மனித குலம் பண்டுதொட்டு இன்று வரை ஆராய்ந்து வருகின்றது. இவ்விடயங்கள் பற்றி அறிஞர்கள், சிந்தனையாளர்களிடே கருத்தொற்றுமை இல்லாத நிலையில் நாம் இவ்வாதப் பிரதிவாதங்களில் இறங்காது எமது கட்டுரையின் நோக்குக்காக இவ்விரு சொற்கள் பற்றிய எளிமையான ஒரு பொருளை வரையறை செய்து கொள்வோம்.

கல்வி என்பது முறையாக உருவாக்கப்பட்ட பாடசாலைகள், உயர்கல்வி நிலையங்கள் ஊடாகத் தம்மை வந்தடையும் மாணவர்களுக்குப் பாடநூல் அறிவையும் திறங்களையும் சமூகத்தில் பக்குவமாக வாழத் தேவையான சில பண்புகளையும் (விழுமியங்கள் - உள்பாங்குகள் என்பவற்றை) வழங்க மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு முயற்சியாகும். இக்கட்டுரையின் நோக்கத்துக்கு இவ்வரையறை இப்போதைக்குப் போதுமானது.

இலக்கியம் எனும் போது நாம் இவ்விடத்து சங்ககாலம் முதல் எழுந்த இலக்கியங்களை இப்போதைக்குக் கருத்திற்கொள்வோம். நாவல், சிறுகதை, நவீன பாரம்பரிய நாடகம், கவிதை என்பனவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்வோம்.

இனி கல்வியும் இலக்கியமும் பற்றி இப்பின்புலத்தை வைத்து சிந்திக்கும் போது எழக்கூடிய பல்வேறு கருத்துக்களைத் தொகுத்துத்தர முயற்சிப்போம். எமது இம்முயற்சி, இத்துறையில் மேலும் விரிவான சிந்தனைகள் பிறக்க வழிகோலும் என்று கருதுகின்றோம்.

முதலாவது ஒரு சிந்தனை வெளிப்பாடு, பல்வேறு பழந்தமிழ் இலக்கங்களை ஆராயும் போது அவற்றில் கல்விக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பெருமுக்கியத்துவத்தை பற்றியதாக அமைகின்றது.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே பண்டைய தமிழ் சிந்தனையாளர்களும் புலவர்களும் கல்விக்குப் பெரும் முக்கியத்துவமளித்துத் தமது இலக்கியங்களில் அப்பொருள் பற்றிய சீரிய சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளனர். இன்று நவீன உலகில் யாவருக்கும் கல்வி, யாவருக்கும் விஞ்ஞானக்கல்வி, அடிப்படைக் கல்வி என்று மிக விரிவான கொள்கைகளின் அடிப்படையில் கல்வி வளர்ச்சியில் அக்கறை காட்டப்படுகின்றது. பண்டைய சமூக ஒழுங்கில் யாவருக்கும் நடைமுறையில் கல்வி தமீழர்களின் வாழ்ப்புகளும் இருந்தனவா என்பதை விட வசதிகளும் கல்வியின் வாய்ப்புகளும் இருந்தனவா என்பதை விட முக்கியத்துவம் தமிழ்ச் சான்றோரால் கல்வியின் வலியுறுத்தப் பட்டமைக்கு சான்றுகள் ஏராளம் என்பதை விட கல்வியின் வலியுறுத்தப்பட்டமைக்கு கல்வியின் அதே வேளையில் சிந்தனைகளும் கற்றுத் தோற்ற என்பதற்கும் சான்று காலத்துக்கு முற்பட்ட விளக்குகிறது. தொல்காப் பியத்தின் செய்யுளியல் அக்காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற முப்பது இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது. காவியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், வழிபாட்டுப்பாடல்கள், போர்க்காலப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், பழமொழிகள், உரைநடை என்பன பற்றிய குறிப்புகள் செய்யுளியலில் காணப்படுகின்றன.

பண்டைய தமிழர்களின் சமூக ஒழுங்கில் யாவருக்கும் நடைமுறையில் கல்வி தமீழர்களின் வசதிகளும் கல்வியின் வாய்ப்புகளும் இருந்தனவா என்பதை விட கல்வியின் வலியுறுத்தப்பட்டமைக்கு கல்வியின் அதே வேளையில் சிந்தனைகளும் கற்றுத் தோற்ற என்பதற்கும் சான்று காலத்துக்கு முற்பட்ட விளக்குகிறது. தொல்காப் பியத்தின் செய்யுளியல் அக்காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற முப்பது இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது. காவியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், வழிபாட்டுப்பாடல்கள், போர்க்காலப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், பழமொழிகள், உரைநடை என்பன பற்றிய குறிப்புகள் செய்யுளியலில் காணப்படுகின்றன.

இற்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொல்காப்பியம், தனது தமிழலக்கிய, இயக்காளர்நூல்களின் ஆராய்ச்சி நூலாகவே விளக்குகிறது. தொல்காப் பியத்தின் செய்யுளியல் அக்காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற முப்பது இலக்கிய வடிவங்கள் பற்றி எடுத்துரைக்கின்றது. காவியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், வழிபாட்டுப்பாடல்கள், போர்க்காலப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள், பழமொழிகள், உரைநடை என்பன பற்றிய குறிப்புகள் செய்யுளியலில் காணப்படுகின்றன.

தொல்காப்பியத்தைத் தவிர்ந்து ஏனைய சங்கப்பாடல்களை எடுத்து நோக்கினால் அவை 473 புலவர்களால் பாடப்பட்ட 2381 பாடல்களைக் கொண்டதாக அமைகின்றது. அப்பாடல்களில் மூன்று வரிப்பாடல்களும் உண்டு. 382 வரிப்பாடல்களும் உண்டு.

சங்கப்பாடல்களை பாடிய 473 புலவர்களும் தமிழ்நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள்; வெவ்வேறு தொழில் துறைகளைச் சேர்ந்தவர்கள், அரசர்கள், பிரதானிகள், பொதுமக்கள், புரோகிதர்கள், வேளாண்மை செய்வோர், கொல்லர், யாதவர், மறவர் எனப்பலதரப்பட்டவர்களாக

இப்புலவர்கள் விளங்கினர். இவர்களுடைய சங்கப்பாடல்கள் கல்வியின் முக்கியத்துவம், தமிழர் கலாசாரம், அரசர்களின் வீரம், வள்ளல் தன்மை மறவர்மகனார் ஒழுக்கங்கள், எனப் பல திறப்பட்ட பொருள்களில் உயர்ந்த கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. சங்கப் பாடல்களையாத்தவர்களில் 50 பெண்களும் அடங்குவர்.

சங்ககால அகத்திணைப்பாடல்களில் பருவகாலங்கள், காதலொழுக்கம், மரம், செடி கொடி, பூக்கள், நீர்வகைகள், மக்கள், அவர்தம் தொழில், வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பன நிறைந்து காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் புலவர்கள் இயற்கையை கையாண்ட முறை பற்றி வணதன்நாயக அடிகளாரும் சங்க இலக்கியத்தில் கல்வி பற்றிய சிந்தனைகள் என்ற தலைப்பில் எஸ். சண்முகநாதன் என்பவரும் விரிவான ஆய்வுகளைச் செய்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சுருங்கக் கூறின், பண்டைத் தமிழ் இலக்கியம் எடுத்துக் கூறும். பல்வகைப்பட்ட பொருள்கள், அவை பற்றிய விளக்கமும் விவரணமும் அக்காலத்தமிழரின் கல்வி அறிவுக்கான சான்றாதாரமாக விளங்குகின்றன.

அடுத்து பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறும் கல்விச் சிந்தனைகளை நோக்குவோம். திருக்குறளில் கல்வி, கல்லாமை, கேள்வி, அறிவுடைமை ஆகிய அதிகாரங்களில் கூறப்படும் கல்விக் கருத்துக்களில் ஒரு உலக நோக்கு (Universal aspect) இருக்கின்றது. கால, இடவர்த்தமானங்களைக் கடந்து எல்லா இடத்துக்கும் எப்போதும் பொருத்தமான கல்விச் சிந்தனைகளைத் திருவள்ளுவர் முன்வைத்துள்ளார்.

பாரம்பரிய மேலைநாட்டுக் கல்விச் சிந்தனையில் கல்வி என்பது எதனை, எப்போது, எப்படிக் கூறுவது என்பதைத் தெரிந்திருப்பது; அரிஸ்டோட்டல் நல்ல உடலில் நல்ல உள்ளத்தை வளர்த்தெடுப்பது கல்வியென்றும் புரொபெல் (Frobel) குழந்தையில் உள்ளவற்றை வெளிக்கொணர்தலை கல்வியென்றும் காந்தியடிகள் மனிதனின் உள்ளம், உடல், ஆன்மா, என்பனவற்றில் உள்ள சிறந்தனவற்றை வெளிக்கொணர்வது கல்வி என்றும் விளக்கினர்.

இதே போன்ற கல்வி பற்றி சிறந்த கருத்துக்களையும் சீரிய சிந்தனைகளையும் கொண்டதாகத் தமிழ் இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. இவ்விடத்து திருக்குறள் கல்வி பற்றிக் கூறும் பயனுள்ள சீரிய கருத்துக்களைத் தொகுத்துத் தருதல் சாலவும் பொருந்தும்.

நாம் நாளாந்தம் பலரிடமிருந்து பலவற்றைக் கேட்கின்றோம். ஆசிரியர்கள், அரசியலாளர்கள், சிந்தனையாளர்கள், பத்திரிகைகள், வானொலி தொலைக்காட்சி என்பன நாளாந்தம்

செய்திகளையும் வியாக்கியானங்களையும் தருகின்றன. கல்வியறிவின் பயன் இவை அனைத்தையும் அப்படியே ஏற்காது விமர்சன அல்லது திறனாய்வுக்களை கொண்டு நோக்குதல் வேண்டும். திறனாய்வு மனப்பாங்கை ஊக்குவித்தல் (Promoting Critical Thinking) என்பது இன்றைய கல்வி முறையின் ஒரு முக்கிய இலக்காக அமைதல் வேண்டும் என்பது ஒரு நவீன கருத்து. இதனையே வள்ளுவர் எப்பொருளை எவரிடத்திருந்து கேட்டாலும் “அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு” என்றார்(குறள் 423) உலக சமூகம் ஏற்றுக் கொண்ட சிறந்த வாழ்க்கை விழுமியங்களும் பண்புகளும் பல உள்ளன. இவற்றை சமூகம் இடைவிடாது வலியுறுத்தியும் பின்பற்றியும் வருகின்றது. இதன் காரணமாகவே சமூகத்தில் உறுதியான ஒரு தொடர்ச்சியையும் (Stability and continuity) காணமுடிகின்றது. எனவே பாடசாலைகளின் முக்கிய பணி சமூக இயல்புகளையும் பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்கள், விழுமியங்கள் முதலியவற்றை மாணவர்களுக்கு கற்பித்து அவர்களை சமூக இயல்பினர்க்குதல் - அவர்களை சமூகமயப்படுத்தல் என மேலைத்தேய ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். ஜோர்மானிய அறிஞர் Durkheim இதனை Function of Education is the transmission of norms and values என்று கூறுவர். உலக மக்களின் போக்கு எப்படி உள்தோ, அதற்கு ஒப்ப தாமும் நடந்து உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகுவதே அறிவாகும் எனத் திருவள்ளுவர் வலியுறுத்துகின்றார் (குறள் 426)

எவ்வது உரைவது உலகம், உலகத்தோடு அவ்வதுரைவது அறிவு

அரசனுக்கு ஏராளம் எதிரிகள் இருப்பர். அவர்கள் அரசனுக்கு அழிவை ஏற்படுத்த எப்போதும் சந்தர்ப்பம் பார்த்துக் கொண்டிருப்பர். அரசனானவன் அவ்வழிவிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள படைபலத்தை விட அறிவையே பயன்படுத்த வேண்டும். அறிவே அழிவு வராமல் பாதுகாக்கக் கூடிய ஆயுதம்; பகைவர்களிடமிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்கும் அரசனும் அறிவே என்பார் வள்ளுவர்

(குறள் 421) இன்றைய சமூகம் கற்கும் சமூகம் (Learning society) என்றும் இன்றைய நூற்றாண்டு அறிவுமைய நூற்றாண்டு என்றும் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. சிறப்பாகக் கற்கும் ஒருவன் - தகவல் தொழில் நுட்பம், ஆங்கிலம் என்பவற்றில் தேர்ச்சி பெறும் ஒருவனை அனைத்துலக தொழிற்சந்தை எப்போதும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக உள்ளது. கற்றவனுக்குத் தனது

சமூகத்திலும் நாட்டிலும் மட்டுமல்லாது உலகளாவியரீதியில் அவனுக்கு இன்று வரவேற்பிக்கின்றது. அதாவது கற்றவனுக்கு எல்லா நாடுகளும் எல்லா ஊர்களுமே தனது சொந்த நாடும் ஊரும் போலே ஆகும். கல்வியின் பெருமை இவ்வாற்றிற்கு ஒருவன் இறுதி வரையில் கற்காமல் காலத்தைக் கழிப்பது தகுமா எனக் கேட்கிறார் வள்ளுவர். (குறள் 397)

இன்று இலங்கையில் சில பிரிவினர் கல்விக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் வழங்குகின்றனர். உள்நாட்டில் கல்வித் தராதரங்களின் வீழ்ச்சியைக் கண்டு நிலை குலைந்து தங்கள் பிள்ளைகளை வெளிநாட்டில் சிறந்த கல்வியைப் பெற ஏற்பாடு செய்கின்றனர். அதற்காகத் தமது பொன், பொருள், வீடு, வாசல் அனைத்தையும் தியாகம் செய்து பொருள் திரட்டுவோரும் உள்.

பொன்னும் பொருளும் போன்ற செல்வங்கள் நிலைத்த செல்வங்கள் அல்ல. ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத நிலைத்த செல்வம் கல்வியே என்பார் வள்ளுவர் (குறள் 400)

கேடு இல்விழுச் செல்வம் கல்வி; ஒருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை

முறையாகப் படிக்காத பலர் சுயமுயற்சியில் நூல்களைப் பயின்று அறிவை வளர்த்துக் கொண்டவர்கள்; முறையாகக் கல்வியைப் பயிலாதவர்களுடைய கருத்துக்கள் எவ்வளவுதான் செம்மையாக இருந்தாலும் - கல்லாதவனுடைய அறிவு முதிர்ச்சி எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் கற்றவர்கள் அவனுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று கூறி கல்விச் சிறப்புக்குப் பெரும் முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றார் வள்ளுவர்(குறள் 404)

கல்லாதான் ஒட்பங் கழிய நன்றாயினும்
கொள்ளார் அறிவுடையார்.

இதே போன்று நாலடியார் போன்ற கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் நவீன வாழ்க்கை முறைக்குப் பயனுடைய பல கல்விச் சிந்தனைகளைக் காணமுடிகின்றது. மனிதன் ஏன் கற்க வேண்டும்? ஏன் தெரிவு செய்து பயனுடையவற்றைக் கற்க வேண்டும். என்பது பற்றி முக்கிய கருத்துக்களைக் கூறுகின்றது;

மனித வாழ்வை வளம் படுத்திவலுப் படுத்திக் கொள்ளவும்;

அறிவுத் துறை பரந்தும் விரிந்தும் அமைந்திருப்பதாலும்;

உடல், உளக் குறைபாடுகள் காரணமாக கல்வி பெறுவதில் தடை ஏற்படலாம் என்பதாலும் தெரிவு செய்யப்பட்ட முறையில் கல்வி கற்கப்படல் வேண்டும்.

என்கிறார் நாலடியார். (நாலடியார் 135) உலக விவகாரங்களைக் கையாள்வதில் கல்வி பயன்படும்; கல்வியைத் தான் இழக்காத முறையில் மற்றவர்களுக்கு வழங்கலாம்; பெற்ற கல்வி ஒருவனின் வாழ்நாளில் முடிவடைந்து விடுவதில்லை என்கிறது நாலடியார். கற்பதற்கு இணையாக வேறொன்றுமில்லை என்று நான்மணிக்கடிகையும் கல்வி தரும் உவகைக் காகவாவது கல்வி கற்றல் வேண்டும் என்று இனியவை நாற்பதும் உயர் தரமான ஒழுக்கநிலைக்கு இட்டுச் செல்வது கல்வி என்று ஆசாரக் கோவையும் வலியுறுத்துகின்றன. இக்கட்டுரையில் வலியுறுத்தும் இரு அம்சங்களாவன:

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் வழங்கும் தத்துவ, உளவியல் சிந்தனை அக்காலக் கல்வி வளர்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டும் ஆவண சான்றுகள்;

பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் விதந்துரைக்கும் கல்விச் சிந்தனைகள் நவீன உலகுக்கும் பொருத்தமானவை. கல்வியியலாளர்களும் தமிழ் இலக்கிய அறிஞரும் இணைந்து இத்துறையில் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆய்வுப் பணிகள் பல உள்ளன என்பதே எனது வலியுறுத்தல்.

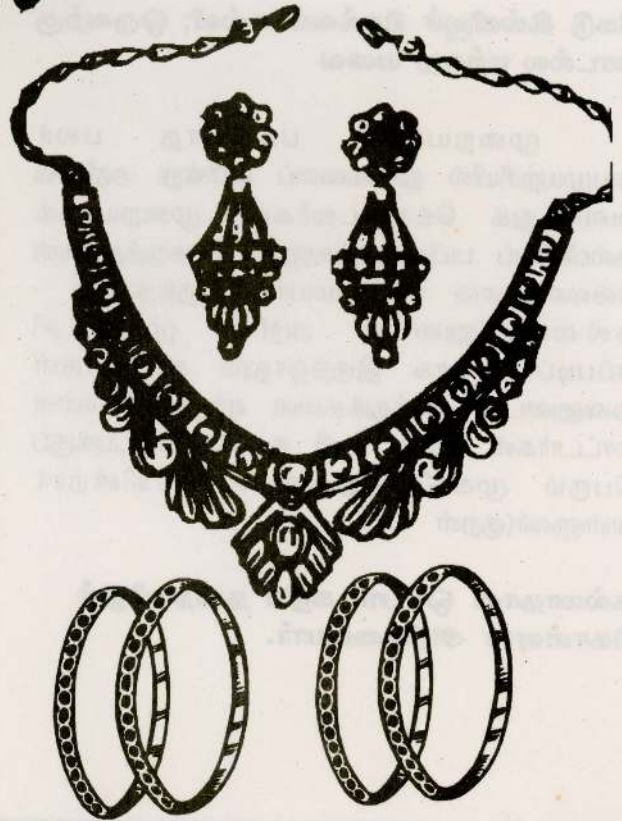
உண்மையுள்ளவனுக்கு கவலையில்லை
அறிவுள்ளவனுக்கு மயக்கமில்லை
தையுமுள்ளவனுக்கு பயமில்லை

With best compliments from:

சுத்தமான 22 கரட்
தங்க நகைகளுக்கு
நம்பிக்கையுடன்
நாடவேண்டிய இடம்

றவீந்தாஸ் ஜீவல்லர்ஸ்

**RAVEENTHAS
JEWELLERS**

176, பஸார் வீதி,
வவுனியா.

☎ தொலைபேசி : 024 - 22462

வன்னிப் பிரதேச நாவல் இலக்கிய முன்னோடி த.கைலாசபிள்ளை அவர்கள்

இலக்கியச் செல்வர்
முல்லைமணி வே.சுப்பிரமணியம்.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் எனத்தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்கும் மரபு உருவாகி வருகின்றது. இந்தியாவில் தமிழகத்து மக்களும் தமிழ்ஈழ மக்களும் வன்னிப்பிரதேச வாழ்க்கையையும், பிரச்சனைகளையும் களமாகக் கொண்டு நாவல் எழுதியோருக்கு கைலாசபிள்ளை அவர்களே தோன்றுகின்ற கின்றார்கள், முன்னோடியாக அமைந்தார். அவர் சமூகப் பழக்க வழக்கங்கள், இலக்கியமும் அமைப்பு தொழில் முறைகள், மக்களின் பேச்சு வழக்கு என்பவற்றை உயிர்ப்பிடித்து உலவவிடுகிறார். ஆரம்பகால நாவல்களில் பெரும்பாலும் பண்பாட்டுப் பிரதேசங்களாக மொழிப் தனது நாவல் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார். பேச்சு வழக்கை இலக்கியமும் என்பன உபயோகிப்பது மூலம் கதை மாந்தரை உயிர்த்துடிப்புடன் சமூகவியலாளர் இயைபுடைய இங்கு உலவவிடுகிறார். அக்கால மொழிநடையை ஆசிரியர்கள் முதலில் ஈடுபட்ட செந்நெறிப் பாங்கான மொழிநடையை ஆசிரியர்கள் முதலில் ஈடுபட்ட பயன்படுத்தினர். அக்கால கட்டத்திலேயே மக்களின் பேச்சு சமூகவியலாளர் இயைபுடைய மொழியை உபயோகித்து ஒரு புது வழி சமைத்தார் என்றே போது, யாழ்ப்பாணத் கூறவேண்டும்.

முழுவதையும் சமூக வகுக்கும் பணியில் முதன் பற்றைன்றயான்(Bryce Rayan) என்னும் சமூகக் குழுமங்கள் என்ற அடிப்படையில் பிரித்த தீபகற்பத்தை ஒரு பிரதேசமாகவும், முஸ்லிம்களும் தமிழர்களும் இணைந்து வாழும் கிழக்குப்பகுதியை ஒரு பிரதேசமாகவும், வன்னிப்பகுதியை ஒரு பிரதேசமாகவும் வகுத்துக் கொண்டார்!

இதனை நோக்குமிடத்து ஏனைய பிரதேசங்களைவிட வன்னிப் பிரதேசம் வித்தியாசமான சமூக பண்பாட்டுப் பிரதேசமாகத் திகழ்வது கண்கூடாகும். இலக்கியம் வாழ்க்கை அநுபவங்களிலிருந்து தோன்றுவதால் வன்னிப் பிரதேச இலக்கியமும் ஏனைய பிரதேச இலக்கியங்களை விட வேறுபட்டதாக திகழ்வதை அவதானிக்கலாம்.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் காலத்திற்குக் காலம் தோன்றிய இலக்கியங்களைக் காப்பியம், பிரபந்தம், பதிகம், மரபுக்கவிதை, புதுக்கவிதை, நாடகம், நாவல், சிறுகதை, இலக்கிய விமர்சனம், இலக்கிய வரலாறு என வகுத்து நோக்கலாம்.

ஈழத்து நாவல் இலக்கியப்பரப்பில் வன்னிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த த.கைலாசபிள்ளை அவர்களின் பங்களிப்பைத் தெளிவாக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வசன வடிவில் கணிசமான அளவு நீளமுடையதாய் நடைமுறை வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய கதைப் பொருளுடன் கதை மாந்தரது இயல்பான குணங்களை உணர்ச்சி மோதலுடன் சித்தரிப்பதாக அமைவது நாவல் இலக்கியத்தின் பொது இயல்பு.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் நிலவுடமைச் சமூக அமைப்பில் ஏற்பட்ட சீர்குலைவுகள் முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் தோற்றம், பிரித்தானியர் அறிமுகப்படுத்திய ஆங்கிலக்கல்வி, மேலை நாட்டு இலக்கியப் பரிச்சயம், அச்சியந்திரத்தின் பயன்பாடு முதலியவை தமிழ் இலக்கியப் போக்கில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட காரணிகள் ஆயின. நாவல், சிறுகதை முதலிய நவீன இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றம் இவற்றில் ஒன்றாகும்.

முல்லைத் தீவைச் சேர்ந்த த.கைலாசபிள்ளையவர்கள் ஆங்கில மொழிமூலம் கல்வி கற்றவர். முல்லைத்தீவு சுங்கப்பகுதியில் எழுது வினைஞராகப் பணியாற்றியவர். ஆங்கில இலக்கியத்தில்- சிறப்பாக நவீன இலக்கியமான நாவலில் பரிச்சயமுடையவராக இருந்தார். மயூரம் ச.வேதநாயகம்பிள்ளை பி.ஆர்.இராஜம் ஐயர், திருகோணமலை த.சரவணமுத்துப்பிள்ளை, ஆகிய நாவல் இலக்கிய முன்னோடிகளின் ஆக்கங்களைப் படித்திருந்தார். இவற்றின் உந்துவிசையால் வன்னிப்பிரதேசத்தைக் களமாகக் கொண்ட நாவல் ஒன்றை எழுதினார்.

இவரே வன்னிப் பிரதேச நாவல் இலக்கிய முன்னோடியாவார். தி.சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் 'மோகனாங்கி' என்னும் வரலாற்று நாவல் நாயக்கர் காலத் தமிழகத்தைக் களமாகக் கொண்டது. இந்த நாவலை எழுதியவர் இலங்கையைச் சேர்ந்தவர் என்பதைத் தவிர நாவலுக்கும் இலங்கை மண்ணுக்கும் எவ்வித தொடர்புமில்லை. ஆனால் கைலாசபிள்ளை அவர்களின் முதன் முயற்சியே இலங்கையில் வன்னிப்பிரதேசத்தைக் களமாகக் கொண்டிருப்பது சிறப்பம்சமாகும். இவர் எழுதிய **இன்பவதி** என்ற நாவல் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் நடத்திய 'கலாநிதி' சஞ்சிகையின் முதல் நான்கு இதழ்களிலே ஒரு வன்னிநாட்டுக்கதை என்ற குறிப்புடன் தொடராக வெளிவந்தது. ஆனால் தூர் அதிஸ்டவசமாகக் கதை நிறைவடையவில்லை.

1942 ஆம் ஆண்டில் பிரசுரமாகத் தொடங்கிய இத் தொடர்கதை அதற்கு நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே(1902) எழுதப்பட்டு விட்டதெனக் கதைத் தொடக்கத்தில் அமைந்த சஞ்சிகை ஆசிரியரின் குறிப்புக் கூறுகின்றது.

இந்த நாவலின் களம் முல்லைத்தீவை அடுத்த குமாரபுரம் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயச் சூழலாகும். குமாரபுரம் வன்னி மன்னர்களின் புகழ்பூத்த இராசதானிகளில் ஒன்றாகும். குமாரபுரத்தை ஆண்ட சின்ன வன்னியன் பற்றிய செய்தி 'வேல்பண்ணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி' என்னும் நாட்டார் கதைப் பாடலில் இடம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இப்பகுதி, மக்களால் கைவிடப்பட்டு காட்டர்ந்து அழிவுபட்ட நிலையில் இருந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் - 1904 இல் - நா.குமாரசாமிக் குருக்கள் இவ்வாலயத்தைச் சூழ்ந்த பகுதியை அரசினரிடமிருந்து விலைக்குப் பெற்று ஆலயத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டுவித்தார்.

இக் காலப்பகுதியிலேயே 'இன்பவதி' எழுதப்பட்டிருக்கலாம் எனக்கொள்வது தவறாகாது.

இன்பவதியின் கதையம்சம் காதலையும் குடும்பச் சொத்துடைமையையும் அவற்றின் அடியான பிரச்சினைகளையும் மையமாகக் கொண்டது. எமக்குக் கிடைக்கும் கதைப்பகுதியிலிருந்து இது தெளிவாகின்றது. இவற்றைக் கதையாக்குவதிலும் கதையை வளர்த்துச் செல்லும் பாணியிலும் கைலாசபிள்ளை அவர்களின் நாவல் இலக்கியம் தொடர்பான கொள்கைத்தெளிவு புலனாகின்றது. கதையின் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் கதையின் களத்தினை வர்ணிக்கும்போது ஆசிரியர் வன்னியின் வரலாற்றுப் பெருமைகளை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“இப்போது கரடி, புலி, யானைகளின் உறைவிடமாக இருக்கும் வன்னிக் காட்டினுள் ஒருவன் அரைமைல் தூரம் பிரயாணம் செய்தால் அவ்விடம் முன்பு வயல், குளம், ஊர் ஆகிய இம்மூன்றில் ஒன்றாய் இருந்திருக்க வேண்டும் என்று இலகுவில் அனுமானித்துக் கொள்வான். வன்னி நாட்டிலுள்ள வயல்களுக்கு அவ்வூரார் சோழ நாட்டிலிருந்து மண் கொண்டுவந்து சீராக்கியதென்று சாதிப்பதால், அந்நாட்டின் பழைய வளத்தை நன்கு உணரலாம். சோழமண்டலம் காவேரி முதலிய நதிகளாற் சிறப்படைந்தாற்போல, வன்னிநாடும் அனேக குளங்களால் சிறப்பெய்தி மாரி, கோடை என்ற பேதமின்றிப் பயிர்ச் செய்கையுடையதாய் வளஞ் சிறந்து விளங்கியது. குளம் கட்ட வேண்டிய இடம், வான், வாய்க்கால் வைக்கும் முறை, மதகு கட்டும் தானம் முதலிய சிற்ப வேலைகளின் நுட்பங்களை அறிந்த விற்பன்னர்கள் பலர் அக்காலத்தில் இங்கே இருந்ததாகவும், அவர்களுக்குப் பலஊர்கள் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் வன்னியின் பழைய சரித்திரங்களால் அறியலாம்”

என வன்னியின் வரலாற்றுப் பெருமை பற்றிய விளக்கம் நீண்டு செல்கிறது. ஆரம்பகால நாவலாசிரியர்கள் அவர்களுக்குப் பரிச்சயமான காவியங்களின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவர்களாக இருந்தனர். நாவலை வசனகாவியம், வசனகிரந்தம் என அழைக்கும் மரபு அன்று இருந்தது. காவியத்தில் இடம்பெறும் நாட்டுவண்ணனை, நகரவண்ணனை என்பவற்றை ஒத்த வர்ணனைப்பகுதிகள் அவர்களின் நாவல்களில் இடம்பெறுவதைக் காணலாம். நாவல்களில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களும் ஏறக்குறைய தன்னிகரில்லாத இலட்சிய புருஷர்களாகவும்

எதிர்மறையான துஸ்டர்களாகவும் படைக்கப்பட்டனர். வெறுமனே கதையைச் சொல்வது இவர்களின் நோக்கமாக இருக்கவில்லை. கதை மாந்தர் உறுதியாகக் கால்பதித்து நிற்கும் மண்ணின் வாசனை இவர்களின் நாவல்களில் இருந்தது. கைலாசபிள்ளை அவர்களும் மண்ணின் மணம் கமழும் நாவலாகவே இன்பவதியைப் படைத்தார். ஈழத்தில் அறுபதுகளிலேயே மண்வாசனை இலக்கியத்தின் தோற்றத்திற்குத் தாமே வழிசமைத்ததாக இன்று சிலர் உரிமை கோருகின்றனர். ஆனால் கைலாசபிள்ளை அவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே மண்வாசனை இலக்கியம் படைத்திருக்கிறார் என்னும் செய்தி பலருக்கு வியப்பைத் தரலாம்.

பிற்காலத்தில் வன்னிப் பிரதேச வாழ்க்கையையும் பிரச்சினைகளையும் களமாகக் கொண்டு நாவல் எழுதியோருக்கு கைலாசபிள்ளை அவர்களே முன்னோடியாக அமைந்தார். அவர், சமூகப் பழக்க வழக்கங்கள், தொழில்முறைகள், மக்களின் பேச்சு வழக்கு என்பவற்றைத் தனது நாவல் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார். பேச்சு வழக்கை உபயோகிப்பதன் மூலம் கதைமாந்தரை உயிர்த்துடிப்புடன் உலவ விடுகிறார். ஆரம்ப கால நாவல்களில் பெரும்பாலும் செந்நெறிப்பாங்கான மொழிநடையை ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தினர். அந்தக் காலகட்டத்திலேயே மக்களின் பேச்சு மொழியை உபயோகித்து ஒரு புதுவழி சமைத்தார் என்றே கூறவேண்டும். இங்ஙனம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே புனைகதை எழுதிய ஈழத்தின் தரமான படைப்பாளிகளுள் ஒருவராகக் கணிக்கப்படக் கூடியவராக கைலாசபிள்ளை அவர்கள் திகழ்ந்தார்கள்.

நாவல் இலக்கியத்துறையில் மட்டுமன்றிப் பதிப்புத் துறையிலும் கைலாசபிள்ளை அவர்கள் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார். தற்பொழுது “கதிரைமலைப் பள்ளி” என வழங்கும் ‘கதிரையப்பர்’ பள்ளினை 1927ஆம் ஆண்டிற்குச் சமமான பிரபவ வருஷம் கார்த்திகை மாதம் யாழ்ப்பாணம் வச்சிர யந்திரசாலையில் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பெருமை இவரையே சாரும்.

இங்ஙனம் நாவல் இலக்கியத் துறையிலும் பதிப்புத் துறையிலும் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்த கைலாசபிள்ளை அவர்களின் வாழ்வும் பணியும் பற்றிய தகவல்கள் முழுமையாக அறியப்பட்டால் வன்னிப் பிரதேச இலக்கியப் பங்களிப்புகள் பற்றிய புதிய வெளிச்சம் தோன்றலாம்.

அடிக்குறிப்பு

1. பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி - வன்னி வளநாட்டுப்பாடல் சிறப்புரை 1980
2. கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியம் - அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டு மலர் - 1974
3. சி.மௌனகுரு, சித்திரலேகா, எம்.ஏ. நு.மான் இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் - 1979
4. கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியன் - வன்னிப் பிரதேசத்தில் நவீன தமிழ் இலக்கியம் பண்டாரவன்னியன் நினைவு விழாமலர் கட்டுரை 1989
5. கலைஞர் திலகம் வே.சு - குமாரபுரம் சித்திரவேலாயுதர் ஆலயம் - வற்றாப்பனை கண்ணகை (முல்லைமணி) அம்மன் கருணைமலர் - 1978
6. கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியம் - மு.கு
7. Rev.S.GNANAPRAKASAR - 'THE KATHIRAIMALAI PALLU'- HINDU ORGAN - 1933

இக்கட்டுரையில் கதிரையப்பர் பள்ளின் முகப்புப் பக்கத்தைப் பிரசுரித்துள்ளார்:

உ கணபதி துணை : கதிரையப்பர் பள்ளி என வழங்கும் உழுத்திப்பாட்டு, இது கதிர்காமத்திலே எழுந்தருளி இருக்கும் சுப்பிரமணிய சுவாமி மேலது. முல்லைத்தீவு ரேகு, என்றிக் கிளார்க்கு த.கைலாசப்பிள்ளையால் பரிசோதித்து யாழ்ப்பாணம் வச்சிரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது. பிரபவஹீ கார்த்திகை மீ.

WE GIVE YOU

50 %

MORE !

You'll need only **Rs. 5000/=** in your account to get the Bonus!

PROGRESSIVE
SAVER ACCOUNT

Progressive Saver Account gives you **50% BONUS ON INTEREST** every financial quarter in addition to the monthly interest.

If you make a with drawal during a quarter you will still get the **BONUS**
Even if you make more than one withdrawal you will earn the interest applicable to Savings Accounts

COMMERCIAL BANK
Our Interest Is In You

Bigger Bonus. Better Progress.

தமிழ்க் காப்பிய மரபில் கம்பராமாயணம்

காப்பியம் என்பது தன்னிகரில்லாத் தலைவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு நாட்டு, நகர வருணனைகளோடு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நாற்பொருளும் பயக்கப் பாடப்படுவது. தமிழில் பெருங்காப்பியம் சிறுகாப்பியம் என்று இருவகையுண்டு. பெருங்காப்பிய வரிசையினுள் சிலப் பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலிகேசி, சீவகசிந்தாமணி என்ற ஐந்தையும் சிறுகாப்பிய வரிசையினுள் குளாமணி, நீலகேசி, யசோதரா காவியம், உதய குமாரகாவியம், நாககுமார காவியம், என்ற ஐந்தையும் வரையறை செய்தனர். கம்பராமாயணம், கம்பராமாயணம், கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், ஆகிய மூன்றும் காப்பியத் தன்மைகள் கொண்டிருந்த போதும் இலக்கணகாரர் அவற்றைக் காப்பியம் என்று கூறவில்லை. நன்றால் உரை காரரான மயிலைநாதர் என்பவரே இவ் வரையறையைச் செய்தவர். அவர் சமணசமயத்தவராதலின் சமணக் கருத்துக்கள் அடங்காத இம்மூன்றையும் காப்பியம் என்று கூறவில்லைப் போலும்.

கம்பராமாயணம் ஆக்கநிலையிலும், அமைப்பு நிலையிலும் ஒரு பெருங்காப்பியமாகக் கொள்ளக்கூடியது. இக்காப்பியம் மனித உணர்வுகளின் சித்திரம், உயர்ந்த எண்ணங்களின் ஓவியம், நிகரற்ற வாழ்க்கையனுபவக் கருவூலம். இதன் இலக்கிய நோக்கு என்பது சமுதாய மேம்பாடாகும். அந்த சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு வாயில்களாக அறநெறி, பொருளியல், அரசியல் நேர்மை, சமூகப்பண்பாட்டு விழுமியங்கள் போன்றன அமைகின்றன.

கம்பரது ஆக்கமான கம்பராமாயணம் ஆக்க நிலையிலும், அமைப்பு நிலையிலும் ஒரு பெரும் காப்பியமாகக் கொள்ளக் கூடியது. இக் காப்பியம் மனித உணர்வுகளின் சித்திரம், உயர்ந்த எண்ணங்களின் ஓவியம், நிகரற்ற வாழ்க்கை அனுபவ கருவூலம். இதன் இலக்கிய நோக்கு என்பது சமுதாய மேம்பாடாகும். அந்த சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு வாயில்களாக, அறநெறி, பொருளியல், அரசியல் நேர்மை, சமூகப்பண்பாட்டு விழுமியங்கள் போன்றன அமைகின்றன. அந்த வகையில் தமிழ் காப்பிய மரபில் கம்பராமாயணம் சிறப்பான உயர்வான ஒரு இடத்தையே பெறுகிறது என்பது உண்மை.

கம்பர் என்னும் தனி மனித உணர்வுகளை, அவரது பரந்த பொதுவியல் நோக்குகளை அதனைக் கூறுவதற்கு அவர் சார்ந்த மதத்தினை, மொழியினை, பண்பாட்டினை அவற்றின் மதிப்பினைக் கம்பராமாயணக் காப்பியம் மூலம் உணரலாம். இவை அனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்தே அதற்கு நிறைவை அளிக்கின்றன எனலாம்.

கம்பர் படைப்புத் தமிழுக்குரிய தனித்துவப் பண்புகள் கொண்டு அம் மரபைப் பின்பற்றியுள்ளார் என்பது தெளிவான கருத்து. இதனைக் காண்டங்கள் தோறும் காணலாம். விஷ்ணுவனுடைய புகழைப் பாடுதல் கம்பனுடைய நோக்கமாகவும், சமூகத்திற்கேற்ற வாழ்வியலைப் பேசுவது குறிக்கோளாகவும், இருக்கிறது. இந்திய கலைப் பண்பாடு, சிந்தனை முதலியவற்றை ஒருங்கு திரட்டி அமைக்கிறான். திருக்குறள், உபநிடதம் அவனுடைய கவனத்திற்கு வருகின்றன. தரும சாஸ்திர மரபுகளை உள்வாங்கிக் கொள்கிறான். அரசியலில் அவன் காலத்து நிலை, தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு அனைத்தும் மூலப் பொருளாய் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தையும் வைத்துக் கொண்டு இராம கதையை மையமாக வைத்து பெருங்காப்பிய வடிவில் அமைத்துள்ளார். கதைப் பொருளை இந்திய நாட்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுத்த போதும் தமிழிலக்கிய நிலைக்கேற்பவே தரிசிக்க முற்படுகிறார்.

கம்பராமாயணத்தில் உருவாக்கப்படும் பாத்திரங்கள் தெய்வீகப் பாத்திரங்களாகவோ, சாதாரண பாத்திரங்களாகவோ இருந்த போதிலும் அவை தமிழ்ப் பண்பாட்டோடு கூடியதாக அக உணர்ச்சிகளுக்கு கட்டுப்பட்டதாக அமைந்துள்ளன. இராமன் சீதையின் காதலை விபரிப்பதன் மூலம் தமிழ் மரபு கூறும் அன்பினைத்தினை மரபின் மீது கம்பர் கொண்டிருந்த ஈடுபாடு தெரிகின்றது. தமிழ் பண்பாட்டு அம்சங்கள் பெண்களாலே பேணப்பட்டு வந்ததன் காரணத்தினால் கம்பர் தமிழ் மரபு அம்சங்களை பெண்களை மையப்படுத்திக் கூறுகிறார். விருந்துபசாரம் பற்றி எடுத்துக் கூறுகின்றார். தமிழகப் பரப்பெங்கனும் நடைமுறையில் இருந்த நாட்டார் வழக்காற்றியல் கூறுகளையும் தன் செய்யுளில் பயன்படுத்தியுள்ளார். இதன் அடிப்படையில் எழுகின்ற பழமொழிகள் மக்களின் நாளாந்த வாழ்க்கையில் பேச்சு மொழியில் கையாளப்படுவனவாக உள்ளன.

சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்த முனைந்த கம்பர் வர்ணனைகள் ஊடாகவும் நேரடியாகவும் சமுதாயத்தை விபரிக்கின்றார். இதன் ஊடாக சமுதாயம் ஒன்றினது தகுதிகளை முன்நிறுத்துகிறார். இந் நோக்கில் சமுதாய ஒழுக்கச்சீரகேடுகள் பலவற்றைக் கண்டிக்கிறார். குடும்ப உறவுகளுக்கிடையிலான ஒற்றுமையை, பாசப் பிணைப்பை சகோதர உறவுகளுக்கு ஊடாகக் காணலாம். கும்பகர்ணன் இராவணனிடத்தில் பிழை இருப்பது தெரிந்தும் அவனுக்காக போரிடுவதும், இலக்குமணன் பிரமாத்திரத்தால் மயங்கிய போது இராமன் துயருறுவதும் இதனைப் புலப்படுத்துகிறது.

மனிதனை மனிதன் நேசிக்க மறுத்த சமுதாயத்திற்கு மானுட உணர்வு போதிக்கப்படுகிறது. இது பாத்திரங்களின் செயல்கள் ஊடாகவும் வார்த்தைகள் ஊடாகவும் வலிமை பெற்று விடுகிறது. சமுதாய வாழ்வில் துன்பம் வந்துள்ளபோது உறவை முறித்துக்கொண்டு இன்பத்தில் குளிர் காயப்போவது மனித நேயம் அற்ற செயல் என்பதனை சுக்கிரீவன் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. நடைமுறைப் பலவீனங்களுக்கும் இலட்சியப் பலவீனங்களுக்குமுள்ள முரண்பாடு கலைத்துவத்துடன் தொடர்புறுத்தப்படுகிறது. சராசரி மனிதனின் நடைமுறைப் பலவீனங்கள் உள்ள அதே பாத்திரங்கள் இலட்சியத் தன்மை கொண்டவையாகவும் காணப்படுகிறது. அவற்றைப் பொருத்திக் காட்டுவதே கம்பராமாயணக் காப்பியம்.

இத்தகைய சமுதாய நோக்குடன் நின்றுவிடாது சமுதாய வாழ்வு செம்மையுற அறமும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அறநோக்குடன் தொடர்புடைய சிந்தனைகளும், கருத்துக்களும் இங்கு இடம் பெறுகின்றன. அறத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதனை நல்லியல்புடைய பாத்திரங்கள் அனைத்தையும் அறப்பாத்திரங்களாகக் காட்ட முயன்றதன் மூலம் உணரலாம். மேலும் அறத்தின் தன்மைகளையும் அறம் திறம்படுவதால் ஏற்படும் இன்னல்களையும் எடுத்துக் கூறி வாழ்வுக்கு அறம் அவசியம் என்பதனை நிறுவியிருக்கிறார். ஏனெனில் அறமற்று செயலாற்றும் பாத்திரங்கள் யாவும் இறுதியில் அழிந் தொழிந் ததாகவே உணர்த்தப்படுகிறது.

நாடக முறைத் தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. கதை சொல்வதில் பல சிறப்பம்சங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார். நாடக இலக்கியமாக கம்பராமாயணத்தை நோக்கிய கம்பர் வர்ணனைகளுக்கூடாக கதை நிகழ் களத்தை அமைத்து கதையை நிகழ்த்திக் காட்டுகிறார். புறநிலையாக நின்று கதை மாந்தரை நாடகப் பண்புடன் இயக்கும் தன்மை காணப்படுகிறது.

சமய தத்துவங்களுக்கும், மானுட விழுமியங்களுக்கும் இணைப்பும் அமைப்பும் காட்டப்படுகிறது. மானுட விழுமியமாக தியாகம், கற்பு, ஒழுக்கம், சகோதர பாசம் என்பவையும் சமய தத்துவமாக இறைவனின் அருள், பற்றிய விடயத்தையும் காணலாம். இவ்வாறு தெய்வீகத்தன்மையும் மானுடத் தன்மையும் கலப்பது இக்காப்பியத்தில் மட்டுமே.

கம்பராமாயணத்தில் இன்னொரு சிறப்பம்சமாக விளங்குவது இயற்கை இகந்த நிகழ்ச்சிகளை படைத்தளிப்பதாகும். பாத்திரங்களது அல்லது சம்பவங்களது கொடுரத்தை மிகைப்படுத்திக் காட்டுவதற்கு கம்பர் இவ் உத்தியைக் கையாளுகிறார். மொழி, கற்பனை இரண்டும் இதுவரை தமிழ் இலக்கியத்தில் அடையாத உச்ச நிலையை அடைகிறது. உணர்ச்சிக்கேற்ற நடை என்பதில் கம்பர் யாவரையும் விஞ்சி நிற்கிறார். கம்பர் சொற்களைப் பின்னுகிறார் என்பதைவிட கருத்துக்களை நெய்கிறார் என்பதைவிட உணர்ச்சிகளையே குழைத்து உருவாக்குகின்றார் என்று கூறலாம். தமிழ் மொழியைக் கையாள்வதில் அவர் பெரு வெற்றி பெற்று திகழ்கிறார்.

பாட்டின் ஓசையிலும் நடையிலும் வைத்து மாந்தர் நடையை அவர் உணர்த்தும் திறம் ஒன்றையுணர்ந்தாலே விருத்தம் எனும் ஒன்பாவிற்கு உயர் கம்பன்என்னும் உண்மை புலப்படும். பிறர் காண வேண்டும் என்றே ஆசையுடன் சூர்ப்பனகை நடக்கும் கவர்ச்சிமிக்க நடையழகை

“பஞ்சியொளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவம் அனுங்கச் செஞ்செவிய கஞ்சநிமிர் சீறடியார் ஆகி அஞ்சொலின மஞ்சைஎன அன்னமென மின்னும் வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள்”

என்ற பாடல் சலங்கை கொஞ்ச ஒலித்துக்காட்டுகிறது.

திட்டமிட்டுக் கதையை நிகழ்த்துகிற கம்பர் காப்பியக் கதையின் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை ஒரு தொடர்ச்சித் தன்மையை உருவாக்குகின்றார். அதற்குப் பல உத்திகளை கையாண்டு இருக்கிறார். அவற்றை வரையறை செய்து அவற்றுக்கூடாக கம்பரது தனிப்பண்பு நோக்கப்பட்டமையைக் காணலாம். இதனால் இப் பெரிய இலக்கியம் எச் சந்தர்ப்பத்திலும் தான் சொல்லுகிற தளம் பிறழாமல் ஒரே நோக்குடன் தொடங்கி நிறைவு பெறுகிறது.

இலக்கியம் பற்றி கம்பர் கொண்டிருந்த கொள்கை தெளிவு படுத்தப்பட்ட அதே வேளை வைணவ மதம், தமிழ்ப் பாரம்பரியம், அரசியல், சமுதாயம், அறம் என்பன பற்றிய இலட்சிய நோக்கிலான சிந்தனைகளும் அமைந்துள்ளன. எனவே இத்தகைய சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டு அமைந்துள்ள கம்பராமாயணம் தமிழ் காப்பிய மரபில் உயர்ந்ததாக கருதப்பட்டு வருகின்றது என்று கூறுவது மறுப்பதற்கில்லை.

செல்வீ சந்தானாள் செபஸ்டியான்
தமிழ் வீரவுரையாளர்
வவுனியா வளாகம்.

“கம்பனின் இயல், இசை, நாடகம்”

கம்பவாரித்
-இ.ஜெயராஜ்-

நம் தமிழ் மொழி,
தோற்றமறியாத் தொன்மை கொண்டது.
இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னமே சங்கமமைத்து,
ஆராய்ந்து வளர்க்கப்பட்ட பெருமையுடையது அது.
இயல், இசை, நாடகம் என,
முப்பெரும் பிரிவுகளாய் வகுக்கப்பட்டு,
அறிஞர் பெருமக்களால் அனுபவிக்கப்பட்டது.
இம்முத்தமிழ்த் துறைகள் பற்றிய செய்திகள்,
நம் புலவர் பெருமக்களால்,
இலக்கியங்களினிடையே விளக்கப்பட்டுள்ளன.
தமிழின் தலைமைப் புலவனாய்க்
கருதப்படுபவன் கம்பன்.
தான் செய்த இராம காவியத்தால் தமிழின் பெருமையை,
உலகளாவி விரியச் செய்தவனவன்.
'கல்வியிற் பெரியன் கம்பன் என்று,
தமிழ்ச் சான்றோர்களாற் போற்றப்பட்டவன்.
முத்தமிழ் துறையின் முறைபோகிய உத்தமன்.
அப்பெரும் புலவன்,
தன் இராமகாவியத்தின் இடையிடையே,
இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய முத்தமிழ் துறைகள் பற்றி,
அள்ளித்தெளித்திருக்கும் அரும்பெரும் செய்திகளை,
எடுத்துக் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

இயற்றுறை

கம்பன் காலத்து இயற்றுறை,
கவிதை மயமாகவே காணப்படுகின்றது.
கலைகளின் அரசியாய்க் கருதப்படும் கவிதை பற்றிக்
கம்பன் தரும் செய்திகள் நுட்பமாவை.
தன் காவியத்தின் பல இடங்களிலும்,
கவிதை பற்றிய செய்திகளைக் கம்பன் சொல்கின்றான்.
அச்செய்திகள் விரிக்கிற் பெருகும்.
அவ்வணைத்துக் கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கி,
கவிதை இலட்சணத்தைக் கம்பன் வரையறை செய்யும்,
ஓர் கவிதை உண்டு.
அக்கவிதையுடு,
கவிதை பற்றிய கம்பன் அபிப்பிராயம் முழுவதையும் காணலாம்.
அக்கவிதையைக் காண்போம்.

ஆரண்ய காண்டத்தில்,
பஞ்சவடி நோக்கிச் செல்லும் இராமன் முதலியோர்,
கோதாவரி நதியிகைக் காண்கின்றனர்.
அவ்விடத்தில்,
அந்நதியின் சிறப்பை வர்ணிக்கப் புகுந்த கம்பன்,
சான்றோர் கவியோடு அந்நதியை ஒப்பிடுகிறான்.
அவ்வொப்பீடாய்க் கம்பன் அமைக்கும் பாடல்,

கவிதைக்கலை பற்றிய கம்பன் கருத்தை,
முழுமையாய் வெளிப்படுத்துகிறது.
ஆற்றின் ஒழுக்கையும் கவிதை ஒழுக்கையும்,
சிலேடையாய்ச் சுட்டும் கம்பன் கவியினைக் காணலாம்.

“புவியினுக்கு அணி ஆய், ஆன்ற பொருள் தந்து, புலத்திற்று ஆகி,
அவியகத் துறைகள் தாங்கி, ஐந்திணை நெறி அளாவி,
சவி உறத் தெளிந்து, தண்ணென் ஒழுக்கமும் தழுவி, சான்றோர்
கவி என, கிடந்த கோதாவரியினை வீரர் கண்டார்”

புவியிக்கு அணியாதல்; பொருள் தருதல், புலத்திற்றாதல்,
அவியகத் துறைகள் தாங்கல், ஐந்திணை நெறியளாவல்,
சவியுறத் தெளிதல், தண்ணென்ற ஒழுக்கம் தழுவுதல், என்னும் இப் பண்புகளை,
கவிதைக்கும் ஆற்றுக்கும் உரிய ஒருமித்த பண்புகளாய்,
கம்பன் எடுத்துக் காட்டுகிறான்.
முதலில் இப்பண்புகள்,
கோதாவரி நதிக்குப் பொருந்துமாற்றினைக் காண்போம்.

புவியினுக் கணியாதல்;
பூமியில் அழகியதொரு பெருநதியாதல்,
அன்றி,
பூமியாகிய பெண்ணுக்கு ஒரு முத்தாரம் போல் இருத்தலுமாம்.

ஆன்ற பொருள் தருதல்;
சிறந்த மலைபடு திரவியம் முதலிய பெருடகளை,
அடித்துக் கொண்டு வருதல்.
அன்றி,
தனது வளத்தால் நாட்டுக்குச் செழுமையுண்டாக்கி,
விளைவுப் பொருட்கள் பலவற்றை விளைத்தலுமாம்
புண்ணிய நதியாதலால்,
தன்னில் மூழ்குவார்க்கு,
தீவினை தீர்த்து அறம், பொருள், இன்பங்களையும்,
வீட்டையும் கொடுத்தலுமாம்

புலத்திற்றாதல்
விளை நிலத்தின் வளச் செழுமைக்கு உதவுதல்.
அன்றி,
வெள்ளப் பெருக்கினாலும் வாய்க்கால் வழியாகவும்,
எங்கும் பரவி நிறைதலுமாம்.

அவியகத்துறைகள் தாங்கல்
இறங்கு நீர்த்துறைகள் பலவற்றை,
ஆங்காங்கு உடைத்தாதல்.

ஐந்திணை நெறியளாவல்
ஐவகை நிலங்களின் வழியாகச் செல்லுதல்.

சவியுறத்தெளிதல்
மிக்க ஆழத்திலுள்ள பொருள் கட்புலனாகுமாறு தெளிந்திருத்தல்.

தண்ணென்ற ஒழுக்கந் தழுவுதல்
 குளிர்ந்த நீர்ப் பெருக்கை,
 இடையறாமல் என்றும் உடையதாதல்.
 இதே பண்புகளை,
 இயற்கலையாகிய கவிதைக் கலைக்கும்,
 கம்பன் பொருத்துதல் இரசனைக்குரியது.
 இப்பண்புகள் கவிதைக் கலையோடு,
 பொருந்துமாற்றைக் காண்போம்.

புவியினுக்கணியாதல்

பலவகை அலங்காரங்களையும் உடையதாதல்.
 உலகில் பலராலும் கொண்டாடப்படுதல்.

ஆன்ற பொருள் தருதல்

சிறந்ததான, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும்,
 உறுதிப் பொருட்களின் திறத்தை விளக்குதல்.

புலத்திற்றாதல்

தன்னைக் கற்போர்க்கு நுண்ணறிவை விளைப்பதும்,
 அறிவு கொண்டு ஆராப்ச்சி செய்யச் செய்ய,
 நன்கு புலப்படும் ஆழ்ந்த பொருளுள்ளதமாய்,
 அறிவுக்குரியதாதல்.

அவியகத் துறைகள் தாங்கல்
 எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும்
 தமிழிலக்கணம் ஐந்தினுள்
 பொருளின் பகுதிகளான,
 அகம், புறம் என்னுமிரண்டில்,
 அகப் பொருளின் பாகுபாடுகளான,
 களவு, கற்பு என்னும் ஒழுக்கங்களின்
 தன்மைகளைக் கூறுதல்,
 (புறப்பொருட்டுறைகள் தாங்குதலும்,
 செய்யுட்கு இலக்கணமாயினும்,
 புறப்பொருளினும் அகப்பொருள்
 கேட்போர் மனதுக்கு மகிழ்ச்சி விளைவிப்பதாய்ச் சிறந்தலான.
 அதுவே பிரதானமானதாய்க் கம்பனால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.
 இச்சிறப்பை விளக்கவே அதற்கு,
 'அவி' என்ற அடை மொழி கொடுக்கிறான் கம்பன்.
 'அவி' என்பதற்கு,
 "மனத்துயரத்தை மாற்றுகின்ற" என்ற பொருள்கொள்க).

ஐந்தினை நெறி அளாவல்
 குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்னும்,
 ஐவகை நிலங்களுக்கும்,
 முறையே உரியன எனப்படும்,
 புணாதல், இருத்தல், பிரிதல், ஊடல், இரங்கல் எனும்,
 ஐவகை ஒழுக்கங்களையும்,
 அவற்றுக்கு அங்கமானவற்றையும் உரைத்தல்.

சவியுறத்தெளிதல்

மயங்க வைத்தல் என்னும் குற்றத்திற்கு சிறிதும் இடமின்றி,
 விளங்க வைத்தல் என்னும் அழகிற்கு,
 முழுவதும் இடமாய் நன்றாய்ப் பொருள் விளங்குதல்.

தண்ணென்ற ஒழுக்கம் தழுவுதல்
தீயொழுக்கத்தை உணர்த்தாமல்,
நல்லொழுக்கத்தை உணர்த்துதல்.
அன்றி,
மெல்லென்ற ஓசையோடு தட்டறச்செல்லும்
சிறந்த நடையை உடைத்தாதல்

மேற்சொன்னவை,
கம்பனின் சிலைடையை விளக்கி,
உரையாசிரியர் வை.மு.கோ தரும் செய்திகள்.
இப்பாடலாடு,
கவிதை கலைக்குத் தான் காணும் வரையறையை,
கம்பன் தெளிவு செய்கிறான்.
இயற்கலையாகிய கவிதைக் கலைக்கு,
கம்பன் தரும் வரைவிலக்கணத்தை சுருங்கக் காணின்,
அழகுடைத் தாதல்,
ஆழ்பொருள் தருதல்,
அன்புசா அகப் பண்புகளை உட்கொள்ளல்,
அகம் சார்ந்த ஐவகை மனவுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தல்,
பொருட்டெளிவு உடைத்தாதல்,
நல்லொழுக்கம் தழுவிநிற்றல்,
என்பனவே என்று தெளிவு படலாம்.

கவிதை எத்தனை அரிய செய்திகளைச் சொல்லினும்,
ஆழமுடைத்தாய் இருப்பினும்,
அதுதான் கொண்ட பொருளை,
தெளிவற வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பது,
கம்பனின் விருப்பமாய் தெரிகிறது.
அடியாழத்தில் இருக்கும் மணி முதலிய பொருட்கள்,
ஆற்றின் தெளிவினால்,
காண்போர்க்கு மேலெழுந்து தெரிவதுபோல்,
கவிதையின் தெளிவால்,
அதன் ஆழப் பொருளும்,
காண்போர்க்கு வெளிப்பட்டு நிற்கவேண்டுமென,
கம்பன் விரும்புகிறான்.
இக் கருத்தை,
பால காண்டத்தில் வலியுறுத்துகிறான்.
அயோத்திக் கோட்டை மதிலைச் சுற்றியிருக்கும்,
அகழியின் சிறப்பை சுட்டும்போது,
இக் கருத்தை கம்பன் வலியுறுத்தும் பாடல் இது

“அன்ன மாமதிலுக்கு ஆழிமால் வரைய அலைகடல் சூழ்ந்தன அகழி,
பொன்விலை மகளிர் மனம் என கிழ் போய், புண்கவி என தெளிவு இன்றி,
கன்னியர் அல்குல் தடமென யார்க்கும் படிவு அருங்காப்பினது ஆகி,
நன்றெந்! விளக்கும் பொறி என ளறியும் கராத்தது; நவிவற்றது நாம்”.

அகழியின் சிறப்பைக் கூற வந்த கம்பன்,
அதன் பெருமைக்குக் கடலையும்,
கீழ்போகும் ஆழத்திற்கு விலைமகளிர் மனத்தையும்,
காவற்றிறத்துக்கு கன்னியர் அல்குற்றடத்தையும்,
கோட்டையினை யாரும் அணுக முடியாதபடி,
அவ்வகழியில் விடப்பட்ட முதலைக்கு,
நன்றெந்! விளக்கும் பொறிகளையும்,

உவமித்து,
 எதிரிகளால் ஆழம் காண முடியாதபடி கலங்கியிருக்கும்,
 அதன் தன்மையை விளங்கப்படுத்த,
 பொருட்தெளிவற்ற புன்கவியை உவமையாக்குகின்றான்.
 இப்பாடலில்,
 பொருட்தெளிவின்றி இருக்கும் கவிதையை,
 'புன்கவி' என்று கம்பன் சுட்டுதலால்,
 தெளிவாயிருத்தல்,
 கவிதைக்கலையின் அடிப்படைத் தகுதி என விளங்கவைக்கிறான்.

இசைத்துறை

இசைத்துறை பற்றிய செய்திகள்,
 காவியத்தின் பலவிடங்களிலும்,
 கம்பனாற் சுட்டப்படுகின்றன.
 பல இசைவாத்தியங்களின் பெயர்களும்,
 கம்பகாவியத்தினூடு நமக்குத் தெரியவருகின்றன.
 வாய்ப்பாட்டு,
 நரம்பு வாத்தியங்கள்,
 காற்று வாத்தியங்கள்,
 தோல் வாத்தியங்கள் போன்றவற்றை,
 கம்பன் பல இடங்களிலும் குறிப்பிடுகின்றான்.
 நரம்பு வாத்தியம், தோல் வாத்தியம் முதலியவற்றை,
 பக்கவாத்தியங்களாக அமைத்துக் கொண்டு,
 கச்சேரி செய்யும் முறை,
 பாலகாண்டத்தின் ஓர் பாடலில்,
 கம்பனால் தெளிவுபட விளக்கப் படுகின்றது.

“இறங்குவ மகரயாழ் எடுத்த இன்னிசை
 நிறம்கிளர் பாடலான் நிமிர்வ அவ்வழி
 கறங்குவ வள்விசி கருவி கண்முகிழ்த்து
 உறங்குவ மகளீரோடு ஓதும் கிள்ளையே”

இதுவே அப்பாடல்,

கண்டத் தொனியும், மகரயாழ் ஒலியும், மத்தள ஓசையும்,
 ஒருங்கமைய மகளிர் பாடும் பாடல்களில் மயங்கி,
 அவர்கள் வளர்க்கும் கிளிகள் உறங்கின,
 எனும் செய்தியைச் சொல்லும் இப்பாடலில்,
 கச்சேரி அமைப்பை விளக்கக் செய்யும் கம்பன்,
 நரம்பு வாத்தியங்களைக் கையாளும் முறைமை பற்றியும்,
 அவ்வாத்தியங்களில் தனித்து வாசிக்கப்பட்ட இசைக்கச்சேரி பற்றியும்,
 மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தின் ஓர் பாடலில் காட்டுகிறான்.
 இதோ அப்பாடல்,

“வள்ளுகிர்த் தளிர்க்கைநோவ மாடகம் பற்றி வார்தந
 கள்ளென நரம்பு வீக்கிக் கையொடு மனமும் கூட்டி
 வெள்ளிய முறுவல் தோன்ற விருந்தென மகளிரீந்த
 வெள்விளிப் பாணித் தீந்தேன் செவிமடுத்த இனிது சென்றார்”

‘சூர்மையான நகங்களையுடைய,
 தளிர்போன்ற தமது மெல்லிய விரல்கள் நோகும்படி,
 வீணையின் முறுக்காணிகளைப் பிடித்துத்திருகி,

ஒழுக்கின்ற தேன்தாரகைகள் போன்ற அவ்வீணை நரம்பை இறுக்கக் கட்டி,
கைவிரலின் குறிப்புடன் மனதையும் பதிய வைத்து,
புன்னகையுடன் பெண்கள், வழங்கும் இசைவிருந்தை,
காதால் பருகியபடி இராம இலக்குவர்கள் சென்றனர்',
என்பது இப்பாடற் கருத்து.

கோடு, பத்தர், ஆணி, நரம்பு, மாடகம் என்னும்,
யாழ் உறுப்புக்களுள்,
மாடகம் என்பது,
நால்விரலளவான பாலிகை வடிவாய் நரம்பை வீக்கும் கருவி.
கீதத்திலன்றி வேறொன்றில் மனம் வையாமல்,
மனோவேகமாக கையை விசைப்பத்ச் செலுத்தி,
வாசித்தலின் அவசியத்தை,
'கையொடு மனமும் கூட்டி' எனக் கம்பன் குறிப்பிடுகின்றான்.
'வெள்ளிய முறுவல் தோன்ற' என்றதனால்,
அதிக சிரமமில்லாமல்,

அரிய பாடல்களையும் எளிதிற் பாடுந்தன்மை உணர்த்தப்பட்டு,
முற்பயிற்சியின் அவசியமும் இங்கு கம்பனால் காட்டப்படுகிறது.
இவைதவிர,
இசைத்தமிழுக்கு இயற்றமிழோடு இருக்க வேண்டிய, தொடர்பையும்,
கம்பன் அதே பாலகாண்டத்தில் தெளிவுபடுத்துகிறான்.

இயற்பாடல் கொண்டிருக்கும் பொருள் கணிக்கப்பட்டு,
பின் அப்பொருளின் அடிப்படையான உணர்வு தீர்மானிக்கப்பட்டு,
அவ்வுணர்வை வெளிப்படுத்தும் ராகத்தை தேர்ந்தெடுத்து,
பொருத்திப்பாடும் அவசியத்தை,
இசைக்கலையின் அத்தியாவசியத் தேவையாய்,
கம்பன் வெளிப்படுத்துகிறான்.
இயல், இசை தொடர்பினை,
பருந்தினைத் தொடர்ந்து செல்லும் நிழழோடு ஒப்பிடும்,
கம்பன் பாடல் இதோ,

“பொருந்திய மகளிரோடு வதுவையிற் பொருந்து வாரும்,
பருந்தொடு நிழல் சென்றென்ன இயல்இசைப் பயன்துய்ப்பாரும்,
மருந்தினும் இனிய கேள்வி செவியுற மாந்துவாரும்,
விருந்தினர் முகம் கண்டன்ன விழா அணி விரும்புவாரும்”

இவை இசை பற்றிய கம்பன் தரும் செய்திகள்.

நாடகத்துறை

கம்பன் காலத்தில்,
நடனக்கலையே நாடகக் கலையாய்க் கணிக்கப்பட்டமை,
வெளிப்படை.
இயல், இசை, போலவே,
நடனக்கலை பற்றியும் கம்பன் பல இடங்களில் பேசுவான்.
அவையனைத்தையும் ஆராயும் அவசியமின்றி,
நடனக்கலை பற்றிய நூட்பங்கள் அனைத்தையும்,
கம்பன் ஒரே கவிதையில் தருகிறான்.
அக்கவிதை மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் வருகிறது.
அப்பாடல் காண்போம்.

“நெய்திரள் நரம்பிற்றந்த மழலையின் இயன்ற பாடல்
தைவரு மகரவீணை தண்ணுமை தழுவித் தூங்க
கைவழி நயனஞ் செல்லக் கண்வழி மனமும் செல்ல
ஐய நுண்ணிடையாராடும் ஆடக அரங்கு கண்டார்”

தேனொழுக்குப் போன்ற திரண்ட வடிவமான,
யாழ் நரம்பின் இசையையொத்த,
தம்மழலைக் கண்டத்தொனியால் பெண்கள் தரும் பாட்டிசையும்,
தடவி வாசிக்கப்படுகின்ற மகரவீணையின் இசையும்,
மத்தளத்தின் ஒலியும்,
இணங்கி ஒலிக்க,
கைகள் செல்லும் வழியே கண்களின் குறிப்பு நோக்கம் செல்லவும்,
அக்கண்களின் பார்வை செல்லும் வழியே மனத்தின் குறிப்புச் செல்லவும்,
உண்டோ இல்லையோ எனும் ஐயந்தரும்படியான,
நுண்ணிடையினைக் கொண்ட மங்கையர் ஆடும்,
பொன்னாற் சமைக்கப்பட்ட நடனசாலைகளைக் கண்டார்.
என்பது இப்பாடற் கருத்து.
பாட்டுப் பாடிக்கொண்டே அபிநயத்துடன் ஆடும்போது,
செய்யும் முறைமை நான்கு வகைப்படும்.
கையும், கருத்தும், மிடறும், சரீரமும் என்பவை அவை.
(‘அவைதாம் கையே கருத்தே மிடறே சரீரமென்று,
எய்த முன்பமைந்த இவையென மொழிப’).
இவை நான்கினுள்,

‘கைவழி நயனம் செல்ல’ என்றதனால் கையின் தொழிலையும்,
‘கண்வழி மனமும் செல்ல’ என்றதனால் கருத்தின் தொழிலையும்,
‘மழலையின் இயன்ற பாடல்’ என்பதனால் மிடற்றின் தொழிலையும்,
‘ஆடும்’ என்றதனால் சரீரத்தின் தொழிலையும்,
நுட்பமாய்க் கம்பன் வெளிப்படுத்துகின்றான்.
நாட்டியத்துக்கு அவசியமான பாடலை,
‘மழலையின் இயன்ற பாடல்’ என்ற வரியாலும்,
நரம்பு வாத்திய, தோல் வாத்திய அவசியத்தை,
தைவரு மகரவீணை தண்ணுமை’ என்ற வரியாலும்,
இம்முன்றும் நடனமும் லயத்தினால் ஒன்றுபடுதலை,
‘தழுவி’ என்ற சொல்லினாலும்,
ஆடும் பெண்ணின் அங்கலட்சணத்தின் அவசியத்தை,
‘ஐய நுண்ணிடையர்’ என்ற சொற்களாலும்,
அரங்கின் அவசியத்தை,

‘ஆடக அரங்கு’ என்னும் வார்த்தைகளாலும் சுட்டி,
நாட்டிய சாஸ்திர அடிப்படை முழுவதையும்,
இப்பாடலில் கம்பன் எடுத்துக் காட்டுகிறான்.
மனத்தின் வழி கண்செல்வதே இயற்கை.
இங்கு ‘கண் வழி மனமும் செல்ல’ என்று குறித்ததால்,
ஆடும் பெண்ணின் பயிற்சி மிகுதியையும் எடுத்துக் காட்டி,
நடனக்கலையின் அவசியப் பண்பான பயிற்சியையும்,
கம்பன் குறிப்பால் விளக்கி நிற்பது இரசிக்கத்தக்கது.
ஒரேபாடலில்,
நடனக்கலை பற்றிய முக்கிய அம்சங்கள் அனைத்தையும்,
கம்பன் உள்ளடக்கியிருப்பது எண்ணி எண்ணி வியக்கத்தக்கது.

தான் செய்த இராம காவியத்தில்,
நாடகத்தன்மை, பாத்திர அமைப்பு, கவிதை நுட்பம்,
காவியச்சுவை, தத்துவம், அரசியல், சமூகக்கோட்பாடு என,
பல விடயங்களையும் இடையிடையே வரையறுக்கும் கம்பன்,
இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழ் பற்றியும்,
பல செய்திகளைத் தந்து நிற்கின்றான்.
மூற்சொன்னவை அவற்றுக்கான “ஒரு சோற்றுப் பதங்கள்”.
அகன்று ஆராயத் தலைப்படுவார்க்கு,
கம்ப காவியம் செய்திகளை அள்ளித் தரப்போவது திண்ணம்.
இங்ஙனம்,
பல்துறை பற்றிய செய்திகளையும்,
நுட்பமாய் அள்ளித் தந்தாதந்ததாற்றான்,
பாரதி,
தமிழ்நாட்டின் கல்விச் சிறப்புக்கு விளக்கமாய்,
கம்பன் பிறப்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றான் போலும்.
“கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு, புகழ்க்கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு”
பாரதியின் கவிதைவரிகள்,
கம்பனாற்றலை உணர்த்தி நிற்கின்றதன்றோ?

‘தடம்’ மலர் சிறப்புற எமது
நல்வாழ்த்துக்கள் :

ராணிஸ் ஜீவல்ஸ்

அசல் 22 கரட் தங்க நகைகளை கைதேர்ந்த
தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களால் மனதைக் கவர்ந்த
டிசைன்களில் செய்து கொள்ள இன்றே நாடுங்கள்

இல: 17A , மில் ரோட்,
வவுனியா.

 024 - 21044

வாழ்க்கையில் உயர்கல்வியின் பங்கு

தற்காலத்தில் கல்வி கற்பது கூட ஒரு சம்பிரதாயம் போல் ஆகிவிட்டது. பட்டப்படிப்பு படிக்கின்றவர்கள் கூட என்ன நோக்கத்தோடு படிக்கின்றோம் என்கின்ற தெளிவில்லாமலே படிக்கிறார்கள். ஆனால் உத்தியோகத்திற்கு பட்டம் பெறுவது ஒரு நுழைவுச் சீட்டு என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் பட்டம் என்கிற நுழைவுச் சீட்டு பயன்பாடாதபோது இக்கால இளைஞர்களுக்கு படிப்பின் மீதே வெறுப்புத் தோன்றிவிடுகிறது.

சிறுவயதிலிருந்தே வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் இல்லாமலே குழந்தைகள் வளர்க்கப்படுகின்றார்கள். பல்கலைக்கழகம் செல்கின்ற போதும் உயர்கல்வி என்கின்ற நிலையில்தான் செல்லுகின்றார்களே தவிர அப்போதும் என்ன குறிக்கோளுடன் செல்கின்றோம், படிக்கின்றோம் என்கின்ற தெளிவைப் பெறுவதில்லை. உத்தியோகத்துக்குச் செல்வதுகூட ஒரு குறிக்கோளாக இருக்கலாம். அதில் தவறு இல்லை. அதற்கேற்ற வகையில்தான் தற்போதய இளம் சந்ததியினர் படிக்கிறார்களா என்பது ஓர் ஆராயப்பட வேண்டிய விஷயம். பெரும்பாலும் தம்முடைய கல்விமுறை மாணவர்களை வாழ்க்கைக்குத் தயார்ப்படுத்துவதாக முற்று முழுதாக சொல்ல முடியாது. இதனாலேயே பல்கலைக்கழகங்களில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு பெரும் பொறுப்பு இருக்கின்றது.

பல்கலைக்கழக காலத்தை அதாவது ஒவ்வொரு ஆண்டையும் பயனுள்ள முறையில் பயன்படுத்த பழிக்கொள்ள வேண்டும். படிக்கின்ற படிப்பு எதுவாயினும் கட்டுப்பாடு, ஒழுங்குமுறை, நடைமுறை ஆகியவற்றையாவது இக்காலகட்டத்தில் மாணவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பல்கலைக்கழக நாட்களை பயனற்ற நாட்களாக வீணாக்குவது நம்மவர்களிடையே காணப்படும் மிகப்பெரிய குறையாகும். எனக்கு பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை கிடைக்கவில்லை என்று எவரும் சொல்லிவிட முடியாது. இன்று பலதரப்பட்ட நிறுவனங்கள் உயர்கல்வியை வழங்குகின்றன. ஏன் இதுவும் இல்லாவிட்டால் நூல் நிலையங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொள்ளலாம். அத்தோடு பலதரப்பட்டவர்களோடு பழகுவதற்காக வாய்ப்பு இருக்கின்றது. விளையாட்டுப் போட்டிகள் இருக்கின்றன. இப்படி பல்வேறு துறைகள்

இருக்கின்றன. இவற்றில் ஒன்றையும் சரிவர செய்யாமல் எனக்கு அதுகிடைக்கவில்லை, இதுகிடைக்கவில்லை என்று கூறுகின்றோம். இது முற்றிலும் தவறு.

பல்கலைக்கழக நாட்களை ஒரு பயிற்சியாக ஏற்று கிடைக்கும் வாய்ப்புக்களை பயனுள்ளதாகப் பயன்படுத்த பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வாய்ப்புக்களை நழுவிவிட்டுவிட்டு பின் கவலைப்படக்கூடாது. படிப்பு முக்கியம் தான் பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை என்பது வெறும் புத்தகப்படிப்பு மட்டுமல்ல. எடுத்துக்கொண்ட பாடத்தில் நல்ல தேர்ச்சி பெறுவது அவசியம் தான். அது வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு உற்றதுணையாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் பட்டப்படிப்பில் நல்ல தேர்ச்சிபெற்று விடுவதாலேயே வாழ்க்கையில் வெற்றி கிடைத்துவிடும் என உத்தரவாதம் எதுவுமில்லை. பட்டம் என்பது வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஒரு கருவியாக வேண்டுமானால் பயன்படுத்தலாம். ஆனால் அந்தப்போராட்டத்தில் வெற்றிகொள்ள வேறு பல தயாரிப்புக்களும் தேவைப்படுகின்றது. இந்த தயாரிப்புகள் இல்லாமல் பட்டத்தை மட்டும் நம்பி வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் பிரவேசிக்கின்றவர்கள் சீக்கிரம் விரக்தியடைந்து விடுவார்கள்.

ஒரு இளைஞனின் எதிர்காலம் வெற்றிகரமாக அமைய வேண்டுமானால் வாழ்க்கை பற்றிய தெளிவு அவனுக்கு அவசியம் இருக்க வேண்டும். வெறும் புத்தகப் பூச்சியாக இருப்பவர்கள் வாழ்க்கையில் தோல்வி அடைகின்றார்கள். இதைத்தான் நம்முடைய மூதாதையர் "பள்ளிக்கணக்கு புள்ளிக்கு உதவாது" என்று சொன்னார்கள். வள்ளுவர்சூட,

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்" எனக் கூறினார்.

பலநூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் பல கலைகளைப் பயின்றிருந்தாலும் நாட்டின் போக்கினை உணர்ந்து அதற்கேற்றபடி நடந்துகொள்ளத் தெரியாதவர்கள் எத்துறையில் கற்றிருந்தாலும் அறிவு இல்லாதவர்களாகவே கருதப்படுவார்கள் என்கின்றார் திருவள்ளுவர்.

மனிதர்களோடு பழகுவது எப்படி என அறிந்துகொள்வது வாழ்க்கை வெற்றிக்கு மிகவும் தேவையாகும். பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கின்ற காலத்தில் பலரோடு பழகுகின்ற வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. சிலர் எப்போதும் புத்தகத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டே திரிவார்கள். எவரோடும் பழக மாட்டார்கள். குறித்த புத்தகத்திலுள்ள விடயங்கள் பரிசீலனைக்கு உதவலாமே தவிர முற்று முழுதாக வாழ்க்கைக்கு உதவும் என்று கூறமுடியாது. அதற்காக நான் புத்தகங்களைப் படிக்கவேண்டாம் என கூற முன்வரவில்லை. புத்தகப் படிப்போடு மேலே கூறப்பட்டவையும் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என்பதையே கூறுகிறேன்.

வாழ்க்கை என்னும் சமுதாயத்தில் நம்முடைய பாத்திரம் என்ன என்பதை நாமே நிர்ணயித்துக் கொள்ள வேண்டும். சமுதாயம் என்பது மக்கள் கூட்டம். இந்த மக்களோடு பழகாமல் அவர்களின் மனப்போக்கை அறிந்து நடந்து கொள்ளாமல் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவது என்பது கடினம். எனவேதான் பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையில் உள்ளவர்கள் மேற்கூறப்பட்ட பயிற்சிகளைப் பெறவேண்டும் எனக் கூறுகின்றேன். ஏனெனில் பட்டப்படிப்பு முடிந்து இவர்கள் உத்தியோகம் தேடுகின்றபோது இந்தப் பயிற்சி சரிவர அமையாததால் மற்றவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறத் தவறிவிடுகின்றார்கள். மற்றவர்களுக்கு இவர்களிடம் நம்பிக்கை ஏற்படாதபோது அவர்களின் அமைப்புக்களில் இவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. நேர்முகத் தேர்வு என்பது ஒருவரின் பழக்கவழக்கங்கள், பழகும்முறை, சுறுசுறுப்பு, நடை உடை பாவனை ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்வதற்காகவே வைக்கப்படுகிறது. எழுத்துத் தேர்வில் வெற்றிபெறுகிறவர்கள்கூட நேர்முகத்தேர்வில் தோற்றுப் போவதற்கு மற்றவர்களுடன் பழகுவதில் அவர்களுக்குப் போதுமான பயிற்சியின்மையே காரணமாகி விடுகின்றது.

பல்கலைக்கழகங்களில் இந்தப் பயிற்சியைப் பெறத் தவறிவிடுகின்றவர்கள் அதற்குப் பிறகு இந்தப் பயிற்சியைப் பெறமுடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை. முயன்றால் சில ஆண்டுகளில் இந்தப் பயிற்சி அவர்களுக்குக் கிடைத்துவிடலாம். ஆனால் அதற்கு அவர்கள் செலவழிக்கின்ற ஆண்டுகள் வாழ்க்கையில் வீணாகிப்போகும் ஆண்டுகள் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. நம்முடைய இளம் சந்ததியினர் பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை நாட்களை வெறும் பொழுது போக்கிற்கான காலமாக எண்ணி வீணாக்கிவிடுகிறார்கள். பட்டம் பெற்றவுடன் வாழ்க்கைக் கதவுகள் தங்களுக்காக திறந்து விடப்பட்டு விடுவதாக இவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். அவ்வாறு திறக்காதபோது ஏமாற்றம் அடைகிறார்கள்.

பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கின்ற மிகப்பெரிய வாய்ப்பு என்பதை உணர்ந்து ஒவ்வொரு இளைஞனும் யுவதியும் அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முயல வேண்டும். பல்கலைக்கழகம் என்பது வெளி உலகத்தின் ஒரு சிறிய அமைப்பு என்கிற தெளிவு முதலில் ஏற்படவேண்டுமே தவிர பல்கலைக்கழக காலம் பலதிறமைகளையும் எளிதில் உருவாக்கிக் கொள்வதற்கு ஏற்ற பருவம் என்பதையும் மறத்தல் ஆகாது. இப்போதெல்லாம் பல்கலைக்கழக மன்றங்களுக்காக நடைபெறுகின்ற தேர்தல்கள் வெளியில் நடைபெறும் பொதுத் தேர்தல்களைப் போலவே ஆரவாரத்துடன் நடைபெறுகின்றன. போட்டியும் கடுமையாகவே இருக்கிறது. இத்தனையும் நடைபெற்று தேர்தலும் நடைபெற்று முடிந்த பின்பு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றவர்கள் என்ன சாதிக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், ஒன்றும் இருக்காது. இதன் காரணம் என்ன? என அதில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கே தெரியாது. சம்பவங்கள்

நிகழ்கின்றனவே தவிர, பொறுப்புணர்ச்சி எவருக்கும் ஏற்படுவது இல்லை. பல்கலைக்கழகங்களில் நடைபெறும் இந்தத் தேர்தல்கள் தேவையற்றவை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். இதுகூட நிர்வாகக் கலைக்கு ஒரு பயிற்சிதான். ஜனநாயக அமைப்பில் பேச்சுத்திறமை ஒரு பலம் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பல்கலைக்கழகங்களின் பேச்சுத் திறமையினை வளர்த்துக் கொள்வதற்குள்ள வாய்ப்பினை எத்தனை மாணவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்?

விளையாட்டுப் போட்டிகளை எடுத்துக் கொள்வோம் இதற்கான வாய்ப்பு நிறைய உண்டு. ஆயினும் பெரும்பாலான மாணவர்கள் விளையாட்டுக்களில் அக்கறை காட்டாமல் ஒதுங்கி விடுவதைப் பார்க்க முடியும். விளையாட்டுப் போட்டிகளில் எல்லோருக்கும் வெற்றிப்பதக்கம் கிடைக்காமல் போகலாம். ஆனால் இந்தப் போட்டிகளின் மூலம் கிடைக்கின்ற பயிற்சி வாழ்க்கைக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்கிற விஷயம் பலருக்கும் தெரிவதில்லை.

பெரும்பாலான பல்கலைக்கழகங்களில் நல்ல நூல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. வேறு இடங்களில் கிடைக்காத பல புத்தகங்களை இந்த நூல் நிலையங்களில் பெற்றுப்படிக்க முடியும். எத்தனைபேர் இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்?

இப்படி பல்கலைக்கழகங்களில் வாழ்க்கைப் பயிற்சிக்குத் தேவையான எத்தனையோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. பல்கலைக்கழக இளைஞர் பெரும்பாலும் இந்த வாய்ப்புக்களை சரிவர பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறிவிடுகிறார்கள். இளமை பிராயத்தில் முக்கிய காலத்தை, வாழ்க்கைக்குத் தயாராக வேண்டிய பொன்னான பருவத்தை வீணாக்கிவிட்டு பின்னர் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தைச் சந்திக்க நேரும் போது இவர்கள் அச்சப்படுவதால் என்ன பயன் இருக்கிறது.

பல்கலைக்கழக படிப்பின் குறிக்கோள் இன்னமும் பலருக்குத் தெளிவாகவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. நான் விரும்பிய பாடத்தை எடுத்துப் படிக்க எனக்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது எனச் சொல்லி சலிப்படைகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். விரும்பிய பாடம் கிடைத்தால் நல்லதுதான். கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக வாழ்க்கையை யே இழந்துவிட்டதாக எவரும் எண்ணத் தேவையில்லை. படித்த படிப்பை ஒட்டி வாழ்க்கை அமைய வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அப்படி அமைந்துதான் வெற்றி கிடைக்கவேண்டிய கட்டாயமும் இல்லை. எதிர்பார்த்த சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்காதபோது, கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களை சாமர்த்தியமாகப் பயன்படுத்தி கொள்ளத் தெரிந்தவர்களே வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுகின்றார்கள்.

வாழ்க்கையின் வெற்றிப்பாதை இதுதான் என்று எவரும் முன்கூட்டிச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையில் நினைத்த படிப்பு கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக எவரும் சோர்வு அடையத்

தேவையில்லை. பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையே ஓர் அற்புதமான வாய்ப்பு. அந்த வாய்ப்பினை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறவர்கள் வாழ்க்கைத் தயாரிப்பை சிறப்பான முறையில் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் ஆவார்கள்.

வாழ்க்கை வெற்றிக்கு பல்கலைக்கழக படிப்பு அவசியம் என்கிற எந்த நியதியும் இல்லை. பல்கலைக்கழக படிப்புக் காலத்தை, இளைஞர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக எப்படிப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறேனே தவிர, பல்கலைக்கழக படிப்பு இல்லாமல் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாது என்று நான் சொல்லவில்லை.

வாழ்க்கையின் வெற்றி இரண்டு அம்சங்களைக் கொண்டது. ஒன்று, வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பணம், மற்றொன்று வாழ்க்கைக்காக நாம் செய்கின்ற வேலையில் நமக்கு ஏற்படுகின்ற திருப்தி. இந்த இரண்டையும் யாரால் வெற்றிகரமாகச் செய்துகொள்ள முடிகிறதோ, அவர்கள் வாழ்க்கையில் வெற்றியும் நிம்மதியும் பெற்ற மனிதர்களாக விளங்குகிறார்கள். எனவே பல்கலைக்கல்வி படிப்புத்தான் வாழ்க்கைக்கு ஒரு இளைஞனை தயார்படுத்தும் என்பது இல்லை. பல்கலைக்கழக படிப்பு மட்டுந்தான் ஒரு மனிதனின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாகின்றது என்பதும் சரியல்ல. பல்கலைக்கழகப் படிப்பு இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஓர் இளைஞனின் மனோபாவம் எதுவோ அதுவே அவனது வாழ்க்கைப்பாதையினையும் முடிவுசெய்கிறது. இளைஞர்கள் என்ன மனோபாவத்தை உருவாக்கிக் கொண்டால் வாழ்க்கையில் வெற்றிகாண முடியும் என்பது மட்டுமேதான் பிரச்சனை.

இளமைக்காலம் மிக முக்கியமான காலம். நாற்றாங்காலில் செழிப்பாக இருக்கும் பயிர்தான் பின்னர் நல்ல விளைச்சலைத் தரமுடியும். இளமைப்பருவத்தில் ஒருவன் பெறுகின்ற தன்னம்பிக்கையும், மனஉறுதியுமே வாழ்க்கை வெற்றிக்கு அவனுக்கு துணையிருக்கின்றன. இந்த மகத்தான உண்மையினை ஒவ்வொரு இளைஞர்களும், யுவதிகளும் சரியாகப் புரிந்து கொண்டால் வெற்றிப்பாதையினை சுலபத்தில் அமைத்துக்கொண்டுவிட முடியும்.

இளைஞர்களும், யுவதிகளும் எந்தக்காரியத்தைச் செய்தாலும் அதை அக்கறையுடன் செய்யப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும். அது சிறிய காரியமாகவும் இருக்கலாம். அல்லது பெரிய காரியமாகவும் இருக்கலாம். சிறிய காரியங்களை அலட்சியத்துடன் செய்யலாம். பெரிய காரியங்களை அக்கறையுடன் செய்யவேண்டும் என்கிற நோக்கம் மிகவும் தவறானது. செய்கின்ற காரியத்தில் முழுமையான அக்கறை காட்டுவது ஒரு மனோபாவம். சிறியகாரியங்களைச் செய்கின்றபோது காட்டுகின்ற அக்கறையின் மூலமாகத்தான் இந்த மனோபாவத்தை நம்மால் வகுத்துக் கொள்ளமுடியும். சிறிய காரியங்களை அக்கறையின்றிச் செய்யப்பழகி விட்டால் பெரிய

காரியங்களில் நிச்சயம் அக்கறையோடு ஈடுபடுகின்ற பொறுமை இருக்காது. ஏனெனில் காரியத்தைச் செய்கின்றபோது அதில் ஆழ்ந்து ஈடுபடுவதே ஒரு பயிற்சிதான். இந்தப்பயிற்சி சிறிய காரியங்களைச் செய்யும்போதுதான் ஏற்படமுடியும். பெரிய காரியங்களைச் செய்யும்போது திடீரென்று தோன்றிவிடாது.

உதாரணமாக நாம் வசிக்கின்ற வீட்டில் எல்லாப் பொருட்களும் ஒழுங்கான முறையில் வைக்கப்படுவது அவசியம். ஒவ்வொரு பொருளும் அதற்குரிய இடத்தில் இருந்தால்தான் தேவைப்படும் போது அந்தப் பொருளைத் தேடவேண்டி இருக்காது. இல்லாவிட்டால் அவசரமாகப் பொருள் தேவைப்படும்போது அதைத் தேடிக்கொண்டு இருப்போம். தேடும்போது எவ்வளவு நேரம் விரயமாகின்றது என்று எண்ணிப்பாருங்கள். சில சமயங்களில் தேடுகின்றபோது அந்த பொருள் கிடைக்காவிட்டால் அது சம்மந்தப்பட்ட வேலையினைக்கூட ஒத்திவைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாம். இதனால் செய்யவேண்டிய வேலை கெட்டுப் போகிறது. செய்யவேண்டிய நேரத்தில் நடைபெறாமல் போய் விடுகிறது. வீடுகளில் பொருள்களை ஒழுங்குபடுத்திவைப்பது ஒரு சிறிய காரியம்தான். அதில் நாம் அக்கறைகாட்டத்தவறி விடுகின்றபோது பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகின்றோம். இந்தச் சிறிய விசயத்திலேயே நாம் கவனம் செலுத்த தவறி விடுகிறபோதே, இவ்வளவு சிரமங்கள் தோன்றும் என்றால் பெரிய விஷயங்களில் உரிய கவனஞ் செலுத்தத் தவறிவிடுகிறபோது எவ்வளவு பெரிய விபரீதங்கள் ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப்பாருங்கள். உதாரணத்துக்காக மட்டும் தான் இதைச் சொன்னேன். இந்தக்காலம் நம்முடைய இளைஞர்கள் பலர் ஒழுங்கு முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பதில் போதிய அக்கறை காட்டுவதில்லை என்பது கண்கூடு. இந்தப் பிராயம் உணர்ச்சிமிக்க பிராயமாகும். புதுமைகளைச் செய்யவேண்டும் என எண்ணுவது இயற்கை. புரட்சி செய்கின்ற மனோபாவம் இந்தப் பிராயத்துக்கே உரியது. ஆகவே இளைஞர்கள் ஒழுங்கு மீறுவதை புதுமை படைப்பதாகவும் புரட்சி செய்வதாகவும் கருதுகிறார்கள்.

இது தவறான கண்ணோட்டம் ஆகும். இம்மாதிரி மனோபாவம் உள்ள மாணவர்கள் வரலாற்றை ஒழுங்காகப் படிக்க வேண்டும். வரலாற்றில் பல கிளர்ச்சிகளுக்கு இளைய தலைமுறையினரே தலைமை தாங்கி வழிநடத்தி இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஆனால் இந்தக் கிளர்ச்சிகள் அனைத்தும் வெற்றிபெறவில்லை என்பது கற்றுக்கொள்ளவேண்டிய பாடம். வரலாற்றில் கிளர்ச்சிகளுக்கு இரண்டு பெயர்களைச் சொல்லி அழைக்கிறார்கள். ஒன்று கலகம். இன்னொன்று புரட்சி இந்த வேறுபாடு எங்கிருந்து வருகிறது என்பதை இளைஞர்கள் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டுமே கிளர்ச்சிகளாகத்தான் உருவாகின்றன. ஒன்று கலகம் என்று கௌரவமற்ற முறையில் அழைக்கப்படுகிறது. மற்றொன்று புரட்சி என்கிற பெயரில் பாராட்டப்படுகிறது.

இது எதனால்? வெற்றிபெற்றவை புரட்சி என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தோல்வி அடைந்தவை கலகம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. திட்டமிட்டு குறிக்கோளுடன் நடைபெற்ற கிளர்ச்சிகள் வெற்றிபெற்று புரட்சிகளாக மலர்ந்திருக்கின்றன. திட்டமின்றி, குறிக்கோள் இன்றி நடைபெற்ற கிளர்ச்சிகள் தோற்றுப்போய் கலகங்கள், கலவரங்கள் என்கிற பெயரைப் பெற்றிருக்கின்றன.

ஆகவே கிளர்ச்சிகளைக்கூட திட்டம் இட்டுக் கட்டுப்பாட்டுடன் நடத்துவது அவசியமாகின்றது. அப்பொழுதுதான் அவைகூட வெற்றி பெறுகின்றன. அப்படி இருக்கும்போது அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் செய்கின்ற காரியங்களில் ஒழுங்கு முறை இல்லாமல் போகுமானால் எந்தக்காரியமும் வெற்றிபெறுவது சாத்தியமில்லை. ஒழுங்கு முறை அமைய நாம் செய்கின்ற காரியங்களில் ஒழுங்குமுறைக்கு இல்லாமல் போகுமானால் எந்தக்காரியங்களும் வெற்றிபெறுவது சாத்தியமில்லை. ஒழுங்கு முறைக்கு அமைய நாம் செய்கின்ற காரியங்களில் நமக்கு அக்கறை இருக்கவேண்டும்.

இளைஞர்களும், யுவதிகளும் கட்டுப்பாட்டை மீறி நடக்கின்றபோது, புரட்சி செய்வதாக எண்ணுகின்றார்கள். புரட்சிகள் கூட ஒழுங்கு முறைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டதுதான். ஆனால் இளைய சமுதாயத்தின் ஆர்வம் சில சமயங்களில் ஒழுங்குக்குக் கட்டுப்பட மறுப்பதுண்டு. இளமைப் பருவத்திலுள்ள வேகம் இதற்குக் காரணம். இந்த வேகம் இளைஞர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள ஒரு வரப்பிரசாதம் என்பதை முதலில் அவர்கள் உணரவேண்டும். இதை நெறிப்படுத்தி பயன்படுத்த அவர்கள் கற்றுக்கொண்டுவிட்டால் பல அரிய சாதனைகளை அவர்களால் செய்து முடிக்க முடியும். இளமைச் சக்தியை ஒருமுகப்படுத்தி சரியான வழிகளில் பயன்படுத்த இளையசமுதாயம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சில வேளைகளில் ஆறுகளில் வெள்ளம் கரைபுரண்டு வருவதுண்டு. இந்த வெள்ளத்தை ஒழுங்குபடுத்தாவிட்டால் சுற்றிலும் அதனால் சேதத்தை மட்டும்தான் ஏற்படுத்த முடியும். ஆனால் அதே வெள்ளத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கால்வாய்களின் வழியாகப் பாயவிடுகிற போது வயல்களுக்குப் பயன்பட்டு பயிர்கள் செழிப்பாக வளர உதவுகிறது. வெள்ளம் என்கிற சக்தி ஒழுங்குபடுத்தப் படாதபோது பயன்தரா சக்தியாக இருக்கிறது. ஒழுங்கு படுத்துகின்றபோது பயன்தரும் சக்தியாக மாறிவிடுகிறது. இளமைச் சக்தியும் காட்டாற்று வெள்ளம் போன்றது. இந்தச் சக்தியை ஒழுங்குபடுத்தி ஆக்கரீதியாக வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்துகின்ற மனோபாவம் இளைஞர்களுக்கு வரவேண்டும். கட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு ஆகியவற்றை மீறுவதை அவர்கள் ஒரு பெருமையாகக் கருதப்படும். ஆகவே ஆரம்பத்தில் இருந்தே எந்த வேலையைச் செய்தாலும் அதை கவனமாகவும் பொறுப்புடனும் செய்ய நீங்கள் கற்றுக்கொண்டிருந்தால் உங்களுக்கு மற்றவர்கள் சோதனை வைக்கின்ற பொழுது அதைச் சிறப்பாகச்

செய்து முடித்து நல்ல பெயர் வாங்கி விடுவீர்கள். வாழ்க்கை வெற்றிக்கு இது ஒரு முக்கிய அம்சம் என்பதை மறுத்தல் ஆகாது.

சில இளைஞர்கள் கேட்கலாம் எங்களுக்குப் பிடித்தமான விஷயங்களில் மட்டும்தானே நாங்கள் அக்கறை காட்டமுடியும்? பிடித்தமில்லாத விஷயங்களில் எங்களின் கவனக்குறைவு இயற்கைதானே? எனக்கேட்கலாம். இது இமைவேகத்தில், அனுபவக்குறைவால் எழுப்பப்படும் கேள்விகளாகும். வாழ்க்கையில் எல்லா விஷயங்களையும் நாம் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டுவிட முடியாது. விருப்பப்படி அமைவது அல்ல வாழ்க்கை. எதிர்பாராத சம்பவங்களை எதிர்நோக்கிச் சமாளிப்பதில் தான் வாழ்க்கை வெற்றியே இருக்கிறது. ஒழுங்குக்கும் கட்டுப்பாட்டுக்கும் இளைஞர்கள் பெறுகின்ற பயிற்சி வாழ்க்கையில் ஏற்படும் எதிர்பாராத சம்பவங்களை வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்க நிச்சயம் துணையிருக்கும்.

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி இளமைப்பருவம் பொன்னான பருவம். அந்தப் பருவத்தின் சக்தி மகத்தானது. உரிய காலத்தில் அதை ஒரு ஒழுங்கு முறைக்குள் கொண்டுவந்துவிட்டால் பின்னர் அது ஆக்க வழிகளில் அருமையாகச் செயற்படத் தொடங்கும். எனவே இளைஞர்கள் படிக்கின்ற காலத்தில் தங்களுக்குள்ள கடமைகளில் அக்கறை செலுத்தி, சிறிய காரியமானாலும் பெரிய காரியமானாலும் கவனத்துடன் செய்யப்பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

தி. தீசுரபன்
கிறுதி வருடம்
வியாபார கற்கைகள் பீடம்.

மனிட வாழ்வின் காலத்தின் கண்ணாடிகளாகத் திகழ்பவை இலக்கியங்கள் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. ஏனெனில் கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலம் முதல் இன்று வரையும் மண்ணிலகில் ஓர் விலங்காக மானிடவர்க்கம் வாழ்ந்தது என்பதனை எம்முன்றினைவுபடுத்தும் நினைவுச்சின்னங்களாக சான்று பகர்பவை கல்வெட்டுக்கள், வரலாற்றுக் குறிப்புகள், யாஸ்திரீகக் குறிப்புகள் மற்றும் உலக அதிசயங்கள், கட்டடச் சான்றுகள் எனப் பல சான்றுகள் பண்டைக்கால மானிட வாழைக்கை வடிவங்கள், காட்சிகள் எனக் கண்முன் அவ்வவ் இடங்களில் நின்று மானிடவாழ்வியலின் அர்த்தத்தினைச் சாட்சிப்படுத்தினாலும் அவ்வுண்மைகளையும் மானிட வரலாற்றின் காலப்படைப்புக்களை உலகத்தின் மூலை முடக்குகள் யாவும் உள்ள படித்த, மற்றும் பாமர மக்கள் என எவரிடத்திலும் மனதில் பதியவைக்கும் சிறந்தகருவி இலக்கியங்களே அன்றி வேறு எவையுமல்ல என்பது இவ் உலகம் அறிந்த உண்மையே.

இலக்கியம் எனும் போது தனியே தமிழ்மொழி மட்டும் படைக்கப்படும் இலக்கியங்களைக் குறித்துக்காட்டிவிட்டு ஏனைய மொழிசார் இலக்கியங்களைப் புறக்கணித்துவிடுதல் தவறு ஆகும். எனவே எல்லா மொழியிலும் உள்ள இலக்கியங்களுக்கும் மானிடவாழ்வின் உயர்வு, தாழ்வு பற்றிய சித்தரிப்பிலும், வளர்ச்சி பற்றிய சித்தரிப்பிலும் மகத்தான பங்குண்டு.

ஆதிமனிதன் கல்லை எறிந்து வேட்டையாடினான். அதைப்பார்த்து அடுத்த மனிதன் கல்லைக்கவனில் வைத்து அடித்து வேட்டையாடினான். அதன்பின் வந்த மனிதன் வில்லில் நாணை ஏற்றி அதில் அம்பை இணைத்துத் தன் இணையற்ற வாழ்வில் இன்சவை உணவு தேடி வேட்டையாடி வாழ்ந்து நிலைபெற்ற இந்த நிலவுலகில் விலங்கில் இருந்து மனிதன் மானிடமாய் மாறி மானிட நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்ததன் பின்னணி என்ன என்பதனைக் காலத்திற்குக் காலம் செவிவழியாகவும், ஏட்டுச்சுவடிகள் வழியாகவும், கையெழுத்துப் பிரதிகள் மூலமாகவும் செய்யும் படைப்புக்கள் மூலமாகவும் சித்தரிக்கப்பட்ட படிப்படியான மானிட சமுதாயத்தின் முன்னேற்றப் பதிவுகள் நவநாகரீக வளர்ச்சியின் வழிவந்த பல்துறை வளர்ச்சியின் பிணைப்பிலும், அதன் மாறுபாடற்ற மேலான இணைப்பிலும் ஒழுங்கான ஒரு தொடராகக் காவப்பட்டு வந்தமையால் சர்வமொழிகளும் மறுமலர்ச்சி கண்டு வளர்ச்சியடைந்த வரலாற்றுப்பதிவான ஏட்டுச் சுவடிகளாகக் காணப்பட்ட இலக்கியங்கள் அச்சரங்கோரி புத்தகவடிவமாக மலர்ந்து அன்றைய ஆக்கங்களாக மானிட நாகரீக வரலாறு வரையும் மானிட வரலாற்றில் இருந்து இன்றைய நவநாகரீககால மானிடனின் வரலாறு வரையும் மானிட வரலாற்றைப் புரட்டிப்பார்க்க வைத்த பெருமையும், பங்களிப்பும் இலக்கியங்களிற்கு அன்றி வேறு எந்த ஊடகங்களிற்கும் கிடையாது.

இவ்வாறு மனிதர்கள் தமது நாளாந்த கடமைகளிலும் அதன் முன்னேற்றத்திலும் மாறுபாடு கண்டு அதனூடே வளர்ச்சி கண்டனர் அவ்வாறு கடந்தும் கழிந்தும் சென்ற வளர்ச்சி நாட்கள் வாரங்கள் ஆகி, வாரங்கள் மாதங்களாகி, அந்த வாரங்கள் வருடங்களாகிய இன்று அந்த வருடங்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக அழியாத ஒரு சொத்தாக இலக்கியங்கள் என்ற சமைதாங்கிகளால் சமக்கப்பட்டு கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், பேராசான்கள், பெரும் ஆராய்வாளர்கள் போன்றவர்களால் நன்கு மானிடவாழ்வின் ஒழுங்கிலும், கால வெள்ளோட்டத்தின் அடிப்படையிலும் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டமையால் மனித நாகரீகத்தின் குழந்தை, இளமை, முதுமை, அதிமுதுமை போன்ற எந்தக் கட்டத்தையும் தனித்தனியே இனங்காண முடியும்.

மனிதன் எந்தெந்த இடத்தில் வாழ்ந்து அந்தந்த இடத்தில் மானிட சமுதாயக் கட்டமைப்பு, வாழ்க்கைச் சூழல் ஆகியவற்றை மாற்றியும் அதற்குத் தான் கட்டுப்படும் காலநிலை மாற்றத்திற்கேற்ப தான் அடிமைப்படும் வாழ்ந்தானோ, அவை அவற்றையெல்லாம் அன்றையகால மனிதன் இலக்கியக்குறிப்புக்களாக பொறித்துச் சென்றான். இவ்வாறு அன்றைய காலத்தில் வாழ்ந்த பண்டைய மனிதன் தனது சோகம், கவலை, இன்பம், இழப்பு, மரணம், தூரப்பிரயாணம், பிரதேச ரீதியான குறிப்புகள், பிரயாண அநுபவங்கள், புதிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள், தனக்கு ஏற்பட்ட உடல், உள ரீதியான தாக்கங்களுக்கான தீர்வுகள், தனக்கு ஏற்படும் நோய்கள், துன்பங்கள் என்பவற்றை மற்றும் முறைகள், என்பவற்றில் அன்றையகால மனிதர்கள் குறித்துச் சென்ற மானிட வாழ்வு தொடர்பாக இலக்கியங்களில் குறித்துச்சென்ற மிக முக்கியமான குறிப்புக்களே இன்றைய நவநாகரீக உலகத்தில் வாழும் மனிதனை விஞ்ஞான உலகில் புகுத்தியது.

அந்நாள் தொட்டு இந்நாள் வரையில் மானிட வாழ்வில் இலக்கியங்கள் ஆற்றிய பங்களிப்பே பூகோளம், வானியல், வளிமண்டலவியல், சரித்திரம், கடல்வளம், காலநிலை, கைத்தொழில்ப் புரட்சி, அணுவாயுத பரிசோதனைகள், மருத்துவத்துறை, தாவரவியல்துறை, போக்குவரத்து, தொலைத்தொடர்பு

மா
னி
ட
வா
ழ்
வி
ல்

இலக்கியங்களின் பங்கு

சேவை, இரசாயனவியல், அறிவியல், உளவியல், விவசாயத்துறை, மெய்யியல், வணிகத்துறை போன்ற மானிட வாழ்வில் எந்தெந்தத் துறைகள் உதவுகின்றனவோ அந்தந்தத் துறைகளில் எல்லாம் அடிப்படை அறிவினைத் தொடுத்து அடி தொடர வைத்த பெருமையும், இந்தப் பெரும்பங்களிப்பு மானிடவியல் சார் இலக்கியங்களுக்கன்றி வேறு எதற்கும் இடங்களிப்பு சாரவே சாராது எனலாம்.

அன்று விலங்குகளை வேட்டையாடி உணவாக உண்டு அதன் தோலை உடையாக உடுத்த வரலாற்றுக் குறிப்பின் திருப்புமுனையே இன்றைய மனிதனின் நவநாகரீக உடைகளிலும், உணவுப்பழக்கங்களும் அவ்வாறே இயற்கையில் உள்ள மூலிகைகள் கொண்ட செடிகொடி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி தமக்கு ஏற்பட்ட நோய்களைக் குணப்படுத்திக் கொண்ட வரலாற்றுக் குறிப்புக்களின் பின்னணியே இன்றைய காலத்தில் எல்லோரும் வியக்கும் வகையில் ஆங்கில மருத்துவத்திற்கு சரிநிகர் சமனாக பெருவளர்ச்சி கண்ட சித்த ஆயுள் மருத்துவம் எனலாம்.

எனவே உலகளாவிய ரீதியில் உள்ள ஆங்கிலம், தமிழ், பிரஞ்சு, கிந்தி, மலையாளம் இன்னும் எந்தெந்த மொழிகள் எல்லாம் உள்ளனவோ அந்தந்த மொழிகளில் எழுந்த இலக்கியங்கள் எல்லாம் மானிட வாழ்வில் மகத்தான பெரும் பங்கினை ஆற்றியுள்ளன. இந்த வகையில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை நாம் கருத்தில் கொண்டு சற்று ஆழ்ந்து சிந்திப்போமாயின் அதன் உண்மை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியென மிகவும் துல்லியமாக வெளிப்படும்.

தமிழக இலக்கிய வரலாற்றில் சங்ககாலம், சங்கமருவியகாலம், பல்லவர்காலம், சோழர்காலம், நாயக்கர்காலம், ஐரோப்பியர்காலம் 20 ம் நூற்றாண்டு என விரிந்தும் பரந்தும் செல்லுகின்றது. எனினும் சங்ககால இலக்கியங்கள் அக்கால மனிதர்கள் வாழ்க்கை மரபினையும், அவர்களது இன்பதுன்பங்களையும், சித்தரிப்பதாகவும், சங்கமருவிய கால இலக்கியங்கள் முன்னைக் காலத்தில் வெந்து நொந்து வேதனைப்பட்ட மனிதர்களைப் போல வாழாது முன்னேற்றமடைந்த மனிதர்களாக வாழ சங்ககால இலக்கியமும் அவ்வாறே சங்கமருவிய கால மக்களை விட பல்லவர்கால மக்கள் முன்னேற்றமடைந்தவர்களாக விளங்கப் பின்னணியாக அமைந்தது. சங்கமருவிய கால இலக்கியங்கள் சாட்சிப்படுத்திய மானிட வாழ்வின் இலக்கியச்சான்றுகளே. இதனைப்போல சோழர்கால இயல் இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழ் மட்டுமன்றி, ஆட்சி, ஆண்மை, செங்கோண்மை, கொடை, வீரம், நீதிவாய், கடவாதிக்கம், நாடுகளை அடிப்படுத்தி ஆளுதல், நாட்டுவளம் என்பன எல்லாம் பெரும் உயர்வு பெற்ற காலமாகவும், கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, கட்டடக் கலை, ஓவியக்கலை, சிற்பக்கலை, இசைக்கலை போன்ற எல்லாத்துறைகளிலும் பெருவளர்ச்சி கண்டது என்பதனால் தன்னிறைக் காலமாக விளங்குவதற்கு பல்லவர்கால மானிட வாழ்வின் பின்னணியே காரணம் எனலாம். இக்கால இலக்கியங்கள் மானிடவாழ்வின் பங்கின் அடிப்படையில் அவ்வக்கால மக்கள் வாழ்வில் புரையோடிய உணர்வுகளைச் சித்தரிக்கின்றன. இதனடிப்படையில் இயற்கை நெறிக்காலம், அறநெறிக்காலம், பக்திநெறிக்காலம், பொற்காலம், இருண்டகாலம், இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் காலம், சமுதாய மறுமலர்ச்சிக் காலம் என மக்களின் வாழ்வில் புரையோடிய இலக்கிய உணர்வுகள் ஊடே

ஆராயும் அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவ்வாறே தான் எமது தமிழ்மொழியாகிய இவ்விலக்கியம் எவ்வாறு அன்றைய காலத்தமிழ் மக்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் என்பதினை இன்று எமக்குச் சான்று பகர்க்கின்றதோ இதனைப் போலவே ஏனைய ஒவ்வொரு மொழியில் எழுந்த இலக்கியங்களும் அந்தந்த மொழியைக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கும் மனிதர்களின் வாழ்க்கை பற்றிய பங்களிப்பைச் சித்தரிக்கின்றது.

மனிதர்களின் வாழ்க்கையில் வளர்ச்சி, பண்பாடு, செய்யும் தொழில் என்பனவற்றைச் சித்தரிக்க என்றென்றும் அழியாத சிறந்த இலக்கிய ஆதாரமாக கல்வியறிவுற்று, படிப்பு வாசனை குறைந்த ஆனால் மண்வாசனையோடு கூடிய, பாமரமக்கள் பாடிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் படிப்போர்களின் உள்ளத்தை மகிழ்விப்பதாயும், கேட்போர்களின் செவிகளிற்கு இனிமையையும், சுவையும் கொடுப்பதாய் அமைவதுடன் மனிதர்களின் பல யதார்த்த உண்மைகளைச் சித்தரிப்பதாயும் உள்ளன.

இதே போன்றுதான் அன்று கடல்மேல் கட்டுமரம் ஓட்டிச்சென்று பல நாடுகளைக் கண்டு வந்து தனது பயண அனுபவத்தைக் குறிப்பேடுகளில் யாத்திரைக் குறிப்புக்களாகக் குறித்துச் சென்றதனால் அதன் அடிப்படையில் இன்றைய மனித நாகரீகம் பாரிய கடலக் கப்பல்களையும், கடலக்கலங்களையும் உற்பத்தி செய்யவும் அதில் கடல்மார்க்கமாக உலகை வலம் வரவும் பாரிய துறைமுகங்களை கடற்கரையோரங்களில் அமைக்கவும் வழிசமைத்தது. இதுமட்டுமன்றி ஆழ்கடலிலும் பற்பல ஆராய்ச்சிகள் நிகழ்த்தவும் ஓர் அறுபடாத இரும்புச்சங்கிலித் தொடர் போன்று மனித வாழ்வில் இழையோடிய இலக்கியங்களின் உந்து சக்தியான உரமூட்டலே காரணம் எனலாம்.

எனவே அன்றைய கால இலக்கியங்களில் இருந்து, இன்றைய கால இலக்கியங்கள் வரை மானிட வாழ்வில் பங்கேற்காத இலக்கியங்கள் இல்லை என்றே கூறலாம். ஆகையால் ஆணிவேர் அறுபடாத ஆலமரம் போன்ற மனிதர்களின் வாழ்வில் ஓட்டிக்கொண்டு வாழும் குருவிச்சை மரத்தினைப்போன்றே இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. மனிதர்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்காத பெருந் தொகையான இலக்கியங்கள் உடனுக்குடன் தோன்றி தமது தேவைகளையும், சேவைகளையும் பூர்த்தி செய்துவிட்டு மாரி காலத்துக் காளான்கள் எவ்வாறு தோன்றி இடம் தெரியாது அழிந்துவிடுகின்றனவோ அவ்வாறே அழிந்துவிடுகின்றன. எனவே மனிதவாழ்க்கைச் சித்தரிப்பில் இலக்கியங்கள் முக்கியங்காற்றுகின்றன எனலாம்.

செல்வீ. தி. நீஷாந்தின்
 2^{ம்} வருட மாணவீ
 வீயாபார கற்கைகள் பீடம்

இ சை க் க லை

ஒருவன் தனியே இருந்து தனக்குத் தானே பாடிக் கொண்டு இருந்தால், இசை அறிவுடையவன் என்று அவனைக் கருதுகிறோம்; வேறொருவன் தனியே இருந்து தனக்குத்தானே ஏதாவது உரைநடையில் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தால், அவனுக்குப் பைத்தியம் என்று எண்ணுகிறோம். அதாவது, இனிய உணர்வு தரும் ஓசைத் தொகுதிகள் ஓர் ஒழுங்கு முறையிலே வெளிப்படுதலே இசை ஆகும்.

நமது வாழ்க்கை முழுவதும் பாடல் மயமாகவே இருந்து வருகிறது. குழந்தை பிறந்தவுடன் தாயானவள் அதனைத் தாலாட்டுப் பாடலால் உறங்க வைக்கிறாள். குழந்தையின் அழுகையை நிறுத்தவும் பாடல் பயன்படுகிறது. பள்ளிக் கூடத்தில் சிறுவர் சிறுமியர் பாடுகின்றனர். விளையாடுகையில் அவர்களிற் பலர் ஊஞ்சற் பாட்டுப் பாடுகின்றனர். தென்னிந்திய வாழ் தமிழர்களின் மணவறையில் மணப்பெண் நலங்குப்பாட்டும், மற்றவர்கள் மங்கள வாழ்த்தும் பாடுகின்றனர். நாற்று நடுகையில், நெல் குற்றுக்கையில் பெண்கள் பாடுகின்றனர். வண்டி ஓட்டுக்கையில், வள்ளம் வலிக்கையில், விறகு சுமக்கையில், மாடு மேய்க்கையில் ஆடவர்கள் பாடுகின்றனர். இறைவனை வணங்கவும் பாடல்கள் பயன்படுகின்றன. இலக்கிய விழாக்களில் கவி அரங்கங்கள் நிகழ்கின்றன. பொதுக்கூட்டங்கள் பாட்டுடன் தொடங்கி பாட்டுடன் முடிவடைகின்றன. இன்ப துன்பங்களை ஒருவருக்கொருவர் பகிர்ந்து கொள்கையில், ஒரு சிறிதே படித்த மக்கள் கூட தங்கள் கருத்துக்களை பாடல்களாலேயே அமைத்து வெளிப்படுத்துகின்றனர். இறுதியில் யாராவது ஒருவர் இறைவனடி சேர்ந்ததும், உறவினர் ஒருங்கே பாடி அழுவதும் (ஒப்பாரி வைத்தல்) இன்றும் தமிழ் மரபாக இருந்து வருகிறது.

இவற்றிலிருந்து நாம் அறிவதென்ன? உயர்ந்த கருத்துக்கள் பாட்டாக அமைக்கப்படின் அழியா வாழ்வு பெறுகின்றன. எனவே கலைகளுள் முதன்மையானது இசை. இசையினை சகல ஜீவராசிகளும் கேட்டு, சுவைத்து இன்புறுகின்றன. இதன் பெருமையை உணர்ந்தே, பண்டைத் தமிழனும் இசையை நடுநாயகமாக வைத்து தமிழை இயல், இசை, நாடகம் என முப்பிரிவுகளாகப் பிரித்தான். இயல் இசையின்றி சோபிக்காது. இயலும் இசையுமின்றி நாடகம் சிறக்காது எனவே இசையே பெரிதும் வேண்டியது.

தமிழ் இசையின் வரலாறு

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழ் நாட்டில் ஆட்சியை மேற்கொண்ட சேர, சோழ, பாண்டியர் தம் தாய் மொழியாகிய தமிழைப் போற்றி வளர்த்தனர். பெருநாரை, பெருங்குரு, இசைநுணுக்கம், சிற்றிசை, பேரிசை எனப் பல இசை இலக்கண நூல்கள் அக்காலத்தில் வழங்கிவந்தன. இலக்கிய நூல்களே இத்தனை இயற்றப்பட்டிருப்பின், இவற்றிற்கு இலக்கியங்களாகிய இசைப்பாடல்கள் எவ்வளவு பரந்து விளங்கியிருக்கும் என்பது கூறாமலே விளங்கியிருக்கும்.

இத்தருணத்தில், இசையின்பத்தால் சகல சம்பத்துக்களையும் பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்ந்த இலங்கை மன்னன் இராவணனைப்பற்றியும் குறிப்பிடுதல் சாலச்சிறந்தது. இவனின் இசை மனிதரை மட்டுமன்றி, அ.றிணைப் பொருட்களையும் உருக்கியதாக வரலாறு கூறுகிறது. இசையின்பத்தையே தனது உறுதுணையாகக் கொண்ட இவன், தனது கொடியில் வீணைச்சின்னத்தைப் பொறித்தான். தனது தலைநகரை வேணுகானபுரம் எனப் பெயரிட்டான். தனது இராவணாஸ்திரம் எனும் யாழினால் ஒவ்வொரு உயிரினங்களுக்கும் விருப்பமான இராகங்களை விதிப்படி வாசித்து, அவைகளைத் தான் இருக்கும் இடந்தேடி வரும்படி செய்தான்.

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை மீண்டும் நோக்குவோமாயின் 'தமிழின் பொற்காலம் என வழங்கப்பட்ட சங்க காலத்தின் பின் தமிழ் வேந்தர் மூவரும் பலங் குன்றினர். வேறு நாட்டவர் புகுந்து ஆட்சி புரியத் தொடங்கினர். இசையும், கூத்தும் காமத்தை மிகுவிப்பன என்று அவற்றை வெறுத்து ஒதுக்கும் சமண சமயம் பரவியது. சீருஞ் சிறப்புடன் விளங்கிய தமிழிசை, கி.பி.3ம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி.7ம் நூற்றாண்டின்

இடைக்காலம் வரை தன் ஒளி முழங்கியது.

கி.பி.7ம் நூற்றாண்டில் பக்தி இயக்கம் தோன்றி இசைப்பாக்களை வளர்த்தது சம்மந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய தேவார முதலிகளும், நம்மாழ்வார் முதலான வைணவப் பெரியார்களும் பாடியருளிய தேவாரம், திவ்வியப் பிரபந்தம் முதலான இசைப் பாடல்களால் தமிழிசை மீண்டும் தளிர்ந்துச் செழித்துத் தழைத்தது. இந்திய இசை வரலாற்றிலேயே நமக்குக் கிடைத்துள்ள இராக தாள அமைப்புடன் கூடிய உருப்படிகளுள் மிகப் பழமையானது தேவாரங்களே. தேவாரங்களை அருளிய சம்பந்தரும், அப்பரும் கி.பி.7ம் நூற்றாண்டிலும், சுந்தரர் கி.பி 9ம் நூற்றாண்டிலும் வாழ்ந்தனர். தேவாரப் பதிவுகள் இசை வடிவத்துடனேயே மூவர் வக்கிலிருந்து தோன்றின. மேலும், சம்மந்தருக்குப் “பொற்றாளம்” கிடைத்த வரலாற்றினின்றும், தேவாரம் தாளத்துடன் பாடப்பட்டது என்பது தெளிவாகின்றது. அக்காலத்தில் 21தேவாரப் பண்கள் (இராகங்கள்) பாவிப்பிலிருந்தன. அத்துடன் இந்தியா முழுவதும் ஒரேவகையான இசையே பரவியிருந்தது. இந்துஸ்தானி இசை, கர்நாடக இசை எனும் பிரிவு ஏற்படவில்லை. வடமொழிக் கலப்புக்கூட தேவாரங்களில் இல்லை.

“இன்னிசை வீணையார் யாழினர் ஒருபால்” என மணிவாசகர் குறித்ததிலிருந்தும், “நாளுமின்னிசை யாற்றமிழ் பரப்பும் ஞான சம்பந்தர்” எனச் சுந்தரர் வியந்ததிலிருந்தும் தற்போது வழக்கத்திலே இசையைக் குறிக்கும் ‘சங்கீதம்’ எனும் சொல் கூட அப்போது பாவிப்பிலிருக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. இதுமட்டுமின்றி ஏழு இசைச் சுரங்களுக்குக் கூட

- 1) குரல் (ஆ=ஸ)
- 2) துத்தம் (ஈ=ரி)
- 3) கைக்கிளை (ஊ=க)
- 4) உழை (ஏ=ம)
- 5) இளி (ஐ=ப)
- 6) விளரி (ஓ=த)
- 7) தாரம் (ஔ=நி)

ஆகிய தமிழ் பெயர்கள் வழங்கி வந்தன.

பின்னர், அயல் நாட்டவரின் ஆதிக்கத்தாலும், உள்நாட்டவர் ஊக்கக் குறைவாலும் வேற்றுமொழி இசைவந்து வேறான்றத் தொடங்கியது. தனித் தமிழின் இடத்தை வடமொழியும், தெலுங்கும் பெற்றன. 13ம், 14ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் நாட்டில் அரசியல் குழப்பங்களால் இசைப்பாக்கள் வளரவில்லை. 15ம் நூற்றாண்டில், அருணகிரியார் தோன்றி திருப்புகம் எனுஞ் சந்தாப்பக்களால் தமிழிசைக்குப் புத்துயிரளித்தார். 16ம் நூற்றாண்டில், பதினெண்

சித்தர்கள் இனிய கருத்துக்களைச் சிந்து முதலிய இசைப்பாக்களில் வெளியிட்டனர். சாதாரண மக்கள் உள்ளத்தைச் சித்தர் பாடல்கள் கவர்ந்தன.

பின்பு தமிழிசை தாழ்ச்சியடைந்தது தமிழ்நாட்டு இசையுலகில் அமிழ்தினும் இனிய தமிழிசை மறைந்து போகக் கர்நாடக இசை மலர்ந்தது. அடுத்து முத்துத்தாண்டவர், அருணாசலக் கவிராயர் ஆகியோர் 18ம் நூற்றாண்டில் தோன்றி, தமிழ் இசையை திரும்பித் தழைக்கவைத்தனர். இப்படியாகத் தமிழிசையானது ஒருகால் வளர்ச்சியும், மற்றொருகால் தளர்ச்சியும் மாறி மாறி எய்துவதாயிற்று.

அடுத்து, “சங்கீத மும்முர்த்திகள்” என அழைக்கப்படும் தியாகராஜ சுவாமிகள், முத்துசுவாமிதீஷ்டர், சியாமா சாத்திரிகள் காலம் மலர்ந்தது. இவர்கள் தெலுங்கிலும் ஏராளமான உருப்படிகளை இயற்றிக் கர்நாடக இசையை வளர்த்தார்கள். ஆனால் தமிழிசையை மீண்டும் தளிர்விடச்செய்து, தழைக்கச் செய்த பெருமை முக்கியமாக கோபாலகிருஷ்ணபாரதியையே சாரும். இவரின் “நந்தனார் சரீரக் கீர்த்தனைகள்” பாமர மக்களாலும் அமோக ஆதரவைப் பெற்றன. பாமரரின் வாய்கள் “மீசை நரைத்துப் போச்சே!, கிழவா ஆசை நரைக்கலாச்சோ?” என்றும், “பறையா நீ சிதம்பரமென்று சொல்லப்படுமோடா” என்றும் “தில்லை வெளியினிலே கலந்து கொண்டாரவர் திரும்பியும் வருவாரோ?” என்றும் முணுமுணுக்கத் தொடங்கின. கோபாலகிருஷ்ணபாரதியைத் தவிர 19ம் நூற்றாண்டில் தமிழிசைப்பாக்களை இயற்றியவர்களுள் ஆனை ஐயா, இராமசாமி சிவன், கனம் கிருஷ்ணய்யர், மயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை, சென்னிகுளம் அண்ணாமலை செட்டியார், இராமலிங்க அடிகளார் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

20ஆம் நூற்றாண்டில் பலவகையான சாதாரணமக்கள் விரும்பத்தக்க இசைப்பாடல்கள் தோன்றின. இலக்கியச் சுவையுடன் இவற்றை இயற்றியவர்களுள் சுப்பிரமணிய பாரதியும், கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையும், நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளையும், பாரதிதாசனும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டியவர்கள். இவர்களுள் சித்தர்பாடல்களையும் பிறவகைப்பாக்களையும் தழுவி, இக்காலத்திற்கு ஏற்றவாறு புதுவகைப் பாடல்களை இயற்றியவர் சுப்பிரமணிய பாரதியே. மற்றும் தற்போது வாழ்ந்துவரும் தமிழிசைக் கவிகளில் சுத்தானந்த பாரதி, பெரியசாமி தூரன் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். (20ம் நூற்றாண்டில் பிரபல இசைப்புலவராக இருந்து ஏராளமான தமிழ் உருப்படிகள் இயற்றிய பாவநாசம் சிவன் 1973ல் அமரத்துவம் எய்தினார்)

காயத்திரி தில்லைநாதர்,
1ம் வருடம்,
பிரயோக விஞ்ஞானபீடம்

மாணவர்களும்

வன்முறையும்

எமது சூழலில் உற்சாகமான மனதுடனும், மென்மையான குணத்துடனும், துள்ளித்திரிந்த இளமையை அனுபவிக்க வேண்டிய இன்றைய தமிழ் மாணவ சமுதாயம் வன்முறை உணர்வுடனும், வக்கிர சிந்தனையுடனும், செயற்பட்டுத் திரிவது பற்றி சமுதாயப் பொறுப்புள்ள அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டிய விடயமாக உள்ளது.

இன்று பாடசாலை மாணவர்கள் தொடக்கம் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் வரை அளவுக்கு மீறிய வன்முறைகளைப் பூரிகின்றனர். இதனால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் தொகை அதிகரித்துக் காணப்படுகின்றது. மென்மையான விடயங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் கூட இன்றைய நம் மாணவர்கள் வன்முறை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்த ஆரம்பித்துள்ள மாற்றமானது எமது சமூகத்தின் எதிர்காலப் போக்குப்பற்றிய ஆழ்ந்த கவலையை பல்வேறு தரப்பினரிடையேயும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மாணவர்கள் மனதில் தற்பொழுது ஏற்பட ஆரம்பித்துள்ள இந்த வன்ம உணர்வுகள், வக்கிர சிந்தனைகள் என்பவற்றிற்கும் மாணவர்களிடம் காணப்படுகின்ற வக்கிரப் போக்கிற்கும் காரணம் என்னவென்று ஆராயும்போது ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய பல விடயங்கள் உள்ளன என்பது தெளிவாகின்றது.

கடந்த இரண்டு தசாப்தகாலமாக வடக்கு, கிழக்கில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்று வருவதாலும், இந்த இருபது வருடக் காலப்பகுதியில் பிறந்த பிள்ளைகள் அனைவரும் வன்முறைச் சம்பவங்கள் பலவற்றைப் பார்த்து, கேட்டு, அனுபவித்து, வளர்ந்து வருவதாலும் இயல்பாகவே இவர்களுக்கு வன்முறை உணர்வு ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது.

இராணுவத்தினர், ஆயுதக்குழுக்கள் என்று மாணவர் சமுதாயத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் தரப்புக்களின் கைகள் குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களில் ஓங்கியே காணப்பட்டு வருவதாலும், மாணவர்கள் கல்விகற்க , கருத்து வெளியிட, விளையாட, நடமாட என எங்கும் அசாதாரண தடைகள் பல காணப்படுவதாலும் , மாணவர்களிடமிருந்து வெளிப்பட வேண்டிய

இளமை உணர்வுகள் அடக்கப்பட்டே வருகின்றன. இதனால் மாணவர்களிடம் ஏற்படுகின்ற மன அழுத்தம் சில சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படுத்தப்படும்போது அவை வன்முறைகளாக வெளிப்பட்டு விடுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகின்றது.

அத்தோடு, தற்கால சினிமாக்கள், தொலைக்காட்சித் தொடர்கள் என்பன இன்றைய மாணவர்களின் வாழ்க்கையில் செலுத்திவரும் ஆதிக்கமானது அவர்களை எதற்கும் வன்முறையையே ஆயுதமாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்படி செய்து விடுகின்றது.

ஜப்பான் மற்றும் சில மேலைத்தேச நாடுகளில் வித்தியாசமான முறைகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சில பூங்காக்கள், பொழுது போக்குக் கூடங்கள் என்பனவற்றை உதாரணமாக நோக்கினோமேயானால், இதுபோன்ற இடங்களில் மாணவர்கள் செயற்கை 'களிகள்'(clay) மூலம் வடிவங்கள் அமைக்கவும் , வர்ணங்களில் சித்திரங்கள் தீட்டவும், உரத்த குரல்களில் பாடல்கள் பாடவும் ஊக்குவிக்கப்படுவதன் மூலம் மாணவர்களின் மனங்களில் ஏற்பட்டுள்ள பல்வேறு அழுத்தங்களுக்கு வடிகால்கள் அமைத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பங்கள் அங்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

மாணவர்களின் மனதில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஏற்படுகின்ற இயல்பான அழுத்தங்களைக் குறைக்கக் கூடிய வடிகால்கள் இங்கு எதுவுமே கிடையாது. இந்த மாணவர்களின் உணர்வு அழுத்தங்களுக்கு ஒருவித வடிகால்களாக அமையப் பெறக் கூடியதான விளையாட்டு மைதானங்கள், கலாசார அரங்குகள் என்பன கூட இராணுவத்தினரின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு உள்ளாகி உள்ளது. மாணவர்கள் மனம்திறந்து மகிழ்ந்து, வாய்திறந்து சத்தம் போட்டு ஆதரவு தெரிவிக்கும்படியான விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெறாத சூழ்நிலையும் காணப்படுகின்றது.

மேலும், சில திறமையான மாணவ, மாணவிகளுக்கு இயல்பாகவே ஏற்படுகின்ற அங்கீகார எதிர்பார்ப்புகள், கதாநாயக அந்தஸ்துக்கள் என்பன நிறைவேறுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் தற்பொழுது மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. முன்னைய காலங்களில் "Big Matches" போன்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பிரகாசிப்பதன் மூலமும், அரங்குகளில் தமது திறமைகளை வெளிக்காட்டுவதன் மூலமும், பல மாணவர்கள் தங்களது சகாக்களின் மத்தியில் "ஹீரோ"க்களாக வலம் வருவார்கள். இன்றைய மாணவர்களுக்கு இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்கள் தற்பொழுது மிகவும் குறைந்த அளவே கிடைத்து வருவதால், தங்களது சக மாணவ, மாணவியர்

மத்தியில் “ஹீரோ” க்களாகக் காட்சியளிப்பதற்கு சற்று வித்தியாசமான, துணிவான பாதைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு பல மாணவர்கள் தூண்டப்பட்டுவிடுவது இன்று தவிர்க்க முடியாததாகின்றது.

உலகமயமாகக் கல், திறந்த பொருளாதாரம் என்பன காரணமாக ஏற்படுகின்ற ஒருவிதமான பின்விளைவுகளும், மாணவர்களின் இந்த மாற்றத்திற்கு காரணமாகின்றது. மாணவர்களுக்கு சாதாரணமாக உள்ள தேவைகள் அனைத்தும் இலகுவாக அவர்களது கைக்கெட்டி விடுவதுடன், தமது உண்மையான தேவைகள் எவையென்பதுபற்றி சிந்திப்பதற்கோ, தனக்குத் தேவையானவற்றைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கோ மாணவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் எதனையும் விட்டுவைக்காது அவர்களுக்கு உகந்தது இவைதான் என்று அவர்கள் மீது பல விடயங்கள் திணிக்கப்பட்டுவிடும் சம்பவங்களும், மனோதத்துவ ரீதியில் மாணவர்களுக்குப் பல பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தவே செய்கின்றன.

இன்றைய மாணவர்களின் உருவத்திலும், அவர்களது உணர்வுகளை வெளிக்கொணரும் செய்கைகளிலும் காணப்படும் அதீத தன்மை தவிர்க்க முடியாததொன்று. இன்றைய அவசர உலகில் கடைப்பிடிக்கும் உணவுப்பழக்கவழக்கங்கள் காரணமாக பலவிதமான செயற்கை ‘ஓமோன்கள்’ எம்மையும் மீறி எமது உடலுக்குள் செலுத்தப்பட்டு விடுவதால் எமது உடலில் அவை ஏற்படுத்தும் விளைவுகளின் பலன்தான் இன்றைய மாணவர் சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்ற அதீத வளர்ச்சியாகும்.

இரண்டு மாதத்தில் அறுவடை செய்யப்படுகின்ற ‘நெல்’ இனம் முதற்கொண்டு, மூன்று மாதத்தில் காய்த்து விடுகின்ற மாமரம், இரசாயன உரவகைகளின் உதவியில் விளைச்சல் பண்ணப்படுகின்ற மரக்கறிகள், தேங்காய்கள், 45நாட்கள் மட்டுமே வளர்க்கப்பட்டு உணவுக்குத் தயாராகும் ‘புரொயிலர்’ கோழிகள் என்று எமது அன்றாட உணவுகளில் நாம் அறியாமல் உட்கொள்ளும் செயற்கை ‘ஓமோன்கள்’ எமது உடலிலும், உணர்வுகளிலும் பலவிதமான மாற்றங்களையும், பாதிப்புக்களையும் ஏற்படுத்தி விடுகின்றன.

இப்படியான செயற்கை ‘ஓமோன்களை’ மட்டுமே உணவாகக் கொண்டு வளர்க்கப்பட்ட இன்றைய மாணவர்களிடம் பலவிதமான பாதிப்புக்களும், அதீதமான வளர்ச்சியும், வித்தியாசமான உணர்வுகளும் ஏற்படவே செய்யும் என்பதில் சந்தேகம் எதுவுமில்லை. முன்னைய காலத்து மாணவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இக்காலத்து மாணவர்களிடம் காணப்படுகின்ற

வியக்கவைக்கும் அறிவு, அளவுக்கு மீறிய தோற்றம், தேவைக்கு மிஞ்சிய வேகம் என்பன அவர்களின் உடலினுள் உணவு மூலம் சென்றுள்ள செயற்கை ‘ஓமோன்கள்’ ஏற்படுத்தும் பாதிப்புக்களின் விளைவு என்றுதான் கூறவேண்டும். இந்த வளர்ச்சி மாற்றத்தின் ஒரு அம்சம்தான் சில மாணவர்களிடம் காணப்படுகின்ற ஒருவகை வித்தியாசமான நடைமுறைகள், வன்முறை வெளிப்பாடுகள் என்பன.

இருந்த போதிலும், பலருக்குப் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும் மாணவர்களின் ஒருசில வன்முறைச் செய்கைகள் கண்டிக்கப்படவும், தண்டிக்கப்படவும் வேண்டியவைகள்தான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனாலும், காலமாற்றத்தில் தவிர்க்க முடியாதவைகளாக வெளிப்படும் மாணவர்களின் சில வித்தியாசமான உணர்வுகள் பற்றிய சில உண்மைகளையும் நாம் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மேலே தெரிவிக்கப்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது வன்முறை உணர்வின் பால் இங்குள்ள மாணவர்களைத் தூண்டும் காரணிகளில் பல, மாணவர்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்டவைகள் என்பதையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வன்முறைச் சம்பவங்களுக்கான முழுப் பொறுப்பையும் மாணவர்களிடம் மட்டுமே போட்டுவிட்டு ஏனையோர் ஒதுங்கிக் கொள்வதை விட்டுவிட்டு இன்றைய மாணவர்களிடம் காணப்படுகின்ற அதீத உணர்ச்சிகளையும், அளவிடமுடியாத பலத்தையும் எப்படி ஆக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்றும் சிந்திக்க வேண்டும்.

தி.காயத்திரி

1^{ம்} வருடம்

பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்

நோக்கானல்

திரு. ந. இரவந்தின்
விரிவுரையாளர்
தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
வவுனியா.

- கேள்வி :-** நீங்கள் ஆசிரியத்தொழிலை மேற்கொள்பவராகவும் அதேவேளை இலக்கியத்துறையில் ஆர்வம் உடையவராகவும் இருக்கிறீர்கள். இவற்றுள் முதன்மையாக தாங்கள் எதைக் கருதுகிறீர்கள்?
- பதில் :-** இரண்டுமே. ஆசிரியத் தொழிலும் இலக்கியமும் ஒரு சிறந்த சமூகத்தை அதாவது நல்ல பண்பாடுள்ள சமூகம் ஒன்றை உருவாக்கும் வகையில் இரண்டிற்குமிடையே எந்த முரண்பாடும் இல்லை.
- கேள்வி :-** தங்களுக்கு ஆரம்பத்தில் இலக்கியத்தில் நாட்டம் ஏற்பட்டதற்கு காரணங்களாக எவற்றைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?
- பதில் :-** நான் கல்வி கற்ற காலத்தில் தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் ஒருபாடமாக க.பொ.த சாதாரண தரத்தில் கற்பிக்கப்பட்டது. அதில் கம்பராமாயணம் சிறப்பு இலக்கியத் தொகுதியாக இருந்தது. அதைக் கற்பித்த இராஜநாயகம் என்ற ஆசிரியர் மிகவும் சுவாரசியமாகக் கற்பித்த காரணத்தால் முதலில் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. வீட்டில் எனது தந்தை குமுதம், ஆனந்தவிகடன், கல்கி ஆகிய சஞ்சிகைகளை எடுக்கின்ற காரணத்தால் சுதந்திரப்போராட்டம் சார்ந்த இலக்கியங்களில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. அந்த வகையில் சமகால இலக்கியம் பழந்தமிழ் இலக்கியம் இரண்டிலும் நான் கல்விகற்ற காலத்திலிருந்தே ஆர்வம் ஏற்பட்டது.
- கேள்வி :-** இலக்கியம் ஒரு பொழுதுபோக்கு சாதனமாகத்தான் அனேகருக்கு உள்ளது. இதனை ஒரு சமூக முன்னேற்ற சாதனமாக மாற்றியமைக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு காணப்படுகிறது. அது பற்றி உங்கள் கருத்து?
- பதில்:-** பொதுவாக நான் முன்பு கூறிய குமுதம், ஆனந்தவிகடன், கல்கி ஆகியவை உண்மையில் ஒரு பொழுதுபோக்கு நோக்கத்திற்காக எனது பாடசாலைப் புத்தகங்கள் படித்த களைப்பு நீங்கப் படிக்கப்பட்ட ஒன்றுதான். சமூகத்திலே ஒரு இலக்கிய ஆர்வமாக இருந்தாலும் சரி கலையம்சமாக இருந்தாலும் சரி ஒரு பயனுள்ள பொழுதுபோக்கு அம்சமாகத்தான் அமைய முடியும். பொழுது போக்கு அம்சமற்ற தூய பயன்பாட்டு இலக்கியம் அல்லது கலை என்று பார்க்க முடியாது. பொழுதுபோக்கு அம்சமும் அதில் இணைந்திருக்கும். ஆனால் அவை நிச்சயமாக மனித விழுமியங்களை வெளிப்படுத்துவனவாயும் வளர்த்தெடுப்பனவாயும் ஒரு நல்ல பயன்பாடுடையதாகவும், புதிய கலாசாரம் ஒன்றை உருவாக்குவனவாயும் அமையவேண்டும் என்று உங்களின் கருத்து சரியானது. அந்த வகையில் இலக்கியத்தை ஆக்குவதற்கு பலர் முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.
- கேள்வி :-** இலக்கியத்தை நீங்கள் மார்க்சிசவாதியாக அணுகுகின்றீர்கள். அதுபற்றி?
- பதில் :-** மார்க்சிசம் என்பது எனது கருத்தியல் சார்ந்த தளம். பொதுவாக ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கருத்தியல் தளம் இருக்கும். ஒருவருக்கு ஆன்மீகம் சார்ந்து கருத்தியல் இருக்கும். என்னிடம் சமூகத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் விடுதலை அடைய வேண்டும், ஒரு புதிய சமத்துவ சமூகம் உருவாக வேண்டும் என்ற கருத்தியல் மார்க்சிசத்திலிருந்து எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த வகையில் இலக்கியம் என்பது பொது சமூக வாழ்நிலையில் இருந்து விலகிய ஒன்றாக இருக்க முடியாது. சமூக மாற்றம் பற்றிய அக்கறையில்லாத ஒருவர் வெறும் பொழுதுபோக்கு சம்பந்தமான இலக்கியத்துள் தன்னை மூழ்கடித்துக் கொள்ளலாம். ஆன்மீகத்தில் நாட்டமுள்ள ஒருவர் ஆன்மீகம் சார்ந்த இலக்கியத்தை நாடிச் செல்லலாம். சமூக மாற்றத்தை விரும்புகின்ற நாங்கள் மார்க்சிச நோக்கிலான இலக்கியத்தை விரும்புவது இயல்பானது.
- கேள்வி :-** மார்க்சிசத்தின் மூலம் தொழிலாளர்கள் விடுதலையைடைந்துள்ளனர். இப்புரட்சியால் பாரிய அழிவுகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. அதுபற்றி?

பதில் :- இதுவரை தொழிலாளர்கள் விடுதலை அடையவில்லை என்பதுதான் உண்மை. இன்னும் தொழிலாளர்கள் விடுதலைக்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட ஒரு ஏற்றத் தாழ்வான சமூக அமைப்பிலே ஒடுக்குபவர்கள் ஒடுக்கப்படுபவர்கள் என்கிற சமூக நியதியில் ஒடுக்கப்படுகிறவர்கள் அந்த ஒடுக்குமுறையைச் சமாதானமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலையில் தாம் ஒடுக்கப்படுவது பற்றிய பிரக்ஞை பூர்வமான அறிவு அவர்களிடம் வரும்போது அந்த ஒடுக்குமுறைக்கெதிராக போராடுவது இயல்பானது. முதன்முறையாக மார்க்சிசம்தான் இந்த ஒடுக்கு முறைகள் சகலதையும் தகர்த்தெறிந்து ஒடுக்கப்படுபவர்கள் ஆள்பவர்களாக மாறக்கூடிய அவ்வாறு ஆள்பவர்களாகமாறி முழுமையான ஒடுக்குமுறையை இல்லாமல் ஆக்கி ஒடுக்குபவர்கள் ஒடுக்கப்படுபவர்கள் என்ற ஏற்றத்தாழ்வை வேரும் வேரடி மண்ணுமாக அடியோடு இல்லாமல் செய்து முற்றாக ஒரு சமத்துவ சமுதாயம் வருவதற்கான ஒரு தத்துவத்தை மார்க்சிசம் தந்தது. ஒடுக்குபவர்கள் ஒடுக்கும்வரையில் அதற்கெதிரான போராட்டம் சிலவேளைகளில் அழிவையே சார்ந்து வரும். எந்த ஒரு ஆக்கமும் சமாதானமாக அழிவுகளின்றி வரும் என்பதில்லை. ஏனென்றால் ஒடுக்குமுறையால் இலாபம் சம்பாதித்த சுரண்டும் கூட்டம் சமாதானமாக இம்மாற்றத்தை அனுமதிக்கமாட்டாது. அதனால் அதற்கான போராட்டம் இரத்தம் சிந்துவதாக இருப்பது தவிர்க்கமுடியாது. அடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் இதுவரை விடுதலையடையவில்லை என்பது அழுத்தப்பட வேண்டிய ஒரு விடயம்.

கேள்வி :- உங்களின் கொள்கைக்கமைய பண்பாடு, சமயம், பாரம்பரியம் என்பவற்றின் பண்புகள் அர்த்தமற்றவையா?

பதில் :- சமயம் ஒரு வித்தியாசமான விடயம். சமயம் என்பது மக்களிடம் ஏன் இருக்கிறது என்பதற்கு அடிப்படைக் காரணம் ஒன்று இருக்கிறது. பாரம்பரியம் என்பதும் ஒரு சமூக வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சி என உணரப்படுகின்றது. அந்த வகையில் பாரம்பரியத் தொடர்ச்சி அறுபட்டால் நாம் புது விடயங்களைப் பார்க்க முடியாது. பண்பாடு என்பது மக்கள் தங்களுடைய உழைப்பு உற்பத்தி சார்ந்து தாமே வளர்த்துக்கொள்கின்ற ஒரு அம்சமாக தான் அமைகிறது உற்பத்தி உயர்வு ஏற்படும்போது பண்பாட்டு விருத்தியும் ஏற்பட்டுச் செல்லும் அவை இவற்றை நிராகரிப்பதென்று இல்லை.

ஆனால் சமயம் சார்ந்து சில விடயங்கள் இருக்கின்றன. இயற்கையையும் பிரபஞ்சத்தையும் தன்னையும் உணர்ந்து கொள்வதில் ஒரு மனிதன் எவ்வாறு இவற்றைப் பார்க்கிறான் என்பதற்கு சமயம் சில வரையறைகளைப் போடுகிறது. இந்த வரையறைகள் சுரண்டும் வர்க்கத்தின் நலனைப் பாதுகாப்பனவாக இருக்கும்போது சமயத்திற்கெதிராக நாம் செயற்படுவது தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கும். அது சமயங்களை அழிப்பது என்று அர்த்தமல்ல. மனிதனுடைய சுயமான சிந்தனைகளை ,விருத்தியை சமய எல்லைகள் வரம்பிடும்போது அதை தகர்க்கவேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. மற்றும்படி இவைகளுடைய யதார்த்தத்தை நிராகரித்து நாம் வரட்டுத்தனமாக இதை எதிர்க்கவில்லை.

கேள்வி :- ஒரு மார்க்சீசவாதியாக இருந்து கொண்டு எவ்வாறு இந்து சமயத்தைக் கற்பிக்கின்றீர்கள்?

பதில் :- முன்பு கூறியதுபோல இந்து சமயத்தைப் பொறுத்தவரையில் மற்ற சமயங்களிலில் இருந்து அது வேறுபடுகிறது. எந்த அம்சத்தில் என்று சொன்னால் மற்ற சமயங்கள் ஒரு ஏற்றத்தாழ்வான சமூகம் உருவாகிய பின்னர் அந்த ஏற்றத்தாழ்வான சமூகத்திற்கான காரண காரியங்களைத் தேடப்பெற்று அதற்கு சில கற்பனையான தீர்ப்புக்களைச் சொல்ல முனைந்தன. அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஒவ்வொரு வழிமுறைகளினூடாக அவை விடுதலையைச் சொன்னது. ஆனால் துரதிஸ்டம் என்னவென்றால் பின்னர் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக சிந்தித்த மகான்கள் புத்தரோ, யேசுவோ, முகமது நபியோ போன்றவர்களினுடைய சிந்தனைகளை பிற்போக்கான சுரண்டும் வர்க்கத்தினர் தங்களுக்குரியனவாக ஆக்கிக்கொண்டன. இந்து சமயத்தைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கும் பிற்போக்கான ஆளும் சுரண்டுகிற வர்க்கம் தான் சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் அதன் சிந்தனைத் தளத்திலே ஆரம்ப காலத்து இயற்கை நெறி சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகள் இன்றுவரை தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தவகையில் தத்துவங்கள் என்று நாம் கற்பிக்கும் போது இந்து சமயத்தின் ஆறு தரிசனங்களில் நான்கு தரிசனங்கள் கடவுளை நிராகரிப்பவை. இயற்கையை, உற்பத்தியை

.மனிதசக்தியை மதிப்பவை. அதன் சார்பாகத்தான் வழிபாடுகள், சமயம் நோக்கப்படுகிறது. ஆகவே அதில் அதிக முரண்பாடுகள் வருவதற்கு இடம் இல்லை. பிற்போக்கான அம்சங்கள் வரும்போது இவை பிற்போக்கானவை என்று மாணவர்களுக்கு விளக்கிவிட்டு, படிப்பித்துக் கொண்டு செல்லலாம்.

கேள்வி :- பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் தேவைப்பாடு யாது?

பதில் :- அவசியம். எப்படி எங்களுடைய பாரம்பரியம், பண்பாடு என்பவற்றினுடைய தொடர்ச்சியாக நாம் புதிய தளத்திற்குச் செல்கிறோமோ அந்த வகையில் பழந்தமிழ் இலக்கியம் என்பது எங்களின் வளர்ச்சியை எங்களது மூதாதைகளின் பண்பாட்டுக் காலத்தோடு கூடிய வளர்ச்சியை காட்டுவதென்று. அந்தவகையில் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்து எடுப்பதற்குப் பல விடயங்கள் உண்டு. பொதுவாக மாவோசேதுங் சொல்கிறார் புராதன இலக்கியங்கள் ஒரு ஓடுகின்ற ஆறைப்போன்றது. ஓடுகின்ற ஆறிலிருந்து நாங்கள் எங்களுக்கு வேண்டிய நீரை எடுப்பதற்கு நிறையவே இருக்கிறது. எனவே பழந்தமிழ் இலக்கியம் தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய ஒன்று.

கேள்வி :- சுப்பிரமணிய பாரதபற்றிய ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ளீர்கள். பாரதியின் செல்வாக்கு 21ம் நூற்றாண்டிலும் தொடரும் என்று எண்ணுகிறீர்களா?

பதில் :- கண்டிப்பாக. தனியொருவனுக்கு உணவில்லை எனில் இந்த ஜெகத்தினை அழித்திடுவோம் என்ற பொருளாதார சிந்தனையும், இன்று படுத்தது நாளை உயர்ந்தேற்றம் அடையும். உயர்ந்தது இழியும் என்ற தத்துவப் பார்வையும் நாளைக்கும் தொடர்ந்து இருக்கப்போகிற ஒன்று. பாரதி பாஞ்சாலி சபதத்தினூடாக சொன்ன “தர்மம் அதனை சூது கவ்வும்.....” என்ற அடிகள் மூலம் கூட நாளை உலகின் விடுதலை என்பது பாரதி எதிர்பார்த்த நாளை உலகின் விடுதலை என்பது இன்றும் சித்திக்காத ஒன்று. அது சித்திக்காத 21ம் நூற்றாண்டிலும் பாரதியின் தேவைகள் நிறையவே உண்டு. “ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே” என்ற பாடலில் சொன்னது போல “பார்ப்பானை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே வெள்ளைப் பறங்கியை துரை என்ற காலமும் போச்சே” என்று அவர் பாடியது ஒரு வகையில் 47 ஆம் ஆண்டு கிடைத்த சுதந்திரத்தை முன்னறிந்து புளகாங்கிதத்தில் பாடினார் என்று சொன்னாலும் கூட இன்றும் பார்ப்பானை ஐயர் என்று சொல்லும் காலமும் வெள்ளைப் பறங்கியைத் துரை என்கின்ற காலமும் எங்களுடைய அடிமைப்படுத்தியும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு எதிரான பாரதி இன்னமும் தேவையாயிருக்கிறது.

கேள்வி :- அடிமைத்தனங்களுக்கு எதிரான போராட்டம் தொடர்ந்தால் பல பாதிப்புகள், அழிவுகள் ஏற்படும். அகூபற்றி?

பதில் :- பாதிப்புக்களினூடாகத் தான் புதிய விடுதலை சாத்தியப்படும். ஒரு குழந்தையைப் பெறுவதற்கு தாய் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு தாய் குழந்தை பெறுவதில் சிக்கல்படுகிறாள் என்றால் சத்திர சிகிச்சை செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். அதற்காக இரத்தம் சிந்தவேண்டி ஏற்படும். மார்க்ஸ் கூறிய அடி “புரட்சி என்பது ஒரு பிள்ளை பிறப்பதற்காக மருத்துவச்சி செய்யும் பணி போன்றது” பிள்ளை அற்புதமானது. அந்தப் பிள்ளை பிறப்பதற்காக கொஞ்ச இரத்தம் சிந்துவது தவிர்க்க முடியாதது.

கேள்வி :- இனங்களுக்கிடையே சமத்துவமற்ற சூழலில் அடிமையாக வாழ்வதா அல்லது போராடுவதா சிறந்தது என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

பதில் :- கண்டிப்பாக போராட வேண்டும். ஆனால் அந்தப் போராட்டம் எந்த வடிவத்திலே என்பதில்தான் சில வித்தியாசங்கள் இருக்கிறது. பெரும்பான்மை இனத்தின் உழைக்கும் மக்கள் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களும் சமூக மாற்றத்திற்கு நிறையவே போராட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டு சிறுபான்மை இனம் அவர்களோடு கலந்துபட்ட ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு அதன் விடுதலையை பெரும்பான்மை இன உழைக்கும் மக்களோடு இணைப்பது; சமூக முன்னேற்றம் சார்ந்த ஒரு புதிய சமத்துவ சமூகம் ஒன்றினுடைய சிந்தனையோடு இன விடுதலையை இணைப்பது என்பது மிக அவசியம். எங்களுடைய வரலாற்றில் ஒரு அவலமாக இந்தியா தன்னுடைய பிராந்திய மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக எங்களை பயன்படுத்திக் கொண்டதற்கு நாம் எடுபட்டுப் போனதுதான் நாம் பெரும்பான்மை இன உழைக்கும் மக்களையும் விரோதித்துக் கொண்டு போராட்டத்தை முன்னெடுத்ததற்கு ஒரு காரணமாகும். இற்றைவரைக்கும் எம் வரலாற்றில் ஏற்பட்டிருந்த அவலம் சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளோடு

இணைந்து கொண்டு அதுபோல ஏனைய சிறுபான்மை இனங்கள் அனைத்தோடும் இணைந்துகொண்டு ஒரு ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்தை எவ்வாறு நடத்துவது என்பதில் போதிய தெளிவு இல்லை. அதனால் இப்படிக்கேட்கிற ஒரு நிலமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் போராட்டத்தை எதிர்ப்பது போன்ற ஒரு நினைவு உங்களுக்கு வரக்காரணமாயிருக்கிறது. நிச்சயமாக நாங்கள் போராட்டத்தை ஆதரிக்கிறோம். அந்த போராட்டம் ஏனைய போராடிக் சக்திகளையும் ஐக்கியப்படுத்த வேண்டுமென்பதையே போராடிகின்ற அந்தச் சக்திகளுக்கு எதிராக எமது போராட்டத்தைக் கொண்டுபோய் இடர்பாடுகளுக்குள் சிக்கி இறுதியில் அழிவில் கொண்டுபோகக்கூடாது. என்பதுதான் எனது கருத்து.

கேள்வி :- “புதிய கலாசாரம்” என்பதனை அதிகமாக அழுத்தி வருகிறீர்கள். அதன் பொருள் யாது?

பதில் :- பொதுவாகவே உற்பத்தி சக்தி விருத்தியடைந்து கொண்டு வந்த போது, உயர்ந்த பொருளாதார வாழ்க்கை முறைகள் வளர்ந்து கொண்டு வந்தபோது கலாசார வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வந்தது. ஆனால் தவிர்க்க முடியாமல் சுரண்டுகின்ற ஆளும் வர்க்கம் தான் அந்த கலாசாரத்தை தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருந்தது. ஆகவே எங்களுடைய பண்பாடு தமிழர் பண்பாடு என்று சொல்லும் போது தமிழர் ஆள்வோருடைய சுரண்டுகின்ற வர்க்கத்தினுடைய பண்பாட்டுக்கூறுகள் நிறையவே இருக்கிறது. எந்த ஒரு இனத்திற்கும் அது பொருத்தமானது. ஆள்வோரினுடைய பண்பாட்டுத்தாக்கம் எங்களிடம் இருக்கிறது. அந்த வகையில் ஒரு உயர் கலாசாரம்தான் ஒரு பொதுவான கலாசாரம் என்று அறியப்படுவதாக இருக்கும் ஆனால் அதற்கு எதிராக ஒரு எதிர்க்கலாசாரமும் உழைக்கும் மக்களிடம் இருந்தது. உதாரணமாக நாட்டார் பாடல்களில் பண்ணையாரை பண்ணையடிமை கிண்டல் பண்ணுவது போல சில விசயங்கள் வரும். அதற்குள் எதிர்ப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் இருக்கும். அதுபோல (உ+ம்)மாக யாழ்ப்பாணச் சூழலை எடுத்துக் கொண்டால் யாழ்ப்பாணம் கந்தபுராண கலாசாரம் உடையது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இதற்குள் இன்னுமொரு எதிர்க் கலாசாரமும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் கந்தபுராண படலத்தை கோவிலுக்குள் போய்க் கேட்பதற்கு வாய்ப்பில்லாத ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கந்தபுராணத்தினூடாக வளர்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு இன்னுமொரு கலாசாரம் இருக்கிறது. அதைப் பொதுமைப்படுத்திச் சொன்னால் காத்தவராயன் கலாசாரம் எனலாம். பொதுவாக ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பண்பாடு காத்தவராயன் கூத்தினால் கட்டமைக்கப்படுவது. காத்தவராயன் என்ற பாத்திரமே ஒரு வித்தியாசமான மிகவும் ஊன்றி ஆய்வு செய்யப்படவேண்டிய ஒரு பாத்திரம். அது முழுக்க முழுக்க ஒரு எதிர்ப் பண்பாட்டுப் பாத்திரம். அது பொய் சொல்லும், ஏமாற்றும், வேறு பெண்களிடம் போகும். இதெல்லாம் முன்பு சொன்ன உயர் கலாசாரத்தில் சொல்லப்பட்ட உயர்ந்த விழுமியங்களுக்கே எதிரான அடி, மிக மோசமான அடி. அவ்வாறான அடியைக் காத்தவராயன் ஊடாகக் கொடுக்கின்ற அந்தக்கூத்து ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. இவர்களுக்கு இந்த உயர் விழுமியங்கள் வரக்கூடாதென்று இல்லை. ஒடுக்குபவர்கள் உயர் விழுமியங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒடுக்கப்படுகிறவர்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு இருக்கிறதும் அவர்களுடைய பண்பாட்டு விருத்தியை நசுக்கிக்கொண்டு இருக்கிறதும் என்கிற நிலையில் அவற்றிற்கெதிரான ஒரு குரலாகத்தான் இந்த எதிர்ப்பண்பாட்டுக் குரல் இருக்கிறது. ஆனால் இது ஆள்வோர் ஆளப்படுவோர் என்கிற நிலையில் இருக்கிற உயர் கலாசாரம் எதிர்க்கலாசாரம் என்கிற இரு எதிர்நிலை அம்சங்கள் இன்றைக்குப் பேசப்படுகின்ற பின் நவீனத்துவ சூழலில் எதிர்க்கலாசாரம் என்பது முனைப்புப் பெற்று வருகிறது. இந்த எதிர்க் கலாசாரத்தைத்தான் ஆதரிக்க வேண்டும் என்கிற கருத்துகள் எல்லாம் வருகிறது. ஆனால் நாங்கள் சொல்வது என்னவென்றால் எப்படி உயர் கலாசாரத்தினுடைய எல்லா அம்சங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதோ, அதனுடைய ஒடுக்குமுறை சார்ந்த அம்சங்களுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டி இருக்கிறதோ அதுபோல எதிர்க்கலாசாரத்தில் இருக்கக் கூடிய உண்மையான உயர்ந்த விழுமியங்களுக்கு எதிராக இருக்கிற அம்சங்களை நாங்கள் ஆதரிக்க ஏலாது.

அதனுடைய தாழ்வுச் சிக்கல்களிலிருந்து பிரதிபலிக்கின்ற அம்சங்களை ஆதரிக்க முடியாது. ஆகவே இந்த எதிர்க் கலாசாரத்தினுடைய போர்க் குணத்தையும் உயர் கலாசாரம் உண்மையிலேயே ஒரு மனித குலம் வளர்த்தெடுத்த ஒன்று என்கிற வகையில் அதனுள் இருக்கும் ஒடுக்குமுறைக் கெதிராக இருக்கக் கூடிய அம்சங்களையும் இணைத்த ஒரு

புதிய கலாசாரம், எல்லோருமே சமத்துவமான வாழ்க்கைக்கு வருகிறபோது ஏற்படக் கூடிய ஒரு புதிய கலாசாரம், இந்த இரண்டிலிருந்தும் அவற்றை எடுக்கிறது எதிர் கலாசாரத்தினுடைய போர்க் குணமும் உயர் கலாசாரத்தினுடைய உயர் விழுமியங்களை உருவாக்கக் கூடிய அம்சங்களும் இணைந்த ஒன்றாக அந்தப் புதிய கலாசாரம் வரும். ஏனென்றால் பாரம்பரியமான பண்பாட்டு வளர்ச்சியின் ஊடாகத்தான் எங்களுக்கான புதிய கலாசாரத்தினை உருவாக்கலாம். அது பொருளாதார ரீதியாக சமத்துவ வாழ்க்கை வரும்போது அது சார்ந்த ஒரு புதிய பண்பாடு அங்கு வரக்கூடும். அந்த புதிய பண்பாட்டுக்கு இந்த இரண்டு ஊற்று மூலங்களிலிருந்தும் எடுக்கவேண்டிய பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. புதிய கலாசாரம் என்பது சமத்துவத்திற்கான ஒரு கலாசாரம்.

கேள்வி :- இது நடைமுறைக்குச் சாத்தியப்படுமா?

பதில் :- கண்டிப்பாக. ஏனென்றால் பொதுவாக 100வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் இன்று அனுபவிக்கின்ற பல சுதந்திரங்களை அனுபவிக்கவில்லை. கோயிலுக்குள் போகலாது. 50 வருடத்திற்கு முந்திய யாழ்ப்பாணத்திலே கோவில்களில் நாடகங்கள் கூத்துக்கள் என்பன நடந்தால் கயிற்றால் கட்டி ஒரு தனியிடம் ஒதுக்கப்பட்டு “தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு” என்று board உம் போட்டிருக்கும். அதை மீறி வேறிடத்தில் போயிருந்தால் கொலை செய்யப்படுகிற அளவுக்கு தண்டனைகள் இருந்தன. அன்றைக்கு நீங்கள் “இதிலிருந்து மாற்றம் ஏற்பட சாத்தியமிருக்கா?” என்று கேட்டால் முடியவே முடியாது என்ற பதில் கிடைத்திருக்கும். அன்று தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சால்வை போட முடியுமா? செருப்பு போடமுடியுமா? சைக்கிள் ஓட முடியுமா? பெண்கள் மேற்சட்டை அணிய முடியுமா? கயிற்றடைப்பு என்பது இல்லாமல் எல்லோரும் சமத்துவமாக இருந்து ஒரு கலாசார நிகழ்வைப் பார்க்க முடியுமா? பஸ்ஸில் சமமாக பயணம் செய்ய முடியுமா? தேத்தண்ணிக் கடையில் எல்லோரும் பாவிக்கும் குவளையில் தேனீர் குடிக்கலாமா? தனிச்சிரட்டையென்பது இல்லாமல் போகுமா? என்று 50 வருடத்திற்கு முதல் கேட்டால் “ஓ அது என்னெண்டு. அது இல்லாமல் முடியாதுதானே. அதெல்லாம் இருக்கத்தானே வேண்டும். மனிதருக்கு ஐந்து விரலும் ஒன்றாயிருக்காதுதானே. ஐந்து விரலும் வித்தியாசம்தானே. எனவே இதெல்லாம் இருக்கத்தானே வேண்டும்.” என்றுதான் 50 வருடத்திற்கு முற்பட்டவர்கள் கூறியிருப்பார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 60ம் ஆண்டுகளிலே அவர்கள் ஆயுதம் ஏந்திப் போராடி அவர்கள் தங்களுக்கான சமத்துவத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். உயர் சாதி என்று சொல்லப்படுகின்றவர்களில் முற்போக்கு சிந்தனையாளரும் அதனோடு ஐக்கியமாகி “சாதிமுறை தகரட்டும், சமத்துவ நெறி ஓங்கட்டும்” என்று சுலோகங்கள் தாங்கி கோஷமிட்டு யாழ்ப்பாணம் முழுவதிலும் தொடர்ச்சியான போராட்டங்கள் நிகழ்த்தி இது சாத்தியப்பட்டது. இன்றைக்கு இனவிடுதலைக்கான போராட்டத்தைப் பார்க்கும் போது இந்த இன ஒடுக்குமுறை கூடத் தொடர்ந்து இருக்குமா என்கிற ஆச்சரியம் பலபேருக்கு இருக்கிறது. இல்லை இன ஒடுக்குமுறை எப்போதும் நீடிக்கும் என்றில்லை. கண்டிப்பாக தமிழ் மக்கள் ஆளுமையோடு, இன்று படுத்தது நாளை உயர்ந்தேற்றம் அடையும் என்ற வகையிலே ஏற்றமடையப் போவது உண்மை. அதே போலத்தான் இந்தப் புதிய கலாசாரம் என்பதும் கண்டிப்பாக வரும். ஏனென்றால் மக்கள் தொடர்ந்தும் தமது விடுதலைக்காக, முன்னேற்றத்திற்காக போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தொடர்ந்து வளரும் ஒன்று.

கேள்வி :- பின் நவீனத்துவ சூழல் பற்றி எழுதியுள்ளீர்கள்? பின் நவீனத்துவ சூழலின் தேவைப்பாடு யாது?

பதில் :- ஒரு வகையில் அறுபதாம் ஆண்டுகளிலே மார்க்சிச இயக்கத்திற்கு ஒரு பின்னடைவு ஏற்படத் தொடங்கியது. ஏனென்றால் மார்க்சிச இயக்கம் முதன் முதலில் 1917ம் ஆண்டு ஒரு சோசலிச நாட்டை சோவியத் யூனியனில் உருவாக்கி தொடர்ந்து கட்டி வளர்த்துக்கொண்டு வந்த நிலையில் இரண்டாம் உலக யுத்தம் வந்த நிலையில் சீனா, வடகொரியா, கியூபா, வியட்நாம் போன்ற பல நாடுகள் சோசலிசத்திற்கு மாறிய பின் சோவியத் யூனியனுக்குள் முதலாளித்துவத்தின் மீட்சிக்காக செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்த சக்திகள் தற்காலிகமான ஒரு வெற்றியை அறுபதாம் ஆண்டுகளில் பெற்றார்கள். அதன் காரணமாக தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு ஒரு பின்னடைவு ஏற்படுகிறது. அறுபதுகளில் மார்க்சிச கட்சிக்குள்ளேயே முதலாளித்துவச் சிந்தனைகள் தோற்றம்பெறத் தொடங்கின.

1968ம் ஆண்டு செக்கோசெலாவாக்கியாவிற்குள்ளே சோவியத் யூனியன் தனது படையை அனுப்பியது. அதுவரை உலக நாடுகளில் விடுதலைக்காகப் போராடுகின்ற நாடுகளின் ஆதங்கமாக இருந்த சோவியத்யூனியன் தானே ஒரு ஆக்கிரமிப்புப் பாத்திரத்தை எடுத்த நிலையில் அதற்கு முன்வரை புதிய சக்திகள் என்பவை உலகம்முழுமையிலும் இருக்கின்ற அவலத்திற்கு தீர்வு சோசலிசம்தான்; என்று நம்பிக்கொண்டிருந்த நிலைமாறத்தொடங்கியது. சோசலிசம் என்று சொல்லப்படுகிற நாடே ஆக்கிரமித்து விட்டது என்ற நிலையில் இளைஞர் சக்திகள் சோசலிசத்திலிருந்து விலகிய சில புதிய சிந்தனைக்குள்ளே போகத்தொடங்கினார்கள். அடிப்படையில் இந்தப் புதிய சிந்தனைகள் என்பது ஐம்பது, நூறு வருடங்களுக்கு முன் இருந்த “நீட்சே” போன்றவர்களின் தத்துவங்களை திரும்பப் புதுப்பிக்கிறதாக இருந்ததே தவிர அது புதிய சிந்தனை அல்ல. இன்றைக்கும் கூட, நீங்கள் முதல் கேட்டதுபோல் பாரதி தேவைப்படுகின்றாரா என்றதுபோல, மார்க்சிசம்தான் புதிய சிந்தனை அதை கடந்த நீட்சேயினுடையதோ? ஏனைய பின் நவீன சக்திகள் அதை அடியொற்றிக் கூறியவையோ புதிய சிந்தனைகள் அல்ல. அவை எல்லாமே ஏதோ ஒருவகையில் சுரண்டும் அமைப்புக்கு முண்டு கொடுக்கக் கூடியதாய்த்தான் இருக்கின்றன. ஆனாலும் சோசலிச இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு சின்னப் பின்னடைவு இதற்கான ஒரு தேவையை ஏற்படுத்துகிறது. இந்தக் கேள்விக்கான விடையாக இதைத்தான் சொல்லமுடிகிறது. பின் நவீனத்துவ சூழல் சிறு முதலாளித்துவ உணர்வுகளுக்கு, சிந்தனைகளுக்கு, தீனி போடக்கூடிய ஒன்றாக வளரக்கூடியதான சாத்தியம் அன்று சோவியத் யூனியனில் உள்ளிருந்தே உற்பத்தியான சில அதிகாரத்துவ சக்திகள் அந்தக் கட்சியை முதலாளித்துவ சிந்தனைக்கு மாற்றியதன் பேறாக ஏற்படுகின்றது என்று சொல்லலாம்.

கேள்வி :- “ஏன்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதியை என்.எஸ்.வாகீசன் என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளீர்கள். புனைபெயருக்குக் காரணம் என்ன? தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதவில்லையா?

பதில் :- நான் சிறுகதைகள் எழுதுவதற்கு முன் எனது “பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்” என்ற ஆய்வு நூல் வெளிவந்திருந்தது. அந்த வகையில் பொதுவாகவே நான் ஒரு விமர்சகனாகவும் ஆய்வாளனாகவுமே அறியப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எனது முதல் இலக்கிய நாட்டம் ஆய்வுகளுக்கு அப்பால் சிறு கதையிலேயே வெளிப்பட்டது. என்னுடைய கிராமத்திலே காலையடி மறுமலர்ச்சி மன்றம் என்ற ஒரு அமைப்பு இயங்கி வந்திருக்கிறது. அதில் “காலைக்கதிர்” என்று கையெழுத்துப் பிரதி வெளியிட்டிருந்தனர். அந்த கையெழுத்துப் பிரதியில் ஒன்றிரண்டு கவிதைகள் எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால் எனது இலக்கிய நாட்டம் முழுக்க முழுக்க சிறுகதையாய்த்தான் இருந்தது. சிறுகதையில் முழு ஆர்வம் இருந்தது. இந்த இலக்கிய ஆர்வத்தினூடாக எனது கருத்து வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டு வந்த காலத்தில் என்னுடைய கருத்தியலில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது; வெறும் இலக்கியங்களினூடாக சமூக மாற்றத்தைச் சாதித்துவிட முடியாது. உண்மையில் சமூக மாற்றத்திற்கான மார்க்சிசத்தத்துவத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு மார்க்சிசத்தை மக்களிடம் எடுத்துச் செல்வதன் மூலம் மட்டும் தான் சமூக மாற்றத்திற்கு ஏதாவது பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும்.என்ற கருத்துக்கள் எனக்குள் வரத்தொடங்கி அந்தக் கருத்தியல் தளத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. அந்த மாற்றம் ஏற்பட்டதன் பின் அரசியலில் ஆர்வமும் அந்த மார்க்சிச சிந்தனையை தொடர்ந்து கற்கின்ற தத்துவ தேடலும் எனக்குள் ஏற்பட்டதால் நான் சிறுகதை எழுதுவதை நிறுத்திக்கொண்டு ஆய்வு துறையில் போனதால் ஆய்வு நூல்தான் முதலில் அச்சேறியது. அதற்குப்பிறகு எனது சொந்தப்பெயரில் சிறுகதை எழுதியிருந்தால் நிச்சயமாக அந்த சிறுகதையில் சிறுகதை நடைக்குப்பதிலாக ஆய்வு நடைதான் வருகிறது என்று ஒரு முன் அனுமானம் ஏற்பட்டுவிடும். அப்படியிருக்க நான்தான் அந்தச் சிறுகதையை எழுதியது என்பதைத் தெரிந்த நண்பர் ரவிக்குமார் என்.எஸ்.வாகீசனின் சிறுகதையில் ஆய்வு நடைதான் இருக்கிறதே தவிர சிறுகதைக்குரிய நடை இல்லை என்று சொன்னார். சிலவேளை சிறுகதை எழுதியது நான் என்பது தெரியாவிட்டால் அவர் அப்படிப் பார்த்திருப்பாரோ தெரியாது. சிறுகதை எழுத்துக்குச் சில தடைகள் இருந்தாலும், இப்போதும் நாலைந்து சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளேன்.

கேள்வி :- சமகால இலக்கியவாதிகளின் பொறுப்பாக அவர்களுக்கு என்ன கூறவிரும்புகிறீர்கள்?

பதில் :- யாரும் கூறி அதைக்கேட்டு யாரும் நடப்பது என்றில்லை. “நீ பாடச்சொல்ல சோமுனுமில்லை

நான் கம்பனுமில்லை“ என்று பொதுவாக ஒரு அடி இருக்கிறது. நீங்கள் இன்னதைச் செய்யலாமே என்று ஒருவர் கூறினால் அடுத்தவருக்குக் கோபம்தான் வரும். ஆனாலும் பொதுவாக இலக்கியவாதிகள் என்றவகையில் நாங்கள் எல்லோரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றவகையில் சகோதர நோக்கோடு ஒன்றைச் சொல்லலாம். நாங்கள் இன்று முழுக்க முழுக்க நசிவுத்தன்மைக்குள் போய்க்கொண்டிருக்கிற ஒரு சமூகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். இதிலிருந்து மீட்சி பெற ஒதுங்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறதோ அல்லது எங்களுக்குள் நாங்கள் ஒடுங்கிப் போறதோ தீர்வாக அமையாது. கண்டிப்பாக நாங்கள் ஒரு சமூக மாற்றத்திற்கு இந்த இலக்கியத்தை ஒரு கருவியாக்கிக் கொள்வதற்கான முழு முயற்சியை இன்னும் கூடிய வீச்சோடு எடுக்க வேண்டும்.

கேள்வி :- முன்னய காலகட்டங்களில் இடதுசாரி இயக்கங்களின் நடைமுறையால் தமிழ்மக்களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்கலாம் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் பின்னய காலகட்டங்களில் இனத்துவ அரசியல் மேலோங்கியதன் காரணமாக அது சாத்தியமற்றுப் போனதாக விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அதுபற்றி உங்கள் கருத்து யாது?

பதில் :- இன விடுதலை இனத்துவ சிந்தனையினூடாக சாத்தியப்படும் என்பதற்கு இதுவரை நடைமுறை உதாரணம் எங்குமே இருக்கவில்லை. தமிழினம் போராடிக்கொண்டிருக்கிறது, ஆனால் தமிழினம் இன்னமும் விடுதலை பெறவில்லை. இன விடுதலைக்காகப் போராடுகின்ற எந்தவொரு சமூகமும் எந்த முன்னுதாரணங்களையும் வழங்கவில்லை. ஆனால் மார்க்சிச ரீதியாக இனப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கான முன்னுதாரணங்கள் இருக்கின்றன. சோவியத்யூனியன் சோசலிச நாடாக இருந்த வரைக்கும் அதற்குள் முதலாளித்துவச் சிந்தனைகள் திரிபுவாதமாக வந்துசேராத வரைக்கும் சோவியத் யூனியன் சிறுபான்மை இனத்திற்கு முழுச்சுதந்திரத்தை வழங்கியது. சீனாவில் எழுத்தறிவைப் பெறாத மிகச்சிறிய சிறுபான்மையினருக்குக்கூட எழுத்தறிவை அவர்கள் பெறுவதற்கு உதவி செய்து அவர்களுக்கான சுயாட்சி உரிமையை வழங்கி இனப்பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டது. சீனாவில் சிறுபான்மை இனங்கள் சமத்துவமாக நடத்தப்படுவதற்கான முறைமை மார்க்சிசத் தத்துவத்தினூடாக அந்த மக்களுக்கு வந்தமைந்த ஒன்று. அந்த வகையில் இடதுசாரி சிந்தனையினூடாக அதாவது மார்க்சிசத்தினுடைய வழிகாட்டலினூடாக இனப்பிரச்சனையைத் தீர்க்கலாம் என்பதற்கு முன்னுதாரணம் உண்டு. ஆனால் எந்தவொரு தனி இனமும் இனரீதியான சிந்தனையினூடாக விடுதலை பெற்றிருக்கிறது என்பதற்கு உலகில் முன்னுதாரணம் இருக்கவில்லை. அதேவேளை இலங்கை இடதுசாரி இயக்கம் தமிழ்ப் போராட்டத்தை அல்லது சிங்களப் பேரினவாதத்தை அடையாளம் காண்பதில் தவறு இழைத்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மை. ஏனென்றால் பொதுவாக இலங்கை முழுமையுமான விடுதலையில் சிங்கள உழைக்கும் மக்களை பெரும்பான்மையாக தமது கட்சிக்குள் கொண்டிருக்கிற சிங்கள அல்லது மார்க்சிச அமைப்புக்கள் சிங்கள மக்களின் உரிமையில் அதிக அழுத்தம் கொடுத்த போதிலும் இனரீதியான ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை.

கேள்வி :- இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்க மார்க்சிசக் கொள்கை எந்தளவுக்கு உதவும் என்று எண்ணுகிறீர்கள்?

பதில் :- இப்ப உடனடியாக எங்கே மார்க்சிசம் உயிருடன் இருக்கிறது என்று கேட்டால் பிரச்சனை. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மார்க்சிச இயக்கம் மிகவும் பலவீனமடைந்த ஒரு நிலையில் இருக்கிறது. அது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அறியப்பட்ட சோவியத்யூனியனை தாங்கிப் பிடிச்சுக்கொண்டிருந்த கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி இன்றைக்கு ஒரு பேரினவாத அரசின் அம்சமாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களை நாங்கள் மார்க்ஸிஸ்டுக்களாக பார்க்கிறதில்லை. அவர்களை மார்க்சிச வாதிகளாகப் பார்த்தால் சிங்களவர்கள் முழுக்க முழுக்க தொழிலாள வர்க்கம் உட்பட அனைவருமே பேரினவாத ஒடுக்குமுறையில் இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டி வந்து விடும். மார்க்சிசத்தைப் பேசுகின்ற ஜே.வி.பி அதைவிடவும் மோசமான பேரினவாதக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கிறது. சிங்கள மக்களில் உண்மையான மார்க்சிச வாதிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் மிகவும் பலவீனமான நிலையில். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் கூட அப்படித்தான். ஏனென்றால் இனரீதியாகச் சிந்திக்கப்படுவதற்கு எதிரோட்டமாகப் போய் மார்க்சிசத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வைப்பதென்பது இப்போதைக்கு மிகக்கடினமான பணி. இந்த விடுதலைப்போராட்டத்தை மார்க்சிச வாதிகள் எதிர்க்க

முடியாது. ஒரு இன விடுதலைக்கு எதிராக பேரினவாதிகளின் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான போராட்டத்தை மார்க்கிச வாதிகள் எதிர்க்க முடியாது. அந்த போராட்டத்தை ஆதரிக்கும் அதே வேளையில் ஒரு மார்க்கிச தளத்தில் நின்று கொண்டு இந்தப் போராட்டம் உண்மையில் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கான முன்வரைபுகளை முன் வைத்துக் கொண்ட அதற்கான போராட்டத்தை செய்கின்ற மார்க்கிசவாதிகள் தமிழரில் நிறையப்பேர் இருக்கிறார்கள். ஒப்பீட்டளவில் சிங்கள சக்திகளை விட தமிழர் மத்தியில் மார்க்கிச சக்திகள் பலமாய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம், கால ஓட்டத்திலே சிங்கள மக்கள் மத்தியிலிருந்தும் தாங்கள் ஏமாற்றப்படுவதை அவர்கள் உணர்ந்து அதாவது சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரையில் சிங்கள உழைக்கும் மக்கள் மிகவும் பலவீனமான நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை தமிழர் விடுதலைப் போராட்டம் இல்லாமல் செய்துவிடும் என்கிற அச்சுறுத்தல் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனாலேயே அவர்கள் தமது கோரிக்கைகளை அடக்கி வாசிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதனால் தான் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலிருந்து சரியான மார்க்கிசவாதிகள் வரமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். சிங்கள மக்கள் விழிப்படைவார்களாக இருந்தால், உழைக்கும் மக்கள் தொடர்ந்தும் பேரினவாதிகளின் ஊது குழல்களுக்கு, தொடர்பாடல் சாதனங்களுக்கு தங்களை விலை போக விடாமல் தமக்கு இன்றைக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருக்கின்ற மிக மோசமான வாழ்க்கையிலிருந்து விடுதலை பெறவேண்டுமாயிருந்தால் பேரினவாத ஆளும் சக்திகளுக்கு எதிராக தாங்கள் கிளர்ந்தெழ வேண்டும் என்ற நிலைக்கு அவர்கள் வருவார்கள். ஏனென்றால் தொடர்ந்துமே இத்தகைய வாழ்நிலையை அவர்கள் அனுபவிக்கமுடியாது. எப்போதோ ஒருநிலையில் தமது இருண்ட நிலையை உணர்ந்து கொள்வார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் கட்டாயம் மார்க்கிசத்தை நோக்கி நாடுவார்கள். அப்படி வருகின்ற போது தமிழர்களுடைய சுயநிர்ணய உரிமைக்கோரிக்கையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு ஒடுக்குமுறை இல்லாத நல்லதொரு அரசியல் முறைக்கு இலங்கையினுடைய அரசியலைக் கொண்டுவருவதற்கு அவர்கள் முயற்சிப்பதற்கு மார்க்கிசம் உதவிகரமானதாக அமையும். அப்போது முழு இலங்கை சார்ந்தும் உழைக்கும் மக்களும் இனஒடுக்குமுறையால் அவலப்படும் சிறுபான்மையினரும் ஐக்கியப்படும் ஒரு போராட்டம் சாத்தியப்படும். மார்க்கிசத்தால் மட்டும் தான் அது சாத்தியப்படும். அதற்கு இனரீதியாகவோ அல்லது வேறு எந்தக் குறுகிய பார்வையூடாகவோ மட்டும் தான் தலைமை தாங்கமுடியும்.

கேள்வி :- தவறு விடுவது இயல்பு. அத்தவறை ஏற்றுக்கொண்டபின்னும் அதை விமர்சிப்பது எந்தளவு நியாயமானது? பொதுவாக சிறு சிறு பிரச்சனைகளைப் பெரிது படுத்தி விமர்சிப்பதால் அதன் விளைவு பாரதூரமாக இருக்கும் எனக் கருதப்படும் நிலையில் அதை விமர்சிப்பது சரியானதா? அது பற்றி உங்கள் கருத்து யாது?

பதில் :- என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் இவர்கள் கண்டிப்பாக எதிரிகள் என்று வைத்து ஒரேயடியாக எவரையும் அடிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு என்னுடைய கருத்துக்களை முன்வைப்பதில்லை. இப்ப நீங்கள் கேட்கக்கூடிய அந்த அர்த்தத்தில் அரசியல் ரீதியாகப் பார்த்தால்க்கூட தமிழ் மக்களுக்கு தலைமை தாங்குகிற சக்தியை விமர்சிப்பதற்கு எல்லோருக்குமே சுதந்திரம் இருக்கிறது. ஏனென்றால் நானும் தமிழ்மகன் என்ற வகையில் என்னுடைய விடுதலையும் அதனோடு இணைந்திருக்கிறது என்ற வகையில் தலைமை அவர்களிடம் இருக்கிறதென்ற வகையில் அதனுடைய சரி பிழை பற்றி விமர்சிக்கிறதுக்கு எனக்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதற்காக நான் அந்தத் தலைமையை முற்றாக நிராகரிக்கிறேன் என்ற அர்த்தத்தில் சொல்ல வரவில்லை. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தினுடைய தலைமையை வலியுறுத்துகிற அரசியல் நிலைப்பாடு உடையவர்கள். அதுதான் மார்க்கிசம். இன்றைக்கு தலைமை தாங்கிக் கொண்டிருக்கிற சக்தி அந்தத் தொழிலாளி வர்க்க இயக்க நலனுக்கு எதிராக செயற்படும் போது இது அவ்வாறானது என்று சொல்வது தவிர்க்க முடியாதது. அது தமிழ் மக்களுடைய விடுதலை சார்ந்த திசைமார்க்கத்திற்கு சேதம் ஏற்படுத்தும் என்றால் நாங்கள் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் விமர்சனத்தை கடுமையாகச் சொல்லாமல் விடலாம். ஆனால் தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைக்கும் பாதகம் தரக்கூடிய விசயமாக இருந்தால் அது தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைக்கும்

எதிரானது என்றும் சொல்லவேண்டிய தேவை இருக்கிறது.. இதை இரண்டாகப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். அதாவது எங்களுடைய அரசியல் நிலைப்பாடு ஒட்டு மொத்தமாக தொழிலாளர் வர்க்க தலைமையில் ஒரு பொதுவுடமை அமைப்பை நோக்கிய சோசலிச சமூகத்தை உருவாக்குகின்ற ஒரு இயக்கம். அது இப்ப உடனடியாக சாத்தியமில்லாதது. அந்த நிலைக்கு இலங்கை வரலாறு வந்து அமையவில்லை. இப்போது இனவிடுதலைப் போராட்டம்தான் நடைபெறுகிறது. இந்த இனவிடுதலைக்கான போராட்டத்தில் நாங்கள் மார்க்சிச ரீதியான அம்சங்களை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. சில வேளை நாங்கள் அந்த அம்சங்களைச் சொல்லி விமர்சிச்சிருக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது அது முக்கியமில்லை. ஆனால் பிரதானமாகப் பார்க்கவேண்டியது இன விடுதலைக்கு இந்தத் தலைமை சரியாக இருக்கிறதா? என்பதுதான் பிரதானமானது. ஆனால் சில சந்தர்ப்பத்தில் இன விடுதலைக்குக் கூட பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய அம்சங்கள் இருக்கும்போது நாங்கள் அதை விமர்சனமாகச் சொல்கிறோம். சிலவேளை என்னுடைய விமர்சனம் தவறாக இருந்தால் நான் அதைப் பின்பு திருத்திக் கொள்வேன். ஆனால் தலைமை தாங்குகிற சக்தியிடம் அந்த தவறு இருந்தால் நான் சொன்ன அந்தத் தவறு சரியானதென்றால் அவர்கள் திருந்துவதற்கு அது உதவியாய் இருக்கும். அவர்களை அழிக்கவேண்டும் என்று நினைத்துச் சொல்லப்படுகின்ற கருத்துக்கள் ஒரு வகையானது. நாங்கள் அவர்களை அழிக்கின்ற அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை. அவர்கள் திருந்தி இன்னும் இனவிடுதலையை எவ்வளவு வேகமாகப் பெறமுடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகப் பெறவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம். ஏனென்றால் அது சாத்தியமானால்தான் பேரினவாத ஒடுக்குமுறைக்கெதிராக சிங்கள மக்களும் அணிதிரண்டு ஒரு உண்மையான தொழிலாளர் வர்க்கத் தலைமையிலான விடுதலை என்கிற அடுத்தகட்ட வளர்ச்சிக்கு போக முடியும். ஆகவே எவ்வளவு வேகமாக இனவிடுதலை வரமுடியுமோ அவ்வளவு வேகமாக வரவேண்டும் என்கிறதுதான் எங்களுடைய விருப்பம். அது எந்த வடிவத்தில் வரப்போகிறதென்பது வேறு விடயம். அது எல்லோருமே விரும்பிக்கொண்டிருக்கிற வடிவத்தில்தான் வரும் என்பதற்கில்லை. சாத்தியப்படக் கூடிய ஒருவடிவம் இருக்கிறதென்றுதான் நாங்கள் அழுத்திச் சொல்கிறோம். அதைவிட்டுவிட்டு நீங்கள் விரும்புகிற வடிவம்தான் தேவை என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் இந்த இனவிடுதலை கூட இன்னும் நீண்ட காலத்திற்கு இழுபடும். அது விடுதலையைத் தருவதற்குப் பதிலாக கடைசியாக பல அழிவுகளையே மிச்சம் விட்டு விட்டுப் போகலாம். அதுதான் நாம் விமர்சனம் செய்கிறோம். எங்களது அழிவு-விமர்சனம் அல்ல. ஆக்கபூர்வமான விமர்சனம்.

கேள்வி :- நீங்களே சொல்கிறீர்கள் மார்க்சிச கொள்கையை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று. இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறதால் ஒருவரும் முன்வந்து செயற்படாமல் ஏதும் சாத்தியப்படுமா? இன விடுதலைப் போராட்டம் இவ்வளவு வளர்ச்சி கண்டுள்ள நேர்கண்டு உரையாடியோர்: கி க் காலத் தில் மார்க்சிசத் தைத் தான் பிரபாலீன் கந்தரவிக் கம். கடைப் பிடிப் பது சாத்தியம் என்று சொல்வது தாரணீ வேதநாயகம். எவ்வளவுக்குப் பொருத்தப் பாடானது?

பதில் :- இல்லை இல்லை இப்ப தலைமை தாங்குகிற சக்தியை நாங்கள் மார்க்சிசத்துக்கு மாற்ற முடியாது. அது மார்க்சிச அணியாக இருந்தால் நாம் அதில் போய்ச் சேரலாம். எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அது மார்க்சிச அணி அல்ல. ஆனால் போராடிக் கொண்டிருக்கிற போராட்டத்திற்கு ஒரு மார்க்சிச அணி எந்த அளவில் உந்து சக்தியாக இருக்கலாம், உதவி கரமாக இருக்கலாமோ அந்த அளவில் உதவிக்கரமாக இருக்கக் கூடிய வேலைத்திட்டம் தான் எங்களிடம் உள்ளது. அதற்கு எதிரானது அல்ல. நாங்கள் எதுவும் செய்யாமலும் இல்லை. நாங்கள் எங்களுக்குச் செய்ய முடிந்ததை இந்த நேரத்தில் செய்ய அவசியப்படுகிறதை செய்து கொண்டோம். இன்றைய கும்மிருட்டில் வேகமான ஓட்டம் சாத்தியமில்லை, ஓரடி முன்னேற்றமே பெருங் காரியந்தான்!

நீங்கள் எமது அழைப்பை ஏற்று உங்களுடைய நேரத்தையும் சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் எங்களுக்கு இந்தச் செவ்வியைத் தந்ததற்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

நீங்களும் ஆக்கபூர்வமான கேள்விகளைக் கேட்டு அவற்றுக்கு எனது கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தீர்கள். உங்களுக்கு எனது நன்றி.

TECHNO WORLD

Franchise center of

ASIAN COMPUTER SYSTEM

Computer Training Section

கணினிப் பயிற்சி வகுப்புகள்

Marketing Section

கணினி விற்பனை, கணினி உதிரிப்பாகங்கள் விற்பனை, கணினி பழுதுபார்த்தல்

CD Section

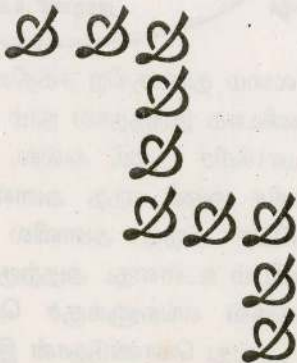
Software CD, Audio CD, VCD விற்பனை, CD பிரதியாக்கல்.

77, 1st Cross street Vavuniya Hello : 024 21486

With best compliments from:

S.K.KANAGARATNAM & SONS

General Merchants

No. 84, Bazaar Street,
Vavuniya.

T.P:- 024- 22158

நீயும் ஓர் காரணம்

அம்மா !
உன் அன்பு மழையில்
நனைந்து தோய்ந்ததை
ஆசை அரவணைப்பில்
என்னை இழந்ததை
விழியிலே சொரிகின்ற
பரிவான பாசத்தில்
இதயம் நெகிழ்ந்ததை
என் உடலில்
உயிர் உள்ளவரை
மறவேன் என்றுதான்
மனதார எண்ணுவேன்

அம்மா !
உயிர் பிரிந்து
உடல் அழிந்து
உப்புத் தரைக்குள்
புதைந்து சிதைந்து
போனபின்பும்
உணர்வோடு
பேச வைக்கிறதம்மா
என்னை..... உன் அன்பு

தாயே !
எனக்குத் தெரியும்
எனக்கு ஏற்படப்போகும்
கதி ஏற்கனவே
உனக்குத் தெரிந்திருந்தால்
நிச்சயம் என்னை
பிரசவித்திருக்கமாட்டாய்
மனதைக் கல்லாக்கி
மாத்திரை உண்டிருப்பாய்
அப்படி ஏன்?
உன் கற்பின்
வலிமையால்
காலகாலமாய்
கமந்திருப்பாய்.....
என்னை உன்
உதரத்தினுள்ளே

தாயே !
எனக்குத் தெரியும்
எனக்கு ஏற்படப்போகும்
கதி ஏற்கனவே
உனக்குத் தெரிந்திருந்தால்
நிச்சயம் என்னை
பிரசவித்திருக்கமாட்டாய்

செல்வீ தாரணி வேதநாயகம்,
2ம் வருடம்,
வீயாபாரக்கற்றைகள் பிடம்.

கணப்பொழுது
தாமதித்தாலே
கதி கலங்கி
கண் கலங்கும் - நீ
உன் கண்மணியின்
இமையான - நீ
அன்பின்
இமயமான - நீ

காணாமற் போனோர்
பட்டியலில்
காணப்படும் - என்
பெயரைக்கண்டு
எப்படி அம்மா
உன்னால்.....
என்னால் முடியவில்லை

அம்மா !
இன்னுமோர் உண்மை
நீ உணர்ந்துதான்
ஆக வேண்டும்
தாயே !
உன் சேயின்
சாவுக்கு
நீயும் ஓர் காரணம்?

குளிர் தீண்டாது
மழை படாது
வெயில் சுடாது
காயம் வராது - நான்
வளர வேண்டு என்று - நீ
என்னை “அங்கே போகாதே
இங்கே பார்க்காதே” என்று
பயம் காட்டி பயம் காட்டி
வளர்த்து விட்டாயே அம்மா !
..... ஓர் கோழையாக

நான் வீரனாய்
வளர்ந்திருந்தால் - நிச்சயம்
புதைக்கப்பட்டிருக்கமாட்டேன்
விதைக்கப்பட்டிருப்பேன்
இறந்திருக்க மாட்டேன்
புதிதாய்..... பிறந்திருப்பேன்.

(செம்மணியிலே சீதைக்கப்பட்ட ஓர் சேயின்
ஆன்மா உயிருடன் இருக்கும் தன் தாயுடன்.....)

உறுதி

கழிப்பறை போன்ற
இருள் அறைக்குள்
நான் ஆனாலும்
தாயின் கருவறைக்குள்
இருப்பது போன்ற
பேரின்பம் எனக்கு
ஏனெனில்

தாய் மண்ணின்
விடுதலைக்காய் - நான்
சிறைவைக்கப்பட்டேன்

கூனிக் குறுகி
நிமிர் முடியாது
முடங்கி முனகியபடி
நான் ஆனாலும்
நிமிர்ந்து வானோக்கி
எழுவேன் ஏனெனில்
எழும் யாகத்தில்
விழும் துளி
ஆவியாக... நான்

சூரிய சந்திர
மின் ஒளி
என் கண் களுக்கு
கிட்டாதிருக்கலாம்
ஆனாலும்.... நான்
விழித்திருப்பேன்
ஏனெனில் விடியலின்
சுதந்திர ஒளி
என் கண் முன்னே
அழகலும் மலங்களும்
புழுக்களும் என்னில்
என் அருகில்
ஆனாலும்....
அருவருப்பின்றி அமைதியாக
நான்... ஏனெனில்
எம் இலட்சிய
இலக்கின் மிக
அருகில் நான்

உணவின்றி
நீர் இன்றி
உடல் இளைத்து

உருக்குலைந்தபடி
நான்.... ஆனாலும்
என் உள்ளம்

புதுத் தெம்புடன்
ஏனெனில்
எம் விடுதலை
உருப்பெற்று
உயிர் பெறுவதால்

குளிர்ச்சி பாய்ச்சி
குரல்வளை நசித்துக்
குதறிக் குலைக்கப்பட்டு
நான்.... ஆனாலும்
வெற்றி வீராப்புடன்
ஏனெனில்... தேடிய
உண்மை கிடைக்காது
அவர்கள்

தோற்றுப்போவதால்
என் முச்சை நிறுத்தி
முகவரியை மறைத்து
புகைத்து விட்டதாக
அவர்கள் எண்ணலாம்
ஆனாலும்.... நான்
வீச்சுடன் முளைவிடுவேன்
ஏனெனில்.... நான்
விடுதலையின் விதை
ஆதலால்.....

விடுதலை செய்யப்படாது
விடியலைக் காணாது
சிறைக்குள்ளேயே - நான்
சிறைக்கப்படலாம்
ஆனாலும்.....
சிந்தைநோகாது
சிரித்திருப்பேன்... ஏனெனில்
என் ஆன்மா
சிறை உடைத்து
விடுதலை பெற்று
விடியலைக் கண்டு
சுதந்திர மண்ணிலே
வீசிடும் சுகந்தமாக
சுற்றி வருவது
உறுதி..... என்பதால்

**செல்வீ தாரணி வேதநாயகம்,
2ம் வருடம்,
வியாபாரக்கற்றைகள் பீடம்.**

நிசப்தமான ஓர் கிரவி(ன்)ல் விடிவுக்கான முழக்கம்

ஓர் ஊரின் மூலையில்
 சிறு அவலச் சத்தம்....
 மெல்ல உகுப்பெற்று,
 பெரிதாகி
 எம்முரிஷம்
 அணை கடந்த வெள்ளமானது
 வெடியோசை காதைப்பிறந்தது
 அயல் வீட்டையும் கடந்து....
 அழகுரல் ஓசை....
 ஐயோ ! அந்த இரவு
 ஓர் கோமான இரவு
 ஊரடங்கு(ம்) நேரம்
 பின்னிர்வுப் பொழுதில்
 ஊர் அடங்கியது
 அது ஓர் நிசப்தமான சாமம்
 ஆனால்.....
 எங்கே தொலைவில் ஓர்
 கூவை மட்டும்
 கூவிக் கொண்டிருந்தது
 கூடவே சேவலம்
 விடிவுக்காக

இரா. காண்டபன்
 கலை 2° வருடம்

நேரம் வந்துவிட்டது

சேவல் கூவவும் இல்லை
 சூரியன் உதயமாகவுமில்லை
 பொழுது விடியவுமில்லை - ஆனால்
 நேரம் வந்து விட்டது

பொழுது விடியட்டும்
 கோயில் மணி ஒலிக்கட்டும்
 சங்கு முழங்கட்டும்
 ஊர் மக்கள் ஒன்று கூட்டும்

வீதி வீதியாக நடந்து கால்கள் சோர்ந்து போச்சு
 வாக்கு கேட்டுக் கேட்டு தொண்டையும் கம்மிபோச்சு
 கை கூப்பிக் கூப்பி கரங்கள் வலித்து போச்சு
 போஸ்ரல் அடித்து அடித்து காசும் கரைந்து போச்சு
 இரவும் பகலும் இதயத்தில் வளர்த்த எண்ணத்திற்கு

நேரம் வந்து விட்டது.
 தெரு எங்கும் கால்நடை

பனியும் மழையும் கூதலும் வெய்யிலும் எங்களை
 சுகம் விசாரிக்கும்

எங்கள் உயிரை இயந்திரத்துப்பாக்கி பதம் பார்க்கும் - ஆனால்
 நாங்கள் ஓயவில்லை நேரம் வந்து விட்டது

பனி மழை சொட்டச் சொட்ட கால்கள் நகரும்
மனதில் பெற்றோரையும்
விரல் நுனியில் உயிரையும் இழுத்துக் கொண்டு
நடக்கின்றார்கள் - ஏன்
நேரம் வந்து விட்டது

இராக் கனவுகள் துப்பாக்கியையும்
அரை உயிர் பிணத்தையும் சுமந்து கொண்டு வருகின்றன
இன்றும் எத்தனை நாள் நாம் இந்த இன்னல்
வாழ்க்கை வாழ்வது
புறப்படு இன்றே நேரம் வந்து விட்டது

சங்கிலியன் தோப்பில் இருந்து குருவிகள் அவலப்பட்டு
பண்டார வன்னியன் பழைய அரண்மனைக்கு பறந்து வருகின்றது
கடல் நீரை கடந்து திருமலையில் கால் வைத்து
வவுனியா வளாகத்துக்கு வருகின்றார்கள் - ஏன்
வாடகை வீட்டிற்கு வாடகை செலுத்தும் நேரம் வந்து விட்டது

குறுக்குக் கட்டோடு குளத்து நீர் குளியல்
நுளம்புக்கடி, பாம்புத்தொல்லை, படிப்பு கிடையாது
என்றெல்லாம் எடுத்தெறிந்த உறவுகள் - இன்று
மீண்டும் - ஏன் நேரம் வந்து விட்டது

முலைப் பாரத்தால் உடல் நோவதில்லை
பிள்ளையின் பிழையை தாய் பொறுத்தல் கடனன்றோ?
எல்லோரையும் தாங்கி கொள்ள
மடிப்பாரம் பெரிதல்ல உனக்கு

வவுனியா வளாகம் திறக்கப்பட்டது வாடகை வீட்டுடன்
அன்று வந்தனர் 500இல் ஒரு பங்கினர் - இன்று
1/2 ஆயிரம் பேர் உள்ளனர் - ஆனால்
சொந்த வீட்டிற்கு இன்னும் நேரம் வரவில்லை

நாளை மனிதப் பிணங்கள் நாறிக் கிடக்கும்
பிறக்கும் குழந்தைக்கு துப்பாக்கி பயிற்சி பெற்றோரால் கற்பிக்கப்படும்
ஏறிகணை மழை பொழியும் மிதி வெடி வெள்ளம் ஓடும்
வறட்சி ஆதிக்கம் செலுத்தும் நேரம் வந்துவிட்டது

சமாதானப் புறாவின் சிறகு உடைக்கப்பட்டு
மனிதக் குருதியில் அபிஷேகம் செய்யப்படும்
கடல் நீரில் மனித இரத்தம் கலந்தோடும்
கணத்துக்கு கணம் வீடு தோறும் ஒப்பாரி கேட்கும்

சூறாவளியில் சிக்குண்ட கோழிக்குஞ்சாக எண்ணினைவுகள்
என் தூக்கம் மலையில் இருந்து குதித்து செத்துக்கிடக்கிறது
சூரியன், சந்திரன், காற்று, நீர் அத்தனைக்கும்
எத்தனை ஒழுங்கு பார்த்தாயா? அதனால் தான்
நீ இன்று மூச்சு விடுகின்றாய்

இவை ஒழுங்கு தப்புவதற்கு முன் நாய் கக்கிய உங்கள்
இதயங்களை கழுவி சுருண்டு படுத்து படமெடுக்கும்
பாம்பு மனசை எச்சிலாக துப்பி புறப்படுங்கள் நேரம் வந்து விட்டது.

இவை போதுமா?

மனதை வருடும் இளந்தென்றல்
மலர்கள் வீசும் மென் சுகந்தம்
பனியில் நனையும் தூரத்து மலை
இனிமை வழியும் தூய கவிதை
இவை போதும் எனக்கு.....

அந்தி வானில் மஞ்சள் சூரியன்
குந்தி இருக்கப் பச்சைப் புல்வெளி
பார்த்துப் புசிக்க பழமரத்தோட்டம்
பாதம் நனைக்க தாமரைக் குளக்கோட்டம்
இவை போதும் எனக்கு.....

உயிரை நனைய வைக்கும் மழை
பயிர்கள் பரந்து நிற்கும் வயல்
தலைக்கு மேலே பெள்ளாமி வானம்
தாலாட்டக் கிளை விரித்த ஆலமரம்
இவை போதும் எனக்கு.....

தென்னங் கீற்றுக்குள் முழு நிலவு
தன்னந் தனியாக ஒரு தீவு
சுவையாக எப்போதும் தமிழ்க்கானம்
துணையாக தொடராத உறவு
இவை போதும் எனக்கு.....

கடலோடு கலக்கின்ற வேக நதி
உடலோடு உறவாடும் தூய உடை
கண்ணை மயக்கும் கரிய இரவு
என்னைப் பிரியாமல் என் காதலி
இவை போதும் எனக்கு.....

கருவம் இல்லாத பெண்கள்
சரசம் செய்யாத ஆண்கள்
பருவம் இல்லாத வாழ்க்கை
விரசம் இல்லாத காதல்
இவை போதும் எனக்கு.....

ஜாதி பார்க்காத மனிதம்
போலி கலவாத நட்பு
பாஷை இல்லாத மொழிகள்
ஆசை அறுக்கின்ற கத்தி
இவை போதும் எனக்கு.....

மடைகள் இல்லாத வெள்ளம்
தடைகள் காணாத சுதந்திரம்
தலை சாய்த்து நான் தூங்க மடி
நிம்மதியாய் கண்ணெயரும் விதி
இவை போதும் எனக்கு.....

ஆனாலும்...
தாங்காமல் என் முதுகில் பாரங்கள்
தூங்காமல் விழித்திருக்கும் என் கண்கள்
கனவாக நான் காணும் இவையெல்லாம்
நனவாக நிஜ வாழ்வில் நடந்திடுமா?

நாள் தோறும் நடைமுறையில் நெரிசலினால்
கண்ணீரில் கரைந்தே நான் போகின்றேன்
எந்நாளும் நான் தேடும் அமைதி இங்கு
சொல்லாமல் வெகுதூரம் போவதேனோ?

பி. ஏழிஜியா, உம் வருடம்,
வியாபார கற்கைகள் பீடம்.

With best compliments from:

சிவமயம்
THE CITY AGENCY

Authorised Dealer : Elephant Brand Soft Drinks

No: 60, 1st Cross Street,
Vavuniya.

024 - 22047
024 - 22630

'தடம்' மலர் சிறப்புற எமது நல்வாழ்த்துக்கள்:

இராசையா மருந்துக்கடை

கோயில் அபிஷேகப்பொருட்கள்,
வாசனைத்திரவியங்கள், இந்தியா ஊதுபத்திகள்,
மொத்தமாகவும் சீல்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கிலை: 202, பஜார் வீதி,
வவுனியா.

மௌனம் கலைத்து விடு

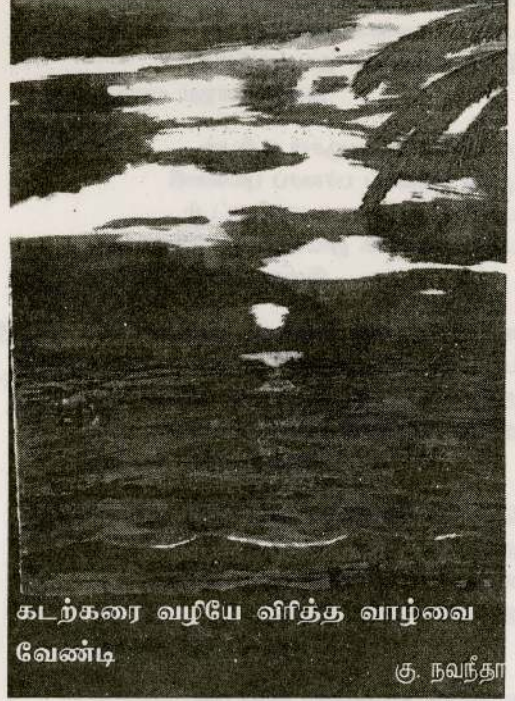
பெண்ணே - நீ
இடையில் வந்த
சொந்தமெனினும் - என்
இதயம் கொண்ட சொந்தம்
காத்திருப்புக்களில்
கணப்பொழுதுகளின் தீனத்தை
புரியவைத்தவள் - நீ

புன்னகையில் சொர்க்கத்தை
பூவுலகில் தந்தவள் - நீ
கண்ணிமையில்
இதயத்துடிப்பை அதிகரிக்க செய்த
தூர இயக்கி - நீ

என் வாழ்வின் அர்த்தங்களை
சந்திப்புக்களால் விளக்கியவள் - நீ
அமைதியான வார்த்தைகளால்
என் அறிவை மேன்மித்தவளை - நீ
உன் நினைவுகளால் - என்னை
நல்வழிப்படுத்தியவள் - நீ

ஓரக்கண் பார்வையினால்
ஓராயிரம் அர்த்தங்களை
புகட்டியவள் - நீ
உறவுகளால் மனிதத்துவத்தை
பூரணிக்க வைத்தவள் - நீ
இத்தனைக்கும் உரியவளே
இப்போது - உன்
மௌனத்தால் எதை
விளக்க முயல்கின்றாய்
புரியவில்லை கண்மணியே - ஆம்

இலங்கையின் சமாதானப்
பேச்சாய் தொடர்கின்ற
உன் மௌனத்தால்
எதை விளக்க முயல்கின்றாய்
உன் மௌனமது - என்
ஒரு சிறு நகர்வைக் கூட
குறைப்பிரசவமாக்குதடி கண்மணியே !
என் இதயம் கொண்ட சொந்தமே !
கலைத்துவிடு உன் மௌனமதை.

கடற்கரை வழியே விரித்த வாழ்வை
வேண்டி

கு. நவந்தா

ஏ. முகுந்தன்,
2^{ம்} வருடம்,
வியாபார கற்கைகள் பீடம்.

மண்ணின் மைந்தா!

மண்ணின் மைந்தா - என்
நண்பா
அகன்றிட்டாய் எமைவிட்டு
அகலவில்லை
உந்தன் நினைவுகள் - மட்டுமல்ல
உன் உயிர் மூச்சான
மண்ணின் நேசமும் கூட

ஆறடி மண்ணுமில்லா
நாலு பேர் துணையுமில்லா
உற்றார் உறவினர் - கட்டியள
உடலுமில்லா - உன்
அலைகளினுடனான சங்கமம்
கொதிக்குதடா - குமுறுதடா
எங்களுள்ளம்
எண்ணுகையிலே !

உறவிளந்து
உற்றமும் சுற்றமும் இளந்து
மண்ணை நேசித்தவனே
மறையுமடா - உந்தன்
எண்ணம் - அதை
மறக்குமடா
எங்கள் நெஞ்சம்

எழுந்து
உயர்ந்து
வெய்யாகக் கற்குகளெய்தும்.

கதிரைக்கும்
மாலைக்குமாய்
வேசங்கள் போட்டிடும் - இத்
தேசத்தில்
தேசத்தை நேசித்த
தேன்நாடனே
தேடுகின்றோம் எம்மிடையே
தொலைத்து விட்ட
மனிதத்தை

மனிதத்தின் மாணிக்கமே
வணங்குகின்றோம் - உம்மை
மண்டியிருக்கின்றோம் - உம்முன்
நாமெல்லாம் சருகென - ஆம்
எம் உரிமைக்கான - உன்
பயணத்தின் முன் - நாமெல்லாம்
வெறுமைகளே

தேசத்தின் நேசனே !
தேசதேசனே - உம்முன்
வாடகைக் காற்றென்ன
வென்றிடுமா
புதையுண்ட எம்மினம்
முளைத்து எழும் - அதற்கு
விதைக்கப்பட்ட
உயிர்கள்
வீரக்கதை கூறும்.

With best compliments from:

BEAUTY GROUP OF COMPANIES

BEAUTY SPOT
FOOT WEAR

KING PARROTS
DEALERS :- SHARP, L.G , SOWJ
WITH
ALL ELECTRONIC GOODS.

REEBOK CITY
FOOT WEAR & FANCY GOODS.

BHARATH CENTRE
TRAVEL GOODS & ELECTON

LUXSUMIESS
SALE SHOP
NO - 62 THARMALINGAM

ANANTHAN'S
FOOT WEAR

BEAUTY PALACE
ELECTON & SPORTS GOODS

024- 22433, 024- 22882, 024 - 21171, 024 - 23123.

எதைப் புரிந்து கொண்டோம்?

நான் மாணவன்
நீயும் மாணவன்
நாமெல்லாருமே
அழகான நடிகர்கள்
இந்த வேஷம்
இப்போதைக்குப் போதும்
போலிகள் எதற்கு?

எங்கிருந்தெல்லாம் வந்தோம்
எல்லோரும் புது முகங்கள்
அறிமுகங்கள் இருந்தபோதும்
அறிந்த முகம் எதுவுமில்லை
வரும்போது கொண்டு வந்த
ஆயிரம் முகவரிகளையும்
அன்றே தொலைத்துவிட்டு
வளாகத்து முகவரியை
புதிதாய் சேர்த்துக் கொண்டோம்

பகிடிவதை என்றீர்கள்
புரிந்து கொள்தல் என்றீர்கள்
இரண்டுக்கும் இடையே
தொடர்பு பல இருப்பதாய்த்தான்
நாமும் பேசிக்கொண்டோம்
பகிடியாய் வதைத்தவர்களே
உங்களைத்தான் கேட்கிறோம்
புரிந்து கொண்டுவிட்டீர்களா
எங்களை?

எங்களால் மட்டும் ஏன்
இன்றுவரை உங்களைப்
புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை?
அதற்கான சந்தர்ப்பங்களை
நீங்கள் எங்களுக்கு
ஏன் வழங்கத் தவறினீர்கள்?
ஒருதலைப்பட்சமான
புரிந்து கொள்தல் ஒப்பந்தமா?
அப்படி எதிலும்
கைச்சாத்திடவில்லையே!

எல்லோரும் இருக்கிறோம்
காலம் மட்டும் நகர்கிறது
காதிலே சொல்லிக்கொள்ளாமல்
எந்தவொரு மனங்களிலும்
நகர்தலில்லை
இறுக்கமாய், வெறுமையாய்
ஏன் வன்முறையாயும்
அவை மௌனித்துப்
போகின்றன

முகங்கள் மட்டும் தானே
உங்களுக்குக் கிடைத்தன
முடிகளையெல்லாம்
எங்கிருந்து வாங்கினீர்கள்?

நீண்ட மௌனங்களை
உதறிவிட்டு உதடசைத்து

சில வாழ்த்துக்களும் நன்றிகளும்
மீண்டும் வெறுமை

புன்னகைக்கும்
இப்போது புதுப்புது அர்த்தங்கள்
கற்றுக்கொள்ளத்
தொடங்கியிருக்கிறோம்
ஏனென்றால்
அதுவும் இப்போது
போலியாயிறே!

நடிகர்கள் நாற்பதாயிருந்தாலும்
நடிக்க வேண்டியது
ஒரே மேடையில் தான்
நான்கில் அல்லவே
அப்படியென்றால்
இப்போது மட்டும் ஏன்
ஒவ்வொரு மேடையில் போய்
ஏறிக்கொண்டீர்கள்?
அர்த்தமில்லாத வசனப்பிரிவுகளால்
தனித்தனியொரு
நாடகம் நடக்குமா?

அழகான நடிகர்களே !
எல்லோரும் கூடி
ஒரே மேடையில்
ஏறிக்கொள்ளுங்கள்
அதுவரை உங்களால்
நாடகம் எதையும்
நடாத்திட முடியாது.

நண்பா !
வியந்திடும் பகட்டுகள்
நமக்கெதற்கு
பிறர் மெச்சிடும் ஒருபாணைப்
பொங்கலே போதும்.

அதிகாரம் என்பது
அர்ப்பணிப்பிற்கொரு அளவுகோல்
அதிகாரத்திலுள்ளவர்களே!
அறிந்து கொள்ளுங்கள்
உங்களுக்காக
நாங்கள் இங்கே
வைக்கப்படவில்லை
எங்களுக்காகவே
நீங்கள் அங்கே
அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

சாட்சியாளர்கள்
உறங்கிப்போனார்கள் என்பதற்காக
நீதி ஒருபோதும்
இறந்து விடுவதில்லையே!
உறங்கியவர்கள் விழித்தெழும்வரை
தீர்ப்புக்கு இப்போது
காலக்கெடு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
காத்திருங்கள்,
முடிகழற்ற முகங்களில் தவறும்
இனியதொரு புன்னகைக்காக.

செவ்வி காயத்திரி சிரிஸ்கந்தராஜா,
பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்,
(இரண்டாம் வகுடம்)

சாந்தி

மாறுவதும் மாற்றுவதும் அவள் குணம்
 - ஆனால்
 மாறவில்லை மாற்றவிருப்பமுமில்லை
 அவள் நினைவலைகளை என்னால்.....
 புவென்றேன். பொன்னென்றேன் (அவளை)
 என் உயிர் என்றேன்
 உள்ளத்தில் வைத்து பூ சித்தேன்
 பூ சித்து கொண்டேயிருப்பேன்

அவளுக்கு மேலதிகமாகவும்
 முளைக்கின்றது இறக்கை
 நானோ தவிக்கின்றேன் நடுக்கடலில்
 இருந்த துடுப்புக்ககளையும் இழந்து ஓர்
 ஓட்டைப்படகாய்
 அவளோ பறக்கின்றாள் அந்த வெண்மதி
 விளக்கேற்ற
 முடிவில்லா விசும்பில்
 நானோ அமிழ்கின்றேன்
 கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இரைந்து
 அமைதி தின்னும் இருண்டகடலினுள்

ஆனால் நான் வாழ்வேன் (அவள்
 நினைவுகளுடன் மட்டும்)
 எனக்காக அல்ல
 என் உறவுகளுக்காக

.....

 பெண்மை இரும்பு மலர்கள்
 இரத்தம் குடிக்கின்ற
 கொடிய வெளவால்
 இளைமை இல்லாத ஒரு புது இனம்
 என்றெல்லாம்
 சொல்லத்தோணுது எனக்கு-ஆனால்
 அவளோ சாமந்திப்பூ நானோ ஊமத்தஞ்
 செடி - இதனை
 நினைத்து நினைத்து
 சமாதானிக்கின்றேன்
 சமாதானிக்க வேண்டும்
 சமாதானிக்க வேண்டும்

வி. சீவஞானம்,
 2^{ம்} வருடம்,
 பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்.

காதலித்துப்பார்

காதலித்துப்பார் - உன்னையே
 நீ மேலும் நேசிக்கத் தொடங்குவாய்
 ஆனால் தோற்றுவிடாதே - உன்னை
 மட்டுமல்ல இந்த உலகத்தையும்
 நீ வெறுப்பாய்

காதலித்துப்பார் - உன் கண்கள் ஒளிசிந்தும்
 உலகமே உனக்கென்று பிறந்தது போல்
 உணர்வாய்
 என்றும் ஆனந்தம் எதிலும் திருப்தி
 ஆனால் தோற்றுவிடாதே - உலகமே
 இருண்டது போலாகும்
 உன் உண்மை உறவுகளே உன்னை மதிப்பது
 போல் தோன்றும்

காதலித்துப்பார் - கண்ணாடி
 முன்னாலேயே முழுக்காலமும் கிடப்பாய்
 உன்னையே நீ ரசிப்பாய், புகழ்வாய்
 ஆனால் தோற்றுவிடாதே - அதே
 கண்ணாடியால் உன் உருவம்
 உன்னைக் கொல்லும்
 பேய் போல் உணர்வாய்

காதலித்துப்பார் - உன்னிடம்
 கவிதைகள் அடுக்கடுக்காய் தானாய்ப்
 பிறக்கும்
 பலபலவற்றுக்கு அவள் முகம் ஈடாகாது
 ஆனால் தோற்றுவிடாதே - உன்னிடம்
 கவிதையோடு கூட கண்ணீரும் பிறக்கும்

காதலித்துப்பார் - உலகம் உன்னையே
 உற்றுநோக்குவதாய் உணர்வாய்
 புது உறவுகள் உன்னை நேசிப்பதாக
 உணர்வாய்
 ஆனால் தோற்றுவிடாதே - காண்பதெல்லாம்
 புதுமுகம் போலிருக்கும் ஆனால் அவை
 பழைய முகங்களே.

வி. சீவஞானம்,
 2^{ம்} வருடம்,
 பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்

உன்னை உணர்ந்து.....

கண்ணீரிலே புதுக்கவிதை காவியமாய் உருவாக
 மண்மீதினிலே அது எழுந்து ஓவியமாய் நடைபோட
 மனிதருடன் மமதையின்றி மகிழ்வுடனே உறவாட
 மக்களெல்லாம் கூடிவாரீர் எனது புது உறவாக.

சாதி பேதம் தேவையில்லை சாக்கடைகள் அவையெல்லாம்
 இன பேதம் தேவையில்லை வேற்றுருக்கள் அவையெல்லாம்
 மனித இனம் நாம் எல்லாம் நலமுடனே சேர்ந்து வாழ
 மகிழ்ந்தெழுவாய் உண்மை மனிதா உனை உணர்ந்து.

போரினால் இடம் பெயர்ந்து பொங்கும் அந்த இன்பமிழந்து
 அவயவங்கள் பல இழந்து ஐந்தாம் கெட்ட உணர்விழந்து
 மழலைகளின் உறவிழந்து அநாதை எனும் பேர் சுமந்து
 அல்லறும் நிலையொழிந்து எழுந்தருள்வாய் உனை உணர்ந்து.

உன் மதம் உன்னோடு உன்மொழி உன்னோடு - அன்பு
 எனும் கங்கை நீரை அள்ளிப் பருகிட அலைகளால் உனக்கு
 நடை ஏது கட்சி விட்டு ஆட்சி தாவும் பழக்கம் - அரசியல்
 வாதிக் கொழிய உண்மை மனிதன் உனக்கில்லை.

உன்னை உணர்ந்து பகை மறந்து அன்பைச் சுமந்து
 அடியெடுத்து வை புது உலகெனும் உன் மனம்
 அறிந்து உன் நெறிமாறா நிலை தரவும் - அன்பெனும்
 பாதையிலே உண்மை மனிதா உனை உணர்ந்து.

யா. றொபின்சன் சதீஸ்குமார்
 வியாபாரக்கற்கைகள் பீடம்,
 கணக்கியல் பிரீவு 2^{ம்} வருடம்.

அன்னையே எனக்கு முதன்மையானவள்

அன்று யான் ஜனனத்தில் பார்த்த
 முதல் முகம்

கின்று தந்தையை கிழந்த எனக்கு
 இருகண்களான உயர்தீபம் !

கண்ணீர் வடிக்கும் என் விழிகளுக்கு
 ஒத்தணம் கொடுக்கும் துடைப்பான்,
 பட்டம் வாங்கப் பல்கலைக்கழகம்
 வந்தாலும் பனுவல்களைத் திறக்கையில்
 என்முன் நின்று புன்னகை பூப்பவள்

நம்பிக்கை ஊட்டுபவள்

அவள் தான் எனக்கு

முதன்மையானவள்.

(2001ம் ஆண்டு அன்னையர் தினத்திற்கு பரிசு பெற்ற கவிதை)

யாசிப்பு

அன்பே !
யான் உன்னை
யாசிக்கின்றேன்
வெறும் பேச்சினிலல்ல
இரத்த உணர்வுகளால்
ஒன்றுபட்டவளாய்!

சங்கமம்

காதல் எனும்
பந்தத்தில்....
உன்னை என்
இதயத்தோடு சங்கமம்
செய்து கொண்டேன்
ஆனால் விதி செய்த பாவமடி
தனிமையில் இங்கு
நானடி !

அருமை

அன்பின் அருமை
உறவுகளின் பிரிவில் தெரியும்
நல்ல நட்பின் அருமை
விபத்தில் தெரியும்
படிப்பின் அருமை
எம் பண்பில் தெரியும்
பல்கலைக்கழகத்தின் அருமை
பட்டம் கையில் தவழ்கையில் தெரியும்
பட்டத்தின் அருமை
உத்தியோகத்தில் தெரியும்

காற்று தந்த பாடம்

மானிடமே !
காற்று வீசும்போது
ஜாதி
மதம்
அந்தஸ்து பார்ப்பதில்லை
ஆனால் என் காதலில் மாத்திரம்
இதைக்கேட்டு
என்னைக் கேலி
செய்கின்றாய்
காற்றை வீச மறுக்கச் சொல்
யான் என்
காதலைக் கைவிடுவேன்.

மரமாகும் ஆலம் வித்து

சந்தேக அலைகளால்
ஒவ்வொரு நொடியும் என்னுடன்
மோதுகின்றீர்களே !
மோதுங்கள் நன்றாக மோதுங்கள்
யான் தானே அலைகளைத்
தாங்கும் கரையாகிப் போனேனே !
வெந்த புண்ணில் வேலாகத்
தினம் என் நெஞ்சில் குத்தல்
வார்த்தைகளால் தைக்கிறீர்களே !
யான் என் சபிக்கப்பட்ட
சாத்தானாகிவிட்டேனா?
எனக்குள் ஏன் தங்கள்
பார்வை தீயாகச் சுடுகின்றது
பணமின்றி பரிதாபமாகிவிட்ட என்
பையைப் பார்க்க உங்களுக்குள்
பற்றுக்கின்றதா? யான் ஆவியா?
அல்லது பாவியா? - உறவுகளே !
ஏழையானது என் குற்றமல்ல.... !
பூனைகள் கூட என் மடியில்
துயில்கையில் நீங்கள் எனனை
உதறிவிட்டீர்கள்!
பறவாயில்லை, /நான் குப்பையில்
விழுந்த கூளமல்ல
உக்கிப்போக/ அதையே உரமாக்கி
உடைத்தெழுந்து மரமாகும்
ஆலம்வித்து நான்!
அப்போது நீங்கள் என் நிழல்
தேடி வருவீர்கள்.

ஆக்கம்.

செல்வநிதி செல்வராஜா
2^{ம்} வகுடம் கலையலகு
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
வவுனியா வளாகம்.

நம்பிக்கை மட்டும் அகவிளக்காய் ஒளிபரப்பும்

போலி வாழ்நாளின்
 நேர சூசிக்ஞள்
 நான்...
 வழமை போலவே
 என் நாட்கள்...
 உண்மையை
 என் நெஞ்சம்
 உணர்ந்த போது
 ஆம் !
 நான்
 மானிடனல்லன்
 "தமிழன்"
 என்று
 "உரிய" வகையில்
 உபசரிக்கப்பட்டபோது...
 கேள்விக்கணைகளால்
 தளைத்தெடுக்கப்பட்ட
 போது...
 அர்த்தமற்ற
 வசைகளை
 அமைதியாகக்
 கேட்ட போது...
 "தெரியாது" என்ற
 சொல்
 தெரியும்
 என்பதாகப்
 பொருள்
 கொள்ளப்பட்ட
 போது...
 அண்ணத்துடன்
 நாக்கு ஓட்டிவிட
 மனம்
 அகராதியில்
 புதிதாய்ச்
 சொற்களைத்
 தேடியபோது...
 புரியாத
 மொழிகளுடன்
 பார்வைகளும்
 சைகைகளும்
 வீசப்பட
 நெஞ்சுக்கூட்டுக்குள்

"குப்பென்று"
 காற்றறைய
 உயிர்விறைக்க
 உடல் நடுங்க
 அகஅழகை
 மறைப்பதற்காய்
 குனிந்தபடி இருந்த
 போது...
 கடந்த காலம்
 கைகொட்டிச்
 சிரித்தது
 பொறுப்புகள்
 கண்முன்
 பூதாகாரமாய் விரிய
 விழித்துக்
 கொண்டேன்
 இருண்மைக்குள்
 இன்புற்ற
 மடைமையை
 எண்ணிக்
 குறுகிப்போனேன்
 செங்கதிராய் அல்ல
 விண்மீனாய் அல்ல
 அல்ல
 மின்மினியாய் ஒளிர
 அவாவியது மனம்
 மறுகணம்
 இனவெறிப்புதம்
 இரத்தம் தோய்ந்த
 பற்களுடன்
 மனக்கண்ணில்
 இயலாமை
 இருட்போர்வையாய்
 மூடிக் கொள்ள
 என் மனச்சாட்சி
 மட்டும்
 மௌனமாய்ப்
 பேசியது
 "வேற்று நாட்டிற்குள்
 வரவில்லையே -
 உன்
 தாய்மண்ணிற்குத்
 தானே வந்தாய்
 அதற்கேன் இத்தனை
 "வரவேற்பு"?
 "யாதும் ஊரே
 யாவரும் கேளிர்"
 சங்கப் புலவன்

என்னாயிற்று?
 "மானத்தமிட்குல
 வழிப்பேராலாநின்
 கூனை
 நிமித்துவசெட்டோது?

இன்னும்
 ஏதேதோ
 சாற்றியது
 குற்றவாளிக்
 கூண்டில்
 நான்....

விமோசனம்
 காண
 நவீன
 கண்ணகியாய்
 எழ
 மனந்துடித்தது
 மீண்டும்
 இனவெறிப்புதம்....
 இரத்தம்
 தோய்ந்த
 பற்கள்....
 இயலாமை
 இருடோர்வையாய்...
 காரிருள் மீண்டும்
 அரசோச்சினாலும்
 மனதில்
 என்றோ ஓர் நாள்
 தெறித்த

நம்பிக்கை
 மட்டும்
 ஒளிக்கீற்றாய்....
 தொலைவில்
 ஆவிகளின்
 ஆகுதியாய்
 செம்மைபடிந்த
 கீழ்வானம்
 ஊமையாய்
 அழுது வடியும்
 இருட்பொழுதை
 விரட்டத்துடிக்கும்
 விடிவெள்ளி....
 யாவும்
 கட்டியம்
 கூறுகின்றன
 கதிரவன்
 காரிருளை
 விரட்டுதற்காய்
 கார்முகிலுள்
 கரந்துவரும்
 சேதிதனை.
 அதுவரை
 அந்த நம்பிக்கை
 மட்டும்
 அகவிளக்காய்
 ஒளிபரப்பும்

பிரயலின் கந்தலங்கம்,
 மூன்றாம் வருடம்,
 வியாபார கற்கைகள்

ஒரு தாயின் கனவு

நல்ல காலம்....?

நல்ல காலமொன்று நாடி வருகுது
நாடும் நலம்பெறும் தம்பியரே!
இல்லங்கள் தோறும் இருளும் அகலுது
இல்லைத் துயரினித் தம்பியரே!

யுத்தமிருக்காது சத்தம் இருக்காது
ரத்தம் பெருகாது தம்பியரே!
நித்தம் தமிழர்க்கு நிம்மதியே வாழ்வு
நீண்டிடும் ஆயுளும் தம்பியரே!

கள்ளக் கோழிதின்று களித்த நரியுமே
காலெடுத் தோடுது தம்பியரே!
நள்ளிரா வேளையில் கொள்ளை அடித்தவர்
நாடுவிட் டோடுறார் தம்பியரே!

கன்னியர் வீதியில் அச்சம் இல்லாமலே
காலடி வைக்கிறார் தம்பியரே!
அன்னப் பறவைகள் போல அவர்களும்
ஆடி மகிழ்கிறார் தம்பியரே!

இத்தனை காலமும் பட்டினி கண்டவர்
எண்ணிய துண்ணுறார் தம்பியரே!
சொத்து இழந்தோர்க்கு ஏழு இலக்கத்தில்
காசும் தருகிறார் தம்பியரே!

காரும் இறயிலும் காற்றாய்ப் பறந்திடும்
காலமும் வந்தது தம்பியரே!
நீரும் ஏறியதில் நீள்வழி போய்வரும்
நேரமும் வந்தது தம்பியரே!

பட்டப் படிப்பு முடித்து வெளிவர
பறந்து வரும் வேலை தம்பியரே!
கட்டுப் பாடின்றிக் கனடாவுக்குச் சென்று
காசு குவிக்கலாம் தம்பியரே!

சீதனம் வாங்குதல் கேவலம் என்று
காளையர் எண்ணுவர் தம்பியரே!
நாதியற் றோரென யாரும் இருக்காங்கள்
யாவருமே சமன் தம்பியரே!

காணாது போயின காளையர் கன்னியர்
வீடு வருவார்கள் தம்பியரே!
வீணாக அன்னையர் வீழ்ந்தே புலம்பினர்
வேதனை ஏதினித் தம்பியரே!

கண்ட கனவினைக் காலை எழுந்ததும்
குவதை ஆக்கினேன் தம்பியரே!
உண்டு இதிலேதும் உண்மையென் றெண்ணினால்
உங்கள் தவறுதான் தம்பியரே!

ஏ. அரஸ்குமார்,
2^{ம்} வருடம்,
பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்.

அது இல்லை

எனை ஏன் படைத்தாய் - இறைவா
 எனை ஏன் படைத்தாய் அது இன்றி
 எதற்கும் அது எதிலும் அது
 மிகையாக அது இன்றேல் வாழ்வே இல்லை
 உயர்வு இல்லை, முன்னேற்றம் இல்லை
 புகழ்ச்சி இல்லை மீட்சி இல்லை
 அதன் குறைவே நம்மை ஏழ்மை
 ஏளனம் சிறுமை அடையச்செய்யும்
 அதுவே ஒவ்வொருவர் வாழ்வையும் சந்தோசத்தையும்
 இன்று இறுதிவரை நிர்ணயிப்பதாயிற்றே

அன்பைக் கொடுத்தாய் ஆனால்
 அவ் அன்பிற்கு இங்கிடமில்லை
 அழகைக் கொடுத்தாய் அதை
 மெருகூட்ட அது இல்லை
 அறிவைக் கொடுத்தாய் அதை
 விருட்சமாக்க அது இல்லை
 நற்குணத்தைக் கொடுத்தாய் ஆனால்
 அதன் குறைவால் இதற்கு ஒளியில்லை
 எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படை போலவும்
 விஸ்வரூபமாகவும் இருப்பதே அது

இவ் உலகினில் அனுபவிக்கப்பிறந்தோர்
 அது அதிகம் உள்ளோரே
 எந்நற்பண்புமின்றி அது மட்டும்
 உள்ளோருக்கே எதிலும் முன்னுரிமை
 நல்லதற்கும் அதன் ஆளுமையே
 தீயதற்கும் அதன் செல்வாக்கே
 அதை எவ்வழியிலும் பெறநினைப்போன்
 அதை அதிகம் பெறுவான்
 அதை நல்வழியில் பெறநினைப்பவன்
 என்றென்றும் மீளமாட்டான்

நேர்வழியில் அதை பெற நினைத்து
 நாளும் பலபல ஏக்கங்கள்
 பெற்றவர் மேல் குற்றமா இல்லை
 படைத்தவன் மேல் குற்றமா
 இல்லை நாம் முன்பு செய்த
 வினையின் பலனால் அது குறைவா
 எங்களுக்கும் ஒரு காலம் வருமென்று
 வாழ்ந்து மாண்டு முடிகிறோம்
 அது எது? அது என்றால் பிணமும் வாய்திறக்குமாம்
 அது தான் பணம் பணம் பணம்.

பகீரத். தங்கராஜா,
 2^{ம்} வகுடம்,
 பீரீயாகவீஞ்சூன பீடம்.

காதல்க்க வேண்டியவை

அன்புக்கும் நீதிக்குமான
 ஆண்டவனை நீ காதலி.....!
 உன்னை மண்ணுக்குத் தந்த உன்
 பொன்னான பெற்றோரை நீ காதலி....!
 உறவுகளை பரிமாறிக் கொள்ள உன்
 உடன் பிறப்புக்களை நீ காதலி.....!
 கண்ணுக்கு கண்ணான
 காலத்தையும், நேரத்தையும் நீ காதலி....!
 உரிமைக்கும், ஒற்றுமைக்கும் நீ
 பிறந்த தாய் நாட்டை நீ காதலி....!
 நட்புக்கும் நன்மதிப்புக்கும் உன்
 சுற்றத்தை சொந்தமாக்கி நீ காதலி....!
 அறிவுக்கும் பணிவுக்கும் ஆளாக்கிய உன்
 ஆசானை நீ காதலி.....!
 துன்பத்திலும் இன்பத்திலும் பங்கெடுக்கும்
 நல்லதொரு நண்பனை நீ காதலி....!
 மொத்தத்தில் மோசத்திற்கு
 விலைபோகாத நீதியை நீ காதலி....!
 இப்பாரில் எத்துயர்வரினும் நீ
 உன்னையே காதலி...!

எத்தனை துயரமடா... இப்பாரினிலே
 செத்து நீ மடியும் வரை
 சத்தியம் காக்கவும் முடியவில்லை
 நல்ல சந்ததி வாழவும் வழியுமில்லை
 சொத்துப் பணம் தான் சொர்க்கமடா?
 சிலர் சோம்பறியாகிறர் ஒரு பக்கமடா
 விற்பனையாகுது வாழ்க்கையடா
 வீரம் பேசும் - பெண் சீதனமாய்
 சற்று பொறுமையாய் சிந்தித்தால் - நீ
 நிச்சயம் துறவியாய் ஆகிவிவாய்

இரட்டம் சிவரஞ்சன்
2ம் வகுடம்
வியாபாரக் கற்கைகள் பீடம்

வேறுபாடு

சூரியனே !
எண்ணெயின்றி ஒளிர்ந்தே
எண்ணெய்வளம் சேர்க்கிறாய்
புவியில் - ஆனால்
மனிதத்துடன் படைக்கப்பட்ட
மனிதனிடம் அது இல்லாமல்
போனதேனோ?

சூரிய அஸ்தமனம்

போர்க்கொடுமைகளால்
மண்ணிலோடும் குருதியினை - நீ
விண்ணிலே பிரதிபலிக்கும்
கண்ணாடியோ?

மங்கையரின்
மங்கலக் குங்குமத்தை
பறித்துக் கொண்டாயோ?
பதுமைகள் இங்கே
விதவைகளாக இருக்கிறார்களே !

கு.நவநிதா,
முகாமைத்துவம்,
இறுதியாண்டு.

சந்திப்பு

மாலைப் பொழுதினிலே
மாமரத்தோப்பினிலே
மாடவீதியை நோக்கி
மான்விழியாள் காத்திருக்க

மாவில் பூட்டிய தேரில்
மாந்தோப்பை நோக்கி
மாளிகை உறைபவன்
மன்மதன் மகளிடம் ஏகினான்

மன்னனை கண்டவுடன்
மங்கையிவள் வதனம்
மலரும் தாமரை
வந்த வாலிபன்
வண்ணக்கிளியை வார்த்தையாட
வருந்தியழைக்க

சீதை வழியினள்
சிறிய இதழில்
சிக்கனமான புன்னகை
சீறியது கண்கள்
சிந்தை கொண்ட
சிங்கமவன்

மன்னன் பணியினை
மறுபடியும் சொல்லி
மந்தகதியின்
மர்மம் உரைத்து
மங்கையவள்
மதிமுகம் திருப்பி
மந்தகாசம் செய்தான்
கன்னியவள் கன்னம்
கடும் ரோஜா
கனியிதழில் புன்னகை
கண்டவர் மயக்கும்
கருவிழிகள்
கருத்துடன் நோக்கின
காவலனை.

காதலர் கலந்திருக்க
காலம் கடந்து
பிரியும் நேரம்
பிறைநுதலாள் மனம் கலங்கியது
அஞ்சுகத்தின் கண்ணில்
அருவியென கண்ணீர்.

ஆசை கொண்டவளுக்கு
ஆறுதல் சொல்லி
மாவீரனவன்
மான்விழியாளிடம்
மாதம் ஒருமுறை
மதிமுகம் காண
மறவாமல் வருவான் என
மனங்குளிரச் சொல்லி
மாளிகை ஏகினான்.

மங்கையிவள்
மறுசந்திப்பை
மனதினுள் கொண்டு
மன்னன் நினைவினில்
மனை திரும்பினாள்.

கடலரசியானவள்
கனி மொழியவள்
கனத்த இதயம் கண்டு
கதிரவனை
கவர்ந்தாள்.

சுங்கம்

மயிலுக்கு தோகை தங்கம்
மனைவிக்கு தாலி தங்கம்
மன்னனுக்கு மகுடம் தங்கம்
மனதுக்கு அமைதி தங்கம்
மனிதனுக்கு பணிவு தங்கம்

மாலவன் தோழனுக்கு கீதை தங்கம்
மானுக்கு கொப்பு தங்கம்
மாவீரனுக்கு வாள் தங்கம்
மாதுவிற்கு மணாளன் தங்கம்
மாணவர்க்கு கல்வி தங்கம்

செயலுக்கு விளைவு தங்கம்
செஞ்சூட்டுக்கு மடை தங்கம்
சொல்லுக்கு பொருள் தங்கம்
சொத்துக்கு உயில் தங்கம்
சொருபத்திற்கு அமைவு தங்கம்

சுங்கம்

தருமிக்கு கொடை தங்கம்
தவத்திற்கு காட்சி தங்கம்
தவறுக்கு வருந்தல் தங்கம்
தஞ்சைக்கு கோயில் தங்கம்
தர்மத்திற்கு தேவை தங்கம்

வயிற்றுக்கு உணவு தங்கம்
வண்ணத்திற்கு நிறம் தங்கம்
வசிட்டருக்கு உருவம் தங்கம்
வன்னிக்கோ வளாகம் தங்கம்
தங்கம் தங்கம் தங்கம்

ந. தவராசா,
1^{ம்} வருடம்,
பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்.

சிறுகதைகள்

உன்றுகோல்

கடிகாரத்தின் அலறல் கேட்டு திடீரென கண்விழித்தபோது அது நேரம் அதிகாலை 3 மணி என்பதைக் காட்டிக்கொண்டிருந்தது. பரீட்சை முடிந்து விட்டது கூட மறந்து வழக்கமாக காலையில் எழுந்து படிக்கும் நினைவில் அலாரம் வைத்து விட்டேனே என்று எண்ணியபடி கடிகார அலறலை நிறுத்திவிட்டு திரும்பினேன். இரு தினங்களுக்கு முன் அமாவாசை வந்ததை இருட்டு ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. எங்கும் நிசப்தம். அருகில் படுத்திருந்த மாதூரியின் குறட்டை ஒலி மெதுவாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தது. பேரிரைச்சலுடன் வீதியால் சென்ற ஒரு வாகனம் சில நொடிகள் இந்த நிசப்தத்தைக் கலைத்தது. மீண்டும் எங்கும் அமைதி. புரண்டு புரண்டு படுத்து நித்திரா தேவியை அழைக்க பல முயற்சிகள். தூக்கம் என்னைவிட்டு தொலை தூரம் சென்று கொண்டிருந்தது. கட்டிலைவிட்டு எழுந்து மெதுவாக யன்னலைத் திறந்தேன். மார்கழிமாத குளிர்காற்று ஓடிவந்து நலம் விசாரித்து என்னைச் சில்லிடச் செய்தது. அந்த மையிருட்டில் கூட மரங்கள் அசைவது தெரிந்தது. வானத்தில் தாரகைகள் நாணத்துடன் கண்ணைச் சிமிட்டிக்கொண்டிருந்தன.

”வானத்து நட்சத்திரங்களை விழிகள் வருடினாலும்.....
கைகள் என்னவோ:
யன்னல் கம்பிகளுடன் தான் !”

மேத்தாவின் இந்தக் கவிதை என் நினைவில் வந்து போனது நினைவுகள் மேகங்கள்! அவை கலையும், சேரும், விதம் விதமாய் உருக்கொள்ளும், சிறு சிறு துணுக்குகளாகி அலையும், ஆம்! நினைவுகள் மேகங்கள் தான், கொஞ்சம் கவித்துவமாகச் சிந்தித்தால்!

பல்கலைக்கழக முதலாம் வருட பரீட்சையும் முடிந்து விட்டது. முன்பெல்லாம் படிப்பதற்கு ஏராளமாக இருக்கும் படித்துக்கொண்டே இருப்பதில் தான் எவ்வளவு இன்பம் அதுவும் ஆர்த்தியுடன் சேர்ந்து படிப்பதென்றால் எனக்கு அலாதிப்பிரியம் ஆனால் இன்று ஆர்த்திக்கு இந்த நிலை வருமென்று யார்தான் நினைத்திருப்பார்கள். என் நினைவலைகள் ஆர்த்தியிடம் சென்றன. வைத்தியசாலையில் இருந்து நேற்றுத்தான் ஆர்த்தி, வீட்டிற்கு வந்திருந்தாள். இன்று அவளைப் பார்க்கப் போக வேண்டும். ஆர்த்தியை நினைக்கும் போது ஒரு இனம் புரியாத சோகம் என்னை அழுத்துவதை உணர்ந்தேன். குழைவான அவள் பேச்சு, குளிர்மையான வதனம், அன்பு நிறைந்த அவள் உள்ளம், கடுமை தெரியாத கண்கள், யாரையுமே எளிதிற் கவரக்கூடிய அமைதியான நடத்தை, நற்பண்பு, இவைகளே அவளுடன் என்னை நட்புரிமை கொள்ள வைத்தன. எவருடனும் அதிகம் ஓட்டாத நான் அவளுடன் மட்டும் ஓட்டிக் கொண்டது எனது வீட்டினருக்கு மட்டுமல்ல, எனக்கும் ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. இன்று அந்த சிரித்த முகத்திடையே ஆயிரமாயிரம் சோகத் தழும்புகள்.

பாடசாலை வாழ்க்கையைப் போலவே வளாக வாழ்க்கையும் வாழ்வில் மறக்க முடியாத ஒன்று. வளாகத்தில் எங்கள் பிரிவில் சின்னச்சிட்டு ஆர்த்தி, வலைப்பந்தாட்டத்தலைவி, வளவளப்பான வாழைத்தண்டு போன்ற அவள் கால்கள் துள்ளி விளையாடுகையில் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம். பல்கலைக்கழக விளையாட்டுப் போட்டியில் பல பதக்கங்களை பெற்றவள், எமது பீடத்திற்கே பெருமை தேடித்தந்தவள். விளையாட்டும், படிப்பும் அவளுடன் கூடிப்பிறந்தவை. அவளின் விளையாட்டின் ஒவ்வொரு அசைவையும் பார்த்து ரசிப்பதில் எனக்கு அளவிலா மகிழ்ச்சி. அன்பு கலந்த கண்டிப்பு, உரிமை நிறைந்த உத்தரவு, அழகு நிறைந்த கம்பீரம், அவள் இருக்கும் இடத்தில் கவலைகள் தானாக விடைபெற்று சென்றுவிடும். தனக்குள் இருக்கும் கவலைகளை எவருக்கும் தெரியாது மறைப்பதில் ஆர்த்தி மிகுந்த கெட்டிக்காரி. இந்த சாமர்த்தியத்தை நான் வேறெவரிலும் பார்த்ததில்லை. இனியும் பார்ப்பேன் என்ற நம்பிக்கையுமில்லை. உள்ளத்தில் எவ்வளவு கவலைகள் இருந்தாலும் உதட்டில் புன்னகை பூக்கத் தயங்கமாட்டாள் அவளின் நினைவில்

அப்படியே உறங்கிப்போனேன்.

கங்கா! கங்கா! நேரம் 6 மணியாகிவிட்டது எழும்பு! அம்மா என்னை எழுப்பினார். உள்ளங்கைகளைத் தேய்த்து அவற்றில் விழித்தபடியே எழுந்தேன். மனம் என்னவோ போல் இருந்தது. அரையும் குறையுமாக விடிந்திருந்த அந்த விடிகாலைப் பொழுதைப்போல!

வீட்டு வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு காலை 9மணி அளவில் ஆர்த்தி வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டேன். பாதையில் பல திருப்பங்கள், இப்படித்தான் எமது வாழ்க்கையிலும் பல திருப்பங்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆர்த்தியின் வீட்டை நெருங்க என் இதயத்துடிப்பு பலமடங்கு அதிகரித்தது. எப்படி அவளை எதிர்கொள்வேன், என்ற கவலை வேறு, திடீரெனக் கேட்ட இடி ஓசையால் காதுகள் அதிர்ந்தன. மழை வரப்போவதாக மேகங்கள் பறைசாற்றின. இந்த மழைக்கால மேகம் போல கடந்த சில நாட்களாக என் மனம் தெளிவற்றுத்தான் இருக்கின்றது. ஏக்கம் நிறைந்த மனத்துடன் அவள் வீட்டை அடைகிறேன்.

எப்பவுமே ஆர்த்தியின் வீட்டின் அமைப்பு என்னைக் கவரும். அந்த வீட்டின் முன்னிருந்த சிறிய தோட்டம் அழகாய், நேர்த்தியாய் இருக்கும் பூஞ்செடிகள் என்றாலே ஆர்த்திக்கு உயிர். அவற்றை எப்பவுமே அவள்

அழகாக வைத்திருப்பாள். இடம்பெயர்ந்து சென்று பலமாதங்களுக்குப்பின் வீடு வந்து சேர்ந்த போதும் வாழ்வில் ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மை தான் ஆசையாய் அமைத்த பூந்தோட்டத்தை நோக்கினாள். அது பற்றைக் காடாக மாறியிருப்பதைக் கண்டு மனங்கலங்கி நின்றபோது, எங்கோ ஒரு மூலையில் ஓர் ரோஜாமலர் தன்னை வருடித்தரும்படி காற்றுக்குக் கட்டளையிட ஓடிச்சென்று ஆர்த்தி அந்த ரோஜா மலரை வருட முற்பட்ட சமயத்திலே தான் அந்தப்பயங்கரம் நிகழ்ந்தது. ஆர்த்தி ரோஜாச் செடியின் அடியில் மறைந்திருந்த மிதிவெடியில் தன் வலது காலை இழந்தாள்.

பூந்தோட்டத்தைப் பார்க்கும் போது ஒருபக்கம் எனக்கு கோபமாகவும் இருந்தது. புள்ளினமும், பூவினமும், புலரும் பொழுதும் அழகானவைதான். பூவினங்களே பூவையின் காலைப்பறித்து விட்டனவே. தங்கள் உயிர்த்தோழிக்கு ஏன் அவை "மிதிவெடி அபாயம்" என்று கூற மறுத்தன. என் நினைவுகள் எதுவித நிபந்தனையுமற்று கடந்தகாலத்தை

மூடிப்பரவிக் கொண்டிருந்தன.

அன்றொருநாள் ஆர்த்தி பூந்தோட்டத்தில் நின்றிருந்தவேளை, நான் அவளிடம் சென்றபோது அவள் எல்லாச் செடிகளுக்கும் அருகில் ஒரு தடி ஊன்றி அவற்றை நிலத்தில் விழவிடாது தடியுடன் சேர்த்துக் கட்டிக் கொண்டிருந்தாள். எனக்குப்பார்க்க வேட்கையாக இருந்தது "என்ன ஆர்த்தி செய்கின்றீர்" என்றதும் "ஆ! கங்கா வாரும் வாரும்," என்று அன்பாக வரவேற்றவள் "பூங்கன்றுகள் பாவம், அவைகளுக்கு ஒருகால்தானே இருக்கு. அதுதான் நான் இன்னொரு காலாக ஊன்றுகோல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிக்கிறேன்" என்று நகைச்சுவையாகப் பதிலளித்துவிட்டு சிரித்தாள். இன்று அதே பூங்கன்றுகள் ஆர்த்திக்கு உபகாரமாக ஊன்று கோல் கொடுத்துவிட்டன போலும்.

சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்டவளாக என்னை சுதாகரித்துக்கொண்டு "ஆண்டி" மெதுவாக அழைத்தேன். ஆர்த்தியின் தம்பி "விதுன்" வரவேற்று ஆர்த்தி அறையினுள் இருப்பதாக கூறினான். ஆர்த்தியிடம் சென்றபோது கட்டிலில் படுத்திருந்தபடி சூனியத்தை வெறித்துக்கொண்டிருந்தாள். நான் சென்ற சத்தம்

கேட்டு திரும்பி மென்மையாகச் சிரித்தாள். "இப்ப எப்படி இருக்கு? எனது கேள்வி, "பரவாயில்லை கொஞ்சம் சுகம்", மீண்டும் என்னை விலத்தி சூனியத்தை வெறித்தாள். நானோ தலையைக் குனிந்தபடி,

பேசவேண்டும் என்பதற்காக வார்த்தைகளைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன். எப்படி அவளுக்கு ஆறுதல் கூறுவேன் ஓடுவதும், ஆடுவதும், துள்ளி விளையாடுவதுமாய் இருந்த கால்களில் ஒன்று இன்று ஊன்று கோலாக.....! மீண்டும் நிமிர்ந்து பார்த்தேன். அவள் கண்கள் ஊன்றுகோலை வெறித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஆர்த்தியின் தலையை மெதுவாகத் தடவினேன். அவளிடம் இருந்த குறும்புத்தனம், குழந்தைத்தனம், பிடிவாதம், கலகலப்பான் அவள் சுபாவம் மீண்டும் அவளிடம் வேண்டும். எங்கே அவை எல்லாம் ஓடி ஒளிந்தன. அவள் பழைய ஆர்த்தியாக மாறவேண்டும். எப்படி அவளால் உணர்வுகளை உறையிட்டு வைக்க முடிகிறது?, கட்டுடைக்கும் என் கண்கள் இயலாமையின் சின்னமா? இல்லை, வேதனையின் வடிகாலா? "முளாத்தி!". இப்படித்தான் நாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். சொல்லில் அடக்க முடியாத உணர்வுகளைச் சொல்ல உதவி தேடும் போது மொழிதான் எத்தனை நன்றியற்ற

காயத்திரி தில்லைநாதர்,
பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்,
1^{ம்} வகுடம்.

நண்பனாகிவிடுகிறது.

ஆர்த்தி! உன் உணர்வுகள் எனக்கு நன்றாகப் புரிகிறது. அவளும் இதைத்தான் நினைத்திருப்பாள் போலும்! ஆர்த்தியின் கைகள் என்கையை இறுக்கப்பற்றியது. அவள் விழிகள் என்னை உற்று நோக்கின. என் கண்களிலிருந்து வடிந்த கண்ணீருக்கு கல்லறை கட்ட நான் முயன்றபோது "கலங்காதே" என்று கலங்கிய என் விழிகள் உறுதி கூறின.

ஏன் இந்த நிலமை? எங்கள் சமூகத்தில் இந்த சாபக்கேடு ஏன் பரவிக்கொண்டே இருக்கிறது? இதன் முடிவுதான் என்ன? எங்கள் தமிழ் இனத்திற்கு எப்போது விடிவு வரும்? இப்படிப்பல கேள்விகள் எனக்குள் எழுந்து கொண்டே

இருக்கும். காயக்காமலே உதிர்ந்து விடுகின்ற மாதுளை மலர்கள் போல் எனது கேள்விகளும் விடைகாணா வினாக்களாக அழிந்து போகின்றன.

ஆர்த்தி, நீ மட்டுமல்ல, இங்கு ஆயிரமாயிரம் பேர் ஊன்றுகோலுடன்தான்!

"அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது

அதனிலும் அரிது
கூன், குருடு, செவிடு, நீங்கிப்பிறத்தல்.....

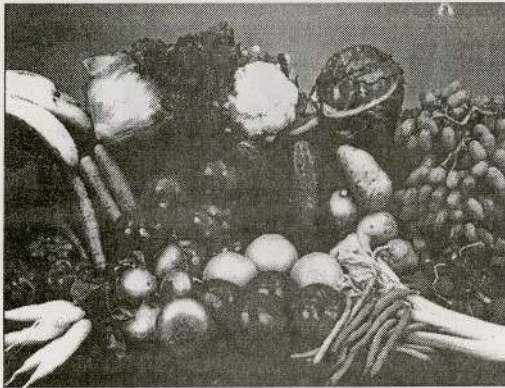
என்று பாடிய ஓளவைப்பாட்டி ஏன் "கூன், குருடு, செவிடு நீங்கிப்பிறத்தல் மட்டுமல்ல, அப்படியே தொடர்ந்தும் வாழ்தல் அரிது" என்று பாட மறந்தார்.

With best compliments from:

N.P VINAYAGAMOORTHY & SONS

Dealers in Agro - Chemicals & Paints

T.P: 024- 22312

156, Bazaar Street,
Vavuniya.

'தடம்' மலர் சிறப்புற எழுது நல்வாழ்த்துக்கள்,

திருமணபட்டுப்புடவைகள்
மற்றும்
உங்கள் குடும்பத்திற்குத் தேவையான
சகல விதமான
ஆடை வகைகளுக்கும்
இன்றே நாடுங்கள்

Happy Tex
வறப்பு வடகூஸ்

இல:- 66, தர்மலிங்கம் வீதி,
வவுனியா.

SRI NATHIYA

Jewellers

Manufacturer Quality
Gold Designers

மங்கையர் மனங்கவரும் தரமான
தங்கநகைகளுக்கு என்றும் நாடுங்கள்

ஸ்ரீ நதியா ஜீவலர்ஸ்

T.P:- 024 - 21098

52 Bazaar Street,
Vavuniya.

'தடம்' மலர் சிறப்பு எழுத்து நல்வாழ்த்துக்கள்:

ஜெயா கிரீம் ஹவுஸ்

&

ஜோட்டல்

இங்கு உங்கள் விசேட வைபவங்களுக்குத்
தேவையான சிற்புண்டி வகைகள் ஜஸ்கிரீம்
வகைகள் ஓடர் முறையில் செய்து
கொடுக்கப்படும்.

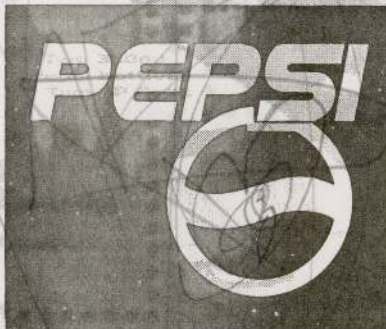
Jeya Cream House,
NO. 142, Kandy Road,
Vavuniya.

'தடம்' மலர் சிறப்பு எழுத்து
நல்வாழ்த்துக்கள்:

G.H.A.DE SILVA & CO.

Pepsi and ole Distributers & Mobile Van Service

Glug your Pepsi,
pocket the
World Cup
Cards

No: 64, Bazaar Street,
Vavuniya.

024 - 22319,

Fax : 024 - 21094

நிழல் தரும் மருதமரம்

ஊற்றங்கரைப் பிள்ளையார் கோயில் மணி கேட்டு அவசரஅவசரமாக நித்திரைப்பாயில் இருந்து எழும்புகிறார் வைரமுத்தர். நேரம் அதிகாலை நான்கு மணியிருக்கும். பாயினைப் பக்குவமாகச்சுற்றி அசைவில் வைத்துவிட்டு நெடுங்காம்புப் புகையிலையினைச் சுற்றிப் பற்றவைத்துக் கொண்டு, காலைக்கடன் கழிக்கத் தாமையடிக்குச் செல்கின்றார். மனைவி திலகவதியும், மகள் செங்கமலமும் இன்னமும் நித்திரைவிட்டு எழும்பவில்லை. காலைப்பொழுதில் ஒரு வெறுந்தேனீர் குடித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற சிந்தனை வைரமுத்தருக்கு. எனக்குத்தான் விடியப்புற நித்திரையில்லை, அதுகளை ஏன் அலைக்கழிப்பான் என்று நினைத்துக் கொண்டு, விழுதிக்குட்டானில் இருந்த திருநீற்றை எடுத்து கிழக்குமுகம் பார்த்து நின்று நெற்றியில் பட்டையாகப் பூசிக் கொண்டு துவாய்த்துண்டொன்றை எடுத்து உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு வெளிக் கிளம்புகின்றார் வைரமுத்தர். பள்ளவெளியில் குடியிருக்க வந்த காலந்தொட்டு இதுவே அன்றாடச் செயற்பாடு. பள்ளவெளி வயலில் ஒரு மாதத்திற்கு முன் விதைத்த நெற்பயிரைப் பார்வையிடவே செல்கின்றார்.

முள்ளியவளைக்கும், வற்றாப்பளைக்கும் இடையில் காணப்படும் சதுப்பு நிலத்தினை அண்டிய சிறிய கிராமமே பள்ளவெளி, குஞ்சுக்குளக்கட்டருகில் இருந்து ஊற்றெடுத்துப் பாயும் நீர் பெரும்பீலி வழியாகச் சிறிய ஆறு போன்று பாய்கின்றது. இந்நீர்ப்பாய்ச்சலுக்கு இருமருங்கிலும் நெடிது வளர்ந்து கிளைபரப்பி நிற்கும் மருதமரங்கள், புன்னைமரங்கள், தாழை, வண்டுகொல்லி, பிரம்பு, மின்னி போன்ற சதுப்பு நிலத்திற்குரிய மரங்கள் அடர்த்தியாகக் காணப்படும். பெரும்பீலிக்கு இடது பக்கமாகவே பள்ளவெளி வயற்காணிகள், பச்சைப்பசேலென்ற பசுமையான சூழல், கிழக்கு வானில் காலைக்கதிரவன் பொன்னிறத்தகடு போன்று காட்சி தருகிறான். மனோரம்மியமான இவ் இயற்கைக் காட்சியும், வெற்றுடம்பில் படும் குளிர் காற்றும் ஏதோ ஒரு வகைப் புதுத் தெம்பினையும், உற்சாகத்தையும் வைரமுத்தருக்கு அளித்தது. குஞ்சுக்குளத்தில் நீர் குறைகின்ற பொழுது, இவ் ஊற்று நீரினை மறித்துக்கட்டி வயலுக்குப் பாய்ச்சுவது வழக்கம். இன்றைக்கு

வைரமுத்தருடைய முறை. அதுதான் நேரத்தோடு வயலுக்குச் சென்றவர்.

திலகம் காலையில் எழுந்து, பால்கறந்து, வைரமுத்தர் வயலால் வருமுன்னரே கோப்பி தயாரித்து விட்டான். "தங்கச்சி, தங்கச்சி இஞ்ச வா புள்ளை. கோப்பியைக் குடிச்சீட்டுக் குளிக்கப் போவன். இந்த பங்குனி மாதப் பனிக்குளிருக்கை எப்படித்தான் பெரும்பீலியில் குளிக்கிறியோ தெரியாது." செங்கமலமும், சிநேகிதி சோபிகாவும் காலையில் பெரும்பீலி நீரில் குளிப்பது வழமை. "அம்மா சோபிகாவும் வந்துவிட்டாள். அவளுக்கும் ஒரு கோப்பி கொண்டாங்கோ." வயலால் வந்த வைரமுத்தர் செங்கமலத்தையும், சோபிகாவையும் பார்த்துப் புன்முறுவல் செய்து, "எங்கை இரண்டு மூண்டு நாளாய் அப்பா குமாருவைக் காணவில்லை. எனக்கும் இந்தக் கோடைப்போக வயலால் வரநேரமில்லை. பாப்பம் பின்னேரம் வாறன்." "அப்பாவிற்கு மலேரியாக் காய்ச்சல். மூன்று நாளாய்ச் சுருட்டுச்சுத்தவும் இல்லை. குளிசை போட்டிட்டுப் படுத்திருக்கிறார்". "சரி பிள்ளையள் நேரமாகுது பள்ளிக்குப் போக, போய் குளிச்சீட்டு வாருங்கோ".

பள்ளவெளியில் உள்ள பெரும்பீலித் தண்ணீர் முள்ளியவளை வாசிகளுக்குப் பன்முகத் தேவையினை ஈடு செய்கின்றது. பீலியின் தொடக்கத்தில் சலவைத் தொழிலாளர்கள் துணிகளைத் துவைப்பர். அதற்கு அடுத்தாற் போல கமக்காரர்கள் எருது மாடுகளுக்கு குளிப்பாட்டுவர். பள்ளவெளியில் உள்ள வீடுகளின் கிணறுகளில் தண்ணீர் ஆழமில்லை. கோடைகாலத்திலேயே ஒரு முழக்கயிறு போதுமானது. இருந்தும் பள்ளவெளிக் குடியிருப்பாளர்களுக்கு இப்பெரும்பீலியில் குளிப்பதில் ஒருவகை ஆனந்தம். சிறுவர்கள் மணிக்கணக்காக நீந்தி விளையாடும் காட்சி பார்ப்பதற்குச் சந்தோசமாக இருக்கும்.

குமாருவிற்கு மலேரியா என்றவுடன் வைரமுத்தருக்கு ஒரு இனந்தெரியாத கவலை. நீண்டகால நண்பன். புகலிடமும் தந்து எத்தனையோ உதவிகளும் செய்தவனல்லவா? "திலகம் கூனிஇறால், திப்பிலிக்கொச்சிக்காய், முல்லையிலை ஆகியனபோட்டு ஒரு நல்ல புளிக் கஞ்சி காச்சு. நான் இண்டைக்குச் சுருட்டுச் சுத்தப் போறதில்லை. மத்தியானம் புளிக்கஞ்சி கொண்டு போய்க் கொடுத்துக் குமாருவைப் பார்த்து

வரவேணும். அவன்ரை புண்ணியத்திலைதான் இன்று நாங்கள் கொஞ்சமேனும் வசதியாய் பள்ளவெளியில் இருக்கிறம்.”

”இஞ்சருங்கோ சோபிகா சொன்னதை நானும் கேட்டனான். போகேக்கை ஒரு குளுக்கோசு பைக்கற்றும், அஞ்சாறு செவ்விளனியும் கொண்டு போங்கோ. நான் ஒரு மணித்தியாலத்திலை புளிக்கஞ்சி காய்ச்சிப்போடுவன். சூரி இன்னும் கொஞ்சநேரத்திலை நந்திக்கடலிலிருந்து இறால் கொண்டு வந்து தருவான்.”

வைரமுத்தர் அளவெட்டியினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். குமாரு வன்னியிலுள்ள முள்ளியவளையை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். குமாருவின் தகப்பனார் வேலுப்பிள்ளையரது பெருமுயற்சியினால் தெல்லிப்பளை மகாஜனாக்கல்லூரியில் குமாருவும் சேர்ந்து படிக்க முடிந்தது. வைரமுத்தரும், குமாருவும் ஒரே கல்லூரியில் ஒன்றாகக் கற்றதினால் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு நண்பர்கள் ஆயினர். குடும்ப வறுமை நிலமையினால் ஒன்பதாம் வகுப்புடன் இருவரும் படிப்புக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தனர். குமாருவும் தனது சொந்தக் கிராமமான முள்ளியவளைக்குத் திரும்ப வேண்டியதாயிற்று.

அளவெட்டியில் செல்வத்துடனும் செல்வாக்குடனும் வாழ்ந்த வைரமுத்தரின் குடும்பம் யாழ்ப்பாணத்தில் 1995ம் ஆண்டு நடைபெற்ற இராணுவ நடவடிக்கையினால் இடம்பெயரவேண்டியதாயிற்று. இடப்பெயர்வின் போது சொல்லொணாத்துயரம். கையில் ஒரு சூட்கேசு. மடியில் பதினைந்து வருடங்களாக, வாயைக்கட்டி, வயிற்றைக் கட்டிச் சேமித்த பதினையாயிரம் ரூபா காசு, திலகத்தின் கையில் ஒரு உரப்பை அதில் சில தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், செங்கமலத்திற்கு இவையெல்லாம் ஒரு புதிய சோகமான அனுபவம் ஒன்பதாம் தரம் படிக்கும் சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி மாணவி அவள். ஒருவாறு வன்னியிலுள்ள மல்லாவிதினை வந்தடைந்த வைரமுத்தர் குடும்பத்தினருக்கு, படுத்துறங்கவும், சமைக்கவும் அறிமுகங்களின் பேரில் ஒரு தாவரம் கிடைத்தது. வைரமுத்தருக்கு இந்த அவலமான வாழ்க்கையே பெரிய அனுபவமானது. திலகத்தையும், செங்கமலத்தையும் திருப்தியுடன் வாழ வைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கில் கொண்டு வந்த பதினையாயிரம் ரூபாவும் ஒன்றரை மாதத்தில் செலவாகிவிட்டது. என்ன செய்வது என்று அறியாத திகைப்புடன் இருந்த வைரமுத்தருக்கு மல்லாவிச் சந்தையில் பழைய நண்பன் குமாருவைக் கண்டது, சென்ற உயிர் திரும்பி வந்த மாதிரி குமாருவின்

கருத்திற்கும் விருப்பத்திற்கும் இணங்க மறுநாளே வைரமுத்தர் குடும்பம் முள்ளியவளைக்கு வந்து சேர்ந்தனர். குமாரு பள்ளவெளியில் தனது காணிக்குள் குடிசை ஒன்றினை அமைத்துக் கொடுத்ததோடு, வேண்டிய தட்டு முட்டுச் சாமான்களையும் வாங்கிக் கொடுத்தான். அதோடு நடனசபாபதி உடையாரிடமிருந்து பள்ளவெளியில் இரண்டு ஏக்கர் காணியினையும் நெற்செய்கைக்கெனப் பெற்றுக் கொடுத்தான். இந்நேரத்தில்

”காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிது எனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது”

என்ற திருக்குறள்தான் வைரமுத்தருக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

இன்று ஆண்டுகள் ஐந்து கடந்துவிட்டது. வைரமுத்தரும், குமாருவும் இணைபிரியாத நண்பர்களாகிவிட்டனர். குமாருவின் மகள் சோபிகாவும் ”அக்கா, அக்கா” என்று செங்கமலத்தையே சுற்றி வருகின்றாள். சோபிகா செங்கமலத்தின் சிறந்த சிநேகிதியாகிவிட்டாள். தங்கள் தாய் தந்தையருக்குத் தெரியாத பல விடயங்களை இருவரும் அளவளாவித் தர்க்கிப்பதும் உண்டு.

ஒருநாள் செங்கமலமும், சோபிகாவும் பெரும்பீலியில் குளித்துவிட்டு வீடு திரும்புகையில் தான் செங்கமலத்திற்குக் கோகுலனின் எதிர்பாராத சந்திப்பு ஏற்பட்டது. வன்னி இளைஞர்கள் பொதுவாக உடுக்கும் கிப்ஸ் சாரம், தொழி தொழி என இருக்கும் ரீசேட்டும் கையில் மண்வெட்டியுடனும் காணப்பட்ட கோகுலனை உடனே இனங்கண்டு கொள்ள முடிந்தது செங்கமலத்திற்கு. கரியநிறச் சுருள் தலைமயிர், கூரிய நாசி, அடர்த்தியான கண்புருவமயிர், விளையாட்டுப் பயிற்சிகளினால் முறுகி நிற்கும் தசைநார்களைக் கொண்ட எடுப்பான செந்நிறத் தோற்றம் எந்தப் பெண்களையும் கவர்க் கூடிய கவர்ச்சியான அழகான தோற்றம் கோகுலனுடையது.

”ஆர் கோகுலன் அண்ணாவா” என்றாள் செங்கமலம் ”சந்தேகமென்ன செங்கமலம்”. நான் உங்களை எதிர்பார்க்கவேயில்லை. ”நானும் கூட அப்படித்தான்” என்றான் கோகுலன். அரைமணித்தியாலம் வரை இருவரும் ஒருவரையொருவர் அக்குவேறு ஆணிவேறாக விசாரித்துக் கொண்டனர். கோகுலனைக் கண்டதில் செங்கமலத்திற்கு ஒரு இனந்தெரியாத இன்பக்களிப்பு. இருவர் உள்ளங்களிலும் இருந்தும் கடந்தகால நினைவலைகள் தோற்றம் பெறுகிறது.

செங்கமலம் அளவெட்டி, கோகுலன் பன்னாலை, செங்கமலம் படித்தது சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரி. கோகுலன் சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரி. தினமும் ஒரே பஸ்சில் கல்லூரிக்குச் செல்பவர்கள் கோகுலன் சென்ஜோன்ஸ் கல்லூரியில் கொடிகட்டிப் பறந்த மாணவன் - கிரிக்கட் ரீம் கப்டன், சீனியர் பிரிபெக்டர். சாரணர் குழுத்தலைவன் என்று எல்லாக் குழுக்களிலும் முதலிடம் வகித்தவன். அதோடு தமிழ்த் திணைப் பேச்சுப்போட்டி, ஆங்கிலத்திணைப் பேச்சுப்போட்டி, நாடகம் என்று எல்லாவற்றிலும் பங்கெடுத்துப் பரிசில்கள் பெறும் சென்ஜோன்சின் முதன்மை மாணவன். எவ்வாறாயினும் எதிர்காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் கோகுலன் "என்சினியரிங்" செல்வான் என்று கல்லூரியும், பெற்றோர்களும் எதிர்பார்த்தது உண்மைதான். நாம் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்று நினைத்துவிட்டது போல. இராணுவ நடவடிக்கையின் போது ஏவப்பட்ட எறிகணை கோகுலனின் தகப்பனாரை இவ்வுலகினின்றும் நீக்கிவிட்டது. கோகுலனுக்கு மூன்று இளைய சகோதரிகள். அதோடு இராணுவ நடவடிக்கையினால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வும் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கு முற்றுப்புள்ளியாயிற்று. தற்பொழுது கோகுலனின் அரவணைப்பிலும், பராமரிப்பிலும் நான்கு ஜீவன்கள் இன்று அவன் ஒரு கணிதப்பாட ஆசிரியர்.

"செங்கமலம் உன்னை இன்று சந்திக்க முன்னமே உங்கள் அப்பாவை நான் தினமும் இவ்வயலில் காணுகின்றனான். அவர் சொல்லியிருப்பார் என்றே நினைத்தேன். இன்றைய துன்பம் மலிந்த கடுகதி வாழ்க்கையில் யாரைப்பற்றி யாரிடம் கூறுவதென்றறியாமல் உனக்கு சொல்லாமல் விட்டிருக்கலாம். நோவுக்கு மூலிகை ஒத்தணம் கொடுக்கின்ற பொழுது ஏற்படுகின்ற சுகத்தினைப் போன்று, உன்னை இன்று சந்தித்ததினால் எனது உள்ளத்தில் உள்ள வேதனையும், விரக்தி மனப்பான்மையும் மறைந்து செல்லுமாப்போல ஒரு உணர்வு ஏற்படுகின்றது. சிறியவளாகப் பார்த்த உன்னை இன்று ஐந்து வருடங்களுக்குப்பின் பார்க்கிற பொழுது எவ்வளவோ மாற்றம் தெரிகிறது" செங்கமலத்தின் காந்தக்கண்கள், கூரிய நாசி, நீண்ட கூந்தல், பருவ எழிலை வெளிக்காட்டும் வாளிப்பான உடற்கட்டு எந்த ஆடவரையும் மயக்கக்கூடியது. எனவே கோகுலன் இதற்கு விதி விலக்காக இருக்க முடியாதுதானே.

"உதென்ன கையில் ஏதோ பூமாதிரி வைத்திருக்கின்றீர்கள்". "இதுதான் செங்கமலம் தாழம்பூ" இதன் வாசனை அலாதியானது. அதோ

தெரிகின்ற தாழையினைப்பார். பெரிய அன்னாசிக்காய் போன்று செந்நிறத்தில் நிறையக் காய்த்திருக்கின்றது. பார்வைக்கு மிக அழகாகத் தெரியவில்லையா? ஆனால் வெறுமனே அழகு மட்டுந்தான் ஒன்றுக்குமே பிரயோசனமில்லை. கடற்கரைத் தாழங்காய் அங்கே கிடந்தாலென்ன, இங்கே கிடந்தாலென்ன, என்று கூறுவார்கள். ஆனால் தாழம்பூ அவ்வாறானதல்ல. இதன் நறுமணம் நுகர, நுகர, நுகரவேண்டும் போல இருக்கும். இந்தா இதை உனது உடுப்புப்பெட்டிக்குள் வைத்துப்பார். உடுப்புக்கள் என்றும் நறுமணம் வீசும்." தாழம்பூவினை கைநீட்டி வாங்குகின்றாள் செங்கமலம். தாழம்பூவை மட்டுமா செங்கமலத்திடம் கொடுத்தான் கோகுலன் தனது இதயத்தையும் சேர்த்துத்தான் என்று கூறவே வேண்டும். செங்கமலத்தின் இதயத்திலும் இத்தாழம்பூ ஏதோ உத்தரவாதத்தினை ஏற்படுத்தியது போன்ற உள்ளுணர்வு மேலோங்குகிறது. "செங்கமலம் நீண்ட நேரம் கதைத்து விட்டோம். கல்லூரிக்கு நேரமாகிறது. நீ போ. நாளை மிகுதியினைக் கதைக்கலாம்." "போயிற்று வாறன். உங்களோடு கதைத்ததில் என்னுடன் வந்த சோபிகாவைக்கூட மறந்திட்டன்." பிரியமனமின்றி நிறைந்த உற்சாகத்துடன் வீடு நோக்கிச் செல்கிறாள் செங்கமலம்.

"அப்பா இன்றைக்கு எனக்கு ஐந்நூறு ரூபா வேணும். முன்நூறு ரூபா ரியூசன் பீஸ். பாடசாலை வசதிக்கட்டணத்திற்கு இருநூறு ரூபா. வசதிக்கட்டணம் கட்டினால் தான் A/L விண்ணப்பத்திற்கு கையொப்பமிடமுடியும்." "சரி தங்கச்சி இன்று என்னிடம் வசதியில்லாமல் இருக்கு. நாளை யாரிடமாவது மாறித் தந்திடுவன்." அப்பாவின் தற்போதய நிலமை செங்கமலத்திற்குத் தெரியாமலில்லை. மகளை டாக்குத்தருக்குப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்பதே வைரமுத்தரது ஒரே ஒரு இலட்சியம். செங்கமலமும் அப்பாவின் விருப்பத்திற்கமைய நன்றாகப் படித்து வருகின்றாள். ஆனால் இன்று மனம் பேதலித்த நிலையில் உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு வகைச் சலனமும், அதனால் ஏற்பட்ட மனச்சோர்வினையும் முகம் பிரதிபலிக்கச் செங்கமலம் கல்லூரி வாயிலினை அண்மித்த பொழுது, சோபிகா "அக்கா ரியூசனால் நான் நேரே இங்கு வந்து விட்டேன். நீங்கள் என்னைப் பார்த்து காத்து நின்றிருப்பீர்கள் என்ன? அக்கா உங்கள் முகத்தில் ஏதோ ஒரு வாட்டம் தெரிகிறது. கல்லூரி தொடங்கப் போகிறது. சொல்லுங்கள் அக்கா. என்னிடம் சொல்லத் தயக்கமேன்." "ஒன்றுமில்லை எனக்கு இன்றைக்கொரு 500 ரூபா வேண்டும்." "இதற்கா

இவ்வளவு கவலை. இந்நாருங்கோ. ரியூசன் பீஸ் கட்டத்தான் கொண்டு வந்தனான். அது நாளைக்கும் கட்டலாம்.”

கல்லூரி விட்டு வீடு வந்த செங்கமலம் அப்பாவின் வாடிய முகத்தினை உற்று நோக்கி அவரது இயலாத்தன்மையினை விளங்கிக் கொண்டு ”அப்பா என்ன காசு மாறிப் போட்டியளே.” ”இல்லை அம்மா. கொழும்பு, யாழ்ப்பாணமென்றால் இலட்சக்கணக்காக மாற முடியும். வன்னியில் ஒரு ஐம்பது ரூபா மாறுவதே பகீரதப்பிரயத்தனம். நாங்கள் வன்னி மக்களைக் குறை கூற முடியாது. அவர்களது தகுதி அவ்வளவுதான். நல்ல மனசு இருந்தால் போதுமா? வசதியும் வேண்டுமன்றோ. இந்த நேரத்தில் வைரமுத்தருக்கு திருவள்ளூரவரது திருக்குறள் ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

”**இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின்**

பரந்து

கெடுக உலகியற்றி யான்”

இந்த உலகில் ஒருவன் இரந்துதான் வாழவேண்டிய நியதி இருந்தால் உலகைப் படைத்த கடவுளே நாசமாகப் போ என்கிறார் வள்ளுவர்.

”அப்பா நான் ஒன்றும் எங்கள் குடும்ப நிலமையைப் புரிந்து கொள்ளாதவளல்ல. இப்பொழுது ஒன்றும் பிரச்சனை இல்லை. உங்கள் மனசைக் கொஞ்சம் திடப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நான் இந்த முறை பரீட்சைக்குத் தோற்றுவது உறுதியானது. எனக்கு மருத்துவப் பீடம் கிடைக்கப்போவதும் நிச்சயமானதொன்று. ஆனால் நான் பல்கலைக்கழகம் செல்லப்போவதில்லை. சென்ற ஆண்டுப் பரீட்சைப் பெறுபேற்றின் அடிப்படையில் எனக்கு விஞ்ஞானபாட ஆசிரியர் பதவி கிடைக்கின்றது. அதனை நான் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ள இருக்கின்றேன். எங்கள் பொருளாதாரக் கஷ்டமும் அகன்றுவிடும்.”

வைரமுத்தருக்கு எதிர்பாராத அதிர்ச்சி. முகம் பேய் அறைந்த மாதிரி மாறிற்று. உடல் வியர்த்துக்கொட்டியது. என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல் அங்குமிங்கும் நடக்கின்றார். ”திலகம் இஞ்சை வாணை, இவள் என்ன சொல்கிறாள் என்று கேள்.” ”இஞ்சருங்கோ ஏன் அந்தரப்படுறியள். எனக்கு உந்த விசயங்கள் ஒன்றும் அவ்வளவாக விளங்காது. எனக்கெண்டால் செங்கமலம் மிகவிரைவில் நல்ல இடத்தில் கலியாணஞ்செய்து நான் தூக்கிக் கொஞ்ச பேரப்பிள்ளை ஒன்று பெற்றுத் தரவேண்டும் என்பதுதான் கதைக்கு

கதையாய் இண்டைக்குக் காலமை நாகரத்தினம் அண்ணை இஞ்சை வந்தவர். பிள்ளையளைப் பழுதாக்கிறது தாய்தகப்பன்தானாம். குழந்தை பிறந்து உடனேயே எனது பிள்ளை டாக்குத்தர் அல்லது எஞ்சினியர் என்று முடிவெடுத்து விடுவார்களாம். இதனையே நாளும் பொழுதும் பிள்ளைக்கும் கூறுவார்களாம். பிள்ளைகளது திறனையும், விருப்பையும் கருத்திலே கொள்வதில்லை. இறுதியில் பரீட்சை முடிவுகள் ஏமாற்றமளிக்கின்ற பொழுது பிள்ளைகள் விரக்தி அடைவதோடு, சமூகத்திற்கு கொள்வாத பிரகிருதிகளாக மாறிவிடுகிறார்களாம். இன்று எத்தனை உத்தியோகங்கள் உண்டு. உழைத்துக்கொண்டே படிக்க வசதியுமுண்டு, அதுவும் யாழ்ப்பாணத்திலை டாக்குத்தருக்குப் படிக்கிறதென்றால், ஐந்து வருடமென்பார்கள், பின் அது பத்து வருடமாகிவிடும். பொம்பிளைப் பிள்ளையெண்டால் வயதும் முப்பதினைத் தாண்டிவிடும். செலவும் பத்து இலட்சத்திற்கு மேல் போகும், என்றெல்லாம் சொன்னார். அண்ணை சொல்லிறது எனக்கென்னவோ ஞாயமாய்ப்படுகிறது.” என்று நீண்டதொரு பிரசங்கத்தினைச் செய்து முடித்தாள் திலகம்.

திலகத்தினுடைய கருத்துக்கள் வைரமுத்தருக்குக் கொஞ்சம் மன ஆறுதலைத் தந்தாலும், அவர் பூரணமாக நடுநிலையடைவதில்லை. காலந்தான் அதனைச் சீர் செய்ய வேண்டும்.

தூரத்திலே வரும்பொழுதே மருதமர நிழலில் கோகுலன் அவளுக்காகக் காத்து நிற்கின்றான். என்பதனைச் செங்கமலம் புரிந்து கொண்டு, முடியுமட்டும் தனது சோகத்தை வெளிப்படுத்தாமல் விரைவாக நடந்து அவன் முன் சென்று ”வெள்ளன் வந்திட்டியளே நான் பள்ளிக்கூடத்தாலை வரச்செண்டுபோச்சு. இன்று எமது கல்லூரியில் மாவட்ட தமிழ்த்தினப்போட்டி நடந்தது. மேற்பிரிவு நடன நிகழ்ச்சியில் எனக்கு முதலிடம். ”நல்லது. எனது நிறைவான வாழ்த்துக்கள். செங்கமலம் என்ன என்றுமில்லாதவாறு சோகமாய்க் காணப்படுகின்றாய்?” ”ஒன்றுமில்லைக் கோகுலன். எனது வாழ்க்கைப் பாதையில் நான் வரித்துக் கொண்ட இலட்சியத்தில் மாற்றம் செய்து விட்டேன். அதனால் ஏற்பட்ட உடனடித்தாக்கம் போலும். காலம் செல்ல எல்லாம் சரியாய் விடும்”. ”என்ன இலட்சியம், என்ன மாற்றம்.” ”அதுதான் மெடிக்கல் கொலிச்சிற்குச் செல்வது தற்போது நான் விஞ்ஞான ஆசிரியர் பதவியினை

ஏற்றுக்கொள்வதாக முடிவு செய்துள்ளேன். வேறு ஒன்றுமில்லை.” ”இந்தத் திடீர் முடிவுக்குக் காரணமென்ன?” ”குடும்பநிலமை, பொருளாதாரப்பிரச்சனை.” ”நான் உதவி செய்யமாட்டேனா?” ”நீங்கள் செய்வீர்கள். அதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கையுண்டு. எங்களது குடும்பத்தினை விட நீங்கள் அனுபவிக்கும் சமை அதிகமானது. மேலும் அதனை அதிகரிக்க நான் விரும்பவில்லை. துணிவும் தன்னம்பிக்கையும் முயற்சிமிருந்தால் முன்னேற முடியாதா என்ன!.” ”சிறியவளாக இருந்தாலும் உன்னிடம் காணப்படும் ஆற்றலையும், அறிவுத் திறனையும் பார்த்து நான் பிரமித்து நிற்கின்றேன்”.

”கோகுலன் கொஞ்ச நேரமாயினும் நிம்மதியாக, ஆறுதலாக உங்களோடு கதைத்துப் பேசி சிரித்துப் போகவே வந்தேன். இந்த மருதமர நிழலில் நாம் என்னவோ எல்லாம் கதைக்கின்றோம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நீங்கள்தான் எனக்கு நிழல்தரும் மருதமரம்”. ”சந்தேகமில்லைச் செங்கமலம். உன்னை நான் விரும்பியதற்கான முக்கிய ஒரு காரணம், சுத்தி வளைத்துப் பேசாமல் வெளிப்படையாக, நேரடியாகப் பேசுகின்றமையே. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் பெண்களை வருணிக்கத் தெரியாது. ஆனால் நான் அறிந்த திரைப்படப்பாடல் ஒன்றுதான் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

”பொன் வண்டொன்று மலரென்று முகத்தோடு மோத,

உன்வளைகொண்ட கையாலே மெதுவாக மூட,

உன் மலர்க்கூந்தல் கலைந்தோடி மேகங்களாக,

நான் பறந்தோடி வந்தேன் உனைக் காண”

இவ்விரு உள்ளங்களும் சங்கமமாய் விட்டதென்பது, தகப்பன் வைரமுத்தருக்கோ, தாய் திலகவதிக்கோ தெரியாதுதான்.

வைரமுத்தரது அடுத்த இலட்சியம் மகளுக்கு நல்ல இடத்தில் கலியாணம் செய்து வைப்பது. முள்ளியவளைக்

கல்யாணவேலவர் ஆலயத் திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டால்,

நினைத்தவை நிறைவேறுமென்று மைத்துனர் நாகரத்தினம் கூறியது

ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. வைரமுத்தரது மனக்கண்ணில் கோகுலனின் தோற்றமும்,

நற்பண்பும், கடின உழைப்பும் தோற்றம் பெறுகின்றது. ஆனால் ஏற்கனவே இவ்விரு

உள்ளங்களும் ஒன்றிணைந்து விட்டன என்ற சங்கதி வைரமுத்தருக்கு அன்று

தெரிந்திருக்கவில்லை.

”வைரமுத்து ஐயா” என்ற குரல் கேட்டு நிமிர்ந்து பார்க்கின்றார் வைரமுத்தர். ”நாங்கள் கல்யாண வேலவர் ஆலயத்திருப்பணிச்சபை உறுப்பினர்கள். எங்களுக்கு நீங்கள் ஒரு உதவி செய்யவேண்டும். எமது திருப்பணிச்சபை, கோயிலுக்கு ஒரு மஞ்சம் செய்யத் தீர்மானித்துள்ளது. அதற்கு வேண்டிய மருதமரங்களை வெட்டித்தர வேண்டும்.” வைரமுத்தரின் மெய் சிலிர்த்தது. இது முருகனின் அருள் என்று உடனே உணர்ந்து கொள்கின்றார். ”ஐயா ஒரு கிழமைக்குள் செய்து முடிக்கின்றேன். சரிதானே.” வந்தவர்கள் கருமம் நிறைவேறின வெற்றிக்களிப்புடன் செல்கின்றனர்.

வெய்யில் நேரத்தில் எல்லாம் கமவேலை செய்து களைத்த கமக்காரர்களுக்கு நிழல் தந்தது அந்த மருதமரங்கள். காலை நேரத்திலும், மாலை நேரத்திலும் இளங்காதலர்களின்

உல்லாசபுரியாகவும் திகழ்ந்தது. இவ் மருதமரச்சோலை, வெட்டுவதனால் பயனற்றுப்

போகவில்லை என்பது வைரமுத்தரின் வாதம். திருவிழாக்காலங்களில் கல்யாணவேலவர் வீதி

உலாவரப் பயன்படும் அழகு மஞ்சமாகத்தானே மாறப் போகின்றதென

தம்மை திருப்திப்படுத்திக்கொண்டார் வைரமுத்தர்.

வைரமுத்தர் காலைக்கடனை வழமைபோல முடித்துக்கொண்டு திலகம் கொடுத்த பால்

தேநீரைக் குடித்த பின்பு, நெடுங்காம்புப் புகையிலையினைச் சுருட்டாக்கிப் பற்றவைத்து

இரண்டு புகைவிட, திட்டமிட்டபடி சண்முகமும், கிரகோரியும் கோடரி சகிதம் வந்து ”ஐயா”

என்றார்கள். ”திலகம் அந்தத் துவாயிணையும், புதிய தவளைமார்க்குக் கோடாரியையும் கொண்டு

வா” என்றார். இவற்றைப் பெற்றுக் கொண்ட வைரமுத்தர் திலகத்தைப் பார்த்து ஒரு வெற்றிப்

புன்னகை உதிர்த்தவாறே துவாயிணை உதறித் தோளில் போட்டுக்கொண்டு, சண்முகம், கிரகோரி

சகிதம் பள்ளவெளி பெரும்பீலிக்கு அருகேயுள்ள மருதமரச் சோலை நோக்கி

நடக்கின்றார். மக்களுக்கு நிழல் தந்த மருதமரச்சோலை மரங்கள் முருகனுக்கு

நிழல் கொடுக்கப்போகின்றதே என்ற பெருமிதம் வைரமுத்தருக்கு.

மிதுனா பாலசிங்கம்
இறுதிவருடம்
பிரயோக விஞ்ஞானபட்டம்

'தடம்' மலர் சிறப்புற எமது நல்வாழ்த்துக்கள்:

கவிதா ஸ்ரீராஸ்

 எழுதுகருவிகள்

 வாரமாத சஞ்சீகைகள்

 சர்ப்யாசக் கிகாப்பீகள்

 மாணவர்களுக்குரிய புத்தக வகைகள்

கில: 5, பஸ் நிலையம்,
வவுனியா.

 024 - 22012

'தடம்' மலர் சிறப்புற எமது நல்வாழ்த்துக்கள்:

**யாழ்
ந்யூ சூனந்தா ஜீவல்லர்ஸ்**

தரமான 22கரட் தங்கநகைகளுக்கு
நாடுங்கள்

69/1 பஜார் வீத,
வவுனியா.

 024 - 22096

With best compliments from:

FRENCH Corner

DEALERS IN:

- * IMITATION JEWELLERIES
- * TOYS
- * FANCY GOODS
- * GIFT ITEMS

196, Bazaar Street,
Vavuniya.

 024 - 21662

வானவில் கனவு

வைத்தியர்கள் பம்பரம் போல் சுழன்று கொண்டிருந்தனர். தாதிமார் உள்ளே போவதும் வெளியே வருவதுமாக ஓடித் திரிந்தனர். அவளுடைய கண்கள் மட்டும் சத்திரசிகிச்சை அறைக் கதவைப் பார்த்துக் கலங்கிக் கொண்டிருந்தன. தன் தாயின் உயிருக்காகப் பிச்சை கேட்டுத் திறந்த விழிகள் மூடாமல்.... கால்கள் பரபரப்பாய்.... ஓரிடத்தில் நிற்க மறுத்தன. கண்ணுக்குக் கருமைபூசி... கூறைகட்டி... கெட்டிமேளம் கொட்டி... தாலிகட்டி... எத்தனை கனவுகள் அவள் கண்டிருந்தாள். இன்று எல்லாம் தவிடு பொடியான நிலையில் தன் தாயின் வரவுக்காக ஏங்கித் தவித்து. இமைகள் மூட மறுந்து புலம்பி நின்றாள்.

”கடவுளே! ஏன் தான் எங்களைச் சோதிக்கிறாயோ? இத்தனை துன்பமும் எனக்கொரு கலியாணம் செய்யப்போய்த்தானே வந்தது. தாயே மாரியம்மா என் தாய்க்கு உயிர்ப் பிச்சை தாவெனம்மா...”

எனத் தேம்பி தேம்பி, புலம்பி அழுதாள். வாழ்வுக்குள் மரணமும் மரணத்துள் வாழ்வுமாக அவர்களது அன்றாட வாழ்க்கை உருண்டோடிக் கொண்டிருந்தது. அவர்களது வாழ்விலே ஏற்பட்டு விட்ட வடுக்கள் அழிக்க முடியாதவை. தன் தமையனையும் தந்தையையும் யுத்தத்தின் கோர்ப்பசிக்கு இரையாகக் கொடுத்தது அவர்களது குடும்பம். தாயின் அரவணைப்பில் பன்னிரண்டு வருடமாக வாழ்ந்தவள் இன்று தான் தனிமையாகப் போகும் விந்தையை அறியாமல் புலம்பினாள்.

சில வருடங்களின் முன்னர் தென்மராட்சியில் இருந்து இடம்பெயர்ந்து வன்னிக்கு வந்து குடியேறியவன் குமார். அவன் ஏற்கனவே தன்னூரில் சுபா என்ற பெண்ணைக் காதலித்து இருந்தான். தன் காதலியைச் சூரியக்கதிரிலே தொலைத்து விட்டுத் தன் குடும்பத்தாருடன் வந்து வன்னியில் குடிபுகுந்து விட்டான். வன்னியில் இருந்து அன்புக் காதலிக்கு பல கடிதங்களை எழுதிப் பார்த்தான். ஆனால் எதற்கும் பதில் இல்லாமல் போகவே நாட்கள் மட்டும் நகர்ந்து கொண்டு சென்றன. நாட்கள்...

வாரங்கள்... மாதங்கள்.... வருடங்கள் என உருண்டோடியது. இன்னமும் சுபாவிடம் இருந்து ஒரு கடிதம் கூட வரவில்லையே என்று அவன் வருந்தாத நாட்கள் இல்லை. ஆனால் சுபா போட்ட கடிதங்கள் அத்தனையும் குமாரினுடைய தாயின் கைக்கு மாறிய உண்மை யாரும் அறியாத விந்தையாக இருந்தது.

சுபாவின் கடிதத்துக்காக காத்திருந்தவன் காலம் செல்லச் செல்ல நம்பிக்கை இழந்தவனாகித் தன் தாயின் சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டுச் சீதனம் கூடிய இடம் ஒன்றில் குடிபுகத் தயாராக இருந்தான். தன் காதலியின் வரவுக்காக காத்திருந்தவனின் உள்ளம் மெல்ல மெல்ல அவனைப் பெற்றவர்களினால் கரைக்கப்பட்டது.

”அவன் நல்ல இடத்துப் பெடியன் எதுக்கும் பொம்பிளையோடே ஒருக்கா கதைக்க ஆசைப்படுது. நாங்கள் கலியாணத்துக்கு முன்னர் ஒருத்தரை ஒருத்தர் புரிஞ்சு கொள்ள வேணும் என்று நிக்கிறான் பொடியன்.”

எனப் புறோக்கர் சாம்பசிவன் சொன்னபோது தாய் கமலம் முதலில் மறுத்தாலும் இறுதியில் ஏற்றுக் கொள்ளவே... அடுத்தநாள் நந்தினியும் குமாரும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் சந்தித்த போது முதலில் குமார் பேச்சைத் தொடங்கினான். இருவரும் தம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்டனர். தன் பழைய காதல் பற்றியும், காதலியை சூரியக்கதிரில் பிரிந்தமை பற்றியும் மனம் விட்டுப் பேசினான். அவளும் தனது கலியாணத்துக்குப் பச்சைக் கொடி காட்டவே திருமண ஏற்பாடுகள் அமோகமாய் நடந்தன. அவளுடைய வீடு மட்டுமன்றி ஊரே விழாக்கோலம் பூண்டிருந்தது.

கிராமம் சரிவர விழிக்காமல் ஒருவித சோம்பல் தனத்துடன் தெரிய நெற்பயிர்களின் வாசம் கலந்துவிட்ட ஈரப்பதக் காற்றினையும் அதனுடன் கூடிய இளந்தென்றலின் இன்பத்தையும் நுகர்ந்தபடி செம்மண் பாதையில் இறங்கி நடக்கத் தொடங்கினான் குமார். பழைய நினைவுகளை அசை போட்டுக் கொண்டு சென்றவனுக்கு நந்தினியின் வீடு வந்தது கூடத் தெரியவில்லை. தன் கலியாண ஏற்பாடுகளில் மனம் லயித்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தாள் நந்தினி. தான்

அன்பாக இதுவரை காலமும் வளர்த்து வந்த பூச்செடிகளுக்கு நீர்பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தாள்.

“அக்கா உங்களை அந்த அண்ணை வரட்டாம்.” பக்கத்து வீட்டு சிறுவனின் குரல் கேட்டுத் திரும்பினாள். தொலைவில் கண்ணுக் கெட்டிய தூரத்தில் குமார் நின்றுகொண்டிருந்தான். போனாள். ஏதோ கனநேரமாகக் கதைத்தார்கள்... போனார்கள்...

பல்துலக்கியபடி வெளியில் வந்த கமலம் தன் மகளின் நிலைகண்டு பதறிப் போனாள்.

“அம்மா எனக்கு இந்தக் கலியாணம் வேண்டாம்.”

“என்ன பிள்ளை, உனக்கென்ன விசர் பிடிச்சிட்டுதே. கலியாணத்துக்கு நாளும் குறிச்சு எல்லா இனசனத்துக்கும் சொல்லியாகி விட்டது. நீ என்னடா எண்டால் இப்ப நிண்டு விசராடுகிறாய்.”

“இந்தக்கலியாணம் நடக்காதெண்டால் நடக்காது” சொன்னவள் பொறுமை இழந்தவளாகித் தன் துயரங்களை அடக்க முடியாமல் படுக்கைக்குச் சென்றாள். தன்னால் இயன்ற வரை அழுது தீர்த்தாள். தாய் கமலமும் படுக்கையில் வீழ்ந்தாள்.

நேற்றுவரை நல்ல தாயாக தன் மகளின் கலியாணத்தை எதிர்பார்த்து இருந்தவள், பின் நோயாளியாகி இன்று தன் பெயரையும் இழந்து வெற்றுடம்பானாள். மரண ஓலம் வீட்டையே அதிரவைத்தது.

“எப்ப பிரேதம் வருமாம்?”

“கார் பிடிச்சுக் கொண்டு போயிருக்கினம் இப்ப கொஞ்சத்தாலை வந்திடும்”

ஆரோ தெரியாது இதுவரை காலமும் அவள் அறிந்திராத, சொந்தக்காரர் எனச் சொல்லப்படும் இருவர் கதைத்துக் கொண்டிருந்தனர். நந்தினி மட்டும் வீட்டின் ஓர் மூலையில்.... சிறகிழந்த பறவையாகிக் கதறிக் கதறி அழுதாள்.

“உந்தப் பொட்டை செஞ்ச வேலையைப் பார்த்தியே பொன்னம்மா, இதுவரை காலமும் நல்லா இருந்திட்டு கடைசி நேரத்திலை கால வாரிவிட்டிட்டுது.”

ஓம் ஓம் உந்தப் பொட்டக் காலியள் இப்ப சரியாகக் கெட்டுப் போச்சுதுகள் உதுகளுக்கெங்கே பெத்ததுகளின்றை துன்பம் தெரியப்போகுது.”

“இப்ப பாரென் ஊருக்குக் காட்ட ஏதோ பாசம் பொங்கி வழியிற மாதிரி விக்கி விக்கி அழுறதை... ம்... எந்தப் புத்துக்கை எந்தப் பாம்பு இருக்கெண்டு எவர் கண்டார்.....”

ஊர்ப் பெண்கள் கூடித் தம் வாய்க்கு வந்தபடி ஏதேதோ பேசிக் கொண்டிருந்தனர். கார் வந்து வீட்டு வாசலில் நிற்க, கதையளந்த பெண்கள் கூடியிருந்து ஒப்பாரி வைக்கத் தொடங்கினர்.

“அறுகரிசி போடவெல்லோ நீயிருக்காய் என்றிருந்தோம்...”

வாய்க்கரிசி போட்டெல்லோ - உன்னை வழியனுப்பி வைச்சிட்டாள்.... ஓ.....”

ஊர்ப் பெண்களின் ஒப்பாரி நந்தினியின் புண்பட்ட உள்ளத்தை அம்பு போலத் தாக்கியது.

இதற்கிடையில் தன்மகன் குமாரைக் காணவில்லையே எனத் தேடிவந்த அவன் பெற்றோர் கமலம் இறந்த செய்தி கேட்டுத் திகைத்துப் போனார்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஓயாத அலை மூலம் மீட்கப்பட்ட தென்மராட்சிப் பகுதியில் இருந்து வன்னிக்கு வந்து சேர்ந்த சுபாவின் குடும்பத்துடன் குமாரும் ஒருவனாக சேர்ந்து விட்ட விடயம் மட்டும் அந்த ஊர் அறியாமல் உறங்கிக் கிடந்தது அவளுக்குள் ஊமையாய்.

‘தடம்’ மலர் சிறப்புற எமது
நல்வாழ்த்துக்கள்,

கிருஸ்ண பவான்

சைவ உணவகம்

இல. 38 பலார் வீதி,
வவுனியா.

அர்ப்பணிப்புகள்

நூ ன்கு சுவர்களுக்குள் உள்ளடக் கப்பட்டதான அந்தச்சிறிய அறையினுள் தனது ஒருவருட வாழ்க்கையை செலவிட்டிருந்த உமாவிற்கு அன்று ஏனோ மனம் ஒரு நிலையில் இருக்கவில்லை. வழமையாக அதிகாலை நான்கு மணிக் கெல்லாம் படுக்கை விட்டெழுந்து உற்சாகத்துடன் தனது பாடக் குறிப்புக்களை மீட்கும் அவள் இன்றோ அலாரத்தையும் நிறுத்தி விட்டு ஆழ்ந்த யோசனையில் மூழ்கியிருந்தாள். அம்மா அனுப்பியிருந்த ஆசிரிய நியமனக்கடிதம் நேற்று அவளது கையை வந்தடைந்திருந்தது. அவள் வேலையைப் பொறுப்பேற்பதாயின் இன்னமும் ஒருமாத தவணையினுள் பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிலைமைக்கு உள்ளானாள். ஏறத்தாழ இரண்டரை வருடங்களுக்கு முன்பு A/L எடுத்த கையோடு இவ் ஆசிரியத் தேர்வுப் பரீட்சை எழுதியிருந்தாள். அதன் பெறுபேறுதான் நீண்ட காலதொரு இடைவெளியின் பின்பு அவளது மனதினுள் சலனத்தை ஏற்படுத்தவென்றே 'இப்போ கிடைத்திருந்தது. campus ல் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த உமாவிற்கு தனது படிப்பைத் தொடருவதா அல்லது வேலையைப் பொறுப்பேற்பதா என்ற இருதலைக் கொள்ளி எறும்பின் நிலையே அவளது மன உளைச்சலுக்கு காரணமாக இருந்தது.

மொத்தம் ஆறு உறுப்பினர்களைக் கொண்டமைந்த ஓரளவானதான குடும்பம் தான் உமாவினது குடும்பம். உமாதான் குடும்பத்தின் மூத்தபிள்ளை அவளுக்கு ஒரு தங்கை இரண்டு தம்பிமார். நெற்றிவியர்வை நிலத்தில் சிந்த உழைக்கும் விவசாயிகளில் ஒருவரே உமாவின் தந்தையும். கமத் தொழிலையே பரம்பரைத்தொழிலாக கொண்ட அவர்களது குடும்பம் ஒருகாலத்தில் மிகவும் செல்வச்செழிப்புமிக்கதாக இருந்ததென்பது உண்மைதான். வறுமை என்றால் என்னவென்றே அறியாமல் தான் அவர்களது சொற்ப கடந்த காலம் கழிந்திருந்தது. எனினும் நாட்டில் ஏற்பட்ட மாறுதல்கள் சிறுபான்மை இனத்தவரான அவர்களையும் தண்டிக்கத் தவறவில்லை. யுத்தம் எனும் கொடிய அரக்கன் விசுவருபமெடுக்கத் தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து உமாவின் தந்தையைப் போன்ற பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களின் சுயதொழில் ஆட்டம் காணத் தொடங்கியது.

சொந்த மண்ணில் சுதந்திரமாக வாழ்ந்து வந்தவர்கள் இடம்விட்டு இடம் நகர வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள். பொருளாதாரத்தடை, யுத்த கலவரம் என்றயாவும் ஒன்று சேர்ந்து அவர்களது தொழிலை முற்றாகவே ஸ்தம்பிதம் அடையச்செய்திருந்தது. வசதி வாய்ப்புக்களுடன் சொந்த வீட்டில் வாழ்ந்தவர்கள் சிறிய குடிசைகளினுள் முடக்கப்பட்டார்கள். இவ்வாறான நிலைமையினால் உமாவின் குடும்பமும் மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டது எத்தனை நாளுக்குத்தான் பிறரின் கையை எதிர்பார்த்திருப்பது என்று உமாவின் தந்தை சிறு கடை நடத்த ஆரம்பித்தார். வருமானம் போதியதாக இருக்காவிடினும் ஓரளவிற்கு சமாளித்து வந்தார்கள். கஷ்டத்தின் மத்தியிலும் பிள்ளைகளின் படிப்பைக் கவனிக்கத் தவறவில்லை. தனது பரம்பரை விவசாயப்பரம்பரையாக இருந்ததனால் தனது பிள்ளைகளாவது நல்லதொரு உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டும் என்று நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் அயராது பாடுபட்டு வந்தார். தந்தையின் கனவை நனவாக்கும் பொருட்டு உமாவும் விடாமுயற்சியுடனும் உன்னத குறிக்கோளுடனும் தனது படிப்பைத் தொடர்ந்தாள். குப்பி விளக்கும் வெறும் தரையுமே அவளது படிப்பின் உதவு சாதனங்கள். எனினும் அவள் தன் முயற்சியைக் கைவிடவில்லை. இதன் பலபலனாக உமாவிற்கு பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைத்தது. இதனால் மொத்தக் குடும்பமே மகிழ்ச்சிக்கடலினுள் ஆழ்ந்தது. இருப்பினும் உமாவிற்கோ தான் campus சென்று படிப்பதானால் நிறைய செலவேற்படும் என்றும் தனது தந்தையால் எப்படி சமாளிக்க முடியும் என்றும் விடைகாண முடியாத வினாக்கள் மனதினுள் தோன்றின. இந்நிலையில் தான் class கொடுத்தாலும் குடும்பத்திற்கு ஒத்தாசையாக இருக்கும். தம்பி, தங்கைகள் படிப்பதற்கும் ஓரளவிற்காவது உதவியாக இருக்கும் என அவள் மனதில் எண்ணத்தோன்றியது. தனது எண்ணத்தை குடும்பத்தாருக்குத் தெரியப்படுத்திய போது அவர்கள் சம்மதிக்கவில்லை. நீ எப்படியும் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்து என்று கட்டாயப்படுத்தினார்கள். இதனால் உமாவும் மனமாற்றமடைந்தாள். எப்படியும் தான் படித்து முடித்தால் குடும்பத்தை நல்ல நிலைக்கு கொண்டுவரமுடியும் என எண்ணினாள். இதன் பயனாக அவள் குடும்பத்தைப் பிரிய நேரிட்டது.

பலவற்றையும் யோசித்துக் குழம்பியிருந்த உமா பக்குவமாக மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த தங்கையின் கடிதங்களை மீண்டும் ஒரு தடவை வாசித்துக் கொண்டாள். தான் இங்கு வந்ததும் வீட்டை நிர்வகிப்பது கடினமாக உள்ளதாகவும், அப்பாவிடம் முன்பு போல் அன்பு, அரவணைப்பெல்லாம் ஒருசிறு துளி கூட இல்லையெனவும் கவலைப்பட்டு எழுதியிருந்தாள். பணக்கஷ்டம் தான் இந்தநிலைக்குக் காரணம் என உமா எண்ணினாள். தங்கை இவ்வளவும் எழுதியிருந்தாலும் கடைசியாக நீ எதற்கும் யோசிக்காமல் கவனமாகப்படி இன்னும் இரண்டு வருடங்கள் தானே. நாங்கள் அதுவரை பல்லைக்கடிச்சுக்கொண்டு சமாளித்து விடுவோம் என்று முடிந்திருந்தாள். இதையறிந்து எப்படி யோசிக்காமல் இருக்க முடியும். பாவம் அவளும் சின்னப்பிள்ளைதானே அவளுக்கு என்ன விளங்கப்போகின்றது. என்று உமா தன்னை சமாளித்துக் கொண்டாள். ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்ததில் உமாவிடம் சந்தோஷம் தான். எனினும் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறுவதற்கு பட்ட கஷ்டத்தையும், 1ம் வருடத்தை சிறப்பாக பூர்த்தி செய்ததையும் நினைக்கையில் தனது பட்டப்படிப்பை இடையில் விடுவதென்பது மனதிற்கு மிகவும் கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. மறுபுறம் நாட்டில் பெருகிவரும் வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் நிலையை எண்ணிப்பார்க்கையில் அவளது முடிவே அவளுக்கு சிறந்ததாக அமைந்தது. இருப்பினும் தனது இம்முடிவினால் தனது சகோதரர்களாவது நன்மையடையட்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டாள். இவ்வாறாக தனது சிந்தனைகளை பல்வேறு கோணங்களில் சிதற விட்டிருந்த உமா இறுதியாக தனது பல்கலைக்கழக வாழ்வுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைப்பதென தீர்மானித்துக் கொண்டாள்.

நேரத்தைப் பார்த்த உமாவிடம் சறுசறுப்பு தானாகவே தொற்றிக் கொண்டது. தனது அலுவல்களை முடித்து வளாகத்தினுள் நுழைந்தவளுக்கு கம்பீரமாகக் காட்சியளித்த அடுக்கு மாடிக் கட்டிடங்களும், ஓடியாடி விளையாடிய விளையாட்டு மைதானமும் கண்முன் தோன்றி நெஞ்சில் ஓர் நெருடலை ஏற்படுத்தியது. தனது பிரிவினருக்கு அவள் தன் முடிவைக் கூறிய போது அவளது நண்பிகளோ அதை நம்புவதாக இல்லை. யாவரின் முகங்களிலும் சோக ரேகை படர ஆரம்பித்தது. அவளது நகைச்சுவை ததும்பும் கதைகளும், கனிவான பேச்சுக்களும் யாராலும் எப்பொழுதும் மறக்க முடியாதவை தான். பல திறமைகளைக் கொண்ட ஒரு நல்ல மாணவியாக மட்டுமன்றி எத்தனையோ பேருக்கு கல்விபுகட்டும்

ஆசானாகவும் வளாகமாணவரிடையே திகழ்ந்திருக்கின்றாள். இவளுக்கா இந்த நிலைமை என்ற கேள்வி யாவரினதும் அடிமனதில் எழுந்தது. இருப்பினும் அவர்கள் விரும்பியோ, விரும்பாமலோ உமாவை வழியனுப்ப வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளானார்கள். உமாவும் தன் வளாகத்தை, அந்த ஊரை விட்டே தனது வீட்டை நோக்கி பயணிக்கலானாள்.

பஸ்ஸினுள் அமர்ந்திருந்த உமாவின் சிந்தனைகளோ வளாகத்தை விட்டு வரமுத்தன. எனினும் கஷ்டப்பட்டு சிந்தனைகளிலிருந்து விடுபட்டவளுக்கு தனது இச்சுயமுடிவு வீட்டாரில் என்ன பாதிப்பை ஏற்படுத்தப்போகின்றதோ என்று ஓர் அச்ச உணர்வு எழுந்தது. இவ்வாறாக ஆழ்ந்த யோசனையிலிருந்த உமாவை ஹோன் சத்தம் சுயநினைவுக்குத் திருப்பியது. அப்பொழுது தான் அவள் தான் இறங்க வேண்டிய இடம் அண்மித்திருப்பதை உணர்ந்து கொண்டாள். அவள் Bagகுகளை சரிபார்த்துக் கொள்ளவும் பஸ் நிற்கவும் சரியாக இருந்தது. அவளுக்கு முன்னதாகவே அவளது தம்பி உமாவைக் கூட்டிச் செல்வதற்காக ஆவலோடு அங்கே காத்திருந்தான். அவளைக் கண்டதும் அவனடைந்த சந்தோஷத்தை முகம் அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டியது. அவனோ வழிநெடுகிலும் தாம் இதுவரை பட்ட கஷ்டங்களையும், அப்பாவின் மனமுடைந்த நிலையையும் ஒன்றும் விடாமல் விலைவாரியாக கூறிக்கொண்டு வந்தான். இவற்றைக் கேட்ட உமாவின் கண்களோ கலங்கின. தான் தொடர்ந்து படிக்க வேண்டுமென்பதற்காக இத்தனை கஷ்டங்களையும் மறைத்திருக்கின்றார்கள். என்று எண்ணிக்கொண்டாள். கேற்றை திறந்து விட்டினுள் நுழைந்த உமாவைக் கண்டதும் யாவரும் அளவுகடந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள். அவர்கள் இருந்த நிலையில் உமாவின் முடிவும் சிறிது கவலையை ஏற்படுத்தினாலும் அவளது நடத்தையினால் சந்தோஷமும் அடைந்தார்கள். ஏனெனில் சிறைக்கூடமாக மாற்றப்பட்ட அவர்களது சொந்தமண்ணில் வாழ்வதற்குரிய வழிமுறைகள் எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. எனினும் மகளின் கல்விக்கு உதவி செய்ய முடியவில்லையென பெற்றோர் கவலையடையத்தான் செய்தனர். தனக்கு ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்ததும் ஒருவகையில் சிறந்ததுதானே என்று உமா அவர்களை ஒருவாறு சமாளித்ததுடன் தனக்கு கிடைக்காத சந்தர்ப்பத்தை தனது சகோதரர்களாவது நிறைவேற்றுவார்கள் என்றும் கூறினாள்.

அவளும் வேலையைப் பொறுப்பேற்று மூன்று வருடங்கள் கழிந்து விட்டிருந்தன அவர்களது வீடும் ஓரளவிற்கு பழைய நிலையை மெல்ல மெல்ல அடைய ஆரம்பித்தது. தங்கை, தம்பிகளும் சிறப்பாக கல்வி கற்று சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றதுடன் தம்பியொருவனும் பொறியியல் பீடத்திற்கு தெரிவானான். மனமுடைந்த நிலையிலிருந்த தந்தையும் பழைய அப்பாவாக மாறிக் கொண்டிருந்தார். இவையனைத்தையும் கண்ணுற்ற உமா உள்ளுக்குள் ஆனந்தமடைந்தாள். இந்த நாட்டுப்

பிரச்சனைகள் எத்தனை குடும்பங்களில் சொல்லொணாத் துயரங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. இவர்களை விட வாழ்க்கை பூராவும் துன்பச் சுமைகளுடன் காலத்தை கழிப்போர்தான் எத்தனை பேர். அவர்களை நினைக்கையில் தாங்கள் ஒருபடி மேல்தான் என நினைக்கத் தோன்றியது.

பிரபா. கனகசபை,
உம் வருடம்,
பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்.

நல்லவைத் தொகும் முயற்சியில்
நிலத்தை மறந்துவிடக் கூடாது

சீறந்தவை எல்லாம் நல்லவை சில்ல
சிநூல் நல்லவை எல்லாம் சீறந்தவையே

With best compliments from:

ORCHID PLAZA

No: 53

Tharmalingam Road,
Vavuniya.

 024- 23778

With best compliments from:

MATHURAH ICE LAND

No: 5, 1st Cross Street,
Vavuniya.

 024- 22191

With best compliments from:

Hotel

Vashantham

AC & Non AC Single, Double Rooms with attaced and common bath's Restaurant, Vehicle Park, Wedding Hall, & Catering

No: 40, Kandy Road,
Vavuniya.

024 - 22366, 22607,
22615
Fax :- 024- 22583

'தடம்' மலர் சிறப்புற எமது நல்வாழ்த்துக்கள் :

“இளம் நங்கையர் விரும்பும் நவீன டிசைன் நகைகளை கைதேர்ந்த நியுனர்களின் கைவண்ணத்தில் அழகாகவும், சீர்ப்பாகவும், அசல் 22 கரட்டில் சிசய்கு சிகாள்ள நாடலேண்டிய இடம்”

நும்பிக்கை, நூணயம், தரச்சீர்ப்பு.

சீவா

கோல்ட் ஜூவல்ஸ்

கில38, மல் வீதி,
வவுனியா.

024 - 23034

SHAN

COMPUTER & TYPEWRITING INSTITUTE

Head Office

37, Vairavarkovil Rd.
Vairavapuliyankulam,
Vavuniya, Sri Lanka
Contact - 024 20143

Branch :

Sinhala DS Office Lane,
Mannar Rd.,
Vavuniya, Sri Lanka.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை கோபி வழமைபோல் மாலை ஆறுமணிக்கு வடிவியா கந்தசாமி கோவில் பூசையில் கலந்து கொண்டான். பூசையில் அவன் தன்னை முழுமையாக இணைத்து தனது கவலைகளை இறைவனிடம் சமர்ப்பித்துவிட்டு வேண்டினான். பின்னர் பிரசாதங்களைப் பெற்று கோவிலின் முன் கோபுர வாசலின் அருகாமையில் வந்து அமர்ந்தவனிற்கு அந்த மாலைப்பொழுதில் வீசிய மென்மையான தென்றலும் கோவில்ச் சூழலும் மனதுக்கு ஓர் ஆறுதலையும் புத்துணர்ச்சியையும் கொடுத்தது. அந்த வேளையில் வன்னியின் குரல் வானொலி ஒலிபரப்பின் வாயிலாக வந்த கீதம் ஒன்றின் சில வரிகள் கோபியின் மனதைத் தொட்டுச் சென்றது.

நண்பனே எனது உயிர் நண்பனே...

கோபியின் உணர்வுகள் பள்ளிப்பருவத்தில் துள்ளித்திரிந்த காலத்துக்குச் சென்றது. ஆம் அப்போது அவன் பத்தாம் ஆண்டு கல்வியை முழுமையாகக் கற்று முடிக்காது இடம்பெயர்வு எனும் தமிழனின் அவல நீரோட்டத்தில் கலந்து பல இடமக்களும் யாழ்குடாநாட்டில் சங்கமித்தகாலம் அது. கோபியை பொறுத்தமட்டில் நண்பர்கள் குறைவு. எனினும் இவ் இடப்பெயர்வினூடாக சில நண்பர்களை சந்தித்தான். அவர்களுள் இணைபிரியாத நண்பன் என்று சொல்லும் அளவுக்கு குமார் மற்றும் சிலர் இருந்தனர். இவர்களுள் குமாரது நட்பு சிறிது காலத்திலே நகமும் சதையும் போல் ஒருவரை விட்டு ஒருவரை பிரிக்க முடியாதபடி வளர்ந்து விட்டது. குமார் எப்போதும் கலகலப்பாக இருப்பான். நகைச்சுவையாகப் பேசுவான். எப்படி இருப்பினும் படிப்பில் நண்பர்கள் கண்ணுங்கருத்துமாக இருந்தனர். இருவரும் தமது கல்வியை மேம்படுத்த தனியார் கல்வி நிறுவனம் ஒன்றுக்கு சென்று வந்தார்கள். அங்கு இவர்களது நட்பைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். இவர்கள் அங்கும் கல்வியில் திறமையானவர்களாகவே இருந்தனர். இதனால் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் நல்ல மதிப்பையும் பெற்றிருந்தனர். ஆசிரியர்களும் இவர்களுடன் நண்பர்களாகவே பழகுவார்கள்.

வகுப்பு மாணவர்கள் மத்தியில் எப்போதும் குறும்புத்தனங்கள் இருந்தது. சக மாணவியை மாணவனுடன் இணைத்து கதைப்பது. அதே போன்று குமார் - ஜோதி

எனும் கிசு கிசு ஒன்று மாணவர்கள் மத்தியில் உருவானது. இது நண்பர்கள் காதிலும் விழுந்தது. குமார் மனநிலை சற்று தளர்ந்தவனாக “கோபி நான் வேறு ஒரு ரிபூசன் மாறப் போகிறேன்” என கூறினான். கோபியுடன் சில நண்பர்கள் அவனை ஆறுதல்படுத்தினர். அக்கதைக்கான காரணத்தை கண்டறிய முற்பட்டனர். அதற்கான விடையும் அவர்களுக்கு கிடைத்தது. ரகு எனும் சக மாணவன் நீண்ட நாட்களாகவே ஜோதி மீது ஆசை கொண்டிருந்தான். அதனால் அவன் அவளுக்கு பல குறும்புத்தனங்கள் செய்வான். ஒரு நாள் இவனது குறும்புத்தனம் தாங்காது ஜோதி தன்னை மறந்து நான் குமாரை நேசிக்கிறேன், என கூறி விட்டாள். ரகு அந்த இழப்பைத் தாங்க முடியாது இதனை மாணவர்கள் மத்தியில் பரப்பிவிட்டான். இச்சம்பவம் ஆசிரியர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியிலும் பரவியது.

காலம் உருண்டோடியது. க.பொ.த சாதாரண பரீட்சை முடிந்து நண்பர்கள் எல்லோரும் பரீட்சையில் நல்ல பெறுபேற்றைப் பெற்றனர். இது இவ்வாறு இருக்கையில் ஜோதி - குமாரின் தங்கையிடம் பழகி அவளின் நட்பை பெற்றிருந்ததுடன் குமாரிற்கு தெரியாது வீட்டை சென்று வந்தாள். இக்கதை குமார் வீட்டிலும் உலாவியது. இக்காலத்தில் ஒரு நாள் குமார் கோபியிடமும் சில நண்பர்களிடமும் தனது மனதில் உள்ளதை வெளிப்படுத்தினான். ஜோதியை தான் நேசிப்பதாக கூறினான். இதற்கு நண்பர்கள் பலரும் பல ஆலோசனை கூறினர். குமார் இது வியாபாரமல்ல வாழ்க்கை ஆயிரங்காலத்துப் பயிர். வாழப்போவது நீ எதற்கும் சிந்தித்து முடிவெடுக்க வேண்டும். என்றனர். அவன் முடிவில் மாற்றம் இல்லை என்பதை உணர்ந்த நண்பர்கள் ஜோதியை ஒருநாள் சந்தித்தனர். குமாரின் நிலைப்பாட்டை தெரியப்படுத்தினர். அதைக்கேட்டதும் அவளின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. உங்கள் உதவிக்கு நன்றி என அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தாள்.

இவர்கள் இருவரதும் பாசப்பயிர் துளிர்விட்டு வளரத்தொடங்கியது. நண்பர்களது உயர்தர கல்வியும் தொடர்ந்தது. காலம் நகர்ந்தது.

அன்று மாலை குமார் கோபியின் வீட்டை வந்திருந்தான். வந்தவனின் முகத்தை

பார்த்ததும் கோபிக்கு சங்கடமாக இருந்தது. அவன் குமார் என்ன நடந்தது? என கேட்டான். குமார் ஜோதியிடமிருந்து வந்திருந்த கடிதத்தை கோபியிடம் நீட்டினான். அதை பார்த்த கோபிக்கு என்ன செய்வது என புரியவில்லை.? ஜோதி குடும்பத்தினருடன் கனடா செல்லப்போவதாகவும் உங்களை என்னுயிர் உள்ளவரைக்கும் மறக்க மாட்டேன். என்றும் குறிப்பிட்டு இருந்தான். குமாரின் மன வேதனையை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாது. ஏனடா இந்த காதல்? என நண்பனை ஏசுவதா? அவனை ஆறுதல் படுத்துவதா? கோபிக்கோ அவனை நினைக்க கவலையாக இருந்தது. எனினும் குமாரை ஆறுதல் படுத்தினான். அவனின் ஆறுதல் வார்த்தைகளால் அவன் தன்னை ஓரளவு தேற்றிக்கொண்டான். காலம் மேலும் நகர்ந்தது. ஜோதி கனடா சென்றுவிட்டான். ஆனால் அடிக்கடி குமாருக்கு கடிதங்கள், வாழ்த்து மடல்களை அனுப்பினான். குமாரும் அவ்வாறே. குமார் நண்பனிடம் கேட்பான் எப்போது "என் ஜோதியிடம் நான் செல்வது?" என அவன் மனதில் ஜோதி குடிக்கொண்டு இருந்தமையால் அவளிடமே சென்றுவிட வேண்டும் என்ற வெறி உருவாகியிருந்தது.

இவ்வாறு இருக்கையில் உலகமே வியக்கும் ஒருவன் சொல்கேட்டு யாழ்குடாநாடே வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பை நோக்கி இடம்பெயர நேர்ந்தது. சொல்லொணா துயரங்களை அனுபவித்து இடம்பெயர்ந்த அந்த நாட்கள் யாழ்குடாநாட்டு மக்களின் வரலாற்றில் கறைபடிந்த நாட்கள். இடம்பெயர்ந்த மக்கள் வன்னியைப்பற்றி முதலில் அறிந்திருக்க நியாயமில்லை. அவர்களை பொறுத்தமட்டில் அழகிய வீட்டை கட்டி, சுற்றி மதிலைக்கட்டி அழகிய பூங்காவனத்தில் வாழ்ந்துவந்தவர்களே. ஆனால் காவலர்களை கட்டியெழுப்ப உணரவில்லை அன்று. அவர்களுக்கு வன்னியின் நிலமை சொல்லொணா துயரங்களையும் அடிக்கடி நோயையும் கொடுத்தது. இவ் இடம்பெயர்வின் நீரோட்டத்தில் கோபி, குமார் ஆகியோரது குடும்பமும் உட்பட்டிருந்தது. வன்னியில் சந்திப்போம் என கூறி தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையால் நண்பர்கள் பிரிந்துவிட்டனர். ஆனால் அப்பிரிவு நீண்ட நாட்களாகவே அவர்களை தனித்தனிக் கூட்டில் வாடிய கிளியாக்கிவிட்டது. சிறிது காலத்தின் பின் கோபி ஒருநாள் கிளிநொச்சி, பரந்தன் வீதியில் தன்னுயிர் நண்பன் குமாரை சந்தித்தான். அவர்கள் இருவரதும் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. கோபி புதுக்குடியிருப்பில் அமைந்துள்ள தனது வீட்டுக்கு குமாரை அழைத்துச் சென்றிருந்தான். அச்சிறிய வீடு பார்வைக்கு ஒரு குடிசை போன்றது. அதனை நினைத்து கோபி கவலைப்பட்டதில்லை. ஏனெனில் அந்த சூழ்நிலையில் அது அவர்களுக்கு

பங்களா போன்றிருந்தது. இரவும் குமார் கோபியின் வீட்டிலே தங்கினான். அவன் கோபியினது வீட்டிலே ஒருவீட்டுப் பிள்ளையாகவே பழகிவந்ததால் அவனுக்கு அங்கு ஏதும் சிரமம் இருக்கவில்லை. இரவு முழுவதும் அவர்கள் விட்டுப்பிரிந்த இடைவெளியில் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை கதைத்தார்கள். குமாரின் கைகள் கோபியின் கைகளை இறுக்கப்பற்றியபடி தழுதழுத்த குரலில்... கோபி... ஜோதியிடமிருந்து ஆறுமாதமாக எதுவித தொடர்புமில்லை. அவளை நினைக்காது இருக்கவும் முடியவில்லை... எனக்கூறி ஜோதிக்கு கனடாவில் திருமணம் முடிந்து விட்டதாக அறிந்தேன் என் சொல்லி விம்மலுடன் அழத்தொடங்கினான். கோபியால் அவனை ஆறுதல்படுத்த முடியவில்லை. இருப்பினும் நண்பனை அந்த நிலையில் காண சகிக்காது நீ கூறியது பொய் என்றால்? என அவனை ஓரளவு சமாதானப்படுத்தினான். ஆனால் ஜோதிக்கு திருமணம் நடந்த விடயத்தை கோபி அறிந்து இருந்தான் எப்படி குமாரிற்கு சொல்வது? குமார் தொடர்ந்தான் எனக்கு படிக்க விருப்பமில்லாததால் விட்டுவிட்டேன் தற்போது ஓர் நிறுவனமொன்றில் பணியாற்றுகின்றேன் என்றான்.

மறுநாள் காலை சூரியன் தனது கதிர்களைப்பரப்பியவண்ணம் அடிவானில் இருந்து மெல்ல... மெல்ல... எழுந்து கொண்டிருந்தான். அவன் வருகையை தெரிவித்து பறவைகள் செய்தி பரப்பிய வண்ணமிருந்தன. சில் என காற்று வீசியது. கோபி கண்விழித்து நண்பனைப் பார்த்தபோது குமார் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருப்பதை கண்டான். கோபியின் கண்கள் அவனது நிலையை நினைத்து கலங்கி விட்டது. எப்படி எல்லாம் வாழ வேண்டும் என்று நாங்கள் கற்பனை கோட்டை கட்டினோம் பாவம் "ஓர் பெண் என் நண்பனை அந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்து விட்டாளே" என எண்ணி ஜோதிமேல் அவனுக்கு ஒருபக்கம் ஆத்திரமும் மறுபக்கம் கவலையுமாக இருந்தது. அதற்கிடையில் குமாரும் எழுந்து விட்டான். எனவே நண்பர்கள் தங்கள் காலைக்கடனை முடித்துக் கொண்டு உணவருந்திவிட்டு கோபியிடமிருந்தும் அவனின் வீட்டுக்காரரிடமிருந்தும் விடைபெற்றுக் கொண்டான்.

காலம் காற்று வேகத்தில் நகர்ந்தது கோபி தனது கல்வியை தொடர்ந்தான். மாதத்துக்கு ஒரு தடவை கோபி வீட்டை குமார் வருவான். முழங்காவலில் உள்ள தனது வீட்டை கோபியை அழைத்துச் செல்வான். ஒருநாள் குமார் கோபி வீட்டுக்கு மாலை நேரம் வந்திருந்தான். அதுதான் கோபியை சந்திக்கும் இறுதி சந்திப்பு என தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. மன அமைதிக்காக நண்பர்கள் வயல் அருகே ஓர் நிழலில்

அமர்ந்திருந்தனர். அப்போது இரு புறாக்கள் முதலில் வயல் வெளியில் வந்து அமர்ந்து தானியங்களை கொரித்த வண்ணமிருந்தன. சற்று பின்னர் அவற்றில் ஒன்று பறந்து சென்று மற்றைய வயலில் நின்ற பிற்தொரு புறாவுடன் சேர்ந்து கொண்டது. இதனை உற்று நோக்கிய குமார் கோபி பார்த்தாயா.... எனக்கு ஏற்பட்ட நிலமை இப்புறாவுக்கும் ஏற்பட்டு விட்டது. குமார், அவனை சமாதானப்படுத்த முயன்றவனை தடுத்து கோபி... நான் இனியும் என்னை நானே ஏமாற்ற விரும்பவில்லை. ஏதோ என் தலைவிதி என்றான். கோபியால் ஏதும் பேச முடியவில்லை குமார் தொடர்ந்தான்.

கோபி.....

"ஒருவரிடம் அன்பு வைக்கும் போது நன்கு யோசித்து அன்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்."

"அதனை விலக்கும் போது அதனை விட நன்றாக யோசித்து அதனை விலக்கி கொள்ள வேண்டும்"

இதில் நான் தவறி விட்டேன். இனி நீ உட்பட எவரும் என்னைப்போன்று பாதிக்கப்பட கூடாது. ஏனெனில் மற்றவர்களை விட என்னைப்பற்றி முழுமையாக உனக்கு தெரியும். என் துன்பம், உனக்கு ஏற்பட்டது போல் இருக்கும் என்றவன் தொடர்ந்தான். நீ எப்படியும் படித்து எமது இலட்சியத்தை காப்பாற்ற வேண்டும். இதுதான் எனது ஆசை என்றான். மேலும் தொடர்ந்தான் நான் மன்னார் மாவட்டத்துக்கு இடம் மார்த்தப்பட்டுள்ளேன். இனி நேரில் சந்திப்பது கடினம் கடிதத் தொடர்புதான் என கூறி விடை பெற்றுச் சென்றான்.

ஒரு வருடம் ஆகியது கோபி -உயர்தர பரீட்சையில் சித்தியெய்திய செய்தியை குமாரிற்கு தெரிவிக்க ஆவலாக இருந்தான். ஒரு நாள் மாலைப் பொழுதில் கோபி வீதியால் வந்து கொண்டிருந்தான். எதிர்பாராதவிதமாக அவனின் நண்பன் மதனை கண்டான். மதன் கோபியை கண்டதும் கோபி "குமார் இறந்து விட்டான்" நீ ஏன் வரவில்லை என்றான். கோபியால் இவ் அதிர்ச்சியை தாங்க முடியவில்லை. என்ன பேசுவது என்றே தெரியவில்லை கண்களில் நீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. இதயமே வெடித்து சுக்குநூறாகுவது போல் இருந்தது. என்ன செய்வது என தவித்தவனை நோக்கி மதன் தொடர்ந்தான் சம்பவம் நடந்து ஒரு மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. கவலைப்படாது வீட்டே போ என்று சொல்லிவிட்டு அவன் சென்று விட்டான்.

கோபியின் கால்கள் சைக்கிளை மிதிக்கக்கூடிய வலுவை கூட அந்த நேரத்தில் இழந்திருப்பது போல் அவனுக்கு தோன்றியது.

எவ்வாறு வீட்டை அடைந்தானோ அவனுக்கே தெரியாது. வீட்டுக்கு போனதுதான் தாமதம் தனது நண்பனின் இந்த எதிர்பாராத இழப்பை தாங்கி கொள்ள முடியாத நிலையில் குமுறிக் குமுறி அழுதான். இவ்வளவு காலமும் எவ்வளவு துன்பம் ஏற்பட்ட போதும் அழாதவனை அன்று அந்த கோலத்தில் கண்ட அவனது தாய் கலவரம் அடைந்து விட்டார். அவள் கோபியின் அருகில் போய் அவனது தலையை வருடியவாறு "கோபி இன்று உனக்கு என்ன நடந்தது. ஏன் இப்படி அழுகிறாய்." என ஆதரவாக கேட்டாள். தாயின் அந்த வார்த்தையால் தூண்டப்பட்டவன் தாயை நிமிர்ந்து பார்த்து "அம்மா என்ற குமார் செத்திட்டானாம் அம்மா" என கூறிவிட்டு மீண்டும் தாயின் மடியில் வீழ்ந்து அழத்தொடங்கிவிட்டான். தாயால் கூட குமாரின் அந்த இழப்பை தாங்கமுடியவில்லை அன்று அவர்களின் வீடு ஒரே சோகமாய்த் திகழ்ந்தது.

அடுத்த நாள் காலை கோபி வேறு ஒரு நண்பன் மூலமே குமாருக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அறிந்து கொண்டான். குமார் வேலை செய்த நிறுவனத்தின் தலைமை அதிகாரி மேனகா எனும் பெண்மணி. அவருக்கு வயது 28. மேனகாவுக்கு குமாரிடம் எப்பவுமே ஓர் அலாதிப்பிரியம் உண்டு. அவள் குமாருடன் ஆரம்பத்தில் நல்லதொரு நண்பியாகவும் பழகி வந்திருந்தாள். அதனால் குமாரின் ஆரம்ப பிரச்சனைகள் கூட அவளுக்குத் தெரியும். அப்படி இருந்தும் கூட தன்னிலும் பார்க்க 5 வயது இளையவனாகிய குமாரை தான் விரும்புவதாகவும் அவனையே திருமணம் செய்யப் போவதாகவும் கேட்டிருக்கின்றாள். அதற்கு குமார் மறுத்து விட்டான். அந்நிலையில் அந்நிறுவனத்தில் வேலை செய்ய பிடிக்காத குமார் அவ்வேலையை விட்டுவிட்டு வீட்டில் நின்றுவிட்டான். ஆனால் தொடர்ந்தும் வீட்டில் நிற்க முடியாது வீட்டுநிலை காரணமாக வேலை தேட தொடங்கினான். ஒரு நாள் வேலைக்கு இன்ரவியூ ஒன்றுக்கு போய் அந்த வேலை கிடைக்காததால் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கும் போது... தனது வாழ்க்கையை எண்ணி தன்னையே தனக்கு பிடிக்காதவனாக மோட்டார் சைக்கிளை வேகமாக ஓட்டி வந்து கொண்டிருந்தவனுக்கு எதிர்பாராமல் எதில் முனையில் வந்த லொறியில் மோதி அந்த இடத்திலேயே உயிர் விட்டு விட்டான்.

இரத்தினம் சிவரஞ்சன்

2^{ம்} வருடம்

வியாபாரக் கற்கைகள் பீடம்.

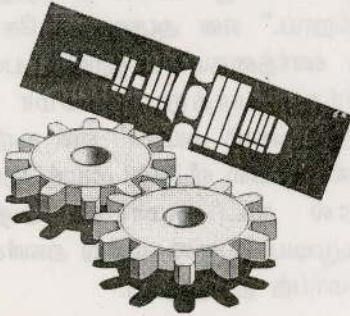

With best compliments from:

Kugan Motor Stores

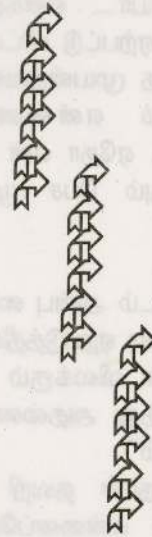
IMPORTERS AND DEALERS IN TRACTOR & MOTOR SPARE PARTS.

No: 52, 2nd Cross street, 024 - 21845
Vavuniya. 024 - 22143

With best compliments from:

LUXMAN TRADERS

No: 37, Bus Stand Complex,
Vavuniya.

With best compliments from:

GLOBAL COMMUNICATION &
AGENCY POST OFFICE

I.D.D., LOCAL TELEPHONE TELEX,
FAX & PHOTO COPYING, LAMINATING SER-
VICES.

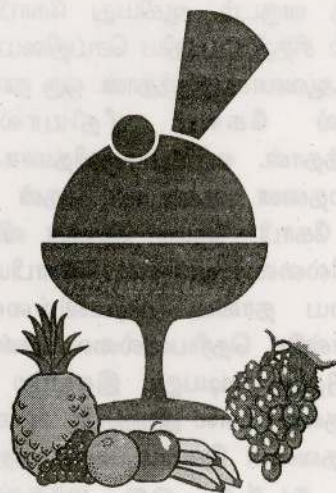

No: 28, Kandy Road,
Vavuniya.

T.P: 024 - 22533
024 - 22575
024 - 22159
Fax: 024 - 22342

'தடம்' மலர் சிறப்புற எழுது
நல்வாழ்த்துக்கள்:

மெல்பூரன் கிரீம் இன்

இல: 26, பஸ்நிலையம்,
வவுனியா.

நீஜம்

Hello, Hello..... “மகன் நான் நல்ல சுகமாய் கொழும்பு வந்து சேர்ந்திட்டன், இப்போது லொஜ் ஒன்றில் Room எடுத்து இருக்கிறேன். இன்னும் அவங்களைச் சந்திக்கவில்லை. சந்தித்த பிறகு Telephone எடுத்துச் சொல்லிறேன்.”

என்று சாந்தம் தனது மகனிடம் Telephone எடுத்துக் கூறிவிட்டு 10ம் இலக்க Room க்குள் நுழைந்தாள்.

“என்னக்கா Telephone கதைச்சிட்மங்களா”

“ஓம் மாயி நாம வந்ததச் சொல்லிட்டன் இல்லாட்டி அங்க நம்ம பிள்ளைகள் பயந்து இருக்கிங்கள் அல்லவா”

“அதுவும் சரிதான் அக்கா”

சாந்தம் மாயியிடம் கூறியவாறே உடுப்புகளைக் களைந்து கட்டிலிலே போட்டுவிட்டு குளிப்பதற்காக குளியலறைக்குச் சென்றாள்.

மாயி தன்னுடைய Bagல் உள்ள உடுப்புக்களைச் சரிபார்த்து அடுக்கிக் கொண்டிருந்தாள். ஏன் என்றால் கொழும்புக்கு வரும் போது பாதுகாப்பு கெடுபிடிகளால் பலத்த சோதனைகளுக்கு அவளுடைய Bag உட்பட்டதால் உடுப்புக்கள் அடுக்கு குலைந்திருந்தது. இவள் அடுக்கி முடிக்கும் போதே

“மாயி நான் குளிச்சிட்டன் நீ போய் குளிக்கலாம்”

“சரி அக்கா நான் போய் குளிக்கிறேன்.”

சாந்தம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வவுனியாவுக்குள் வந்து சேர்ந்த போது இணைந்த நட்பு மாயியின் உறவுக்காறப் பையனுக்கும் சாந்தத்தின் மகளுக்கும் திருமணப் பேச்சினை ஆரம்பிக்கத்தான் கொழும்பு வந்துள்ளார்கள்.

சாந்தம் பேராசைக்காரி காசு என்றால் எதையும் செய்யத் தயங்கமாட்டாள். தன்னுடைய மகளுக்கு வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையாகப் பிடித்தால் நிறையப் பணம் வரும் மகளுடன் தன்னுடைய மகனையும் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பினால் தான் இங்கு சந்தோஷமாக வாழலாம் என்ற எண்ணத்துடனே கொழும்பு வந்துள்ளாள்.

“சாந்தம் அக்கா நாங்க அம்மன் கோயிலுக்குப் போய் கும்பிட்டுட்டு, அப்படியே பக்கத்தில இருக்கும் கடையில் சாப்பிட்டுட்டு, வசந்தாக்காவின் வீட்டுக்குப் போய் கதைச்சிட்டு வருவோம்.”

என மாயி சாந்தத்தை அழைத்துக் கொண்டு சென்றாள். மாயிக்கு கொழும்பு நகரம் அத்துப்படி எந்தெந்த வீதியால் போனால் எங்கு போகலாம் என்றும் எந்த இலக்க பஸ்ஸில் ஏறினால் எந்த இடத்திற்கு கொண்டு சென்றுவிடும் என்ற எல்லா விடயமும் தெரிந்தவள்.

இருவரும் கோயிலுக்குப் போய் சாப்பிட்டுவிட்டு வசந்தாவின் வீட்டுக்குப் போனார்கள்.

“வா மாயி வா....” எப்ப கொழும்புக்கு வந்தீங்க ஒரு Telephone கூட எடுத்துச் சொல்லல்லையே”

“இல்ல வசந்தாக்கா நான் அன்றைக்கு எல்லாம் உங்களிட்ட கதைச்சிட்டேன் தானே அதனாலதான் சொல்லாமல் விட்டன்”

“வீட்டில எல்லாரும் சுகமாய் இருக்கிறாங்களா?”

“ஓம் அக்கா எல்லாரும் கருமாரி அம்மனின் அருளால் நல்ல சுகமாய் இருக்காங்க”

“வேற என்ன புதினம் ஊரில்”

“வேற புதினம் ஒன்றும் இல்லக்கா அன்றைக்கு நான் Telephone ல் கதைச்ச விசயத்தை நேரிலே

பேச சாந்தாக்கா விரும்பினா. அதுதான் அவங்களை இங்கு கூட்டிட்டு வந்தேன்.

“இவங்கதானா அந்த பிள்ளையின் அம்மா”

“ஓம்ங்க நாங்க நேரில பேசுவது போல இருக்காது தானே அதனாலத்தான் மாயியை கூட்டிட்டு வந்தேன்.” என சாந்தம் கதையைத் தொடங்கினாள்.

“மாயி உங்களின் பிள்ளையைப் பற்றி கூறினவள். எனக்குப் பிடிச்சுப் போய்ற்று, மகனிடமும் ஒருதரம் நான் கதைச்சன். அவன் இதைப்பற்றி ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. எதற்கும் இன்றைக்கு Telephone எடுத்து கதைச்சிட்டு உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன்.”

“தம்பிக்கு சிற்றிசன் கிடைச்சிட்டுதா?”

“இல்லங்க! சிற்றிசனுக்கு Apply பண்ணியிருக்கிறான். விரைவில் கிடைக்கும் என்று சொன்னான்.

“அப்படி என்றால் கலியாணம் முடிச்சிட்டு பிள்ளையை கொண்டு போயிடுவாரா?”

“இல்லங்க!

தம்பி இப்ப வந்து எழுத்து முடிச்சிட்டு போயிடுவான். பிறகு சிற்றிசன் கிடைச்சதும் வந்து கலியாணத்தை நடத்திட்டு பிள்ளையை கொண்டு போவான்.

“சரியிங்க”

“நான் மகனிடம் கதைச்சிட்டு உங்களுக்கு அறிவிக்கின்றேன்” என வசந்தா கூறி முடித்தாள்.

சாந்தம் நினைத்தது மிகவிரைவாக நடைபெறாது என்ற எண்ணம் மனதிலே தோன்றியது. அவளுக்கு என்ன செய்வது என்று புரியாமலே தனது Room க்குத் திரும்பினாள்.

பின்னர் அடிக்கடி வசந்தாவும், சாந்தமும் Telephone எடுத்து உரையாடுவார்கள்.

இருவருக்கிடையிலும் சற்று விரிசல் ஆரம்பிக்கத் தொடங்கியது. இவைகளை அவதானித்துக் கொண்டிருந்த பக்கத்து Room போலி ஏஜன்டு சாந்தத்தை ஏமாற்றுவதற்குத் திட்டம் போட்டு பழக ஆரம்பித்தான். இதன் மூலம் சங்கர் ஏஜன்டுக்கும் சாந்தத்திற்கும் இடையிலான உறவு வளர்ந்தது.

“சங்கர் தம்பி உங்களைக் காலையில் கணேசன் தேடி வந்து என்னிடம் கேட்டார். எங்க போனது என்று தெரியாது என சொல்லி அனுப்பினேன்” எங்க தம்பி போயிருந்தீர்கள்.

“அன்றி நான் விடியச்சாமம் 2.00 மணிக்கே போய் விட்டேன். ஐந்து பேரை ஜேர்மன் அனுப்பவேண்டி இருந்தது. அதனால் Air port க்கு போய் அனுப்பிவிட்டு மேலும் 3 பேருக்கு Pass port வேலை பார்த்திட்டு வாரேன்.”

“தம்பி நீங்கள் ஏஜென்சி வேலையர் பண்ணுறீங்க”

“அன்றி

நான் இருபது வருசம் ஜேர்மனுக்குப் போய். சிற்றிசன் கிடைத்த பிறகு வீடு, கார் எல்லாம் வாங்கிப்போட்டேன். இப்போது SUN MALT COMPANY ல் Human Resource Manager ஆக இருக்கேன். எங்கள் Company க்கு 25 Employees தேவைப்படுகின்றது. அதற்குத்தான் இங்கு வந்து ஆட்களை அனுப்பிக் கொண்டு இருக்கிறேன்.”

“அப்பெண்டா பெரிய உத்தியோகம் தான் போல”

“அன்றி ஒரு மாசத்துக்கு இலங்கைக் காசுக்கு மூன்று இலட்சம் கிடைக்கும்.”

சங்கர் இப்படி பொய் சொன்னதும் சாந்தத்தின் மனசில் பேராசை வளர்ந்து விட்டது. சங்கருடன் இன்னும் கொஞ்சநேரம் கதைத்து தகவல்கள் மேலும் எடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணினாள்.

“தம்பி நீங்க கலியாணம் முடிச்சிட்டீங்களா?”

அதுதானே அன்ரி பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“என்ன தம்பி”

“அன்ரி என்ற அப்பா சாவகச்சேரியில் கலியாணம் பேசினவங்கள், பொம்பிளையாட்கள் கொழும்புக்கு வருவாங்க என்றும், எழுத்த முடிச்சிட்டுத்தான் ஜேர்மனிக்கு திரும்பி வரவேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். ஆனா...”

“ஆனா என்ன தம்பி நடந்தது.”

“சாவகச்சேரியில் இருந்து அவங்கள் வாரமாதிரித்தெரியல்ல. ஏதோ ஒவ்வொன்றைச் சொல்லி ஏமாந்துறாங்கள்.”

“இதை உங்கட அப்பாவிடம் சொன்னீர்களா”

“அப்பாவிடம் சொன்னேன். அதற்கு அவர் அவங்க வராவிட்டால் பறவாயில்லை. நீ வரும் போது எப்படியாவது உனக்கு விரும்பிய பிள்ளையைத் திருமணம் முடிச்சிட்டு கையோட கூட்டி வரவேண்டும். நான் சாவதற்கு முன் பேரப்பிள்ளைகளுடன் சந்தோசமாய் இருக்க வேண்டும். என்று கூறி ஒற்றைக் காலில் நிற்கிறார். எனக்கு என்ன செய்வதென்பது தெரியாதுள்ளது.” என்று சங்கர் சாந்தத்திடம் ஒரு பெரிய பொய்யினை சொல்லி குழப்பிவிட்டான்.

சாந்தம் இந்த ஏமாற்றுக்காரனின் தந்திரத்தை விளங்காதவள். தன்னுடைய மகளை சங்கருக்கு பேசி முடித்து வைத்தால் மகனையும் அவனுடைய கம்பனியிலே வேலைக்கு சேர்த்து விடலாம் என மனதில் திட்டம் தீட்டினாள்.

“சங்கர் தம்பி உங்களுக்கு ஏதும் திருமணப் பேச்சுக்கள் வந்ததா?”

“அன்ரி இங்கு எனக்கு பெரிதாக யாரையும் தெரியாது இனித்தான் யாரிடமும் இதைப்பற்றி கதைக்க வேண்டும்.” சங்கர் இப்படி கூறியதும் நல்லதொரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்து விட்டது. இதனை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று சாந்தம் நினைத்தாள்.

“தம்பி எங்களிடமும் ஒரு பிள்ளை இருக்கிறது. அவளுக்கு ஒரு சம்பந்தம் பேசத்தான் நாங்கள் இங்கு வந்தோம். ஆனால் அது சரிவரவில்லை. உங்களுக்கு விருப்பம் என்றால் நாங்கள் இதைப்பற்றிக் கதைக்கலாம்.”

சங்கர் வீசிய வலையில் சாந்தம் விழுந்துவிட்டதை இட்டு மகிழ்ந்தான். அவனும் தனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தினை விடக்கூடாது என நினைத்துக் கொண்டான் பின்பு

“அன்ரி உங்களுக்கு விருப்பம் என்றால் கதைக்கலாம்.”

சாந்தம் சங்கரை தான் மடக்கிவிட்டதாக எண்ணி மகிழ்ந்தாள்.

“தம்பி Roomக்குள் வாங்க நாங்க எல்லாவற்றையும் பேசிடுவோம்.”

சாந்தம் சங்கர் நல்ல பணக்காரன், ஜேர்மனியில் சிற்றிசன் உள்ளவன். வீடு, கார் போன்றவை வைத்துள்ளான். மாசத்துக்கு மூன்று இலட்சம் சம்பளம் கிடைக்கின்றது. என்பதை நம்பியவள், தனக்கு அதிஷ்டம் கிடைத்தது போலவே இச்சம்பந்தம் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்ந்தாள்.

மறுபுறத்தில் சங்கர் தான் ஜேர்மனில் இருந்து வந்தவன். Companyக்கு ஆட்கள் தேவை என ஏற்கனவே 15 பேரிடம் ஒருவருக்கு 3 இலட்சப்படி வாங்கி வைத்துள்ளேன். இந்தக் கலியாணத் தொடர்பால் இன்னும் கொஞ்சம் பணம் வரும். எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு மிக விரைவாக இலங்கையை விட்டு எந்த நாட்டுக்காவது தப்பியோடி வேண்டும் என நினைத்துக் கொண்டான்.

Roomக்குள் சங்கரை அழைத்த சாந்தம் தனது Bagல் இருந்த மகளின் விதம் விதமான புகைப்படங்களைக் காட்டினான். மகளைப்பற்றியெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருந்தான்.

சங்கர் அவைகளை ஆவலுடன் கேட்பதைப் போல் பாசாங்கு செய்து கொண்டிருந்தான்.

”தம்பி உங்களுக்கு மகளைப் பிடிச்சிருக்கா.”

”அன்ரி உண்மையில் எனக்கு பிடிச்சிட்டது.” ”அன்ரி இப்ப சொல்லிறன் என்று குறை நினைக்கக் கூடாது. அப்பா எதையும் எதிர்பார்ப்பார். அதற்காக நீங்க பெரிதாக ஒன்றும் செய்யத் தேவையில்லை. உங்களிடம் கொடுக்க முடிந்ததையெல்லாம் கொடுத்தாப் போதும்.”

சங்கர் இப்படிக் கூறி முடித்ததும் சாந்தத்தின் மனது பூரிப்பில் மிதந்தது. நான் தேடி அலைந்ததற்கு மகளுக்கு நல்ல வாழ்க்கை அமைந்து விட்டது. நாம தேடிய சொத்துகளை மகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என எண்ணினாள். அதற்காக நகைகளை விதம் விதமாய் செய்து மகளை அலங்கரித்து அனுப்பினால் மாப்பிள்ளை சந்தோசப்படுவார் அதனால் மகனையும் என்னையும் வெளிநாடு எடுப்பார். என நினைத்து சந்தோஷப்பட்டாள்.

ஆனால் பாவம். அவள் சங்கரின் திட்டத்தை அறிந்தால்.....

ச.மயூரவதனன்.

2ம்வருடம்

வியாபாரகற்கைகள் பீடம்

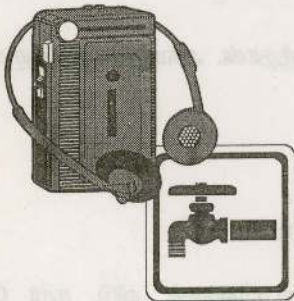

With best compliments from:

METO TRADERS

Dealers in :

Electical Goods & Plumping Items

shopping Complex,
35, Bus Stand,
Station Road,
Vavuniya.

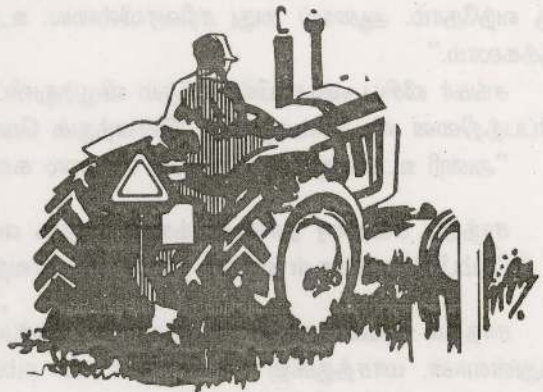
024 - 22572

With best compliments from:

CITY TRADE CORPORATION

Dealers in :

Tractor Parts & other Spare Parts.

Sathya Building,
1st Cross Street,
Vavuniya.

தீட்டாத ஓவியம்.

‘மெ

டிகெயா சென்றார்’ வாசலில் போட் தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. பஸ்ஸை விட்டு இறங்கியவன் நெரிசலை விலக்கிக்கொண்டு வேகமாக உள்ளே சென்றான்.

றினோஸா சாய்ந்திருந்தவாறு அவனுடன் சிரித்து சிரித்து பேசிக்கொண்டிருந்தாள். ”ஆ... இவன் இம்ரோஸ்” இங்க எப்படி...? அதிர்ச்சியில் சற்று நின்றவன் நிதானித்தவனாக உள்ளே சென்றான்.

றி... றினோஸா.. இப்ப எப்படி இருக்கு... காய்ச்சல் குறைஞ்சிருக்கா... ”ஓ... வாங்க அன்சார்” பரவாயில்லை இப்ப நல்ல சுகம் என்றவன் சற்று விலகி பெட்டைக் காட்டி இருங்க என்றாள்.

”நீங்க பேசிட்டு இருங்க... நான் வாறன். என்றவாறு இம்ரோஸ் அந்த இடத்தை விட்டு நகன்றான். ”ஏதாவது சாப்பிடுறீங்களா...” என்றவாறு தான்கொண்டு வந்த பார்சலை பிரிக்கத் தொடங்கினான். ”தேங்ஸ்” என்னால் எதுவும் சாப்பிட முடியுதில்லை. மன்னிச்சுடுங்க என்றாள் பார்சலை வாங்கி அருகில் இருந்த பெட்டியின் மேல் வைத்தாள்

சற்று நேரம் அவளுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தான். ஆனாலும் அவன் எண்ணம் இம்ரோஸின் பக்கம் சென்றது.

உடம்பெல்லாம் வியர்த்தது பஸ்ஸின் ஓரக்கண்ணாடியை திறந்து விட்டான். தென்றல் புகுந்து இதத்தை ஏற்படுத்தியது. ”சே அந்த ராஸ்கல் ஏன் அவள அங்க சந்திக்கணும்... அப்படின்னா?” நண்பர்கள் சொன்னது. அவன் கண்முன் தோன்றியது. ”டேய் நீ இலகு காத்த கிளிபோல காத்திட்டு இரு அவன் இம்ரோஸ் கொத்திட்டு போகப்போறான்” ”என்னடா பயம், விரும்பினா நேரடியாகச் சொல்லறதானடா ஒன்றுமில்லை இனி என்ன தேவதாஸாத்தான் பார்க்கணும்.” ”நான் எத்தனை தடவை அவன் றினோஸாவுக்குப் பின்னால் போறதை பார்த்திருக்கிறேன்.” இப்போதுதான் அவன் நெஞ்சை அவை குத்தி காயப்படுத்தின.

”இனியும் தாமதிக்கக்கூடாது றினோஸா என்னவள், எவனையும் விடமாட்டேன் தீர்க்கமாய் நினைத்தான்.”

”தம்பி முனையுருக்குத்தானே டிக்கட் எடுத்தீங்க” என்ற கண்டக்டரின் சத்தத்தை கேட்டவுடன் தான் அவனுக்கு விளங்கியது தான் இறங்க வேண்டிய இடம் போய் அடுத்த சந்தி வருவது.

”ஓ... அன்சார் வாங்க...” தண்ணீர்க்குழாயை நிலத்தில் போட்டுவிட்டு ”றெப்பை” இறுக்கி மூடினாள். ”உம்மா எங்க...” ”குசினில இருக்காங்க” என்றவள் அன்சார் சுற்றும் முற்றும் பார்ப்பதை அவதானித்தான்.

”றி... றினோஸா ஒரு முக்கியமான விசயம் பேசனும் அதான்...” ”சொல்லுங்களன்.” என்றாள். சற்று தயங்கியவனாக கேட்டான். ”நீங்க இம்ரோசை விரும்புகிறீர்களா...? தொண்டைக்குள் சிக்கிய வார்த்தைகள் அவள் இதயத்தை சிதைத்திருக்க வேண்டும். ”யார் சொன்னது... போயும் போயும்அந்த பொம்பளப்பொறுக்கியையா... ஏதோ சொந்தமாம் என்று பேசிட்டு போறான் அதப்போய் நீங்க...” அவள் முகத்தின் கடுமையை அன்சார் அன்றுதான் கவனித்தான்.

சே.... கேள்விப்பட்டன் அதுதான் கேட்டன் வேறு ஒன்றுமில்லை...” என்றான். மேலும்

தான் பலமுறை ஒத்திகை பார்த்த அந்த வார்த்தையை சொன்னான். "நான் ஒரு விசயம் சொல்வேன் தப்பா நினைக்க மாட்டீங்களே" என்றுவிட்டு பதிலுக்கு அவளின் முகத்தை அவதானித்தான். "நீங்க அப்படி என்கிட்ட தப்பா பழகினதில்லையே சொல்லுங்க என்றாள்.

"உங்கள நான் விரும்புறன் நீங்க என்ன சொல்றீங்க." என்றவன் அவள் முகத்தை பார்க்க முடியாதவனாகி அருகிலிருந்த ஒரு நோசாவைப்பறித்துக் கொண்டிருந்தான்.

"இப்படிக்கேட்பீங்க என்று நான் கனவுல கூட நினைக்கல்ல... இந்த எண்ணத்தோட பழகியிருப்பீங்க என்று தெரிந்திருந்தா உங்களோட பழகி இருக்கமாட்டேன்." என்று விட்டு திரும்பிக்கொண்டாள்.

அன்சார் திடீரென எதிர்பார்க்காத சம்பவத்தால் நிலை குலைந்தான். கையில் இருந்த நோசாவின் முள் கையைக் குத்தியது. அதனை எறிய நினைத்தவன் றினோசுவை ஒருதரம் பார்த்துவிட்டு அந்தச்செடியில் சொருகிவிட்டுச் சென்றான்.

தூக்கம் வரவில்லை. கடிசாரத்தின் "டிக், டிக்" ஒலியைத்தவிர எங்கும் நிசப்தம். அவளின் வார்த்தைகள் அவனைச் சித்திரவதை செய்து கொண்டிருந்தது. "எவ்வளவு காலமாக அவளை நேசித்து வந்தேன் எல்லாம் மண்ணாகி விட்டதே.. " தன்னுள் அழுதான்.

அவனது காதல் இன்று நேற்றல்ல ஆரம்பமானது. அவனது நினைவு பின்னோக்கிச் சென்றது.

அன்று கருமேகங்கள் வான் எங்கும் முற்றுகையிட்டு எங்கும் இருளாகி இருந்தது. தன் நண்பர்களைச் சந்திக்க அந்த சாலையோரம் சென்று கொண்டிருந்தான். திடீரென வானம் சத்தமிட்டு அழத்தொடங்கியது. தன்னை நனைப்பதற்குள் அருகிருந்த வீட்டின் விராந்தைக்குள் நுளைந்தான் அன்சார்.

"யாரது... ஆ.. தம்பியா உள்ளே வாங்களன் ஏன் வெளில நிக்கிறீங்க என்றவாறு கதிரை ஒன்றை காட்டினார் றினோசாவின் உம்மா. கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டான் அன்சார். வெளியில் மழை சீறிக்கொண்டிருந்தது.

அந்த வீடு அபுசாலி மாஸ்டருடையது. அந்த ஊருக்குள் அவருக்கு நல்ல பெயர் இருந்தது. மக்களுடன் நல்ல முறையில் பழகுவார். அதேபோல்தான் அவரது மனைவியும் அவர்களின் கடைசிப்பெண்தான் "றினோஸா" "இந்தாங்க ரீ" என்றவாறு 'றே'யை நீட்டிக்கொண்டிருந்தாள் றினோஸா. 'தேங்ஸ்' என்றவாறு அவளை ஏறிட்டான் அன்சார். அவள் ஒரு புன்னகையை பரிசாக கொடுத்து விட்டுச் சென்றாள். அந்தப் புன்னகைக்குள் தன்னை மறந்தான். இல்லை தன்னையே தொலைத்தான் அன்சார்.

அன்றிலிருந்து அவன் மனதில் ஒரு வகையான சலனம் அதனைப்பற்றி அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவளின் வீட்டிற்கு அடிக்கடி செல்வதை வளக்கமாக்கிக்கொண்டான். அவளும் அவனுடன் நன்றாகப் பழகினாள்.

அவனால் எதனையும் ஒழுங்காக செய்ய முடிவதில்லை. எங்கும் அவளின் விம்பத்தையே காண்பான் தூங்கினாலும் கனவில் காதல்தொல்லை.

... றினோஸா அவளைப்பார்ப்பவர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை பார்த்தே ஆகுவார்கள்.

புன்னகைத்த அவள் முகம் மலந்த நோசாவாய் காட்சிபளித்துக்கொண்டே இருக்கும். அவள் சிரித்தால் விரிந்து கொள்ளும் அதரங்களும் பற்களையும் பார்க்க பார்க்க தெவிட்டாது. ஆண்டு 5 தான் படித்தாலும். கூடிய வயதுத் தோற்றம் உடையவள்.

காலம் கடந்து றினோஸா புலமை பரிசில் பரீட்சையில் மாவட்ட மட்டத்தில் முதலாவதாக எடுபட்டிருந்தாள். அதே நேரத்தில் அன்சார் A/L கலைப்பிரிவில் பயின்று கொண்டிருந்தாள்.

அவள் சின்ன வயதில் இருந்ததால் அவனின் காதலை அவளிடம் சொல்லாது மனதுள் பாதுகாத்து வந்தான். மேலும் வேறு யாரும் அவளைத் தீண்டவிடாது கவனித்து வந்தான்.

அவள் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் அதியுயர் சித்தி பெற்றிருந்ததால் எதிர்காலத்தில் படித்து பல பட்டங்களைப் பெற்றாலும் தன்காதலைப் பிரிக்கக் கூடாது என்பதற்காக தானும் இடைவிடாது படித்துக்கொண்டிருந்தாள். மேலும் றினோஸாவுக்கு பாடங்களில் ஏற்படும் விளங்காமையையும் தெளிவு படுத்துவான் அவளின் கல்வியில் கரிசனை காட்டுவான்.

ஆனால் இவ்வளவு காலமாக காத்து வந்த காதல் காற்றில் போனதை எண்ணி கண்கலங்கினான். அவனால் ஜீரணிக்கவே முடியவில்லை.

நேரம் 2 மணியைத்தாண்டியிருந்தது. வலுக்கட்டாயமாக கண்ணை இறுக மூடிக்கொண்டான்.

காலம் உருண்டோடியது. அன்சார் A/L பரீட்சையில் அந்த மாவட்டத்திலேயே முதலாவதாக தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தான். ஊர்மக்கள் அவனை பெரிதும் புகழ்ந்தனர். அவனது பாடசாலையிலும் அவனுக்கு பாராட்டு விழாவும் தங்கப்பதக்கமும் கிடைத்தது.

றினோஸாவின் குடும்பத்தினர் அவனைப்பெரிதும் பாராட்டினர். பின்னர் அன்சாருடன் அவர்களின் குடும்பம் நெருங்கிப்பழகியது. அடிக்கடி அன்சாரின் வீட்டுக்கும் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்த வேளையில் றினோஸாவின் தோழி கடிதம் ஒன்றை அன்சாரிடம் கொடுத்தாள் மிக ஆவலாக வாசிக்கத் தொடங்கினான்.

”அன்பின் அன்சார் நான் அன்று அறியாததனமாக ஏதோ பேசிவிட்டேன். என்னை மன்னித்து விடுங்கள் நான் உண்மையாகவே உங்களை நேசிக்கிறேன். தயவு செய்து நல்ல முடிவுடன் என் வீட்டுக்கு வருவீர்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன். உங்களின் உள்ளத்தை நாடி றினோஸா.

அன்சாருக்கு நம்பவே முடியவில்லை மீண்டும் ஒருதடவை வாசித்துப் பார்த்தான். ”சரியாத்தான் எழுதியிருக்கே ... ஆச்சரியப்பட்டான்.

அன்றிலிருந்து அவர்களின் காதல் துளிர்ந்து, பூத்து, காய்த்து நந்தவனமாய் அமைந்தது. ஊர் மக்கள் கூட றினோஸாவுக்குத்தான் அன்சார் எனப்பேசினர்.

றினோசா O/Lல் விசேடசித்தி பெற்று, A/L விஞ்ஞானப்பிரிவில் திறமையாக சித்திபெற்று மருத்துவத்துறைக்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவாகியிருந்தாள். அன்சார் BA இறுதியாண்டில் இருந்தான். அபுசாலி மாஸ்டர் றினோஸாவுக்கு அஜ்மல் எஞ்சினியரைத் திருமணம் செய்ய முடிவு செய்திருந்தார். றினோஸாவும் கூட அதற்கு சம்மதித்திருந்தாள்.

’வெடிங்காட்டை’ சுக்குநூறாகக் கிழித்து எறிந்தவன் றினோஸாவை நேரடியாகப் பார்க்க புறப்பட்டான் ”என்ன றினோஸா... நீயுமா.... இப்படி... நான் என்ன செய்தேன்... என கூறும்போதே இடையறுத்து ”டொக்டருக்கும் BAக்கும் பொருந்துமா” என சட்டெனக்கேட்டான். அன்சாருக்கு

பெரும் அவமானமும் ஆத்திரமாகவும் இருந்தது. தன்னை அடக்கிக்கொண்டு "நீயாவது சந்தோசமாயிரு, நான்வாறன்" என்றுவிட்டு ஊரைவிட்டு போனவன் மீண்டும் அக்கிராமத்திற்கு வரவில்லை.

றினோசாவின் திருமணம் மிக விமர்சையாக நடைபெற்றது. ஆனால் அஜ்மல் தன் சுயருபத்தை காட்டத் தொடங்கினான். வீட்டிலேயே குடிப்பான் இரவு நேரங்களில் அநேகமாக வீட்டில் இருக்கமாட்டான். 'றினோசா ஏதும் பேசினால் "போடி போடி நீயும் உன் புத்தியும். நீயும் ஒருவனுக்கு பின்னால் திருஞ்சவள்தானே" என்பான். அவளைச் சித்திரவதைப்படுத்தினான். அதற்கும் ஒரு முடிவை இறைவன் ஏற்படுத்தினான். ஓம் அன்று நள்ளிரவு அவன் மதுபோதையில் வாகனத்தில் வந்தவன் கார் "அக்சிடண்டில்" காலமானான்.

றினோசா நிம்மதி, சந்தோசம் என்பவற்றை இழந்தாள். உதிர்ந்த மலராக காட்சியளித்தாள் அன்சாரை நினைத்து கவலைப்பட்டு தான் செய்த தவறை எண்ணி அழுதாள்.

என்மீது எவ்வளவு இரக்கம் காட்டினார். என்படிப்பில் எவ்வளவு கரிசனை காட்டினார். ஒரு வகையில் எனது வெற்றிக்கு அவர்தானே காரணம். அவருக்கு செய்த கொடுமைக்கு இறைவனின் தண்டனைதான் இது. என தன்னை வருத்திக்கொண்டிருந்தாள். அன்சார் மீண்டும் தன்னோடு இணையமாட்டாரா என எண்ணி அழுதாள்.

அன்சார் பேராதனைப்பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும் மேற்படிப்புக்காக லண்டன் சென்று முதுமணிப்பட்டமும் பெற்றிருந்தான். எனினும் திருமணம் முடிக்கவில்லை. அவனின் இதயம் எங்கும் ரினோசாவின் நினைவுகளே நிரம்பி இருந்தது. டிங்... டிங்... கோலிங்பெல் அலறியது. கதவைத் திறந்தவன் புருவத்தை உயர்த்திப்பார்த்தான். இவள் ரினோசாவின் தோழி.

சார்... ரினோசாவை அவங்க 'பேரன்ஸ்' எவ்வளவு சொல்லியும் யாரையும் திருமணம் முடிக்கல்ல. ஆனா அவள் எங்கிட்ட சொன்னாள் உங்கள அவசரமாக பார்க்கணுமாம் உங்களின் நினைவாகவே இருக்கா. Please அவள சந்திங்க அவளப்பார்க்கவே எனக்குப்பரிதாபமாக இருக்கு. நல்லா மெலிஞ்சிபோயிட்டா என்று சொல்லி முடிப்பதற்குள் "சீ என்ன கதையிது இதோ வாரன் போய்ச்சொல்லுங்க..." என்றான். அவனுக்கு எதிர்பாராத சந்தோசம் நெஞ்சுக்குள் பரவ நெஞ்சு எங்கும் ஒரு வலி.... நெஞ்சைப் பொத்திக்கொண்டு அமர்ந்தான்.

அன்சார் தன்னைச் சந்திக்க வருவதாகச் சொன்ன தோழியைக் கட்டியணைத்து முத்தம் கொடுக்க வேண்டும் போலிருந்தது ரினோசாவுக்கு. தன்னை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டாள்.

கிறீங்... கிறீங்.... டெலிபோன் சினுங்கியது காதில் ரிசீவரை வைத்தவள் "ஹலோ" என்றாள் மறுமுனையில் "நான் அன்சாரின் நண்பன் பேசறேன். உங்களைச் சந்திக்க அன்சார் காரில் வந்திட்டு இருக்கும் போது நெஞ்சு வலியால் பாதிக்கப்பட்டு பெரியாஸ்பத்திரில் அட்மிட் பண்ணியிருக்கிறோம். உங்கள பார்க்கணும் என்று துடிக்கிறாரு Please வந்திடுங்க.

'விலகுங்க' குழுமியிருந்தவர்களை விலக்கிக்கொண்டு உள்ளே சென்றாள் "இறைவா என் அன்சாருக்கு எதுவும் ஆகக்கூடாது. "மனம் அழுதது" அவள் அவனை அடையவும் அவன் இந்த உலகத்தை விட்டுப் பிரியவும் சரியாக இருந்தது. தன்கண்முன்னே மரணித்த அன்சாரைக்கண்டதும் அவள் கண்கள் இருண்டது. தலையில் ஆயிரம் சம்மட்டிகளால் அடிப்பது போலிருந்தது. "அன்சார்" என்ற பெரிய சத்தம் அந்த வைத்தியசாலையையே அதிரவைத்தது.

ஐ. எல். அன்வர்சீத்தீக்.
2ம் வருடம்
வியாபார கற்கைகள் பீடம்

“சிறுநண்டு கரை மீது படம் ஒன்று கீறும்”

அது ஒரு அமைதியான அழகான கடற்கரை. மீன்வளம் செழித்து மிளிரும் வளமிகு கடற்கரை. அங்கு பல மீனவர்கள் அந்த ஊரிற்கே உரியவர்கள் குடும்பம் குடும்பமாக பலபல ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் தமது தொழிலிலே சிறப்பாகவும், அதிக லாபத்துடனும் சந்தோஷமாக வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தனர்.

அக்குடும்பங்களில் ஒன்றுதான் அந்தோனி குடும்பம். அந்தோனிக்கு ஒரு அழகான, அமைதி, பொறுமைமிக்க, ஒத்தாசையுடைய மனைவி ஸ்ரெலா இருந்தாள். இருவரும் ஒருவரில் ஒருவர் மிகுந்த அன்பும், விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையும், நல்லதொரு தாம்பத்திய வாழ்வையும் கொண்டு மீன்பிடி தொழிலில் சிறப்பாகவும், தமக்கு போதியளவு வருவாயையும் பெற்றுச் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களுக்கு மேரி எனும் ஒரு பெண்குழந்தை ஒன்று அண்மையில் தான் கனகாலத்தின் பின் பிறந்து அது நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தது.

மேரி சிறுபிராயத்திலேயே மிகுந்த சுட்டித்தனமும், விவேகமும் உடைய சிறுமியாகத் திகழ்ந்தாள். அவள் தனது மூன்று வயது வரை தந்தை, தாயுடன் கடற்கரையில் விளையாடுவதும், அவர்களது மீன் பிடித்தல், மீன் விற்றல் தொழிலை விளையாட்டுடன் நோக்குவதுமாக சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தாள். அந்தோனியும், ஸ்ரெலாவும் அவளை அன்புடனும், பிரியத்துடனும் வளர்த்தார்கள். அவளது ஒவ்வொரு செயலையும் மனமகிழ்ச்சியுடனும், ஆர்வத்துடனும் பார்த்து தங்களது மகளது சிறந்த எதிர்காலத்தைப் பற்றி பலபல கோட்டைகள் கட்டுவார்கள்

மேரியும் அழகும், நன்கு மலர்ந்த முகமும், அழகுநிறமும், நற்குறுசுறுப்புமாக சிறு வயதிலேயே மிளிர்ந்தாள். மூன்று வயது வர அவளை அண்மையில் உள்ள பாலர்பாடசாலை ஒன்றிற்கு விட்டார்கள். அவள் ஆரம்பத்தில் போக கள்ளமடித்தாலும் போக போக தானாக விரும்பி ஒழுங்காக போய்வந்தாள். அங்கே அனைத்து மாணவர்களிலும் அவளே படிப்பிலும், மற்றும் அனைத்து துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கினாள். இவ்வாறாக அவள் வயதின் ஒவ்வொரு படியாக முன்னேறினாள். அக்காலத்தில் அவள் செய்த சுட்டித்தனங்கள் எண்ணில் அடங்கா. அவள் தனது அறிவு தெரிந்த காலந் தொட்டு தனது கல்வியில் மிகுந்த கவனத்துடன் தாய்க்கு சமையலிலும், தந்தைக்கு மீன்பிடித்தலிலும், மீன் வியாபாரத்திலும், கடற்கரையில் தேவையான உதவிகள் உடனுக்குடன் செய்து வருவாள். இவளது அமைதியும், விவேகமும், வேடிக்கையான பேச்சும் மற்றும் அனைவரையும் நன்கு கவர்ந்திருந்தது.

அவளது ஒவ்வொரு வயது அதிகரிப்பின் போதும் அந்தோனியும், ஸ்ரெலாவும், அவளது எதிர்காலம், கல்வி, திருமணம் என்ற வளமான எதிர்காலத்திற்கு அவர்களது அதிகலாபமற்ற தொழிலில் அதிகநேரம், இரவுபகலாக உழைத்து அவளது பெயரில் வங்கியில் காசும், சிறுகசிறுக அவளுக்கு நகைகளும் சேர்த்தனர். தங்களுக்கு சரியாக, அழகாக உடுக்க உடுப்பு இல்லாவிடினும் அவளுக்கு வருடத்தில் வரும் நல்ல நாட்களுக்கு புதுச்சட்டை வாங்கிக் கொடுத்து மகிழ்வார். அவள் எதிர்காலத்தில் தங்களது குறைகளை நிவர்த்தி செய்து, சிறப்பாக ஒரு பெரிய மனிதையாக வருவாள், வளர்வாள் என்று எண்ணி எண்ணி சந்தோசத்தில் மகிழ்வார். இவ்வாறாக அவர்களது கற்பனையும் வளர வளர பல ஆண்டுகள் ஓடி அவள் பருவமடைந்தாள்.

இப்போது அவள் ஓர் அழகு தேவதை போல அக்கரைக்கு மகாராணிபோல வளர்ந்து வந்தாள். சிறுவயதிலேயே அழகுமிக்க அவள் இப்போது அனைவரும் பார்த்து ஆசைப்படுமளவிற்கு அழகு மன்னியானாள். அழகியாக இருந்த போதும், அவளிடம் எந்தவொரு வித தற்பெருமையோ, செருக்கோ இன்றி அனைவரிடமும் அன்பாகவும், பண்பாகவும் நடந்து வந்தாள். அவள் அயல் பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுப்பதுடன், தனது க.பொ.த. சாதாரண தரப் பரீட்சைக்கும் தன்னை சரியாக வளப்படுத்தி வந்தாள். இன்னும் தந்தைக்கும், தாய்க்கும் கடற்றொழிலில் உதவுவதும் தமது வீட்டில் ஒரு செல்வத்தாயாகவும் திகழ்ந்தாள். பாடசாலையில் கூட அவள் தலை சிறந்த மாணவியாக பண்பிலும், கல்வியிலும் சிறந்து விளங்கினாள். அவள் மீது அனைவருக்கும் மிகுந்த பாசமும், பரிவும் அதிகம் இருந்தது. ஏழ்மைக்குடும்பத்தில் பிறந்த போதும் அவளது அழகு, அடக்கம், எளிமை, பண்பு எல்லாரையும் நன்கு கவர்ந்திருந்தது.

இவ்வாறாக அவளது நல்ல எதிர்காலத்தை எதிர்பார்த்து அந்தோனியும், ஸ்ரெலாவும் கற்பனையில் வாழ்ந்துவர அவளும் சந்தோசமாக வளர்ந்தாள்.

ஒரு நாள் ஊருக்குள் நடந்த ஒரு சாவீட்டுக்கு அந்தோனியும், ஸ்ரெலாவும் சென்று இரவு தங்க வேண்டி ஏற்பட்டது. அப்போது மேரிக்கு 2ம் தவணை பரீட்சை நடந்து கொண்டிருந்தது. எனவே மேரியை அடுத்த வீட்டு உறவினர் பாதுகாப்பில் விட்டு விட்டு இருவரும் சாவீடு சென்று விட்டனர். அன்று இரவு மேரி பக்கத்துவீட்டு ஆச்சி ஒன்றின் உதவியுடன் தங்கியிருந்து, தனது அடுத்தநாள் பரீட்சைக்காக உற்சாகத்துடன் இரவு பத்து பதினொரு மணிவரை தனித்திருந்து படித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஊரெல்லாம் உறங்கி விட்டது.

திடீரென்று கடலில் என்றுமில்லாத இரைச்சல் ஒன்று கேட்டது. மேரி உற்று நோக்கினாள். அந்த இரைச்சல் கரையை நெருங்குவதையும், அது ஒரு இயந்திரப்படகின் இரைச்சல் என்பதையும் உணர்ந்தாள். அவளுக்கு பயம் அடிவயிற்றிலிருந்து மெல்ல மெல்ல அதிகரித்தது. அவள் தனது இற்றை வரையான காலத்தில் நேவியின் அட்டகாசங்களை நேரில் கண்டிராவிடினும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாள். சத்தம் நெருங்க அவள் பயமும் அதிகரித்தது. உடனே மெல்ல எழும்பி ஆச்சியை எழுப்பினாள். இப்போது இருவரும் விளக்கை அணைத்துவிட்டு பயத்துடன் ஒதுங்கி சத்தம் போடாது இருந்தனர்.

கடற்கரையில் படகு ஒதுங்கும் சத்தமும், பலர் வீடுகளை நோக்கி படபடவென ஓடிவரும் சத்தமும் கேட்டது. அவ்வளவு தான் ஒவ்வொரு வீடாக புகுந்து ஆண்களையும், பெண்களையும் இழுத்து, அடித்து, வெட்டும் சத்தமும், ஐயோ அம்மா என்று அலறும் சத்தமும் வாணைப்பிளந்தது. சிறுசுகளின் குமுறல் ஒருபுறம், இவ்வாறாக மேரியின் வீட்டினுள் நுழைந்த நாசகாரர் முன்னே ஓடிவந்து மேரியை காப்பாற்ற வந்த ஆச்சியை அதிலேயே கோரமாக மேரியின் கண்முன்னேயே வெட்டிக் கொன்றார்கள். இப்போது வந்தவனுள் பெரியவன் பயத்தாலும் அதிர்ச்சியாலும் விறைத்து நின்ற மேரியை மீண்டும் வீட்டினுள் கொற கொறவென்று இழுத்துச் சென்று "ஐயோ அம்மா அம்மா என்னைக் காப்பாத்துங்கோ" என்று அவள் அலர அலர அவளைக் களங்கப்படுத்தி குற்றயிராய் துடிக்கவிட்டு இன்னும் பலவீடுகளில் புகுந்து சூறையாடி விட்டு தாம் வந்த வழியில் மீண்டும் உடனே பறந்து மறைந்தனர். கடற்கரை முழுக்க இரத்தமும், உடல் துண்டங்களும், மரண ஓலங்களும் நிரம்பியிருந்தது. குற்றயிராக கிடந்த மேரி தனது அவமானத்தை தாங்க முடியாது, தந்தை தாயாரின் சொல்லொணாக்கவலையை நினைத்து தவண்டு வந்து கடலினுள் பாய்ந்து தன்னை முழுமையாக அழித்துக் கொண்டாள்.

அடுத்தநாள் காலை கொடூரம் அறிந்த அந்தோனியும், ஸ்ரெலாவும் மேரியை கண்டு. அவளது இருப்பை உறுதிப்படுத்த துடிப்புடன், பயத்துடன், பதற்றத்துடன் ஓடாடி வந்தனர். வீட்டின் முன் ஆச்சியின் உடல் சின்னாபின்னமாக வெட்டப்பட்டு துண்டங்களாக கிடந்தது. நாயும், காகங்களும் அத்துண்டங்களை இழுத்து விளையாடின. வீட்டினுள் தேடினால் மேரியை காணோம். ஓடி ஓடி சடலங்கள் மத்தியில் மகளைத் தேடினார்கள். ஒரு இடமும் அவளின் சிறு அடையாளம் கூட இல்லை இவ் அதிர்ச்சியால் ஸ்ரெலா மயங்கி வீழ்ந்தாள். அந்தோனி நெஞ்சை அடைக்கும் துயருடனும், மிகுந்த பதற்றத்துடனும் கடலை நோக்கி ஓடினான். அங்கே மேரி சிதைந்த ஓவியமாய், அலங்கோலமாய் கரை ஒதுங்கிக் கிடந்தாள். ஐயோ என அலறிய அந்தோனி அப்படியே அதிர்ச்சியில் இறுகிப் போனான். இனி எங்கே அவளது செல்வம். எங்கே அதன் இனிய எதிர்காலம் - அப்படியே மயங்கி வீழ்ந்தான்.

சிறுநண்டு கரை மீது படம் ஒன்று கீறும் சீலவேளை
அதை வந்து கடல் கொண்டு போகும்

த. பகீரதி,
உம் வருடம்,
பிரயோக விஞ்ஞான பீடம்.

குடும்பம்

யன்னல் அருகில் நிற்கின்ற ஜாம் மரத்திலிருந்த சின்னச்சிட்டு தன் சின்னஞ்சிறிய சிட்டுக்கு உணவூட்டிக் கொண்டிருந்தது குஞ்சுக்கு போதவில்லைப் போலும், மேலும் உணவு கேட்டு அலகு களை அகல விரித்து சின்னச் சிறகுகளை அடித்து அடம்பிடித்தது. அம்மாவால் பொறுக்க முடியவில்லை "விர் விர்" எனப் பறந்து தலையை அங்குமிங்கும் ஆட்டி ஓர் பூச்சியை 'லபக்' என்று பிடித்து பதப்படுத்தி பறந்து வந்து ஊட்டியது. தாய்மையின் தனித்துவத்தை நினைத்து கண்கள் பனித்த நிலையில் சிவகாமி திரும்பிப் பார்த்தாள்..

ஏணைக்குள் அவளது ஆறுமாதப் பாலகன் பாலுக்கு அழுது அடம்பிடித்து சோர்ந்து போய் உறங்கிக் கொண்டிருந்தான். தன் இயலாமையை நினைக்க இறுகியது மனம். உண்மை தான் அவளால் இப்போது எதுவுமே செய்ய முடிவதில்லை. ஒரே சோர்வும் இளைப்பும் களைப்புந்தான் "சோகை" வன்னியிலுள்ள தாய்மாரை வாட்டும் பொதுவான நோய்.

சிவகாமி! என்னம்மா ஏன் யோசிக்கிறாய்? ஒன்றையும் யோசிக்காதே எல்லாம் நல்லதுக்குத் தான் போம்மா போய் கைகாலைக் கழுவிக்கொண்டு கொஞ்சமாவது முகத்தை சந்தோசமாக வைத்திரு, அவன் வாற நேரம் இப்படி இருக்காதே.

மாமியை உற்று நோக்கினாள்.....

இத்தனை இழப்புகளுக்கு மத்தியிலும் மலர்ந்த முகம், மற்றவர்களுடைய உணர்வுகளை முழுமையாக புரிந்து கொள்ளும் மனம், திடம், மங்கிய விழிகளிடையே மின்னும் நம்பிக்கை..... எப்படி முடிகிறது.

என்னம்மா அப்படிப் பார்க்கிறாய்.....?

ஒன்றுமில்லை மாமி தம்பியைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கோ நான் போய் குடிதண்ணி அள்ளிக் கொண்டு வாறன்.

பிளாஸ்டிக் குடத்துடன் புறப்பட்டுப் போனாள்.

தன் மகனின் வரவை எதிர்பார்த்துப் படலை அருகில் காத்திருந்தாள்..... சற்றுக் தொலைவில் ஓர் உருவம்.

ஆ! என்ற குஞ்சுதான் வருகுது சுமக்க முடியாத சமையை இழுத்தப்படி கடவுளே

நொந்து கொண்டாள்.

தன்னை எதிர்பார்த்துத் தாய் நிற்பது மனதுக்கு இனித்தது ஆனாலும்.

ஏன் அம்மா இவ்வளவு தூரம் வாற எனக்கு படலையிலிருந்து வீட்ட தனிய வர ஏலாதா.

அது கிடக்கட்டும் ராசா..... ஏன் ஒரேயடியா இவ்வளவு?

அம்மா! வாறது மழை காலம் இப்ப ஏலக்கூடிய அளவு கொண்டுவந்தால்த் தான் அதைச் சமாளிக்கலாம்.

வேலி ஓரத்தில் நின்ற பாலையில் சைக்கிளைச் சாற்றி படபட வென்று விறகுகளை கீழே எடுத்துப் போட்டுவிட்டு சைக்கிளைத் திருப்பிய போது.

வந்த களை தீரேல்ல..... துலைக்கே ராசா

சமையல்ச்சாமான் ஒன்றும் வாங்கேல்லை தம்பியனுக்கு பால்மா வாங்கேல்லை..... அது இனி எந்தக் கடையில் கிடக்குதோ தெரியாது நாலைஞ்சு கடை அலைஞ்சுதான் வாங்க வேணும் எல்லாத்தையும் வாங்கிக் கொண்டு ஓடிவாறன்.

ராசா..... கெதியெண்டு வந்திடு.....

பச்சை மண்ணுகளினர் பால்மாவுக்கும்..... என்ற வாயில வருகுது..... புறுபுறுத்தபடி நின்றாள் கிழவி.

சிவகாமி தண்ணீர்க் குடத்துடன் வந்து சேர்ந்தாள் அவர் வந்திட்டார் போல..... கடவுளே இப்படி ஒரேயடியா கட்டி இழுத்தா உடம்பு என்னத்துக்கு ஆகும்..... மாதம் மாதம் மலோரியா வேறை..... என்று முணுமுணுத்தபடி..... குடத்தை இறக்கி வைத்துவிட்டு இரண்டு போத்தல் விளக்குகளையும் துடைத்து பஞ்சின் மீது சிறிதளவு மண்ணெய் விட்டு உயிர் கொடுத்து வாசலில் ஒன்றையும் சமையல்க் கட்டில் ஒன்றையும் வைத்துவிட்டு பொச்சு மட்டையின் மேலே விறகுகளை அடுக்கி ஒருவாறு அடுப்பைப் பற்ற வைத்து மண்பானையிலே தேனீர் தாயாரிக்க நீரைக் கொதிக்க வைத்தாள்.

சற்று நேரத்தில் சிவசேகரம் வேண்டிய பொருள்களுடன் வந்து சேர்ந்தான். அவற்றில் தேவையானதை எடுத்து தேனீர் தயாரித்து

மாமியாருக்கும், கணவனுக்கும் பரிமாறிவிட்டு குழந்தையின் பால்மாவைக் கரைத்துப் பட்டியில் விடும்போது... எப்படியும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக காசு சேர்த்து இந்த வருசம் முடியறதுக்குள்ள ஒரு பசுமாதொன்று வாங்க வேணும்... மனதுக்குள் எண்ணிக்கொண்டாள்

பட்டியைக் கொண்டு வந்து பேர்த்தியிடம் கொடுத்தாள் பேரன் எழுந்தால் ஊட்டி விடச் சொல்லி, சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே பேரன் எழுந்து அழ ஆரம்பித்தான். அவனைத் தூக்கி பேர்த்தியிடம் கொடுத்துவிட்டு சமையலுக்கு ஆயத்தமானாள்.

தேனீர் பருகியவாறே தாயருகில் வந்த சிவசேகரம்

அம்மா! அண்ணா யாழ்ப்பாணத்தில இருந்து உங்களைப் பார்க்க வாறார். இப்ப வவுனியாவில நிற்கிறாராம். வாற வெள்ளிக்கட்டவுட்டில வருவான் என்று கந்தசாமி அண்ணரிடம் சொல்லி விட்டுள்ளார். மனுசன் இண்டைக்கு விடியத்தான் வந்தவராம் கடையில் கண்டு சொன்னார்.

ஆ! வாறானாமே வரட்டும் வரட்டும் வந்து என்ன சொல்லுறான், என்று பார்ப்பம். என்னைப் போல இரண்டு என்றால் தேப்பனைப் போல ஒன்று... பிறவியில வந்த குணம் அவனை ஏன் குறை சொல்லுவான்.

அம்மா! 5 வருசத்துக்கு பிறகு காணப்போகிறாய் தேவையானதை மட்டும் அளவோட கதை, பேந்து வீண் கவலை.

நான் தேவையானதை மட்டும் தான் கதைப்பன் நீ கவலைப்படாதே!

அம்மா! நான் குளிச்சுப்போட்டு வாறன்....

கொடியில்க் கிடந்த துவாயையும் சறத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு குளம் நோக்கிச் சென்றான்.

என்ன பசியப்பா குழந்தை மளமளவென்று குடிச்சு முடிச்சிட்டான். இனி விளையாட்டுத் தான்...

சிவகாமி! தேங்காயையும் திருவலையையும் இதில கொண்டுவந்து தாம்மா நான் தேங்காயைத் திருவித்தாறன். வேண்டாம் மாமி நீங்கள் தம்பியைப் பார்த்தாலே போதும், நான் கெதியெண்டு சமைச்சிடுவேன்.

அம்மம்மா....! அம்மம்மா.....!

ஆ...ர் என்ற குஞ்சுகளே வாங்கம்மா வாங்கோ அம்மம்மா இஞ்சதான் இருக்கிறன். வாங்கோ! என்ன குஞ்சுகள் இவ்வளவு களைச்சுப் போய் வாறியள் வந்து இதில இருங்கோ இதென்ன கோலம்மா காயஞ்சு, கறுத்துப்போய்.....

அம் மம் மா! அசல் திராவிடர் கறுப்புத்தானே! நாங்களும் அசல் திராவிடர் போல இருக்கிறது. கொஞ்சம் பெருமை தானே!.

ஓம்.... ஓம் விளங்குது விளங்குது.....

ராசாத்தியவை இவனைக் கொஞ்சம் வைச்சிருங்கோ நான் ஒருக்கா ஓடிப்போட்டு ஓடிவாறன்.

அம்மம்மா! ஒன்றும் அவசரமில்லை நீங்கள் நடந்து போய் நடந்து வாங்கோ!....

வாய்காரப் பெட்டையள்

கிழவி நொடியில் தேனீர் தயாரித்து வந்து தன் செல்வங்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு சமையல்க்கட்டுக்கு விரைந்தாள். கிழவியின் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட அவர்கள் தேனீரை விரைவாகப் பருகிவிட்டு

அம்மம்மோ...ய்! நேரம் போகுது அவசர அலுவல் ஒன்று நாங்கள் போக வேணும்.

என்...ன அவசர அலுவலோ அம்மம்மாவில அன்பில்லை என்று சொல்லுங்கோ என்ற கையால சாப்பிட விருப்பமில்லையெண்டு சொல்லுங்கோ. சரி சரி போட்டு வாங்கோ....

குரலில் கோபமும் சோகமும் தெறித்தது.

அம்மம்மா! எவ்வளவு நேரம் போனாலும் பரவாயில்லை நாங்கள் சாப்பிட்டுவிட்டுப் போறம். தயவு செய்து இப்படி எல்லாம் கதைக்காதையுங்கோ.

ஆ! 10 நிமிசத்தில கொண்டு வாறன்.

சொன்னது போல் 10 நிமிடத்தில் சோறும் சாம்பாரும் தயாராயிற்று, எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக ஒரு பேசனில் போட்டுக் குழைத்து, ஓர் இலையில் ஊறுகாயையும் எடுத்துக் கொண்டு முற்றத்திற்கு வந்தாள்.

சிவகாமி! அந்தக் குந்தில இருக்கிற படங்கை எடுத்து இதில விரியம்மா...

சொல்லி முடிப்பதற்குள் படங்கு எடுத்து விரிக்கப்பட்டுவிட்டது

சிவகாமி முற்றத்திற்கு வர சிவசேகரம் குளித்துவிட்டு சரியான நேரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான்.

அக்காவும் அண்ணாவும் வாங்கோ! எல்லோருமாக சேர்ந்து சாப்பிடுவம்.

எல்லோரும் நிலவொளியில் முற்றத்தில் விரிக்கப்பட்ட படங்கில் வந்தமர்ந்தனர். ஏற்கனவே பிடுங்கி கழுவி ஆயத்தமாக இருந்த பூவரசம் இலை எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட்டவுடன் கிழவி ஒவ்வொரு உருண்டையாக குழைத்தெடுத்து இலையில் வைத்தாள். தேவாமிர்தம் என்பது நிச்சயம் இப்படித் தான் இருக்கும். எல்லோருடைய வயிறுகளும் நிறைந்தனவோ இல்லையோ மனங்கள் நிறைந்தன. உண்மையான குடும்பம் என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும். இருக்க வேண்டும்.

அக்கா! எங்கட பசியில தம்பியனைக் கவனிக்கேல்லை அவனுக்கு என்ன சாப்பாடு...

அவனுக்கு இப்ப பசிக்காது உழுத்தம்மா கிடக்குது கொஞ்சம் செல்ல களியாக்கிண்டி தீத்திவிடுவம்.

அம்மம்மா! இப்ப சந்தோசம் தானே.... எங்களுக்கும் உங்கட கையால சாப்பிட்டது சந்தோசம். நாங்கள் இனிப் போட்டு வாறம் நேரம் போட்டுது.

ஓம்.... ஓம் போட்டு வாங்கோ.....

என்று கூறி விழி நிறைந்த நீருடன் எல்லோரையும் கட்டி உச்சி முகர்ந்தாள்.

அண்ணா, அக்கா எல்லோருக்கும் போட்டு வாறம்.

தம்பியா ரற் ரா.... அன்புக்கு நன்றி

நல்லபடியா போட்டு வாங்கோ எந்தநாளும் உங்களைப் பார்த்திருப்பம் வாங்கோ.....

வாறம்.....

இன்றைக்கு சனிக்கிழமை அண்ணா எந்த நேரமும் வந்திறங்கலாம். சிவகாமி! ஆயத்தமாக இரு, தேவையான சாமான் எல்லாம் இருக்குதா என்று பார்த்துச் சொல்லு.... பேந்து அவலப்படாமல்.

எல்லாம் இருக்குதப்பா நீங்கள் பொழுதுபட மட்டும் நிற்காமல் வேளைக்கு வந்திருங்கோ.

ஓம்... நான் வாறன்.

அம்மா! போட்டு வாறன்.

காலை பத்து மணி அளவில் சந்திரசேகரம் வீடு வந்தடைந்தான்.

சீ! என்ன பிரயாணம் அப்பா.... அங்கால ஒரு ஆட்சி இங்கால ஒரு ஆட்சி அரசாங்கம், மனுசர் நடுவுக்குள்ள மிருதங்கமாட்டம், போயும் போயும் இந்தக் காட்டுக்குள்ள வந்து கிடக்கிறியளே இதெல்லாம் கொளுப்புக் குணம் தானே! எங்களுக்கும் உங்களால மரியாதைக் கேடு.....

தம்பி! வந்ததும் வராததும் என்ர வாயைக் கிளராதை உனக்கு இப்ப இரண்டும் அழுக்கு ஒண்டு போகாது மற்றது போகும், போ.... போய் குளிச்சுப் போட்டு வா.

எங்கயம்மா கிணறு குளிக்க

குளிக்க குளம் தான், வரேக்க கண்டு கொண்டு வந்திருப்பாய். அங்க தான் போய்க் குளிச்சுப்போட்டு வா.

சே! என்ன சீவியம் சீவிக்கிறியள் அப்பா!

குளிக்கப் போனான்.

குளித்து விட்டு வந்து குந்திலிருந்து கொண்டு குனிந்த போது.....

சே! அநியாயமா வரட்டும் இதுவும் கேட்கத்தான் வேணும் எவ்வளவு செல்லமாக இருந்த பெட்டை, இந்தக் காட்டுக்குள்ள கொண்டுவந்து தானே இந்த நாசம்.... சீ! நெஞ்சுக்க என்னவோ செய்யிது.

அண்ணா! இந்தாங்கோ தேத்தண்ணி... வீட்டில எல்லாரும் சுகமா இருக்கீனமே...

ஓம்.. எல்லோரும் சுகமா இருக்கினம்... இவன் சிவா எங்கை.

அவர் விறகு வெட்டப்போட்டார்.

இதெல்லாம் உங்களுக்கு தேவையா?

அண்ணா! இதெல்லாம் கதைச்சுக்கொண்டு

நின்றா நேரம் போய்விடும் சமையல் பிந்திவிடும் நான் வாறன்.

பெரியதம்பி! இந்தா இந்த பருத்தித்துறை வடையையும் கடிச்சுக்கொண்டு குடி.... நீ வாறதெண்டாப் போல உனக்குப் பிடிச்சதென்று நேற்றுச்சுட்டது.

அம்மா! அது வசந்தியின்ர படம் தானே!

ஏன் அடையாளம் தெரியுதில்லையே அவள் தான்

நீ பெத்த பிள்ளை இப்படி.....
உனக்கென்னம்மா.....

ஓம் நான் வாய் நிறையச் சொல்லுவன் அவள் நான் பெத்த பிள்ளை..... என்ற பிள்ளை.

என்ன கறுமமப்பா பெத்த பிள்ளை அநியாயமா போய்ச் சேர்ந்திட்டுது அதில பெருமை அடிக்குது, இதென்ன தாயா? பேயா? மனதுக்குள் பொருமிக் கொண்டான்.

அம்மா! பெரிய இடத்தில் உன்ர பெட்டையைக் கரை சேர்த்த பெருமையே உனக்கு! என்ன கதைக்கிறாய்.

ஓம் எடா பெரிய இடம் தான், நான் சேர்க்கேல்லை அவளாச் சேர்ந்தாள் எனக்குப் பெருமை தான்.

பெரிய இடம், நல்ல இடம் என்று தான் உனக்குத் தெரியும் உள்ளுக்கு இருக்கிற சூத்தை ஒன்றும் உனக்குத் தெரியாது.

உனக்கென்னடா தெரியும்.....

ஆ!..... என்னவோ "காசு" எண்டால்க் காணும் வாயைப் பிளப்பான்கள் சனத்திறர் கொஞ்ச நஞ்சமே கறக்கிறாங்கள்..... சனத்தை அதைச் செய் இதைச் செய் எண்டுறது அங்கின இங்கின போக விடாமல் கட்டுப்பாடு வேறை, இவங்கட கவனயினத்தாலும் சனம் சாகுது தானே! உதுகளைக் கேட்க ஒருவருமில்லை.

அம்மா! நீங்கள் என்ன மாதிரி இருந்தாலும் எனக்கென்ன என்ற கடமையை நான் ஒழுங்காச் செய்ய வேணும். சிவாவும் பாவம் அவனுக்கு இருக்கிற கஷ்டத்தில் நீங்களும் ஒரு பாரமா, நான் உங்களை பார்த்திற்றுப் போகமட்டும் வரேல்லை கையோட கூட்டிக்கொண்டு போகத்தான் வந்தனான்.

டேய்! என்ற சின்னவனைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும் உன்ர உந்தக் கதையள் தான் அவனுக்குப் பாரம்.

அம்மா! யாழ்ப்பாணத்தில் என்ன குறையம்மா எல்லாம் சரியாத்தான் நடக்குது. எல்லாம் கிடைக்குது எல்லா இடமும் போகலாம் வரலாம் சந்தோசத்திற்கு என்ன குறை.

ஓம்... ஓம் அறிஞ்சனான் மாதம் 25,000 போத்தல் கப்பலில மட்டும் வருகுதாம் அதைவிடக் காய்ச்சிறதாம். பிறிஸ்ரல், சிகரேட்டு சின்னனுகளும் குடிக் குதாம். முழத் துக் கு முழம் சினிமாக்கொட்டைகையாம். எல்லாம் ஓடுதாம் ஒரு கட்டுப்பாடும் இல்லை என்றால் சுதந்திரம் தானே அப்ப பின்ன அற்ப சந்தோசத்திற்கு என்ன குறை.....

உன்ர பெடியன் உத்தியோகம் பார்க்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டன். கொப்பரும் உத்தியோகம் நீயும் உத்தியோகம், மகனும் உத்தியோகம். உத்தியோக பரம்பரை தான், எரிச்சலை சொல்லுறன் என்று மட்டும் நினைக்காதே உத்தியோகம் பார்க்கிறது நல்ல விசயம் ஆணா உங்களைப் போல இருக்கிற கொஞ்சச்சனத்திற்கு எசமான விசுவாசம் அதிகமா இருக்கிறது தான் பிழையாக் கிடக்குது. எசமான் என்ன செய்தாலும் போடுற எலும்புக்காக வாலை ஆட்டுறது மட்டுமில்லை சொந்த இனத்தோட சேராமல் இருக்கிறியளே அது தான் மனசுக்கு ஆகக் கரைச்சலாக் கிடக்குது....

மகன் எங்க உத்தியோகம் பார்க்கிறான்?

அவன் Air port இல் வேலை செய்கிறான் கை நிறையச் சம்பளம் ஆளும் நல்ல வடிவா வந்திற்றான்.

வடிவு, சம்பாத்தியம் எல்லாத்துக்கும் முதல் அவன்ர பழக்க வழக்கம் என்ன மாதிரி?

அவனுக்கென்ன நல்ல குணம், நடை

அவன் குடிச்சுப்போட்டு ரோட்டு வழியில் கும்பிடுபோடுறான். என்றெல்லோ கேள்விப்பட்டன்..... உண்மையே?

ஓம் அம்மா அவன் எப்படியோ குடிக்கப்பழகீற்றான்.

குடிக்கத் தொடங்கினா மற்றப் பழக்கங்கள் சொல்லவே வேணும்....

ஓம்! ஆள் பிழை தான்

என்ன மாதிரி இருந்த பெடியன் 5 வருசத்திற்குள்ள ஏன் இப்பிடி மாறிப் போனான்.....

அம்மா! சூழல் அப்படி அவனைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை அவ்னர் வயசுப்பெடியள் அங்க இப்ப உந்தக்கோலம் தான்.

உனர் பெட்டை என்ன செய்யிறாள்?

மனுசி காட்டுக்குள்ள இருந்தாலும் சகலதும் அறிஞ்சு வைச்சிருக்குது முதல் சொல்லி மூக்குடைபட்டது போல பேந்தும் ஏன்?

ஓம் அம்மா.... அது வந்து எங்கட அந்த ஒழுங்கைச் சந்தியில இருக்கிற Point இல் நிற்கிறவன். ஆள் நல்ல சிவலையும் உயரமும் எனர் பெட்டை நல்ல வடிவதானே அடிக்கடி மறிச்சுக் கதைக்கிறவன். இரண்டு பேரும் விரும்பினம் செய்து வைப்பம் என்று தான் இருக்கிறன்.

என்னடா! தலையில் இடி விழுந்த கதை கதைக்கிறாய் நடக்கப்போறது கலியாணமா? கன்றாவியா....?

ஏன் அம்மா இப்படிக் கதைக்கிறீங்கள், இப்படி எத்தனை நடந்திருக்குது.

நடக்குது, நடக்குது எனக்குத் தெரியும் உங்க கொஞ்சப்பேர் தலையால தான் நடக்கீனம் என்று கேள்விப்பட்டனான்.

நீ எண்டைக்காவது உனர் பேரன் அல்லது பேர்த்தியினர் தாய்மொழி.... தாய்மொழியாக இருக்குமா அல்லது தகப்பன் மொழியாக இருக்குமா என்று யோசிச்சுப் பார்த்திருக்கிறியா? உனர் பிள்ளையினர் வாழ்க்கை எத்தினை நாளைக்கெண்டு எண்ணிப்பார்த்திருக்கிறாயா? என்னடா, ஏன்டா இப்படிச் சீருழிஞ்சு போறியள்.

உனக்கு தெரியாமல் இருந்த கதையை நான் சொல்லப்போய்த் தான் இவ்வளவும்.....

பெத்த தாய்க்குக் கூட சொல்லாமல் மறைக்க வேணும் என்று நினைச்சிருக்கிறாய்.....

அம்மா! எனர் குடும்பந்தான் எனக்குப் பெரிசு. எனர் குடும்பத்திற்குள்ள ஆயிரம் இருக்கும், என்ன இருந்தாலும் எனர் குடும்பம் குலையாமல் கொண்டு போக வேண்டியது எனர் கடமை.

உண்மை தான்ரா ஒரு குடும்பத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் ஒற்றுமையாக புரிந்துணர்வோட

நடந்து அந்தக் குடும்பத்திலுள்ள பிரச்சினைகளை பெரிதுபடுத்தி வளர்க்காமல் வாழப் பழக வேண்டும். அப்பத்தான் அந்தக் குடும்பம் குலையாமல் தான் ஆரம்பித்த வாழ்க்கைப் பயணத்தை தொடர்ந்து அதன் இலக்கை அடையலாம். வாழ்க்கை என்ற சொல்லுக்கு ஒரு அர்த்தத்தை குடுக்கலாம். குடும்பத்தை கோயிலாக்கலாம்.....

குடும்பம் எண்டுறது நாலு சுவருக்குள்ளேயோ வீட்டுக்குள்ளேயோ முடியிற விசயம் இல்லை. அது இனம், தாய், நாடு என்ற ரீதியில் வளரவேணும். நாங்கள் எல்லாரும் எந்த ரீதியில் ஒரு குடும்பம் என்று உனக்கு விளங்கும். இதையும் நீ பிழையா விளங்காதை உன்னை பற்றுவை என்று தான் சொல்லுறனே தவிர வெறிகொள் என்று சொல்லவில்லை.....

நாலுபேர் உள்ள உனர் குடும்பத்திலேயே ஆயிரம் பிரச்சினை இருக்கும் எண்டுறாய் பிரச்சினைகளைப் பெரிதுபடுத்தாமல் மறைக்கிறாய் சரி நீ செய்யிறது மெத்தச் சரி. ஆனா நாங்கள் எல்லோரும் ஒரு வகையில் ஒரு குடும்பம் அதில நீயும் ஒரு அங்கத்தவன். எண்டுறதை ஏன் மறந்து போனாய்..... நீ மட்டுமில்லை உன்னைப் போல இருக்கிற கொஞ்சப் பேருக்கு ஏன் இது விளங்குதில்லை. நீங்கள் தெரிஞ்சோ தெரியாமலோ உங்கட கதைகளால், செயல்களால் எங்கட குடும்பத்திற்கு துரோகம் செய்யிறியள், குலைக்கப் பார்க் கிறியள் பயணப் பாதையை தொலைவாக் கிறியள் உங்கட சுயநலச்சிந்தனைகளும் அடிமை வாழ்வுச் சுகபோக மோகமும் தான் இதுக்கு உண்மையான காரணம். இதுகளை நீங்கள் வடிவா விளங்கிக் கொள்ளுங்கோ.....

எங்கட குடும்பம், எங்கட குடும்பம் எண்டு நான் சொல்லுறது உனர் குடும்பத்தையும் எனர் குடும்பத்தையும் மட்டுமில்லை, நாங்கள் எல்லாரும் அங்கத்தவரா இருக்கிற அந்தப் பெரிய குடும்பத்தை, சீரிய நோக்குடைய குடும்பம், அந்தக் குடும்பத்தை குலைச்சுப்போட்டு நீங்கள் நல்லபடியா வாழலாம் எண்டு மட்டும் நினைக்காதையுங்கோ.... எங்கட குடும்பம் குலைஞ்சுதென்றா எல்லாமே குலைஞ்சு போம்.....

எங்கட குடும்பத்தைக் குலைக்கிறதுக்கு வேற எவனோ முயற்சி எடுக்கிறான் அதோட உங்களைப் போல ஆட்களும் இப்படி நின்றா நாங்கள் என்னடா செய்வம். ராசா! எத்தினை பிரச்சினைகளுக்குத் தான் நாங்கள் முகம் குடுக்கிறது. சில சில பிரச்சினைகள் இருக்கத் தான் செய்யும் உதுகளைப் பெரிசா எடுத்து இப்ப தாங்கத் தயாரில்லை என்றா இதுகளினர் பின் விளைவுகள் பாரதூரமானதாக இருக்கும்.....

உன்ர குடும்பத்திற்குள்ள சின்னச் சின்ன முரண்பாடு ஒற்றுமை இல்லை என்று வைச்சுக் கொள்.... இந்த நேரம் பார்த்து பிறத்தியான் ஒருத்தன் உன்ர குடும்பத்தோட சண்டைக்கு வாறான் உன்ர குடும்பத்தை குலைக்க விரும்பிறான் குலைக்கிறதால தனக்கு லாபம் என்று நினைக்கிறான். அவன்ர நோக்கம் அது தான் இந்த நேரத்தில நீ என்ன செய்வாய். குடும்ப முரண்பாடா..... குடும்ப ஒற்றுமையா.... எது முக்கியம் எது சரி..... எது நியாயம்..... வடிவா யோசி.....

நீ சொன்ன கதையளுக்கு வருவம்... அங்கின, இங்கின விடுறாங்கள் இல்லை என்றாய் இஞ்ச உள் எதுகளையும் விட்டு உன்ர பிள்ளையளும் அங்க உள்ளதுகளும் சீரழிஞ்ச மாதிரி சீரழிக்கச் சொல்லுறியே...? காசு பிடுங்குறாங்கள் என்றாய் குடிச்சு வெறிக்கவா அல்லது தங்கட பெண்டில் பிள்ளைகளுக்கா வாங்குறாங்கள். எல்லாத்தையும் ஒருக்கா யோசிச்சுப் பார்..... நீயே சொல்லுறாய் அவங்கட கவனயினத்தால என்று... சனத்திற்காக உயிரை விடுறவங்கள் அவங்களை குறை சொல்ல உனக்கென்ன தகுதியிருக்கு.... வேணுமென்று திட்டமிட்டு 70,000 சனம் போய்ச் சேர்ந்திட்டுது இப்பவும் நடக்குது..... அதைக் தடுக்க ஏதும் துரும்பு அலுவல் பார்த்தனியே...? ஏதும் செய்தனியே....? செய்யிறவங்களோட சேர்ந்து கிடக்கிறாய்... பேந்து ஏன் சனத்திற்காக நீயும் ஓர் ஆள் என்று கதைக்க வாறாய்.... நியாயவாதி என்ற நினைப்பே உனக்கு....

தம்பி! இப்பிடித் தான் வாழ வேண்டும் என்று வாழ்ந்தால் வாழ்க்கை எப்பவுமே தெளிந்த நீரோடை எப்படியும் வாழலாம் என்று வெளிக்கிட்டால் அது சாக்கடை. நாங்கள் இப்படித்தான் வாழ வேண்டுமென்று இஞ்ச வந்ததால் இத்தனை சோதனைகள், வேதனைகள் என்றாலும் இப்பவும் எங்கட வாழ்க்கை தெளிந்த நீரோடை தான். மனச்சாட்சிப்படி நேர்மையோட நம்பிக்கையோட வாழறும் எண்டா... வசதியா இருக்கிறோமோ இல்லையோ... சந்தோசமாக இருக்கிறோமோ இல்லையோ... நிச்சயமாக நிம்மதியாக இருப்பம். நாங்கள் நிம்மதியா இருக்கிறம். உன்ரபாடு என்ன என்று உனக்குத் தான் தெரியும்.

உன்ர குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட பெரிய பெரிய ஓட்டைகளையே அடைக்கப் பார்க்கிறாய்.... ஆனா எங்கட குடும்பத்தில் உள்ள சின்னச்சின்ன துவாரங்களை ஏன் பெரிப்பிக்கப் பார்க்கிறாய்... நேர்மையும், தன்மானமும், உறுதியும் உங்களிட்ட இல்லை. அப்பிடி இல்லை என்றா உங்கட பாட்டில விலகி இருங்கோ... உங்கட சொந்தக் குடும்பங்களைவிட பலமடங்கு மேலானது எங்கட குடும்பம் அதைக் குலைக்கப் பார்க்காதையுங்கோ.

இது உங்கள் ஒவ்வொருவரதும் கடமை, உங்கட தாய் மண்ணிற்கு நீங்க செய்யிற பெரிய உதவி....

கிழவி தொடர்ந்து ஏதேதோ சொல்லி முடித்து மேல்முச்சு கீழ் முச்சு வாங்கினாள்.

"குடும்பம்" என்பதற்குள் இவ்வளவு பெரிய விசயம் இருந்தது எனக்கு தெரியாமல் போய்விட்டதே.... சுயநலத்தாலும் சுகபோக வாழ்வுக்கு ஆசைப்பட்டதாலும் உன்ர குடும்பம் எவ்வளவு சீரழிஞ்சு போச்சு. உன்ர குடும்பத்தைப் போல எத்தனை குடும்பம் இப்பவும் தொடருது... இதுகளை எல்லாம் விளங்கி எப்ப திருந்திறது. கண்கெட்டபிறகு ஏன் சூரிய நமஸ்காரம் என்றில்லாமல் கண்கெடமுதல் சூரிய நமஸ்காரம் வேணும்..... தெளிய வேணும்....

அண்ணா! அண்ணா!

ஓம்!

சமையல் முடிஞ்சது சாப்பிட வாங்கோ.... சிவகாமி தண்ணீர்ச் செம்பைக் கையில கொடுத்தாள்.

சந்திரசேகரம் கையை வடிவாக கழுவிப்போட்டு சாப்பிட உட்கார்ந்தான். வசந்தி கம்பீரமாக இவனைப் பார்த்து புன்முறுவல் பூப்பது போன்றிருந்தது அவனுக்கு.

செல்வி.தாரணி வேதநாயகம்,

2^{ம்} வருடம்,

வியாபாரக்கற்கைகள் பீடம்.

With best compliments from:

Shandha
TEX

People Attractive Textile Land

No: 108-A, Bazaar Street,
Vavuniya.

024 - 22879

பல்கலைக்கழக நண்பர்கள்

என்மனமென்னும் இதயக்குளத்தில் எத்தனையோ பேர் கல்லெரிந்திருக்கிறார்கள் எறிந்த சில கற்கள் ஆழம் சென்று அடையு முன் அலைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆனால் ஆழத்திற்குச் சென்று அமிழ்ந்த பிறகும் அலைகளை அனுப்பிக் கொண்டிருப்பவர்கள், இலட்சியங்களை எனக்குள் விதைத்தவர்கள் - தமிழுக்கு என்னைப் பழக்கியவர்கள்.

என் மெல்லிய புலன்களை மயிலிறகால் வருடியவர்கள், வாழ்வின் முக்கியமான நிமிடங்களில் என்னை முடிவெடுக்க வைத்தவர்கள் - சமுத்திரம் நிலப்பரப்பை பாதிப்பது மாதிரி என்சமகாலத்தையே பாதித்தவர்கள், சராசரி மனிதர்களாயிருந்தும் என்னுள் சரமழையாய் விழுந்தவர்கள் இவர்கள் தான் எனது பல்கலைக்கழக நண்பர்கள்.

இவர்களெல்லாம் என் சின்னத்தூரிகையில் சித்திரமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களில் “அந்த ஒருத்தி”

நான் அவளை நேசிக்கிறேன் எந்தளவுக்கென்றால் நான் அவளை நேசிக்கிறேன் என்று அவளுக்கே தெரியாது ஆனாலும் அவளை நான் நேசிக்கிறேன்.

நான் அவளை ஒரு பங்கு நேசிக்கிறேன். அவள் என்னை அரைப்பங்கு நேசிக்கிறாள். ஆகவே எங்களுடையது ஒருதலைக் காதல் அல்ல ஒன்றரைத் தலைக் காதல்.

சூரியன் தன்னை நேசிக்கிறதா என்பது தாமரைக்கு முக்கியம் அல்ல. சூரியனை நேசிப்பது தாமரையின் தர்மம் ஆகவே அவளை நான் நேசிக்கிறேன்.

காற்று பனித்துகளைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் இரவு, ஓர் ஓரத்தில் இலவம் பஞ்சு விழித்துப் பார்க்கும் தலையணை குளிரெடுக்கும் வரை விரிப்பாய் குளிரெடுத்தாள் போர்வையாய் அவதாரம் எடுக்கும் ஒரு ஜமக்காளம், தூரத்தில் நட்சத்திரங்களைப் பார்த்துக் கண்ணடிக்கும் வீதியோர விளக்குகள் அந்த ஏகாந்த ராத்திரியில் இதமாய் இமைகவிழ்கிறேன்.

பனிமூட்டம் மனசுக்குள் பனிமூட்டம் நினைவோட்டம் ஏதேதோ நினைவோட்டம். வளாக மண் மிதித்த முதல்நாள் கூட்டில் கண்விழித்த குருவிக் குஞ்சாய் வெறிக்க வெறிக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எனக்கு அவள் வார்த்தை வசீகரமான வாசிகசாலையாய் விளங்கிற்று.

அந்தத் தோப்புக்கரணம், அந்த மிரட்டல், தூசு படிந்த ஜாம் இலை உணவு பெயருக்குப் பின்னால் ஏதேதோ புதிய புதிய பெயர்கள் இவைகளோடு உயர்கல்வி கற்க வந்தவனை ஏதோ முதலிரவுக்கு அழைத்துச் செல்வதைப் போன்ற வரவேற்பு இவை மட்டுமல்லாமல் புரிந்து கொள்ளமுடியாத மொழியில் ஏதேதோ புதிய புதிய பாடங்கள் இவைகண்டு வெறுத்துப் போன எனக்கு வார்த்தை அவள் வார்த்தை நிலை கொள்ளச் செய்தது.

எனது உயர் கல்வியைத் தொடரும் பொருட்டு முதன் முதலில் வளாக மண்மிதித்ததில் இருந்து இற்றைவரைக்கும் மழை ஊரிய போட்டோவாய் இன்னும் மங்கலாய் அவள் முகம் மட்டும் ஞாபகம்.

ஏதோ ஒரு நடுத்தரக் குடும்பத்தில் பிறந்து வறுமைக் கோட்டின்கீழ் வெளவாலாய் வளர்ந்து அரும்பாடு பட்டு ஆரம்பக் கல்வியில் தேறி தண்ணீரில் பாதி தரையில் பாதி எனத் தவளை வாழ்க்கை வாழ்ந்த சோகம் அவளைப் பாதித்திருந்ததாய் அவளின் முகத்திலிருந்து அனுமானிக்கமுடிகிறது.

சூயிலைப்பிடித்து கூண்டில் அடைத்தது மாதிரி ஒரு வாட்டம் தோன்றியது அவளுக்குள். உன் உள்ளார்ந்த சோகம் என்னவென்று கேட்டறியும் உரிமை எனக்கு வாய்க்கவில்லை காரணம் சோகம் எப்படி சோகத்தை விசாரிக்கும், காயம் எப்படி கண்ணீரைக் கேள்வி கேட்கும். உன்னை நான் நேசித்த காரணம் உன் சோகம் என்றால் என்னை நீ நேசித்த காரணம் என் சோகம் தானோ.

என் வாழ்க்கை நிறமற்ற வாழ்க்கையாய் சாரமற்ற சம்பவங்களாய் சலித்துக் கிடந்தன என்னைச் சுற்றி வயல்கள் இருந்தன. நெல்மணிகள் இருக்க வில்லை - என்னைச் சுற்றி உறவுகள் இருந்தன. உற்சாகம் இருக்கவில்லை, என் கனவுகளுக்கும் யதார்த்தங்களுக்கும் இடையே நுரைகளுக்கும்

முத்துக்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் இருந்தன. மீசை முளைப்பதற்குமுன் நரைத்தவனுக்குரிய போகம் எனக்குள் சுமத்தப்பட்டது. எனவே வளாகத்தில் யாரோடும் பேசாதவனாகவும், குஞ்சாய்ப் பொரிக்கப்பட்ட பின்பும் அடிக்கடி முட்டைக்குள் போக ஆசைப்பட்டவனாகவும், தனிமையோடு மட்டுமே சம்பாசிப்பவனாகவும் இருந்த என்னை அடையாளம் கண்ட அவனை விவரிக்க வார்த்தையே இல்லை.

வளாகச் சுற்றுலா செல்ல ஆசை. ஆனால், அதற்குக் கட்டணம் ஆயிரம் ரூபாய்..... ஆயிரம் ரூபாய் எனக்கு ஆயிரம் ஆண்டுத் திட்டமாயிற்றே என்ன செய்யவதென்று ஏங்கித்தவித்திருந்த போது என்மீது பூமாரி பொழிந்தார்கள் ஜெயந்தன், நேசன், சதீஸ், என் இதயம் என்வசம் இருக்கும் வரை இவர்களை என்னால் மறக்கவே முடியாது.

நவநிதா, மோகனதாஸ், கல்யாணி, ராஹினி என் சிந்தனையில் குடியிருக்கும் உங்களை என்னால் எவ்வாறு மறக்க முடியும். ஒரு நாள் எனக்கே தெரியாத எனது பிறந்த நாளை நீங்கள் கொண்டாடினீர்களே அப்போது எனக்குள் முளைத்த சிறகுகளை என் சொல்ல இந்த உலக உருண்டையே என் கைக்குள் இருப்பதாய் உணர்ந்தேன்.

அந்த வெள்ளை வயதில் என்புத்தியைத் தீட்டிய சதீஸ், நீலன், ஜெயன், தங்ககுணம் படைத்த உங்களை நித்தம் ஒரு போதும் நினைக்காத நாளில்லையே

தபாலில் மட்டுமே உறவு, கனவுகளில் மட்டுமே பாசம் என்ற நிலையிலும் உங்களைக் காத்துக் கொள்வதற்காய் நீங்கள் விதித்துக் கொண்டிருக்கும் கட்டுப்பாடு, இவை போன்ற எத்தனையோ காரணங்கள் உங்கள் மீது என் இதயத்தில் இரக்கத்தையும் மதிப்பையும் சுரக்க டுவத்திருக்கின்றன.

மனிதன் போர்க்களத்தில் செலவழிக்கின்ற நாட்களும், வறுமையில் செலவழிக்கின்ற நாட்களும் எப்போது குறைகின்றதோ அப்போதுதான் மனித குலத்தின் நாகரீகம் முழுமையை நோக்கி முன்னேறும் என்பது என் எண்ணம். ஏனெனில் வறுமையை என்னை நான் அறிந்த வயதில் இருந்து இற்றைவரைக்கும் சுவைத்துக் கொண்டிருப்பவன். என்வளாக நாட்களில் வாழ வழியில்லாமல் அல்லறறும் போது எனக்கு உதவிக்கரம் நீட்டும் நேசனையும் என் சிந்தனையில் குடியிருக்கும் ரூபனையும் என்னால் எப்படி மறக்க முடியும்.

அருமைச் சகோதரன் பரனியும் அவரின் ரும் மெட் கருணாவும் இவர்களை என் ஞாபகத்தின் கடைசிச் சொட்டு இருக்கும் வரை மறக்க முடியுமா? இவர்கள் என் மனதின் ஒருபகுதியை அன்பினால் நிறைத்தார்கள் மறுபகுதியை அறிவினால் நிறைத்தார்கள்.

அருமைச் சகோதரன் அறுவை மன்னன் சனாவும் மனங்கவர்ந்த வளாக நாயகன் பிரேம வாசனும் வளாகத் தேனீக்களின் புத்திரர்கள்.

அன்பின் வடிவமாய்த்திகமும் கவிதைக் காதலன் நிஸா. வளாகப் பாடகர்களாகிய மோகன், நிஸா, கல்யாணி, இவர்களும் இவர்களைப் போன்றவர்களும் என் ரத்த ஓட்டத்தில் கலந்து கரைந்து விட்டார்கள்.

எப்படி உற்சாகமாய் இருக்க வேண்டும் என்பதை காற்று இவர்களிடம் விசாரிக்க வேண்டும். எனது வளாக நாட்களில் என்புத்தியைத் தீட்டிய இவர்கள் நட்பையும், சர்க்கரையைப் பார்த்துக் கொண்டு பருகும் தேனீரையும், ஓட்டையைவிடச் சிறிய வடையையும், மாற்றி உடுக்க வேறில்லாத அந்த ஒரே ஒரு லுங்கியையும் உயிர் என்வசம் இருக்கும் வரை மறக்கவே முடியாது.

கல்வியில், இலக்கியத்தில் - தத்துவங்களில் கலாசார மதிப்பீடுகளில், இரசனைகளில், அரசியல் சமூகப் பார்வையில் உங்களோடு என்னால் ஓடி வரமுடியாது தான். ஆயினும் சமுத்திரமாய்ப் பொங்கும் உங்கள் அறிவைப்பார்த்து கரையில் நின்று கைதட்டிக் கொள்கின்றேன். உங்களை நினைக்கும் போதெல்லாம் உறங்கும் போது கூட வாசிக்க ஏதாவது உத்தி வைத்திருக்கிறீர்களோ என்று என்னத் தோன்றும் எனக்கு.

நண்பர்களே உங்களுக்கு என் மனமார்ந்த வணக்கம். ஒரே ஒரு கவலை உங்களை இன்னும் ஓரிரு மாதங்களில் பிரியப்போகிறேன் என்பது தான். எவ்வளவோ சோகத்தைத் தாங்கிய எனக்கு அந்தப்பிரிவை நினைக்கையில் மனதில் ஏதோ ஒரு பாரம் இருப்பதாய் உணர்கிறேன்.

உங்களுடைய பிரிவை நினைத்து சில கண்ணீர்துளிகளை உகுத்துக் கொள்கிறேன். பிரிவின் அர்த்தம் புரிய வைத்தவர்களே போய் வாருங்கள், உங்களுடைய நட்பு அலை ஓயாத கடலாய் என்றும் எப்போதும் அடித்துக் கொண்டே இருக்கும்.

மு.ச.ஹ்தாயத்துல்லா
விடுகை வருடம்
வியாபாரக் கற்கைகள் பீடம்.

ஒளி நாளை நோக்கி

கவீதா நகழ்வு

- கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்

(கவிஞர்கள் கண்ணதாசன், சிவசேகரம் ஆகியோருக்கு நன்றிகள்.)

அரங்கில் பாடுநர்கள், உரைஞர்கள், மனிதர்கள் வரிசையாக நுழைந்து அரைவட்ட வடிவில் நிற்பர்)
(படகுவலிக்கும் காட்சி மனிதர்களால் அரங்கில் நிகழ்த்தப்படும்)

பாடுநர்:-

நினைவுகள் மீண்டும் திரும்பிட வேண்டும்
நிறைவுகள் எங்கும் நிலைத்திடவேண்டும்
நிம்மதி குலைந்த நிலையற்ற நாட்கள்
நீடிக்கவொண்ணா நிலை வரவேண்டும்
உன்மத்தம் நிறைந்த ஒளிதரும் நாட்கள்
எங்கள் பூமியில் என்றென்றும் உதிக்க

உரைஞர் I:-

நாடுகள் நகரங்கள் அத்தனையும் கலைத்து
நாட்களை நாய்கள் போல் துரத்திடும் மனிதர்

உரைஞர் II :-

காடுகளில் மரங்களில் உறைந்த நம் மூதாதையர்
கட்டிவளர்த்த காலங்கள் போய்விடுமோ?

உரைஞர் III:-

கவிதைகள் பாடிகாலத்தால் உயர்ந்த
ஒப்புயர்வில்லா வாழ்க்கை சிதைந்துபோகுமோ?

உரைஞர் IV:-

நீலக்கடலில் நீண்ட பயணம் ஆற்றிநின்று
கோலங்கள் போட்ட காலம் ஒன்று தோன்றுமோ?

பாடுநர்:-

ஏலோ ஏலோ ஏலோ ஏலோ
ஏலோ ஏலோ ஏலோ ஏலோ
அலைகடல் மேலே ஆடிடும் படகு
போலவே வாழ்க்கை அசைந்திடும் அழகு
நித்தமும் உங்கள் பாடுகளாலே
வாழ்க்கையை வளமுடன் ஓட்டிடுவீரே

ஏலோ ஏலோ ஏலோ ஏலோ
ஏலோ ஏலோ ஏலோ ஏலோ

போர்களின் வலிமை சிதைந்திடும் போது

ஊர்களின் நிலமை என்னது ஆச்சு
 அமைதியின் சூழல் அழிபட்டுப்போச்சு
 ஆத்மாவின் இராகம் சுழியில் வீழ்ந்தாச்சு
 ஏலோ ஏலோ ஏலோ ஏலோ
 ஏலோ ஏலோ ஏலோ ஏலோ

(அரங்கின் பின்னணியில் குண்டுமுழக்கம் கேட்கிறது மக்கள் சிதறி ஓடுதல் பின்னர் தனித்தனியே வழிபாடாற்றுவர்)

மனிதர் I :- யேசுவே
 மானுடனாகப் பிறந்து மானுடனாக மரித்தீர்

மனிதர் II :- சிலர் உம்மை தேவகுமாரன் என்கிறார்கள்
 ஒரு வேளை நாம் எல்லோருமே தேவகுமாரர்களாக இருக்கலாம்

மனிதர் III :- நாம் அறிந்த வரையில்
 சகமானிடரை உய்விக்க
 உம்வழியில் முயன்றீர்

மனிதர் IV :- ஒடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்காகவும்
 குரல் எழுப்பினீர்

மனிதர் I :- உம் சொல்லிலும் செயலிலும் உறுதியுடன் நின்றீர்
 சிலுவையில் சாகடிக்கப்பட்டீர்

மனிதர் I :- மானுடத்துக்காக மரித்ததனால்
 மூன்றாம் நாள் அல்ல
 மரித்த மறுகணமே
 மரணத்துள் உயிர்த்தீர்

மனிதர் III :- உம் மூன்றாம் நாள் உயிர்ப்பில்
 உம் தியாகத்தின் நற்பலன்கள்
 சிலுவையில் அறையப்பட்டன.

மனிதர் IV :- அவர்களோ இன்னமும் நம் எல்லோரையும்
 சிலுவையில் அறைகிறார்கள்

(அரங்கில் மக்களின் துயர் தோய்ந்த காட்சி அமைக்கப்படுகின்றது)

உரைஞர் I:- அவர்களிடம் துப்பாக்கிகளும் பீரங்கிகளும்
 அணுகுண்டுகளும் ஏவுகணைகளும்
 அவற்றை இயக்க கூலியாட்களும்
 கூலி கொடுக்க நிறைய பணமும் உள்ளது.

உரைஞர் II:- ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தவனுக்கு
 மறுகன்னத்தைக் காட்ட
 நம் குழந்தைகள் முகத்தில்
 கன்னங்கள் இல்லை.
 குழிகள் இருக்கின்றன.

உரைஞர் III:- சிலுவை ஏறி அலுத்ததனால்
சிலுவை ஏற்றுபவர்களை
சிலுவை ஏற்றப்போகிறோம்.

உரைஞர் IV:- பரமபிதாவிற்கு இனி ஒருநாளும்
தம்குமாரன் எவரையும்
சிலுவையில் அறையப்படுவதற்காக
பூமிக்கு அனுப்பும் அவசியம் ஏற்படாது

(கவிஞர் சிவசேகரம்)

பாடுநர் :- மானுட ஆன்மாகாக்க மறுமகன் வந்தான் அன்றித்
தானதன் அழிவைக்காணத் தரணியில் வந்தானில்லை
ஏன் இந்த சினத்து வெள்ளம்? எனைப்பற்றி வருக என்றான்
தேன் கண்டவண்டே போல சீடரும் பின்னே சென்றார்

உரைஞர் :- நீல வானில் இடி விழுந்து சூரியன் மறைந்தது
நேரில் நின்ற பாரையொடு பூமியும் வெடித்தது
கோலம்மிக்க கல்லறைகள் கூவியே பிளந்தன
கோயிலில் இருந்த சீலை பாதியாய் கிழிந்தது

உரைஞர் II:- பூவிருந்த பொன்மரங்கள் போய் விழுந்துபட்டன
பூமிதன்னை வானகத்து மீனினங்கள் தொட்டன
காவலர்கள் மெய்சிலிர்த்து கைநடுங்கி நின்றனர்
தேவமைந்தன் என்ற செய்தி உண்மையென்று கண்டனர்.

உரைஞர் III:- வந்திருந்த மக்கள் கூட்டம் மாரடித்துச் சென்றது
வாய்திறந்து பேரிரைச்சலோடு உள்ளம் வெந்தது
சிந்தையோடு சேர்ந்திருந்த சீடரோடு தாயினம்
தேம்பி நின்ற தேவ அன்னை தன்னை தேற்றி நின்றது!

உரைஞர் IV:- தாய் இருக்க பிள்ளைசாகும் சங்கடங்கள் கொஞ்சமோ
சாட்டையாலோ வேட்டையாடி சாவதென்றால் தாங்குமோ?
வாயிருந்தும் தேவ அன்னை மௌனமாக நின்றனள்
வாழ்வு தாழ்வை தெய்வம் பார்க்கும் என்பதை அறிந்தனள்

(கவிஞர் கண்ணதாசன்)

மனிதர் I:- யேசுவின் பாடுகள் மக்களின் பாடுகளே
இன்றும் எம்மக்கள் படும்பாடுகள்
பரம் பொருளின் கருணைதேடி பாடுகிறது

மனிதர் II:- பாடுங்கள் தோழர்களே
எமக்காகவும் எம்மவர்க்காகவும்
காடுகளிலும் மரங்களின் கீழும்
துயிலும் எம்மவர்க்காகவும்
பாடுங்கள் தோழர்களே பாடுங்கள்.

பாடுநர் I:- ஒரு ஆத்மாவின் இராகம் அழுகின்றது - அது
தேசத்தின் விழுப்புண்ணில் கரைகின்றது
இன்னும் எத்தனை காலங்கள் ஓடுவதோ
மண்ணில் நிலை கொண்டு வாழ்வது கனவாகுமோ

ஊர்மாறி ஊர்ஓடும் நிலைமாறுமோ
 பார் எங்கும் பறந்திட்ட கதிவேண்டுமோ
 எல்லோரின் இதயங்கள் திறக்கட்டுமே
 இரும்பான மனங்கள் உருகட்டுமே
 போராடிப் போராடி ஓய்ந்திட்ட வாழ்க்கையில்
 நீராடிச் சுகம் காணும் ஒளி நாளைத் தேடுவோம்.
 நீராடிச் சுகம் காணும் ஒளி நாளைத் தேடுவோம்.

(உரைஞர், மனிதர், பாடுநர், கூடிநின்று அரைவட்ட வடிவில் வணக்கம் செலுத்தி அரங்ககவிட்டு நீங்குவர்)

- * இக்கவிதா நிகழ்வு 1996ம் ஆண்டு கலைக்கலாச்சார மன்றம் நடத்திய ஒளிவீழாவில் அரங்கேற்பது
- * நிகழ்வில் பங்கு கொண்டோர்:- மனோகர், நீர்மலா, ராதா, ஜீவராஜன், சந்திரப்பிரபா, நிமால், விமல், பற்றிக், மற்றும், விஜயசேகர்
- * சையமைப்பு :- ஜஸர்ன், தர்மராஜ்
- * எழுத்துருவாக்கம் , பாடல், நெற்பாள்கை: கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்.

இலங்கை தேசிய இளைஞர் மன்றம் 2002ல் நடாத்திய அகில இலங்கை பாடல் இயற்றும் போட்டியில் முதலாம் இடத்தை எமது வளாக மாணவன் தீரு. அந்தோனிப்பீஸ்கை நிஜாந்தன் பெற்றுக்கொண்டார். இவர் “சொல்லில் எழுதிய வரழ்வு” எனும் கவிதைத் தொகுப்பையும் 2001ல் வெளியீட்டுள்ளார்.

சுதந்திரம் தருபவர் முன் அடங்கியிரு
 அடக்குபவர் முன் சுதந்திரமாய் இரு

பாதங்கள் நடக்கத் தயாரானால்
 பாதைகள் மறுக்கப் போவதில்லை

வாழ்க்கை

கதா நிகழ்வு

- பாடல்** :- ஏலோ ஏலோ ஏலோ ஏலோ
சிறுநண்டு மணல்மீது படமொன்று கீறும்
சிலவேளை இதைவந்து கடல் கொண்டு போகும்
கறிசோறு பொதியோடு தருகின்ற போதும்
கடல் மீது இவன் கொண்ட பயம் ஒன்று காணும்
- உரை** :- யோசேப்பு கைகளில் சவளுடனும், வலையுடனும், கடலுக்குப் புறப்பட்டான். அதிகாலை ஐந்து மணி இனம்தெரியாத இருட்டு, மார்கழி மாதமாகையால் குளிர்காற்று அவன் பற்களை கிடுகிடுக்க வைத்தது. தாய் செபமாலை போட்டுத் தந்த கோப்பியை ஆவி பறக்க உறிஞ்சிக் குடித்து அதன் உஸ்ணத்தை நெஞ்சில் பரவ விட்டுக் கொண்டான். இன்று விரைவாக கடலுக்குச் செல்வதிலேயே அவன் குறி இருந்தது. தாய் செபமாலை மகனை வழியனுப்ப வந்ததிலிருந்து நடைபெற்ற உரையாடல் அவன் மனத்திரையில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.
- யோசேப்பு** :- அம்மா அப்ப நான் போட்டு வரட்டே
செபமாலை :- கவனம் மகன் நாட்டு நிலமை சரியான மோசமா இருக்குது, ஆறு மணிக்குப் பிறகு மீன் பிடிக்கக் கூடாதெண்டு தடை விதிச்சிப் போட்டாங்கள், நீ கெதியில மீன் பிடிச்சிற்று வீட்ட வந்தி என்ன.
யோசேப்பு :- ஓம் அம்மா, போன கிழமை கூட இரவில் மீன் பிடிக்கப் போன எங்கட சகாயண்ணனை யாரோ சுட்டுப் போட்டாங்கள்.
செபமாலை :- ஓம் மகன், அது தான் உன்னை நினைச்சி சரியான பயமா இருக்குது.
யோசேப்பு :- இரவில் தான் நல்ல மீன்படும், ஆனால் இரவில் மீன் பிடிக்கக்கூடாதாம். அதுவுமில்லாம குறிப்பிட்ட பிரதேசத்துக்குள்ள்தான் மீன் பிடிக்கவும் முடியுமாம். இந்த நடைமுறைகள் வந்த பிறகு எங்கட சீவியம்தான் சரியாப் பாதிச்சிப் போச்சி.
செபமாலை :- இந்த கடல் தாயை நம்பித்தான் எங்கட வாழ்க்கையே இருக்குது. இந்தத் தொழிலைக் கூட நாங்கள் ஒழுங்கா செய்ய முடியாமப் போனா நாங்கள் கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்குக் கூட கஷ்டப்பட வேண்டியதுதான்.
யோசேப்பு :- நொந்து என்னமா பிரயோசனம், எல்லாம் எங்கட தலையெழுத்து, நான் வாறன்.
பாடல் :- ஏலோ ஏலோ ஏலோ ஏலோ....
- உரை** :- கடலை வந்தடைந்த யோசேப்பு வள்ளத்தில் வலையையும் துடுப்பையும் ஏற்றிக் கொண்டு கடலை நோக்கி வள்ளத்தைத் தள்ளினான். தனியே வள்ளத்தைத் தள்ளுவது மிகவும் கஸ்ரமாகத்தான் இருந்தது, ஆனாலும் தனது குடும்ப நிலமையை எண்ணி மனதில் உரமேற்றிக் கொண்டான். துடுப்பை வலிக்கத் தொடங்கினான் யோசேப்பு. வள்ளம் முன்னோக்கிச் செல்ல அவன் மனமோ பின்னோக்கித் திரும்பியிருந்தது.
- யோசேப்பு** :- அஞ்ச வருசத்துக்கு முதல் என்ர அப்பாவும் இந்தக் கடல் தாயை நம்பித்தானே பிழைச்சுக் கொண்டிருந்தார். அவர் இருக்கும் போது ஒவ்வொரு நாளும் எனக்குப் பிடிக்குமெண்டு விதம் விதமான மீன்களெல்லாம் கொண்டு வருவாரே, அந்தக் காலத்தை நினைக்க எவ்வளவு இனிமையா இருக்குது. ஆனா அன்றொருநாள் நடந்த கடல் சண்டையில் அகப்பட்டு வள்ளம், வலையோட அப்பாவும் தானே அழிஞ்சி போனார். இந்தக் கடல் தாய் தான் மனமிரங்கி அவர் உடலை கரையொதுக்கி விட்டாள். அதுக்குப் பிறகு என்ர அம்மாவையும், தங்கச்சி கத்தறியையும் நான் தானே கரைசேர்க்க வேணும்.
- உரை** :- அவன் மனவோட்டம் இவ்வாறு சென்று கொண்டிருந்தாலும், யோசேப்பு துடுப்பை வலித்து வள்ளத்தை தன் வழமையான மீன்பிடித்தளம் நோக்கி செலுத்திக் கொண்டு தான் இருந்தான். நாதியற்று நின்ற இவனுக்கு தொழிலும் கற்றுக்கொடுத்து, தனது வள்ளத்தில் ஒன்றை இவனுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுத்திருக்கும் சம்பாட்டி அண்ணனை நினைக்கையில் அவன் கண்கள் பனித்தன. இவன் அப்பா சிந்தாத்துரை இறந்ததுக்கான நஷ்டஈட்டுக் காசை வாங்குவதற்கு செபமாலை விதானையாரிடம் நடையாக நடந்து திரிவதையும், இது சம்பந்தமாக செபமாலை நேற்று இவனிடம் ஒப்பித்த சம்பவத்தையும் அசை போட்டுக் கொண்டான்.
- செபமாலை** :- ஐயா இறந்து போன என்ர அவர்ட நஷ்ட ஈட்டுப் பணம் சம்பந்தமா கதைக்க வந்த நான்.
விதானையார் :- உன்ர அவர்ட பெயர் என்ன? என்ன தொழில் செய்தவர்?
செபமாலை :- சிந்தாத்துரை மீன்பிடிக்கிற தொழில் செய்தவர், அஞ்ச வருசத்துக்கு முதல் நடந்த கடல் சண்டையில் செத்துப் போனார். நான் ஏற்கனவே “போம்” எல்லாம் நிரப்பிக் கொடுத்திட்டன்.

- விதானையார்: எப்ப “போம்” கொடுத்த நீ, எனக்கெண்டா ரூபகம் இல்லையே.
- செபமாலை : என்ன ஐயா இப்படிச் சொல்லுறிங்க, நானும் வருசக் கணக்கா அலையிறன், இந்தக் கிழமைக்குள்ள எடுக்கலாம் எண்டு நீங்கதானே ஐயா சொன்னீங்கள்.
- விதானையார்: உன்னோட சரியான கரைச்சலா இருக்குது, ம் கொஞ்சம் பொறு தேடிப் பார்க்கிறன்ம் ம் உனக்கு காசு “பால்” பண்ணியாச்சி, நாளைக்கே நீ உன்ர காசை எடுக்கலாம்.
- செபமாலை : இவ்வளவு கெதியா இந்த உதவியை செய்வீங்கள் எண்டு நான் நினைக்கல்ல, நன்றி ஐயா.
- விதானையார்: காசெண்டால் நாளைக்கே எடுக்கலாம், ஆனால்
- செபமாலை: என்ன ஐயா சொல்லுங்க?
- விதானையார்: என்னையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேணும் உனக்கு நாப்பதாயிரம் “பாலாகி” இருக்குது, அதில ஒரு பத்தாயிரத்தை எனக்குத் தர வேணும்.
- செபமாலை : என்ன ஐயா இது அறியாமமா இருக்குது, ஏனய்யா ஏழைகளினர் வயிற்றில அடிக்கிறீங்கள்?
- விதானையார்: அப்ப என்ன சொல்லுறாய், காசு தர ஏலுமா? ஏலாதா?
- செபமாலை : இந்தக் காசை முழுசாக் கொண்டு போனாத்தான் வாங்கின கடனை அடைக்கலாம் ஐயா.
- விதானையார்: காசு தர முடியாது தானே, அப்ப உனக்கு காசு இல்ல போ.
- யோசேப்பு : இந்த பணக்கார சமூகத்துக்கு ஏழைகளை சுரண்டிச் சுரண்டியே பழகிப் பொயிற்றுது. இந்த நஷ்ட ஈட்டுக் காசும் கிடைக்கல்ல, கடன் காரன் காசு கேட்டு வந்தா என்ன பதில் சொல்லுறது? அவன் சரியான மோசமானவன் அவன்ர கடனை எப்படி அடைப்பேன் கடவுளே!
- உரை : யோசேப்பு கடன்காரனை நினைத்து பயப்படும் போது கடன் காரன் வீட்டிற்கு வந்து போன காட்சி கண்முன் விரிகின்றது.
- கடன் காரன்:என்ன செபமாலை என்னட வாங்கின கடனை எப்ப குடுத்துத் தீர்க்கப் போறாய்? வட்டியும் ஏறிக் கொண்டே போகுது, இதுக்கு ஒரு சரியான முடிவு தெரியாமல் நான் இங்கு இருந்து போக மாட்டன்.
- செபமாலை : பொறுத்ததோட இன்னும் ஒரு கிழமை பொறுத்துக் கொள்ளுங்க, என்ற அவர் இறப்புக் காசு இன்னும் ஒரு கிழமையில வந்திடும், அதோட என்ற மகனும் தொழில் செய்யிறான், எப்படியாவது கடனை கட்டிடுறன்.
- கடன் காரன்:ஏதோ உன்ர பேச்சில நம்பிக்கை வைச்சி நான் இப்ப போறன். வாற கிழமைக்குள்ள வட்டியோட சேர்த்து காசை தந்திடு என்ன. நான் வாறன்.
- உரை : கடனை தீர்க்க வேண்டிய கட்டாயம், தங்கச்சியை கரை சேர்க்க வேண்டிய பொறுப்பு, தாயை பராமரிக்க வேண்டிய கடமை, இத்துடன் தானும் சொந்தமாக ஒரு வள்ளத்தை வாங்கி சொந்தக் காலில் உழைக்க வேண்டுமென்ற அவா இவையனைத்தும் சேர்ந்து தான் யோசேப்பை இப்படி நேரம் பார்க்காமல் உழைக்க வைத்திருக்கிறது. இவை தான் அவன் மனதில் சுமையாக அழுந்திக் கொண்டிருந்தன.
- அப்போது கடலில் பல மோட்டார் படகுகள் வருகின்ற பேரிரைச்சல் கேட்டது. வரும் போது நண்பன் அந்தோனி எச்சரித்து அனுப்பிய வாசகங்கள் அவன் காதுகளில் எதிரொலித்தன. அவன் உடம்புக்குள் பயம் ஊடுறுவியது.
- அந்தோனி : யோசேப்பு இண்டைக்கு கடல் பிரதேசத்தில் சண்டை நடக்குதாம், எங்கட ஆட்கள் ஒருதரும் இண்டைக்கு கடலுக்குப் போகேல்ல, நீயும் போகாம இருக்கிறது தான் நல்லது.
- உரை : அந்தோனி கூறியதைப் பற்றி அவன் கவலைப் படவில்லை. நான் மீன் பிடித்து விற்றுவிட்டு சாமான் வாங்கிக்கொண்டு போனாத்தான் இரவுக்கு வீட்டில் அடுப்பெரியும், அத்தோடு வாங்கின கடனையும் கட்ட வேண்டியிருக்குது, என்று எண்ணிக் கொண்டு கடலில் இறங்கினான். மோட்டார் படகுச் சத்தம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவனுள் பயம் மேலோங்கியது. (துப்பாக்கிச் சத்தம் கேட்டல்) குண்டுகள் அவன் உடலைத் துளைக்க இரத்தம் சிந்தியபடியே அவன்.....
- யோசேப்பு : ஐயோ என்ற அம்மா, அம்மா, தங்கச்சியை யார் காப்பாற்றுவார்! ஐயோ கர்த்தரே ஐயோ!!
- உரை : கடலுக்குள் விழுகிறது அவன் உடல் மீன்களுக்கு இரையாக, கூடவே அவன் கணவர்களும்.
- பாடல் : ஏலோ ஏலோ ஏலோ

கிக் கதாநிகழ்வு ‘தடம் - 2’ சஞ்சீகை வெளியீட்டு விழாவில் மேடையேற்றப்பட்டது

பங்குபற்றியோர்:- சுரேஷ், சதீஸ்குமார், சனாதனன், மற்றும் நிசாந்தினி

கிருஸ்ணன் சதீஸ்குமார்
இரண்டாம் வருடம்
வியாபார கற்கைகள் பீடம்.

மலரும் மொட்டுக்கள்

- நாகம்

வரிசையில் மாணவர்கள் வந்து நின்றல்.....

(கீழே உள்ள கவிதைக்கு ஏற்ப அவர்கள் தம் உணர்வைக் கூறல்)

பாலர்கள் எம் நிலையினைப்
பாருங்களன் கண்திறந்து பாருங்களன்
பஞ்சாய்ப் பறக்க வேண்டிய எம்
நிலையினைப் பாருங்களன்

சின்னச் சின்னச் சிட்டுக்களாய்
சிறகொடியும் பறவைகள் நாம்
உணர்வற்ற விலங்குகளின் பிடிதனில்
சிக்கித் தவிக்கும் மழலைகள் நாம்

அறிவற்றவன் அறிவில்லாதவன்
ஒன்றும் தெரியாத முட்டாள நாய்
பேய், பரதேசி, தரித்திரம், மாடு
அகதிமுகாம் பிள்ளை என எம்
பெரியவர்கள் கூறும் வார்த்தைகள்
தாம் என்ன?

துள்ளித் திரியும் துடுக்கினை அடக்கி
பிஞ்சு உள்ளங்கள் எம் முயற்சிகளை
ஒடுக்கும் எம்மவர்களின் கொடுமைகளை
பாருங்களன்
ஐயா அம்மா காதுகொடுத்து கேளுங்களன்.

லா... லா.....லலாலலாலலலா..... லா...ல...ல...லா...லா... இசையுடன் ஓடி விளையாடல்.

தந்தை தொலைக்காட்சி பார்த்தல்
குடும்ப காட்சி பிள்ளைகள் விளையாடல். (I)

- மகன் :- கெதியா..... விளையாட்டா..... அப்பா கூப்பிடப்போறார்.
தாய் :- அவனைப் போய் வரச்சொல்லடி.... இவ்வளவு நேரமாய் நின்று விளையாடுறான்..... ஆ.....
இவனுக்கு சொன்னால் விளங்காது.
தந்தை :- இவள் என்ன கத்துறாள்..... டேய் ரவி..... இங்க வாடா..... உனக்கு எத்தனைதரம்
சொல்றது... அவங்களோட சேர்ந்து விளையாட வேண்டாம் என்று.....ஆ.....சொல்றது
விளங்கிற இல்லையா?.....பள்ளிக்கூடம் விட்டு வந்தால் விளையாடுறதுதானா உன்ர
தொழில்?
மகன் :- அப்பா அடிக்காதைங்கப்பா..... நான் இனிப் போக மாட்டன்.அம்மாட்ட..... கேட்டுத்
தானப்பா..... போனான் (அழுதல்)
தாய் :- ஏன் இப்ப அடிக்கிறியள்?..... என்ன..... இவ்வளவு நேரமும் படிச்சிட்டுத் தானே வந்தவன்..
கொஞ்ச நேரமாவது விளையாடுறது இல்லையா?
தந்தை :- நீயே.... ஏத்திப்போட்டு..... நீதானடி எல்லாத்துக்கும் கால். புத்தகம் எடுக்கச் சொல்லக்கூட
நான் வேணும்.....
மகன் :- அப்பா... எந்த..... நேரமும் படிச்சால்... படிச்சது கூட விளங்காதப்பா.....

மகள் :- அப்பா அவன் சின்னப்பிள்ளை..... நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் விளங்கவா போகுது?... எங்கட கண்காணிப்பில இருந்தால் சரிதானே!
இப்ப எந்தப் பிள்ளைதான் பேசாமல் இருக்குதுகள்...உங்களுக்கு சுமமா கத்தத்தான் தெரியும்....

நண்பர் :- ஆ..... விநாயகமூர்த்தி அண்ணா.....

தற்கை :- வாங்க..... வாங்க.....

நண்பர் :- என்ன பள்ளிக் கூடத்திலையும் இந்த ரீச்சர்மார் போட்டு அடிக்கிற அடிக்கு.....நீங்கள்வேற..

தாய் :- வாய்க்கு வாய் பார்க்காமல் புத்தகம் எடுத்துப் படி..... போ.....

மகன் :- நீங்களும் கொஞ்ச நேரம் விடமாட்டீங்கள்.

மகள் :- இவருக்கு சுமமா கத்தத்தான் தெரியும். சின்னனில இருக்கிற ஆளுமைதான் வளர்ந்து வளர்ந்து வரும்.... அதைவிட்டு.....

தந்தை :- ஓ..... இதுவும் உங்கட ஆளுமைதான்..... ஆத்தை....மாதிரி.... வாய்க்கு வாய் தான் கதைக்கத் தெரியும்..... உங்கட எண்ணத்துக்கு ஆடவிட்டனே!... இப்ப குசினி கூட்டுறியள். நீ குசினி கூட்டு.... அவன் நடுத்தெருவில நிக்கட்டும்.

நண்பர் :- என்ன..... விநாயகமூர்த்தி அண்ணா..... பிள்ளைகள் விளையாடவும்தானே வேணும்.

விநாயகம் :- பள்ளிக்கூடம் விட்டு வந்தால் விளையாடுறது தான் தொழில்.

நண்பர் :- எந்த நேரமும் படிக்கவும் ஏலுமே! பிள்ளைகள் ஓடி ஆடி விளையாடத்தான் வேணும். அதோட இப்ப கொம்பியூட்டர் படிக்க விடுங்கோ..... நாடுபோற போக்கில..... நீங்களும் இப்பிடியா பிள்ளை வளர்க்கிறது.

விநாயகம் :- என்ன இன்னும் தேத்தண்ணீர் ஊத்த இல்லையா?

தாய் :- கொண்டு வாறன்..... நீங்களே Sun T.V க்க கிடந்தால் பிள்ளை என்னென்று படிக்கிறது.

விநாயகம் :- நீ உன்ர கதையை விடு..... அக்காள் அடுப்பூத..... தம்பி.... தெருவில நிக்கப்போறார்....

நண்பர் :- அப்ப..... நான் வரட்டே..... போயிட்டு.....

விநாயகம் :- வெளிக்கிட்டீங்களே!.... சரி...சரி....

மகன் :- அப்பா..... நானும் கொம்பியூட்டர் படிக்கப்போறண்பா..... அப்பா..... அப்பா.....(கெஞ்சுதல்)

விநாயகம் :- அது ஒண்டும் தேவையில்லை.... போய் பார்க்கிற வேலையைப் பார்.

தாய் :- ஒழுங்கா..... பள்ளிக்கூடப் படிப்புப் படிக்கத்தெரியாது.... அதுக்க கொம்பியூட்டர் வாறவை போறவை... ஒவ்வொண்டையும் சொல்லுவின..... நீயும் செய்யன்.....

காட்சி 2 :

மகன் :- அம்மா..... ஒப்படை செய்ய பைலும், ரைப்பிங் சீற்றும் தேவையம்மா....

தாய் :- என்னட்டையா இருக்கு...? போய் அப்பாட்ட கேள்.

விநாயகம் :- நேற்று முழுக்க விளையாடேக்க... ஒப்படை தெரியேலை இப்பதானா ஞாபகம் வருது? போ... அடிவாங்கினால் தெரியும்.

மகன் :- அம்மா..... என்னம்மா?.....(நண்பர்கள் பாடசாலைக்கு செல்லல்)

வகுப்பு நண்பர்கள் :- குமார்.....குமார்..... கெதியா வாடா நேரம் போகுது.....

தாய் :- அதுகள் இரத்தத்தைப் பிழிஞ்சு தரவேண்டியதுதான், நீங்கள் விளையாடித் திரியுங்க.....

வ.நண்பர் :- டேய் நேரம் போயிட்டுதடா.....

(1) :- என்ன செய்வம்? நேரம் போயிட்டு.

(2) :- நீ என்னை மறைக்கிறாயா?..... நான் மதில் பாயிறன்.

மாணவர் தலைவன்:- சப்பாத்து போடாதவை..... வரிசையில் நில்.....எல்லாரும் வரிசையில் நில்....

மாணவர் தலைவன்:- இங்க.... வா..... எல்லாரையும் மறிச்ச வைச்சிருக்கேக்க.. நீ என்னன்று..... மதில் பாய்வாய்?...

மாணவன் :- நான் ஒரு நாளும் பிந்தி வர இல்லையண்ணா..... இண்டைக்கு மட்டும் தான்.

மா.தலைவன் :- சரி.... போ.....

மாணவன் :- என்ன?... சப்போட்டா..... நானும் போவன்.
(சண்டை பிடித்தல்)

ஆசிரியர் :- இங்க வா..... ஏன் ஓடுறாய்?..... விமல்..... பிந்தி வந்தவையினர் பெயரை எழுதிட்டு என்னட்ட விடு.

மா.தலைவன்:- ஓம் சேர்.....

லைனாப் போங்கடா.

ஆசிரியர் :- இங்க வா..... நீ..... அந்த குப்பையை கொழுத்திவிடு. நீ மரத்துக்குக் கீழே இருக்கிற உடைஞ்ச கதிரை மேசையை ரூமில கொண்டே போடு..... நீ போய் பாத்ருமை கழுவு..... நீ..... பூங்கன்றுக்கு தண்ணி ஊத்து..... அந்த புல்லுகளைப் பிடுங்கு. நீ..... அந்த கல்லுகளைப் பொறுக்கிக் குவி.....
(வேலைகள் கொடுத்தல்)

மாணவன்:- என்னடா.... ஒண்டும் செய்யாத எங்களை!.....

(1):- சரியா..... களைக்குதடா.....

(2) :- கெதியா..... செய் அப்பதான் போகலாம்.
சேர் வாறார்..... கெதியா செய்.....

ஆசிரியர்:- ஓய்..... கெதியா வேலையை..... செய்..... கதைக்காதை.

4):- என்னடா..... நாறுது.....

5):- நான் மூக்கை பிடிக்கிறன்..... நீ..... கழுவு.

4):- நீ..... தண்ணியை ஊத்து.....

2):- அங்கடா..... அவன் மயங்கி விழுந்திட்டான்.

1):- ஓமடா.....

4):- தூக்கு...தூக்கு... சேரிட்ட போய் சொல்லடா.....

3):- சேர்..... அவன் மயங்கி விழுந்திட்டான் சேர்.

ஆசிரியர் :- போய் வகுப்பு ரீச்சரிட்ட போய் சொல்லு..... போ.....

3):- டேய்..... இது உன்ர தம்பியல்லடா....

1):- ஓமடா..... என்ர தம்பிதான். இன்டைக்கு சாப்பிடாமல் தாண்டா வந்தவன்....
முகாமிலதாண்டா இருக்கிறம். எங்களுக்கு சரியான கஷ்டம் எடா.....
(கவலையாகக்கூறல்)

2):- என்னவாமடா.....

3):- வகுப்பு ரீச்சரிட்ட போய் சொல்லட்டாமடா.....

ஆசிரியர் :- என்ன... இதுக்கு குவிஞ்ச நிக்கிறியள். எல்லாம்..... போய்..... வேலையைச் செய்...
போ.....

1):- சேர் நான் போக மாட்டன்..... இது என்ர தம்பி Sir.

ஆசிரியர் :- நீ... நில்... மற்றவையெல்லாம்..... போ..... கெதியா... போ.....

ஆசிரியர் :- என்ன ஒண்டும் ஒழுங்கா செய்ய இல்லை..... ஆ.....

எல்லோரும் பாடசாலை முடிய என்னை சந்திக்காமல் போகக்கூடாது.

1):- ஓம்... சேர்.....

மணி அடிச்சிட்டு..... வாங்கடா போவம்.

வகுப்பறை காட்சி

(4):- இன்னும் எழும்பேலையடா.....

(3):- டேய் யாரும்...சாப்பாடு வைச்சிருக்கிறியளா?.....

(2):- என்னட்ட... பணீஸ் இருக்கு..... இந்தா குடு.....

(4):- எழும்பு... இந்தா...சாப்பிடு.....சாப்பிடு.....

பாவங்கள் முகாமில இருந்து எவ்வளவு கஸ்டப்படுகுதுகள்.

(2) :- சேர் வாராரடா.....

4):- சாப்பிடு.....சாப்பிடு.....இந்தா தின்னு..... அடையடா வா நீ..... பின்னுக்கு திரும்பி
நின்று சாப்பிடு.

() :- Good Morning Sir

ஆசிரியர் :- Morning..... பிள்ளைகள்... என்ன?...நீ திரும்பி நிக்கிறாய்?..... உனக்கு நான் வந்தது தெரியேலையா? இங்க வா... என்ன விடிய விடிய இங்க வந்து அடையிறாய் ஆ.....
வீட்டில தின்னத் தெரியாதா?.....

(அடித்தல், அவன் சாப்பாடு வாந்தியாக வெளிவரல்)

(1):- (கவலையாக) சேர் அவன்..... முகாமில இருந்து வாறவன் சேர் மயங்கிவிழுந்திட்டான் சேர்...

இப்பதான் நாங்கள் சாப்பாடு குடுத்தனாங்கள்.....

ஆசிரியர் :- அப்பிடயா..... ஆ.....

- எங்க “ரெக்கோட் புக.....” சொல்லி பதியத் தெரியாதா?.....
- 2):- ஒன்றும் ஒழுங்கா படிப்பிக்காமல் “சைன்” வைக்கிறாரடா.....
(மெதுவாக)
- ஆசிரியர் :- எங்க நேற்றையான்..... ஒப்படை..... எல்லாரும் எடு.....
- (1):- நீ..... செய்திட்டாயா..... (மாணவர்கள் தமக்குள்)
- (2) நீ.....
அடிவிழப் போகுதடா.....
- ஆசிரியர் :- கொண்டுவா..... எல்லாம்.....
வா இங்க.....
- (1):- செய்ய இல்லை சேர்.... முகாமில்தான் இருக்கிறன் கஷ்டம் சேர்.
- ஆசிரியர் :- வெளியே போ... போ..... (அடித்து அனுப்புதல்)
- (2):- சேர் சேர் எனக்கு அம்மாவும் இல்லை..... அப்பாவும் இல்லை.சேர்.....
- ஆசிரியர் :- அதுக்கு..... போய் அனாதை இல்லத்திலை போய் இரு..... போ....
- (3):- சேர் பாஸ் எடுக்க போனான் சேர்.
- ஆசிரியர் :- தெருவழிய விளையாடுறது..... பிறகு..... பொய்சாட்டு.
- (4):- ஐயோ.... சேர் எனக்கு அடிக்காதீங்க.... நான் செய்யேலை. சேர்..... அடிக்காதீங்க.....
- ஆசிரியர் :- எல்லாம் போ..... வெளியே.....மாடுகள்.... ஆக்கினைக்கு வந்ததுகள்..... சீ.....
(எல்லாரையும் அடித்து வெளியே விடல்)
இங்க வா.....இரண்டுபேர்.....வந்நு “விசுக்கு“..... ம்.....
- (3):- சேர்.... நித்திரையாப் போயிட்டாரா?.....
- (1):- ஓமடா... மெல்லமா வாங்கடா.....
- ஆசிரியர் :- சரி....எல்லாம்....வா.....
- (2) :- சேர்.. சோதனை சோதனை என்று எல்லாம் கலங்கிப்போச்சு. சேர் வாழ்க்கைக் கல்வி என்றால்
என்ன சேர்.
- ஆசிரியர் :- போய்.....இரு.....போ....
- 2):- சொல்லுங்க சேர் .
- ஆசிரியர் :- போடா.....

(பிள்ளைகள் கவனம்இன்றி தமது வேலை கதைகள், ஆசிரியர் அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரிந்து விளக்கம் இன்றி யாவும் சொல்லி முடித்தல்)

- ஆசிரியர் :- அதுதான் பிள்ளைகள் பார்த்தீங்களா.....
- இந்த நாட்டில் சிறுவர்களாகிய உங்களுக்கு எல்லா உரிமையும் இருக்கு..... சொந்த பெயர் கூறல், தாய் தந்தை பெயர் கூறல், இந்நாட்டில் வாழுதல், பிறத்தல்..... உங்களை நாடுகடத்தல், பாலியல் விவகாரம், வேலைக்கமர்த்தல் ஆகியவற்றில் இருந்து பாதுகாத்தல், விரும்பிய கல்வி கற்றல்..... போன்ற எல்லாத்துக்கும் உங்களுக்கு உரிமை இருக்கு.... இதை எந்த பெரியவரும் உணர்கிறதில்லை.
- பிள்ளைகள் சத்தம் போடாதீங்க.....
- எல்லாரும் சிறுவர்களாகிய உங்களையும் தங்களைப் போலவே நினைக்கின்றனரே தவிர... உங்கள் மனங்களைப் புகிறிது இல்லை.....
- (2):- சேர்..... யாராவது சொல்றது போல செய்கிறவையா?
- ஆசிரியர் :- யார்தான் செய்யினம்?.... சரி..... நாளைக்கு ஒப்படை இல்லாமல்.... ஒருதரும் வகுப்பில் இருக்கக் கூடாது விளங்குதோ!.....
- (2) :- தாங்கு சேர்
- ஆசிரியர் :- சத்தம் போடாமல் இருங்க வகுப்பில்.....
- ஆசிரியர் :- என்ன திரும்பவும்..... சத்தம்..... உங்களுக்கு சொல்றது விளங்கிறதில்லையா?
(அனைவரிற்கும் அடிவிழுதல்)
- (1):- (அழுதல்) என்னடா..... ஏன்.... சேர் சும்மா.....சும்மா.... அடிக்கிறார்..... நாங்கள் என்ன செய்தனாங்கள்....
- எங்கட தமிழ் ரீச்சர்..... எவ்வளவு நல்லவா..... இவர்..... சும்மா..... கண்டதுக்கும் அடிக்கிறார்.... அப்ப நாங்கள் வாய் திறக்கிறதில்லையா?.....

- (2):- அழாதையடா..... அழாதை.....
- (1):- தமிழ் ரீச்சர்..... எங்களை விட்டு போனதிலை இருந்து..... எங்களுக்கு நிம்மதியே இல்லையடா.....
- (3) :- சரி..... அழாதை..... ரவி.... அழாதை.....
- (4) :- டேய் உனக்கொரு கதை சொல்லட்டே!...
- (2) :- என்ன சினிமாவா....
- (4) :- அதை விடு.....
- (2) :- அப்ப...
- (4) :- அண்டைக்கு இவ்வளவு வீட்டுக்குப் போனன்..... முன்னால முகாம்தானே! என்ன மணம்?...
(2) :- ஏன்டா.....
- (4) :- அதைவிட..... ஒரு சின்னன்.... பருப்புக் கறிவாங்க..... வரிசையில் நிற்குது... பாவம்...
அந்த பாண்துண்டு தின்னத்தானே கோப்பையைப் பிடிச்சுக்கொண்டு நின்டான்.....
அந்த அண்ணா கறியை ஊத்திச்சுது.....
- (2) :- பிறகு.....
- (4) :- ஐயோ!.....சீ.....
- (3) :- என்னடா....
- (4) :- “பொத்” என்று ஒன்று விழுந்துது....
- (3) :- என்னடா.....
- (4) :- தவளையடா...
- (2) :- ஐயோ!..... சீ.....
- (3) :- அதுமட்டுமா?
- தண்ணீக்க..... சேவ் எடுத்த பிளேட்..... சின்ன சின்ன மயிர்கள்.....சீ..
- (4) :- கறுமம்...என்னன்றுதான்... சீவிக்குதுகளோ?..... பாவங்கள்.
- (3) :- பாவங்களடா..ஆக்களின்ட ஆளுமைக்கும் திறமைக்கும்.... சொந்த இடத்தில் இருந்திருந்தா.... இப்படியா இருக்குங்கள்.
- (4) :- ஏணிவைச்சாலும் எட்டாதடா....
- (3) :- தங்களையே இழந்துபோய் கிடக்குதுகள்....
- (2) :- ம்.....பாவங்கள்.....
- (1) :- டேய் “பிறீ” பாடம்தானே!.... விளையாடுவமா?.....
- (2) :- இந்த நேரம் “கிறவுன்ஸ்” பக்கம் போக ஏலுமே!
- (3) :- வகுப்புக்குள் கிறிக்கட் விளையாடுவமா?....
- (4) :- பக்கத்து ரீச்சர் வந்து தருவா?.....
- (5) :- பாட்டுப் பாடுவமா?....
- (3) :- மெல்லமாய் பாடுவம்....

சோகமான உணர்வுகளுடன் அனைவரும் பாடல்.

மாணவர்:- பாலர்கள் எங்களின்
இளம் உணர்வுக்கு இடமில்லை
உணர்வுகள் இல்லையென்றால்
குருவுக்கு மதிப்பில்லை

பள்ளிக்கூடம் செல்கையில்
மனங்கள் கொதியாய் கொதிக்குதே
ஆனால் எங்கள் நிலையினை
ஆசான் அறிவதில்லையே!

இந்தக் கல்வியே ஒரு
தேடல்தான் அதைத்
தேடித் தேடி என்
உணர்வு சோர்கிறதே!

கண் இல்லை என்றாலோ
சொல் பார்க்க முடியாது.
சொல் பார்க்கும் உன் கோபம்
நீ பார்க்க முடியாது.
சூதாட்டக் களமாக
மாறிவிடும் பள்ளிகள்
சிறுவர்கள் எங்களை
நசிக்கும் ஆசான்கள்

கொடுமைகள் எப்போது
தீர்வினைத் தந்துவிடும்
விடுதலை எப்போது
நிம்மதி தந்துவிடும்

சிறுவர்கள் எமக்கு விடுதலை
கிடைக்க வேண்டும் வேண்டும்
என ஏங்குகிறோமே!.....

அதிபர் :- டேய்..... அங்க என்ன கூத்தும் கும்மாளமும்.
இங்கவா..... எல்லாம் வா..... இங்க.....
(மாணவர்கள் பதட்டமடைதல்)
வகுப்பிலை ரீச்சர் இல்லாட்டி..... பேசாமல் இருக்கத் தெரியாதா?.....
வாங்கடா இங்கால.....
கெதியா.....வா.....

(அடித்து அனைவரையும் வெளியே விடல்)
(அழுதுகொண்டு மாணவர் நின்றல்)

எல்லாம்..... போய் வெளியில.....நில்.....
போடுங்கடா தோப்புக்கரணம்.

பாடல் :- பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்.....

அதிபர் :- அடி வாங்கியும்..... விளையாட்டு என்ன?.....
வாயைப் பொத்திக்கொண்டு நில்லுங்கடா.....
நாளாக்கு எல்லாரும் அம்மா அப்பாவைக் கூட்டிக்கொண்டு வரவேணும்.....
விளங்குதா?...

- 1) :- சேர் எங்கட அம்மா வரமாட்டா சேர். முகாமில்தான் இருக்கிறா... பாஸ் எடுத்து வர கஷ்டம் சேர் .
- 2) :- எனக்கு அம்மாவும் இல்லை, அப்பாவும் இல்லை சேர் .
- 3) :- நாங்கள் உங்களைத்தான் அம்மா..... அப்பா என்று..... நினைச்சு வாறும் சேர் .
- 4) :- இங்க உள்ள எல்லா ஆசிரியர்களையும் அம்மா, அப்பா என்றுதான் நினைக்கிறம் சேர். எப்பிடி..... (அழுதுவாறு) அம்மா அப்பாவைக் கூட்டிக்கொண்டு வரச்சொல்லுவீங்கள்?.....
- 5) :- எங்களுக்கு எல்லாமே நீங்கள்தான் சேர்.
- 6) :- எங்கட அம்மா அப்பாவைவிட மதிப்பும் மரியாதையும் உங்களுக்கு தான் சேர் வைச்சிருக்கிறம்....
- 7) :- எங்களுக்கு நீங்கள் தான் அம்மா அப்பா சேர் .
- 8) :- உங்கட பிள்ளையாய்..... எங்களை ஏற்க மாட்டீங்களா சேர்.
- 9) :- ஏற்க மாட்டீங்களா சேர்.....
- 10) :- சொல்லுங்க சேர்..... நாங்கள் உங்கட பிள்ளைகள்தான் சேர்.....
- 11) :- நீங்கள் எங்களை ஏற்க மாட்டீங்களா சேர்.

(அதிபரை சுற்றி மாணவர்கள் காலில் விழுந்து கதறியழல்.
அதிபர் தன் பிரம்பை முறித்து ஏறிதல்.....
அவர்களை ஆதரவுடன் பற்றுதல்.....)

இவ் அரங்க அளிக்கை பற்றி நிகழ்ந்த கருத்தாடல்களில் சில கருத்துக்கள்.

தர்மினி :- ஆரம்பத்தில் N.C.O.M.S பரீட்சை ஒன்றிற்காக ஆயத்தம் செய்யப்பட்ட இவ் ஆற்றுகை, மாணவர்களின் மனங்களில்..... ஏமாற்றுத் தன்மையைக் கொடுக்காது..... துடிப்பையும் விருப்பையும் கொடுப்பதுடன், வளர்ந்து வரும் இவர்கள் இன்னும் முன்னேற வேண்டும்..... அவர்களுக்குரிய வளர்ச்சிக்கு இங்கு நிகழவுள்ள கருத்தாடல் பயன்தரும் என்றவகையில் இன்று உங்கள் முன் தந்தேன். குறிப்பாக சிறுவர்களின் மனங்களை தெரிந்தோ தெரியாமலோ..... புரிந்து கொள்ளும் அளவில் நம் சமூகம் இல்லை..... அவர்களின் உணர்வுகள்.....மதிக்கப்படுவதில்லை..... வீட்டிலும் சரி... பாடசாலையிலும் சரி.... அவர்களுக்கு அன்பும் ஆதரவும் பூரணமாகக் கிடைக்க வேண்டும் இதனை அனைவரும் உணரவேண்டும் என விரும்புகின்றேன்.

கனகரவி :- வளர்ந்து வர வேண்டிய சிறுவர்கள்..... செயற்பட வேண்டியவர்கள்.... சொல்லவேண்டிய விடயங்கள் சில..... மறைபட்டு போகின்றது... (மேடையை முழுவதும் பாவிக்கத் தவறிவிட்டனர்)..... சில இடங்களில் குவியலாக நின்றுவிட்டனர்... பல பிரச்சனைகளைக் கொடுக்க நினைத்துள்ளனர்.... அவை.... மேடையுடனே நின்றுவிட்டது.... நடப்பு என்பது இன்றுவரை நடைபெறுகின்றது... ஆனால் சில விடயங்கள் கண்முன் நடப்பது போன்றே இருந்தது... உண்மையான கருத்துக்கள் எம்மையும் தொட்டுள்ளன. ஆசிரியருக்கு மட்டை எடுத்து “விசுக்கும்” கட்டம் இதை விட எத்தனையோபெரிய விடயங்களும் நிகழ்ந்து கொண்டதான் உள்ளன..... செய்யவேண்டும் என்றில்லை... ஆனால் செய்கின்றனர். பணிஸ் உண்டுவிட்டு வாந்தி எடுத்தமை மிகைப்படுத்தியுள்ளது.

ஒரு ஆசிரியை :- இலக்கியங்கள் சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்ற வகையில் இந் நாடகமும் அதே நிலையை தந்துள்ளது. என்னை இந்நாடகம் மிகவும் பிடித்திருந்தாலும்.... சிற்சில கட்டம்... என்னைப்பாதித்துள்ளது.... ஆசிரியர் என்றால் அடிப்பார்கள் என்ற தொனியைக் காட்டுவதாக உள்ளது. ஏன் ஆசிரியர் அடிக்கின்றார். நேரம் பிந்தி வந்தால் அடிப்பார்... மதில் பாய்ந்தால் அடிப்பார்....., வீட்டு வேலை செய்யாது விட்டால் அடிப்பார்... நீங்கள் அப்பிடிப் பிழை விட்டால் அடிப்பார்கள் தானே! அத்துடன் பாடசாலை “குதாட்டக்களம்” என்பதை நான் ஏற்க மாட்டேன்.

தர்மினி :- சரி...ஆசிரியர் அடிப்பது தவறில்லை... என்றால்..... பிள்ளைகள் இப்படி செய்தால் அடிப்பார் என்று கூறுகின்றீர்கள். ஆனால் ஏன் இப்படி செய்தார்கள் என்பதை சிந்திக்கிறீர்களா? சாப்பாடு இல்லை, கஷ்டம், எத்தனையோ பிரச்சனைகள் அனைவரிற்கும் உண்டு. அதனை தீர்விசாரிக்க வேண்டாமா? பாடசாலை குதாட்டக்களமல்ல என்கின்றீர்கள் நானும் ஒரு மாணவிதான்..... இன்று மட்டுமல்ல அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை “இலவசக்கல்வி” என்றுதான் கூறுகின்றனர். ஆனால் ஆசிரியரையும், புத்தகத்தையும் தந்துவிட்டால் அது இலவசக்கல்வியாகிவிட முடியுமா? வகுப்பறை தும்புத்தடியில் இருந்து தொட்டது பட்டது எல்லாத்துக்கும் காசு.... காசு.... மாணவர் அனுமதிக்கு அரசாங்கப் பாடசாலையில் ஏன் “டோனேஷன்” வாங்கவேண்டும்? இவையெல்லாம் என்ன?

கனகரவி :- நானும் பாடசாலை குதாட்டக்களம் என்றுதான் கூறுவேன். இன்று... ரியூசன் செல்பவர்களும் காசு கொடுத்து கல்வியை வாங்கலாம் என்கின்றனர். இந்த மாதம் இந்த பாடத்துக்கு இந்தளவு காசு... “வை” என்றால் வைக்கின்றோம். ஏதோ குந்தியிருந்துவிட்டு வருகின்றோம்.

டொன்பொஸ்கோ:-

இன்று நம்மிடையே நாடகம் வருவது மிகமிக குறைவு. அத்துடன் விமர்சனங்களிற்குப் பயந்தோ என்னவோ.... போடாது விடுகின்றனர். அந்தவகையில் இளம் தயாரிப்பாளர், நெறியாளர் ஆகிய இம் மாணவி இன்றைய நிகழ்வில் ஆற்றுகைப்படுத்தியது சிறப்பானதுதான். எம் நாடகங்கள் கீழே உள்ளதாகத்தான் கருதுகின்றோம். இரசனையுடன் கொடுத்தால் கலைதான். சில விடயங்கள் கவலைக்குரியதாகியது கவலைதான். ஏனெனில் நடைமுறைப்படுத்த முடியாத விடயங்களாக உள்ளன. அரசியல் சார்ந்த கல்வி என்பதனாலும்... பற்பல விடயங்களை நாம் சொல்வதற்கு நாம் தகுதியா? நாம் எதைச் செய்கின்றோம்?

ஆசிரியை :- இன்று நாம் மாணவர்களுக்கு அடிக்கப்படும். ஏனெனில் எமக்கு திருப்பி அடித்து விடுவார்கள்..... இப்போது அப்படி உள்ளது.

விவசாயக்கல்லூரி

மாணவர் :- நாடகம் சமகால்ப் போக்கைப் புகட்டியுள்ளது. அரசியல், சமூகம், ஆசிரியர், மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் அனைவரும் சேர்ந்துதான் எமக்குரிய முடிவினை நாம் பெறமுடியும். அப்போதுதான் நாம் நினைப்பது கனியாகும்.

காசு கொடுத்துக் கல்வியைப் பெறமுடியும் என்ற இடம் வைத்தமைக்கு அனைவருமே காரணம்தான். அடிக்காதவனை அடிக்கவைப்பது எம் சமூகம்..... இன்றைய காலத்தின் தேவையும் இதுவாகத்தான் உள்ளது.

திசாருபன் :- இளம் தயாரிப்பில்.....சமூகப் பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.... சிறந்த நாடகங்களாக இன்னும் வரவேண்டும்.

சிறீஸ்கந்தராஜா:- சிறந்த வளம் உண்டு... அதனைப் பயன்படுத்த வேண்டும். வரவேற்கவேண்டிய ஒரு (வ/த.ம.ம.வி.) நாடகம் இது. மேடை அமைப்பு சற்று கவனிக்க வேண்டும். பிரச்சனைகளை அனைவரும் ஆராயவேண்டும். நான் செய்யும் வேலைகள்தான் இங்கு கூடுதலாக நிகழ்ந்துள்ளது. இப்போது நான் நினைக்கின்றேன்.... சொல்வதை செய்யவேண்டிய கட்டம் இன்றைய சூழல். சாப்பிடுவது வருவான், சப்பாத்து இல்லாது வருவான்.... ஆனால் விலையுயர்ந்த தூக்க இயலாத பாதணி அணிந்திருப்பான். பெரிய படிகளின் தூண்டுதல்களினால் நாமும் மாணவருடன் அப்படி நடக்க வேண்டியுள்ளது.... அடிப்படைப் பிரச்சனை என்ன? தீர்வு என்ன? என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். சமூகத்தை உற்பத்தி செய்பவன் ஆசிரியன்..... சமூகப் பிரச்சனை வந்தது நல்லது... மாணவன் என்றால் படித்து வரவேண்டும், முகாமை மட்டும் நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது... எல்லா மாணவரையும் சிந்திக்க வேண்டும்.... பெண் ஆசிரியர்கள் தாய்மை காரணமாக அடிப்பதிலை. ஆனால் கடமை தவறுவதில்லை. எத்தனையோபேர் படிப்பிக்காது... தமது வேலைகளும் செய்கின்றனர். முதலில் மாணவர்கள் அனைவரும் ஒழுக்கத்தைப் பயிலவேண்டும். என்னைப்பற்றி என் பிள்ளைகள் வடிவாகச் செய்துள்ளனர். இதற்கு என்ன செய்யலாம்? சிறுவர்களுக்குரிய பொருத்தமான தலைப்பாக கருவுள்ளது.

துளசி :- சமூகம் பின்னோக்கி செல்லாது கட்டாயம் செய்யவேண்டும். பல்வேறு சமூகமும் வரும்போது ஒழுக்கம் குறைவுதான்..... சில தகவல்கள் பெற்றோரை சென்றடைவதில்லை... பாஸ் பிரச்சனை வேறு.... வாழ்விற்கு உழைப்பு பிரச்சனை வேறு.... அதிபர் பல விடயங்களைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அகலாங்கன் :- என்னத்துக்காக அடித்தோம் என்றில்லாது.... இப்படி செய்தது சரியா..... எனக்..... கேட்கின்றனர். உங்கள் பிள்ளைகளைப் போன்றே எம் பிள்ளைகள் எனத்தான் நாம் செயல்படுகின்றோம். சில விடயங்கள் சிலருக்கு தவறாக இருக்கும், சிலருக்கு சரியாக இருக்கும்..... தட்டி எழுப்பதல் வேண்டும். யாருக்கு அடிக்க வேண்டும் என்பது எமக்கு தெரியும். உணர்வுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க முடியாது..... அறிவுக்குத்தான் மதிப்புக் கொடுக்க முடியும். இப்படியே சென்றால் இம்மாணவர்கள் இனியும் ஆசிரியர்களுக்கு அடங்க மாட்டார்கள். ஒருவரும் தனியாக நின்று செயற்பட மாட்டார்கள். எதற்கும் குழுதான் சேர்வார்கள். அத்தன்மை இங்கு காணப்படுகின்றது. சில மாணவர்கள் தாமே அடிபட்டு காயம் வந்தாலும் தாமாகவே வைத்தியசாலை செல்கின்றனர். ஏனெனில்.... வாக்குமூலம் கொடுப்பது...இந்தக்காலம் பயம். அதிபரைப் போய் எமக்கு தாய் தந்தையாக இருங்கோ எனக் கேட்க முடியாது..... இந்த வயதினர் இப்படிக்கே கேட்க முடியாது.

தர்மினி :- அனைவரும் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நாம் விரும்புகின்றோம். ஒரு குரு மாணவரை ஒழுங்காக வளர்த்தால் அவன் வளருவான். பெற்றோரைவிட கூடியநேரம் உங்களுடன்தான் செலவு செய்கின்றான். அனைவரிற்கும் “மனிதம்” என்ற ஒன்று இருக்க வேண்டும். உணர்வுக்கு மதிப்பில்லாது..... அறிவுக்கு மதிப்பு எப்படிக்கொடுப்பது? ஒருவருக்கு இரு பாத்திரம் கொடுக்காது ஒரு பாத்திரம் கொடுக்க வேண்டும். மேடையில் பின்புறம் காட்டக்கூடாது..... அனைவருக்கும் ஒரே ஆடை அணிந்தமையில் சில மாற்றம் செய்திருக்கலாம். என்று கூறிய விடயங்கள் நான் ஏற்கவில்லை.... எமது உண்மையுணர்வு உணரப்படல் வேண்டும் என்பதை தான் நான் விரும்புகின்றேன்

தர்மினி பத்மநாதன்
கலைப்பீடம்
3ம் வருடம்
யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம்

அம்மையே அப்பா

நாடகம்

குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்,
தாயகம்,
திருநெல்வேலி வடக்கு,
யாழ்ப்பாணம்.
16.02.1999

நாடக மாந்தர்

குடும்பம் ஒன்று

1. கனகசபாபதி	-	தந்தை	51	-	அரச அதிகாரி
2. சுபத்திரா	-	தாய்	45	-	இல்லாள்
3. காவியா	-	மகள்	22	-	மாணவி
4. வித்தியா	-	மகள்	20	-	மாணவி
5. உமா	-	மகள்	18	-	மாணவி
6. சுகந்தன்	-	மகன்	16	-	மாணவன்
7. கனகம்மா	-	பாட்டி	75	-	---

குடும்பம் இரண்டு:

8. விக்னராஜா	-	தந்தை	50	-	அரச அதிகாரி
9. மேனகா	-	தாய்	46	-	இல்லாள்
10. மதன்	-	மகன்	16	-	மாணவன்

குடும்பம் மூன்று:

11. செல்வநாயகம்	-	தந்தை	50	-	வங்கி அதிகாரி
12. தனலக்சுமி	-	தாய்	42	-	வங்கிலிகிதர்
13. அம்பிகா	-	மகள்	18	-	மாணவி
14. ஆதித்தன்	-	மகன்	16	-	மாணவன்

தனிநபர்:

ஞானேந்திரன் - பிரம்மச்சாரி 48 - ஆசிரியர்

இது ஒரு நாடகம். நாடகம் தான். வாழ்க்கை ஒரு நாடகமென்றால் இதுவும் ஒரு நாடகம்தான். வாழ்க்கை. என்பது நிஜமென்றால் இதுவும் உண்மையில் நிஜம்தான். இது பொய்யென்றால் வாழ்க்கையும் பொய். உலகம் ஒரு நாடக மேடை என்பது உண்மை என்றால் அந்த மேடையில் தான் இந்த நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உலகுக்கு முடிவில்லையென்றால் இந்த நாடகத்துக்கும் முடிவில்லை.

(நாடகம் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னர் விரும்பினால் - திரைமறைவிலிருந்து அல்லது திரைக்குமுன்னால் நின்று - இப்பகுதியை ஒருவர் பேசலாம்)

கன-பதி: அம்மா, இஞ்சாலை வந்திருங்கோ உள்ளே. உந்தப் பெரியதாலிக்கொடி கழுத்திலை.

கனகம்: கழுத்திலை போடாமல் கால்லையே போடுறது!

ஞானி: காலம் கெட்டுகிடக்கு கனகம்மாக்கா ஊரெல்லாம் கள்ளர்!

கன-பதி: தாலிக் கொடியைக் கழுட்டி வச்சிருங்கோ எண்டாலும் அம்மா கேக்கமாட்டா.

கனகம்: கொப்பர் உயிரோடை இருக்கேக்கையோ! பேயா!

சுகந்தன் அப்பா நல்லா வேண்டிக் கட்டிறார்

கனகம்: இந்தத் தாலி இந்தக்கழுத்திலை ஏறி அம்பத்திரெண்டு வருசம் இந்த தையோடை முடிஞ்சுதடா!
ஒருக்காலும் கழுட்ட வில்லை!

ஞானி: பொற்தாலிக்குப் பொன் விழா கொண்டாடி இருக்கவேணும்!

திரை விலகி மேடையை வெளிக்காட்டும் போது அரங்கு ஒரு பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்துக்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. அவ்வேளை பின்வரும் பாடல் பாடப்படுவதும் கேட்கிறது.

பாடல்: எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்,
நல்லவே எண்ணல் வேண்டும்,
திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்,
தெளிந்தநல் லறிவு வேண்டும்,
பண்ணிய பாவ மெல்லாம்,
பரிதிமுன் பனியே போல,
நண்ணிய நின்முன் இங்கு,
நசித்திடல் வேண்டும் அன்னாய்!

கனகம்: எல்லாம் சரி கொண்டட்டத்துக்கு ஆயத்தசெய்யிறியள், எங்கை பிறந்த நாள்ப் பிள்ளையைக் காண இல்லை?

வித்தியா: பாட்டிக்குப் பேரனைக் காண இல்லை எண்டதவிப்பு.

கனகம்: இராதே பின்னை!? பேரனல்லே?! என்றை அவற்றை பேர் விளங்க வந்தவனல்லே.

காவியா: அவற்றை எண்டால் எவற்றை பாட்டி?

கனகம்: உங்கடை பாட்டாவின்றைதான்!

வித்தியா: எங்கடை பாட்டா உங்களுக்கென்ன முறைபாட்டி?

கனகம்: புருஷன்! கணவன்! பதி! மனிசன்!

காவியா: பாட்டா பதி, பாட்டி பதிவிரதை.

வித்தியா: இல்லையக்கா! பாட்டா பதி, பாட்டி பசு இரண்டு பேருக்கு மிடையிலை பாசம்!

கனகம்: பதி - பசு - பாசம்! உது தத்துவத்தேன்! சமயத்துக்கு மட்டு மல்ல, தாம்பத்தியத்துக்கும்.

காவியா: பாட்டி ஏன் குடும்ப வாழ்கையைத் தாம்பத்தியம் என்று சொல்றது?

கனகம்: குடும்பம் மெண்டால், அதிலை உள்ள ஒவ்வொருத்தரும் தாம்பதாம் பத்தியமாக இருக்க வேணும்.

சுபத்திரா: மாமி புதுப் புது விளக்கம் சொல்லுவா கேளுங்கோ.

கனகம்: (சிரித்து) ஏன் பிள்ளை பிழையே?

வித்தியா: 'பேர்த் டே' பலகாரங்களைச் செய்து வச்சிட்டுப், 'பத்தியமா இருக்கவேணும் எண்டா?!
இதென்ன இது?!

சுபத்திரா: கெதிப்படுத்துங்கோ பிள்ளையள்! கதைச்சுக் கொண்டிராமல்!

வித்தியா: வாய் கதைச்சாலும், கைவேலை செய்துகொண்டுதானே இருக்கம்மா?

காவியா: வாய்க்குக் குறைவில்லை!

கனகம்: குறைவில்லாத வாய்க்குச் சக்கரை போடுங்கோ!

வித்தியா: அப்படிச் சொல்லுங்கோ பாட்டி!

சுபத்திரா: 'பேர்த் டே' கேக் எங்கை? அதிலை மெழுகுதிரி எல்லாம் வச்சிட்டிங்களே?

காவியா: ஓம், உள்ளறை மேசையிலை இருக்கு எடுத்துக் கொண்டு வாறன்.

காவியா வெளியேறுகிறாள்

மேடையின் மத்தியில் வைக்கப்பட்டுள்ள மேசையில், இரு கரைகளிலும் ஒவ்வொரு குத்துவிளக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேசையின் முன்னால் உயரம் குறைந்த தொரு சிறிய மேசையில் ஒரு நிறை குடம் கூட இருக்கலாம்.

கனகம்: வித்தியா!

வித்தியா: என்ன பாட்டி ?

கனகம்: பழஞ்சீலையத்தாவான், திரி உருட்டித்தாறன்!

வித்தியா: பாட்டி, திரி உருட்டறது உங்கடை காலத்திலை. இப்ப திரி நூல் விலைக்கு வேண்டலாம்.

கனகம்: பருத்தியிலை வேட்டி கட்டினால்தானே, திரிக்கும் பழஞ்சீலை இருக்கும்! பின்னாத திரிக்கும் திரியுங்கோ கடைக்கு!

வித்தியா: உங்கடை காலம் மாறிட்டிது பாட்டி!

கனகம்: காலங்கள் மாறேக்கை கோலங்களும் மாறத்தான் செய்யும். (காவியா மெழுகுவர்த்திகள் பதிக்கப்பட்ட கேக் தட்டுடன் வந்து, அதை நடுமேசையில் வைக்கிறாள்)

சுபத்திரா: வித்தியா, கத்தியைக் கொண்டுவந்து வை.

காவியா: நீல 'றிபன்' எடுத்துக் கட்டிப் போட்டுக் கொண்டு வந்து வை வித்தியா!

சுபத்திரா: அந்த எடுப்பெல்லாம் தேவையே? அவனுக்குப் பதினாறு வயதாகிறது (கனகசபாபதி வெளியிருந்து வந்த கொண்டு)

கன-பதி: எந்த 'எடுப்பெல்லாம் தேவையே' என்றீர்?

சுபத்திரா: பேர்த்டே கொண்டாட்டங்கள் தான் எத்தியோப்பியாவிலை கேள்விப்பட்டது வன்னியிலை வரத் தொடங்கி இருக்கிற காலத்திலை.....

கனகம்: வித்தியா, கத்திக்கு 'றிபனை'க் குஞ்சம் போல வடிவாக் கட்டிவிடு, பின்னலுக்கு றிபன் கட்டிறது போல நாலா மடிச்சுக் கட்டிவிடு.

கன-பதி: சுபத்திரா பார்த்தீரே மடிசார் கட்ட வேண்டிய உம்மடை மாமியே, கேக்வெட்டிற கத்திக்கு றிபன் எப்பிடிக் கட்டிறதெண்டு சொல்லிக் குடுக்கிறா

கனகம்: சுபத்திராவுக்கு மாமி, உனக்கென்னடா முறை? மச்சாளே? முறைசொல்ல வெக்கப்படுகிறாய் (இதைக் கேட்டு சிரிக்கக் கூடியவர்கள் சிரிப்பர்)

காவியா: அப்பிடிக் கேளுங்கோ பாட்டி. மூத்த பிள்ளை எண்டு நீங்கள் கனக்கச் செல்லங்குடுத்திட்டங்கள்.

கனகம்: அவன் உங்களுக்குத் தாற செல்லத்தை விட நான் அவனுக்குக் குடுத்தனானே?

சுபத்திரா: அப்பிடிச் சொல்லுங்கோ மாமி?

கனகம்: நீ என்ன குறைவே?

சுபத்திரா: என்ன மாமி?

கனகம்: தாய் பிள்ளை போலவே புழங்கிறியன்? சினேகிதியன் மாதிரித்திரியிறியன்! எண்டாலும் நாவுறு படக்கூடாது! அதுதான் நல்லது. நாய் பூனை போல மனிசர் இருக்கக் கூடாது!

(இவ்வேளை பிறந்தநாள் நாயகன் சுகந்தன் அலங்காரமாக உடை உடுத்து வந்து நேரடியாகப் பாட்டியாரிடம் சென்று மதிப்பும் மரியாதையும் கலந்த உரிமையோடு)

சுகந்தன்: பாட்டி, எப்பிடி இருக்கு? வடிவே?

கனகம்: சோக்கா இருக்கு! ஆர் வேண்டித்தந்தது?

சுகந்தன்: அப்பா.

கனகம்: வடிவா இருக்கிறாய்! எப்பவும் இப்படியே இருமோனை!

காவியா: வளராமல், தொடர்ந்து படிக்காமலோ?

கனகம்: நல்லநாள் பெருநாள்ளை சகுனப் பிழையாக் கதையாதை பெட்டை!

சுகந்தன்: பாட்டியின்ரை ஆசியோட பல வளமும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ்வன்!

கனகம்: அப்படிச் சொல்லடா என்றை பேரா!

கன-பதி: "பேர்த்டே பேபி" எங்கை உம்மடை நண்பர்களெல்லாம், ஒருத்தரையும் காணெல்லை?!

சுகந்தன்: அவங்கடை அலுவல் முடிஞ்சுதப்பா...

கன-பதி: என்ன?!

வித்தியா: அவைக்கெல்லாம் நேற்றே முடிஞ்சது.....

கன-பதி: என்ன முடிஞ்சது?!

வித்தியா: 'கூள்பார்' லை 'டீர்'

சுபத்திரா: அதுதானே சொல்றன் பேர்த்டே கொண்டாட்டம் இப்ப ஒரு சமையாப் போயிட்டுதெண்டு

கனகம்: வருஷத்திலை ஒருக்கால் தானே ஆம்பிளைப்பிள்ளை!

காவியா: அப்ப, பொம்பிளைப்பிள்ளையருக்குத் தேவை இல்லையே பாட்டி?

பாட்டி: கெட்டிக்காரி, (வாய்விட்டுச் சிரிக்கிறாள்)

கன-பதி: அப்ப, ஆருக்குச் சொல்லியிருக்கிறீங்கள்

சுபத்திரா: இப்பதான் எல்லாம் கேக்கிறீங்கள்?

கனகம்: அப்படிச் சொல்லடா பேரா!

கன-பதி: எல்லாம் நீங்கள் செய்யேக்க, பிறகு நான் ஏன் அதுக்கை தலையை விடவேணும்!

சுபத்திரா: அயல் சுற்றத்துக்குத்தான் சொல்லியிருக்கு.

(முசுப்பாத்திக்காரப் பாட்டிக்குப் பாட்டு வந்து விடுகிறது.)

கனகம்: அயலும் புடையும் வாழ வேண்டும்

அன்னமும் சுற்றமும் வாழவேண்டும்

ஆச்சியும் அப்புவும் வாழவேண்டும்

அம்மானும் மாமியும் வாழ வேண்டும்

(மருத்துவச்சி வாழ்த்து நாட்டார்பாடல்)

கன-பதி: இப்ப அயல் சுற்றம் எங்கை இருக்கு? எல்லாம் வெறிச்சோடிக்கிடக்கு!

வித்தியா: இருக்கிற ரெண்டொருத்தரையும் எங்கை இன்னும் காணவில்லை!

சுகந்தன்: அந்தா ஞானேந்திரன் அங்கிள் வாறார்.

(வந்த ஞானேந்திரன், விறாந்தையில் இருந்த கனகம்மாவிடம்)

ஞானேந்: எப்பிடி கனகம்மாக்கா, சுகமா இருக்கிறியளே?

கனகம்: ஓம்.... ஞானி, நீதான் கைவியளமா வந்திருக்கிறா! எங்கை ஒருத்தரையும் காண இல்லை எண்டு நினைச்சன்.

ஞானேந்: வருவினம், இப்பதானே அஞ்சுமணியாகுது

கன-பதி: ஞானியர் வாரும்!

ஞானேந்: ஓமோம்! சுகந்தன், பல்லாண்டு வாழ என் வாழ்த்துக்கள்!

சுகந்தன்: நன்றி மாமா.

கனகம்: தம்பி ஞானி!

ஞானேந்: என்ன கனகம்மாக்கா?

கனகம்: உன்ரை பேரைச் சுருக்கி ஊரெல்லாம் ஞானி 'ஞானி' எண்டு கூப்பிட நீ உண்மையிலேயே ஞானியாப் போட்டாய்

ஞானேந்: என்னக்கா?

கனகம்: கலியாணம் காட்சியில்லாமல் தனிக் கட்டையா இருக்கிறாய்!

(ஞானி சங்கோசத்தோடு சிரித்துச் சமாளிக்கிறார். பிரமச்சாரியல்லவா. வெட்கம் வரத்தானே செய்யும்.)

கன-பதி: ஞானி இண்டைக்கு அம்மா சரியான 'பேர்தடே', 'மூடல்' இருக்கிறா! இருமன் இப்பிடி

ஞானி: கனகம்மாக்கா எப்பவும் சந்தோசமானவதானே.

கனகம்: தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா? - படிச்சிருக்கிறா தானே? வாழ்க்கையிலை நான் சுமக்காத சுமையளே! நான் படாத துன்பங்களே! எட்டுச் சகோதரங்களோடை கூடப்பிறந்தவள்!

கன-பதி: அம்மா தான் மூத்தவ....

கனகம்: அஞ்சு பொம்பிளையளும் மூண்டு பெடியளும் கடைசிப் பெடியனோடை இனிக்காணுமெண்டிட்டுப் போட்டா. பெத்த வீட்டுக்கைச் சன்னி வரச் சா கொண்டு போகிட்டிது.

ஞானி: எங்கடை அம்மா இருக்கேக்கச் சொல்றவ, உங்கடை கதையளை, தனக்கேதும் துன்பம் கஷ்டம் வரேக்க, கனகம்மாவுக்கு வராத துன்பங்களே இதுகள் எண்டு சொல்லித் தன்னைத் தேற்றிக் கொள்ளுவா.

கனகம்: ஆச்சி இருந்திருந்தா இன்னும் நாலெண்டாலும் பெத்திருப்பா!

ஞானி: அது சரி சபைசந்திக்கு ஆளணி வேணுமெண்டு அப்ப உதுகள்ளை வஞ்சகம் செய்யிறதில்லை.

கனகம்: செத்தால் மாறித்தோள்குடுத்துச் சுமக்க எட்டுப்பேர் வேணுமே! இப்ப ஆளில்லை, வண்டிலிலும் காரிலும் உருளுகினம்..... அது சரி காலத்தோடை மாற வேண்டியதுகள் மாறத்தானே வேணும்...

ஞானி: அது சரி

கனகம்: ஆச்சி சாகேக்க எனக்குப் பதினாறு வயது. அப்ப தோள்ளை பொறுத்த சுமையை எத்தினை வருஷம் சுமந்தன். எதுக்கும் அஞ்சினனே? கடைசிவரை இல்லை! அது அப்புவிட்டை இருந்து வந்த குணம்.

கன-பதி: அம்மாவின்ரை தகப்பனை ஊர்லை தலை வணங்காத் தம்பிப்பிள்ளை எண்டு தானே சொல்றது.

கனகம்: டேய்! கொம்மாவின்ரை தேப்பன் உனக்கென்னடா முறை? இவனுக்கெப்பவும் முறை

கனகம்: டேய்! கொம்மாவின்ரை தேப்பன் உனக்கென்னடா முறை? இவனுக்கெப்பவும் முறை தலை சொல்லவராது!

வித்தியா: அப்பா! எப்படி?! வேணும்!

(கனகசபாபதி வித்தியாவைப் பார்த்துப் பொய்க்கோபத்தை வெளிக்காட்டுகிறார்.)

கனகம்: தன்ர பெண்சாதியின்ரை தேப்பனை மாமனெண்ணத் தெரியாதவன், என்ர அவட தாயட புருஷன் எண்டானாம்.

ஞானி: கனகம்மாக்காவின்ரை கதையள்!

(கனகம்மாவின் கதை கேட்ட அனைவரும் சிரிப்பார்கள் என்போம் இவ்வேளை விக்கனராஜா, அவரது மனைவி மேனகா, மகன் மதன் வருகின்றனர்.)

மேனகா: என்ன எங்களைப்பற்றி எதுவும் சொல்லிப்போட்டுச் சிரிக்கிறீங்களோ?

கனகம்: வா மேனகா! எங்களைப் பார்த்துதான் நாங்கள் சிரிக்கிறம்.

கன-பதி: ஆ, விக்கி வாரும்.

சுபத்திரா: மேனகா வாங்கோ.

(மதனைச் சுகந்தன் அழைத்துச் சென்று, இருவரும் ஓரிடத்தில் அமர்ந்து, எதையேனும் கதைப்பார்தானே)

மேனகா: நாவுறு படக் கூடாது, உங்கடை வீட்டைப் பார்த்தால் எனக்குப் பொறாமையா இருக்கிறது!

காவியா: உங்கடை வீடு இதைவிட எவ்வளவு பெரிசு, வடிவு, அன்றி!

மேனகா: காவியா, நான் வீடெண்டது உங்களை ஆக்களை!

கன-பதி: ஏன் உங்களுக்கென்ன குறை? கண்நிறைஞ்ச கணவன், மனம் நிறைஞ்சமகன்,

மேனகா: அது தான் சரி! கண்ணிலை காணக்கிடையாத கணவனும் மனதுக்குப் பிடிச்சதைச் செய்யாத மகனும்மல்லோ எனக்குக் கிடைச்சிருக்கு!

மதன்: அம்மாவுக்குப் பிடிச்சதைக் செய்ய ஒருத்தராலையும் ஏலா!

கன-பதி: என்ன? விக்கியர் கச்சேரியிலை பெரிய 'ஸ்டாவ் ஒபிசர்'!?

மேனகா: கண்டறியாத 'ஸ்டாவ் ஒபிசர்' நீங்கள் எத்தினைக்கு உத்தியோகத்துக்குப் போறனீங்கள்?

கன-பதி: எட்டு மணிக்கு.

மேனகா: எத்தினைக்கு வீட்டைதிரும்பிவாறனீங்கள்?

கன-பதி: வழக்கமா அஞ்சுமணிக்கு.

மேனகா: உங்கடை கண்டறியாத 'ஸ்டாவ் ஒபிசர்' விடிய ஏழு மணிக்குப் போய் இரவு எட்டு மணிக்கு வாறவர்.

விக்-ராஜா: (ஓரளவு கட்டுப்படுத்திய ஆத்திரம் வெளிவர) கோப்பியு இருக்கிற படியாத்தான் எட்டுக்கு வாறன் இல்லாட்டில் பதினொண்டுக்கு வருவன்

மேனகா: பாத்தீங்களே! கனகசபாபதியண்ணை, நீங்கள் இப்பிடயே? எனக்குத் தெரிஞ்சு எந்த ஆம்பிளையும் இப்பிடி இல்லை!

ஞானி: உலகத்திலை, தன்ரகணவனை மெச்சிய மனைவியும் இல்லை, மனைவியை மெச்சிய கணவனுமில்லை!

கனகம்: பிள்ளை உதைப் பாத்திட்டு விறுத்தாப்பியா விட்டா(ய்) பிள்ளை மேனகா, நன்றும் தீதும் பிறர் தரவாரா எண்டு ஒருவசனமிருக்கு.

சுகந்தன்: பாட்டிக்குப் பிடிச்ச வசனமிது!

காவியா: இண்டைக்கு இது ரெண்டாந்தரம் சொல்லீட்டா!

கனகம்: கோடிதடவை சொல்லக் கூடிய வசனம்தான் அது!

சுபத்திரா: மதன் எப்பிடிப் படிப்பெல்லாம் போகுது!

மதன்: பிழையில்லை 'அன்றி'

மேனகா: பிழையில்லையோ? ஏன் பொய்சொல்றா(ய்)? இவன் சரியாத் தகப்பனைப்போலை தான் சுபத்திரா!

கனகம்: நீ கற்பாஸ்த்திரி!

(ஞானேந்திரன் மட்டும் சிரித்து விட்டு மற்றவர் பலர் புரிந்தும் சிரியாது இருப்பதைக் கண்டு திடீரெனச் சிரிப்பை அடக்கிக் கொள்கிறார்.)

மேனகா: தகப்பன் சரியா இருந்தா அவன் ஏன் இப்பிடி இருக்கப் போறான்!

மதன்: ஏனம்மா வெளிக்கிட்ட இடத்திலையும் இப்பிடி நச்சரிக்கிறீங்கள்?

மேனகா: இவை ஆர்? கனகசபாபதி அண்ணை எங்கடை மாமியின்றை 'ஹஸ்பண்டின்ட்' மச்சான். இவை பிறத்தியாரில்லை. என்ற கஷ்டத்தை நான் இவைக்குச் சொன்னாலென்ன?

விக்-ராஜா: உமக்கென்ன கஷ்டம் இப்ப?

மேனகா: என்ன கஷ்டமோ? என்ன துணிவிருந்தால் இப்படிக்கேப்பிங்கள்?

விக்-ராஜா: இவை எல்லாம் இருக்கினம் எண்ட துணிவிலைதான்.

மேனகா: பாத்தீங்களா! பாத்தீங்களா! நான் தனிய வச்சுத் தன்னைக் கொடுமைப்படுத்திறன் எண்டு குத்திக் காட்டிறார்!

மதன்: அம்மா தயவு செய்து 'பேர்த்டே பார்டியின்ர்' 'மூட்டை' கெடுக்காதையுங்கோ!

மேனகா: நீயாவது ஒழுங்கா இருந்தா நான் எல்லாத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு சந்தோசமா இருப்பன்!

மதன்: என்ற ஒழுங்கில என்ன பிழையைக் கண்டனீங்கள்?!

மேனகா: நீ ஒழுங்கா 'ஸ்கூலுக்குப்' போறனியா!?

மதன்: ஓம் ஏன்?!

மேனகா: நீ போறதில்லை!

மதன்: போறனான்!

மேனகா: எனக்குத் தெரியும் நீ ஒழுங்காப் போறதில்லை!

மதன்: ஆர் சொன்னது உங்களுக்கு?!

மேனகா: ஆரோ! உண்மைதானே?

மதன்: ஆரும் சொல்றதுதான் உங்களுக்கு முக்கியம்!

மேனகா: நீ கெட்ட போய்ஸோடை சுத்தித்திரியிறா(ய்)

மதன்: அதுவும் அந்த ஆரோதான் சொன்னதா?!

மேனகா: ஆர் சொன்னாலென்ன? உண்மை உண்மை தானே?

மதன்: இந்தா சுகந்தன் இருக்கிறான், கேட்டுப்பாருங்கோ, நான் 'ஸ்கூலுக்குப்' போறஇல்லையா எண்டு?

மேனகா: ஏன் நான் ஆரையும் கேக்க வேணும்? பொய்யுக்குச் சாட்சி

மதன்: சுகந்தன் ஆரோ இல்லை. உங்கடை மாமியின்றை 'ஹஸ்பண்டின்ட்' மச்சான்ர மகன் தான்

(விறாந்தையிலிருந்த கனகம்மா இதைக்கேட்டு தனக்குள் சிரித்துக் கொள்கிறாள். சுகந்தனின் பெயர் இதற்குள் இப்படி வருவதை விரும்பாத தாய், தமக்கையர் அசௌகரியமாக ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்கின்றனர்.)

கன-பதி: மேனகா, நான் சொல்றதை ஒருக்காக்கேளும்,

மேனகா: எனக்கு ஒருத்தரும் ஒண்டும் சொல்ல வேண்டாம். எனக்கு மட்டும் ஏன் கடவுள் இப்பிடித்தண்டனையைத் தந்தவர்! எல்லாரும் எவ்வளவு சந்தோஷமா இருக்கினம்! (மேனகா அழுகிறாள்போலும்)

சுபத்திரா: மேனகா, அழாதையும்..... (விக்னராஜாவைப் பார்த்து) அண்ணை, நீங்கள் ஒருக்கால்.....

மேனகா: எனக்கு ஒருத்தரும் இஞ்ச ஆறுதல் சொல்லத் தேவையில்லை. நான் இஞ்ச இப்ப இருக்கிறது தானே எல்லோருக்கும் கஷ்டமா இருக்கு! நான் வீட்டை போய்த்தனிய இருக்கிறன் (வெளியேறியபடி) நான் எப்பவும் தனியத்தானே!.... எனக்கு ஆறுதலுக்கு ஒருத்தருமில்லை....

(மேனகா வெளியேறிவிடுகிறாள்)

எல்லோரும் இந்த நிலைமை உற்பவித்த அசௌகரியத்தின் காரணமாக ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்க்க முடியாதவராக, மனங்கள் மிகச் சங்கடப்பட அசையாதிருக்கிறார்கள். இந்த அசைவற்ற அமைதியின் போது, என்ன காரணத்துக்காகவோ தெரியவில்லை, பின்வரும் பாடல் பாடப்படுகிறது.

தேடிச் சோறுநிதந் தின்று - பல
சின்னஞ் சிறுகதைகள் பேசி - மனம்
வாடித் துன்பமிக உழன்று - பிறர்
வாடப் பலசெயல்கள் செய்து - நரை
கூடிக் கிழப்பருவ மெய்தி - கொடுங்
கூற்றுக் கிரையெனப்பின் மாயும் - பல
வேடிக்கை மனிதரைப் போலே - நான்
வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ?

யோகசித்தி - பாரதி பாடல்

விக்-ராஜா: சுபத்திரா, சொறி நாங்கள் வந்து தேவைஇல்லாமல் உங்கடை எல்லாற்றை 'மூடையும் குழப்பிப் போட்டம்.

கன-பதி: இதென்ன இது விக்கியர்! இங்கை எங்களுக்கை நடக்காத சண்டையா இதுகள்!

சுபத்திரா: விக்கியண்ணை நீங்கள் யோசிக்காதையுங்கோ குடும்பமெண்டிருந்தால்.....

மதன்: எனக்குத் தெரிஞ்ச காலம் முதல் அம்மா சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்கும் பதட்டப்படுகிறவ ஆனால் இப்ப எந்தக் காரணமுமில்லாமல் எப்பவும் இப்பிடித்தான் இருக்கிறா.

கவியா: நான் பாத்த அளவிலை தான் தனிச்சுப் போனா எண்ட நினைப்பு அவளுக்கு இருக்கிறதா நினைக்கிறன். எப்ப பார்த்தாலும் உங்களுக்கு கென்ன நீங்கள் நல்ல சந்தோசமா இருக்கிறீங்கள். எனக்குத்தான் ஒருத்தருமில்லை எண்டு சொல்லிக் கொண்டே இருப்பா.

மதன்: அம்மாவின்ரை மூடை விளங்கிக் கொள்ளாமலும் இருக்கு. தாங்கிக் கொள்ளலாமலும் இருக்கு. எப்பப் பார்த்தாலும் டென்ஷனா இருக்கிறா. ஆரும் சொல்றதைகேட்டிட்டுச் சண்டைக்கு வாறா!

விக்-ராஜா: இதாலைதான் நான் வீட்டிலை இருக்கிற நேரத்தை நல்லாக் குறைச்சக் கொண்டன்.

கனகம்: அட விக்கி! கடைசியா நீயும் படிச்ச பேயாத்தான் இருக்கிறா! படிச்சகாலத்திலை உங்கை என்னத்தை படிச்சனீங்கள்? புவனேகபாகு ஏன் கோட்டையை விட்டான்! எட்வோட் மன்னர் ஏன் முடிதறந்தார்! பூமத்திய ரேகை எவடத்தாலை ஓடுது!? புண்ணாக்கு மூட்டையிலை ஏன் இலையான் மொய்க்கிது? கருவாட்டுச்சாக்கை ஏன் பூனை பாக்கிறது? இதுகள் தான் படிப்பு!

விக்-ராஜா: கனகம் மாமி, நீங்கள் என்ன சொல்லவாறியள்?

கனகம்: பாத்தியே, நான் சொல்ல வாறது விளங்க இல்லை, புவனேகபாகுவைப் படிச்சென்ன கண்டனி? அவள் மேனகா.. அவள் ஆரெண்டது அதெண்டாலும் உனக்கு ஞாபகமிருக்கே?

விக்-ராஜா: இதென்ன மாமி நீங்கள் என்னமோ நான் தான் பிழை விட்டமாதிரி...

கனகம்: ஒருத்தரும் பிழை வேணுமெண்டு விடுகிறதில்லை. விளங்காமல்தான் விடுகிறம்.

கன-பதி: அம்மா, நீங்கள் இப்ப என்னத்தைச் சொல்ல வாறியள்?

கனகம்: அவள் வெளிக்கிட்டுப்போகேக்கை என்ன சொல்லிக் கொண்டு போனவள்?

விக்-ராஜா: ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டு போயிருப்பா எப்பவும் ஏதும் சொன்னபடிதானே!

கனகம்: போடா விசரா!

விக்-ராஜா: போற போக்கிலை எனக்கு விசர்தான் வரும்!

கனகம்: உந்தப்போக்கிலையே போனியெண்டால் முதல்லை அவளுக்கு, பிறகுதான் உனக்கு வரும். அவன் பெடியன்தான் பாவம்!

விக்-ராஜா: என்னை என்ன செய்யச் சொல்றீங்கள்?

கனகம்: இவள் காவியா, கொஞ்சத்துக்கு முன்னம் சொன்னத்தையேனும் கவனிச்சனியே? காவியா, மேனகா பற்றி நீ நினைக்கிறதை அப்போதை சொன்னதை திருப்பி ஒருக்கா - சொல்லு. ஏறாத மண்டையளுக்கை ஏறுதோபார்ப்பம்!

காவியா: மேனகா மாமிக்கு தான் தனிச்சுப் போய் இருக்கிறன் எண்ட நினைப்பு மனதிலை பதிஞ்சு போய் இருக்குதெண்டுதான் நான் நினைக்கிறன்.

கனகம்: அவள் வெளிக்கிட்டுப்போகேக்கையும் அதைத்தான் சொல்லிக் கொண்டு போனவள்

வித்தியா: நான் வீட்டை போய்த்தனிய இருக்கிறன். நான் எப்பவும் தனியத்தானே. எனக்கு ஆறுதலுக்கு ஒருத்தரு மில்லை எண்டுதான் சொல்லிக் கொண்டு போனவ

(வித்தியா இந்த வார்த்தைகளை மேனகாவின் உணர்வு நிலையில் நின்று கூறியதால் ஆரம்பத்தில், சிலர் இவளுக்கு ஏதேனும் நடந்து விட்டதோ என்று சற்றுத் தடுமாறுவர்)

கனகம்: உதுக்கை தான் விஷயம் மிருக்கு மோனை! அவள் தனிச்சுப் போனன் எண்ட நினைப்புக்கை விழுந்திட்டாள்.

விக்-ராஜா: நான் என்ன மாமி செய்ய இப்ப ரெண்டு மூண்டு வருஷமா வரவர எப்ப பார்த்தாலும் எதிலையும் சண்டைக்கு நிக்கிறதும், கோவிக்கிறதுமாத்தான் கிடக்கு. அதாலை தான் நான் பாத்திட்டு வீட்டை நிக்கிற நேரத்தை குறைச்சிட்டன்.

கனகம்: ஓ, முள்ளை முள்ளாலை எடுக்கலாம் எண்டு வெளிக்கிட்டிட்டா(ய்). ஊறுகா(ய்) வச்சுக்கட்டிப் பழுக்கப் பண்ணியும் புதையுண்டு கிடக்கிற முள்ளை எடுக்கலாம்.

சுபத்திரா: விக்ரியண்ணை, நீங்களும் மதனும் தான் கொஞ்சம் பொறுமையா இருந்து மேனகாவுக்கு உதவவேணும்.

கன-பதி: இங்க இருந்த சகோதரங்களெல்லாம் தென்மராட்சி, வடமராட்சிப் பாதயாத்திரை யோடை பரதேசம் போகிட்டினம்.

கனகம்: அதுதான் விஷயம். மேனகாவின்ரை தேப்பன் அந்த நாளேலை சிங்கள நாட்டிலை நோட்டோவசியரா இருந்து வறுகினவர். பத்துப்பரப்புக் காணியிலை மூண்டு மெத்தை வீடு கட்டினார். அவருக்கு ஒரு மோனும், ரெண்டு பெட்டையாளும் மேனகா கடைக்குட்டி. எல்லாருக்கும் செல்லமா இருந்தவர். தொண்ணூற்றஞ்சு ஊர்வலத்தோடை தமையன் குடும்பம் கொழும்பிலை குடியேற, தமக்கை குடும்பம் லண்டனுக்குப் போகிட்டிது. போறவை எங்கையும் போகட்டுமெண்டு இருக்க இவளுக்குத் தெரியவில்லை.

காவியா: ரெண்டு வீடும் ஆக்களில்லாமல் சும்மா பூட்டிக் கிடக்க மேனகா மாமி மட்டும் தனிச்சு நடு வீட்டிலை இருக்க விரும்பிறாவில்லைப் போல.

சுபத்திரா: வெறிச் சோடிக் கிடக்கிற வீடு ரெண்டையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க அவவுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கும் போல இருக்கு.

மதன்: நாங்களும் கொழும்பிலை போய் இருப்பம் எண்டு, திரும்பிவந்து கொஞ்சநாளேலை கேட்டவ.

விக்-ராஜா: நான் உத்தியோகத்தை விட்டிட்டு என்னண்டு போறது? கொழும்பிலை போய் இருக்கிறதெண்டால் சும்மாவே!

மதன்: நானும் 'ஓ.எல்' எக்சாமை எப்பிடி விட்டிட்டுப்போறது.

கன-பதி: ஒண்டையும் ஒருத்தரும் விடத்தேவையில்லை. இஞ்ச பக்கதிலை காசியர் வீடு சும்மா கிடக்கு. வசதியான வீடு. அவை இப்போதைக்கு வரப்போறதில்லை. நீங்கள் இங்கை வந்திருங்கோவன். எங்கள் எல்லாருரோடையும் பம்பலா இருக்கலாம்.

கனகம்: இவன் என்னண்டு கவுண்மேந்து உத்தியோகம் பாக்கிறான்? வாவன் நாங்கள் எல்லோருமாப் போய் அங்கை இருப்பம். இதைவிட எவ்வளவு பெரிய வீடுகள் அதுரெண்டும்

கன-பதி:- எங்கடை வீட்டை விட்டிட்டோ

கனகம்: ஆ ! பாத்தியே! அரைமையுக்கங்காலை அவளின்ரை வீடு இருக்க அதுவும் அவள் இங்கை வந்திருப்பாளே? பேக்கதை கதைக்கிறாய்?

கன-பதி: அந்தப் பொயினர் நான் யோசிக்காமல் விட்டிட்டன்.

கனகம்: உனக்கெப்பவும் பொயின்ற எடுத்துத்தர ஒரு அப்புக்காத்துத் தேவை.

கன-பதி: அப்பவே நீங்கள் படிச்ச ஒரு அப்புக்காத்தா வந்திருக்கலாம்.

கனகம்: அப்புக்காத்து வேலைக்கு நான் போக, அடுப்புக் காத்துகொண்டிருக்கும். ஆளில்லாமல் அப்பு சோத்துக்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்.

சுகந்தன்: அப்புக்காத்து எண்டால் என்னப்பா?

கன-பதி: அட்வகேட் எண்டது தமிழற்றவாயிலை உந்த விதமா வந்திருக்கு, இப்ப சட்டத்தரணி எண்டு சொல்றது. 'அட்டேர்ணி அட்வோ'

சுபத்திரா: விக்ரியண்ணை நீங்கள் அந்த ரெண்டு வீட்டையும் நல்ல கலகலப்பான ரெண்டு குடும்பங்களுக்குக் குடுங்கோ. சும்மா அழுது வடியிறதுகளாப்பாத்துக் குடுக்காமல்.

வித்தியா: அழுது வடியிறவையாலை சூழல் மாசடையும்

சுகந்தன்: நீர் வடிஞ்சு உம்மட பங்குக்கு சூழலை மாசுபடுத்தாதையும்

வித்தியா: பாருங்கோப்பா சுகந்தனை!

(கனகசபாபதி போலிப்பாவனையோடு சுகந்தனை உற்று நோக்குகிறார்.)

சுகந்தன்: ஏனப்பா என்னை உப்பிடிப் பாக்கிறீங்கள்?

கன-பதி: சின்னக்கா 'பாருங்கோப்பா சுகந்தனை எண்டா'

(சிரிக்கத் தெரிந்தவர்கள் சிரிக்கட்டும். அழுது வடிகின்ற சபாவமுள்ளவர்கள் அழுது வடியட்டும்)

கனகம்: விக், நீ இப்ப சுபத்திரா சொன்னதை முதல்லை செய். சகோதரங்களின்ரை வீடு தானே, நல்லவையப் பார்த்துக்குடு, நீயும் அவளோடை ஒளிச்சு விளையாடாமல், வீட்டிலைகூட நேரம் இருக்கப் பார்..... மதன் நீயும் இனிச் சின்னப்பிள்ளை இல்லை. மார்க்கண்டேயர் சிவனை வரவழைத்த வயதுனக்கு. கொம்மாவோடை கொஞ்சம் பொறுமையா இரு. நாலு மாதம் போக அவ பழையபடி கலகலப்பாவிடுவா. பேந்து நீ விரும்பியபடி அவளோடை சண்டை பிடியன்.

விக்-ராஜா: கனகம் மாமி சொன்னபடி ஒருக்கக் செய்து பாப்பம்.

கன-பதி: அம்மா ஒரு 'லீகல் அட்வைசர்', 'பொலிட்டிக்கல் அட்வைசர்', 'இக்கனொமிக் அட்வைசர்', எண்டு ஒரு பல்கலைக்கழகம்

காவியா: பல்கலைக்கழகம் எண்டு சொல்லி, பாட்டியின்ரை மதிப்பைக் குறையாதையுங்கோ!

கனகம்: ஊரவனைப் பாத்திட்டு நீங்களும் எனக்கு வைரவிழாப் பாராட்டுச் செய்யிறியளோ? ஆர் சாவினை, ஆர்பட்டம் வேண்டுவினம் எண்டு பார்த்துக் கொண்டிருக்குதுகள் பல பேயள் - பேப்பர்லை தங்களை விளம்பரப் படுத்திக் கொள்ள!

வித்தியா: பாட்டி, உந்த விஷயத்திலை நீங்கள் பிழை விடுறீங்கள்!

காவியா: என்ன பிழை?

ஞானி: ஆக்கள் செத்தால் ஆயிரத்தெட்டுக் கண்ணீர் அஞ்சலி பெரிய பதவியிலை ஒருத்தர் வந்திட்டால் பத்து மாதத்துக்கு அவரைப் பேப்பர் விளம்பரத்திலை வாழ்த்திறது.

காவியா: படியாமல் கௌரவப்பட்டம் வேண்டிறவையை மாதக்கணக்கிலை வாழ்த்திறது.

ஞானி: அந்தப் பெரியவையும் அதுக்கு விட்டிட்டிருந்து, மனதுக்கை மௌனப் புளகாங்கிதம் கொள்ளுது!

வித்தியா: என்ன ரெண்டு பேரும் மாறிமாறி வாசிக்கிறியள் நாதஸ்வரம் - பாட்டு வாச்சிட்டு தெண்ட நினைப்போ?

காவியா: ஏன் நாங்கள் சொன்னதிலை என்ன பிழையைக் கண்டிட்டீர் நீர்?

வித்தியா: எல்லாம் வெறும் பிழை!

ஞானி: என்ன பிழையெண்டு சொல்லுமன் வித்தியா?

கன-பதி: கச்சேரி களைகட்டிது பாப்பம். அம்மா ராகத்தை எடுத்துக் குடுத்திட்டு இருந்து கள்ளச் சிரிப்போடை பாக்கிறா!

கனகம்: நீ குறுக்கை பேசிக்குழப்பாதையடா!

வித்தியா: மனிசரை மனிசர் மதிக்கவேணும், அவேன்ரை சந்தோசத்தை நாங்களும் பகிர்ந்து, வாழ்த்தி மகிழ வேணும், அவேன்ரை துக்கங்களையும் நாங்கள் பகிர்ந்து கொண்டு ஆறுதல் சொல்லவேணும்.

காவியா: ஓம்! அவ்வளவும் செய்யவேணும்! அதுதான் மனிசருக்கு அழகு.....

வித்தியா: பிறகேன் குறை சொல்றியள்?

சுகந்தன்: பேப்பர்லை போடிறதைத்தான் அவைகுறை சொல்லினம்! என்ன ஞானி அங்கிள்?

மதன்: பேப்பர்லை போடிறதிலை என்னகுறை?

கன-பதி: ஆஹா அப்பிடிக்கேள்!

ஞானி: பேப்பர்லை போடிறது வெறும் விளம்பரத்துக்காக மட்டும்தான்!

வித்தியா: என்னண்டு நீங்கள் அப்பிடிச் சொல்லுவீங்கள்!

காவியா: ஒருத்தரை வாழ்த்திற தொண்டா, நேரா அவரிட்டைப் போய் வாழ்த்திறதுதான் உண்மையான அன்பு, வாழ்த்து, நாகரிகம், பண்பாடு!

(கனகசபாபதி முகப்பாத்திமன நிலையில் இருந்து கொண்டு கைதட்டி)

கன-பதி: ஆஹா! அதுதான் சரி விடாதை!

கனகம்: அடப் பேசாமல் இரடா! அங்கிடுதத்தி!

சுகந்தன்: தங்கடை பிள்ளையின்ரை பிறந்தநாளை பேப்பர்லை விளம்பரப்படுத்தி வாழ்த்துகினம் -

வேற ஒருத்தருமில்லை - தாயும் தகப்பனும்!

ஞானி: பெண்சாதி செத்தா புருஷனும், புருஷன் செத்தா பெண்சாதியும், தகப்பனுக்குப் பிள்ளையும் பிள்ளைக்குத்தகப்பனும் பேப்பர்லை கண்ணீர் அஞ்சலி செய்யினம்.

மதன்: அது அவை அவேன்ரை விருப்பம்.

காவியா: அதுதான் சரி மிகவும் நெருக்கமான பவித்திரமான அன்பை, காதலை விளம்பரப்படுத்திற்று என்னவோ அசிங்கமா இருக்கு.

(செல்வநாயகம் குடும்பத்தின் வரவால் இந்த விவாதம் தடைப்படுகிறது. அவரும் அவரது மனைவி தனலக்கமியும் மகன் ஆதித்தனும் மிகவும் பரபரப்படைந்தவர்களாக வருகிறார்கள்.)

கனகம்: என்ன பரக்கப் பரக்க வாறியள்?

தனலக்: கனகம் மாமி, உங்கடை உமா ட்டியுஷனாலை வந்திட்டாவே?

கனகம்: இன்னும் வரஇல்லை வந்திடுவாள்.

செல்ல: என்ன எல்லாரும் வலு ஆறுதலா இருக்கிறீங்கள் ட்டியுஷனுக்குப் போன பிள்ளையளை இன்னும் காண இல்லை.

தனலக்: இவ்வளவு நேரமும் அம்பிகாவுக்காகக் காத்திருந்து பாத்திட்டு ஒரு வேளை உங்கடை உமாவேடை சேந்து இங்க வந்திருப்பவோ எண்டு நினைச்சு இங்கை ஓடிவாறம்.

சுபத்திரா: ஓம்பா, நாங்களும் நேரத்தைப் பார்க்காமல் இருந்திட்டம். இப்ப ஆறரை ஆகுது

காவியா: ஓம்மா, வழக்கமா ஆறுமணிக்கு வந்திடுறவை!

செல்ல: இருட்டத்துவங்கீட்டுது. ஆறரை எண்ணீங்கள், அவங்கடை நேரம் ஏழெல்லே?

தனலக்: அவங்கள் தான் மறிச்சு வச்சிட்டாங்களோ தெரிய இல்லை, கடவுளே!

கனகம்: பதட்டப்படாதையுங்கோ, ஆம்பிளையள் ஒருக்காப் போய்பாருங்கோவன்

செல்ல: வகுப்பு நடத்திறவங்களுக்கு நேரகாலம் தெரியிறதில்லை! அதுவும், பொம்பிளைப் பிள்ளையளைப் பொழுது படுமட்டும் வச்சிருக்கிறது.

சுபத்திரா: இஞ்சாருங்கோ ஒருக்காப் போய்ப்பாத்திட்டு வாருங்கோ!

செல்ல: ஓம், கனகசபாபதி ஒருக்காப்போய்ப் பாப்பம், வாரும் எனக்குச் சிங்களமும் தெரியாது.

கன-பதி: சிங்களம் தெரிஞ்சாப்போல சுகமே!

கனகம்: கதைக்கிறதை விட்டிட்டுப்போங்கோ!

(கனகசபாபதியும் செல்வநாயகமும் வெளியேறிப்படிகளால் இறங்க, உமாவும், அம்பிகாவும் வருவது தெரிகிறது. தேடிக் சென்ற தந்தையர் செல்லாது நிற்பதையும் கண்ட கனகம்மா)

கனகம்: ஏன்ராப்பா நிக்கிறியள்! சகுனம் பாக்கிறியளே? பயமெண்டாச் சொல்லுங்கோ நானும் வாறன்...! அட! அங்கை அவளவை வாறாளவை அது தான் இவங்கள் நிக்கிறாங்கள்.

(தனலக்கமி எல்லாரையும் இடித்துக் கொண்டு ஓடிக்கென்று தனது மகள் அம்பிகாவிடம்)

தனலக்: ஏன் பிள்ளை இவ்வளவு நேரம் செண்டது! நாங்கள் பதறிப்போனம்!

கனகம்: இஞ்சார் தனம் உதிலை நிண்டு ஊரை அழைக்காமல் வந்த பிள்ளையளை உள்ள கூட்டிவா முதல்லை!

(அனைவரும் உள்ளே வருகின்றனர்)

செல்ல: அம்பிகா, இஞ்சவா! ஏன் இவ்வளவு நேரம்? எங்கை போனனி?

அம்பிகா: எங்களோட கிளாசுக்கு வாற ஒரு பிள்ளை ஐடென்டிட்டி கார்டை மறந்து போய் விட்டிட்டு வந்திட்டா, அதாலை நாங்கள் சுத்தி வேறை வழியாலை வந்தனாங்கள்.

தனலக்: உன்னட்டை ஐடென்டிட்டி கார்ட் இருக்கா?

அம்பிகா: ஓம்

செல்ல: எங்கை காட்டு

அம்பிகா தனது கைப்பையுக்குள் இருந்து அடையாள அட்டையை எடுத்துக்காட்டுகிறாள்.

கனகம்: (தன்பாட்டுக்கு விறாந்தையில்) வீட்டுக்கையும் ஆர்மி!

செல்ல: அப்ப நீ ஏன் உன்ரை பாட்டுக்கு நேர்றோட்டாலை வராமல் சுத்துப் பாதையெல்லாம் திரிஞ்சனி?

அம்பிகா: அந்தப் பிள்ளை பயந்து போய் இருந்தா..

செல்ல: ஆ, உமக்குப் பயமில்லையோ?

அம்பிகா:

செல்வ: என்ன நான் கேக்கிறன், பேசாமல் நிக்கிறா(ய்)?

அம்பிகா: பயம்.....

தனலக்: இப்ப என்ன நேரம் பார்?

அம்பிகா: ஆறேழுக்கால்

செல்வ: எந்த நேரம்?

அம்பிகா: பழைய நேரம்.

செல்வ: உதாருக்குத் தேவை உந்தநேரம்? ஒருத்தருக்கும் பிரயோசனமில்லாதது! எல்லாத்தையும் போட்டுக் குழப்பிற நேரம்! உது உதை ஆருக்குத்தேவை? புதுநேரமென்ன?

அம்பிகா: ஏழேகால்.

தனலக்: பொழுதுபட்டு ஏழேகால் வரை பொம்பிளைப் பிள்ளையள் றோட்டிலை திரியிறதே?

அம்பிகா:

கனகம்: (தன்பாட்டுக்கு) கூரையைக் கொழுத்திற ராசாவுக்கு கொள்ளி எடுத்துக் குடுக்கிறமந்திரி!

செல்வ: என்ன பேசாமல் நிக்கிறா?

அம்பிகா: இல்லை

செல்வ: என்ன இல்லை

அம்பிகா: பொழுதுபட்டாப் பிறகு றோட்டில்திரியக்கூடாது

செல்வ: பொம்பிளைப் பிள்ளைகள்!!!

அம்பிகா: ஓம்!

செல்வ: இதுதான் கடைசிமுறை, இப்படி ஏதும் அவை இவையின்றை சாட்டுச் சொல்லிக் கொண்டு பிந்திச்சுதோ, நடக்கிறது வேறே!! சரிபோ!

தனலக்: இந்தப் பிள்ளையாலை உங்கடை பேர்தடே பார்டியையும் டிலே பண்ணிப் போட்டம் பாருங்கோ.....

சுபத்திரா: அப்பிடி ஒண்டுமில்லைப்பாருங்கோ!

(சுபத்திராவின் 'பாருங்கோ' வில் இன்னுமொரு அர்த்தம் பொதிந்திருப்பது அங்குள்ள சிலருக்குப் புரிந்திருக்கக் கூடும்)

செல்வ: அது, நியுட்டைம் நையனுக்குத் தானே கோபியு ஆறுதலாப் போகலாம்.

விக்-ராஜா: எங்களுக்கும் எந்த அவசரமும் இல்லை! ஆறுதலாப் போகலாம்.

கனகம்: விக்கியே? பேந்தும் முருக்க மரத்திலை ஏறி நிக்கிறா(ய்) அங்கை அவள் தனிய விடிய விடிய ராமாயணம், விடிஞ்சாப்பிறகு சீதைஆர்? எண்டு கேக்கிறா(ய்)

விக்-ராஜா: சொறி மாமி

கனகம்: உனக்கு மாமியும் சொறி, மனிசியும் சொறி தான் பழகின பழக்கம் மாறுமே ஒரு நாள்ளை மாறுதே?

கன-பதி: உமா

உமா: என்னப்பா?

கன-பதி: இங்க ஒருக்கா வா.... ஆர் அந்தப்பிள்ளை?

உமா: எந்தப் பிள்ளையப்பா?

கன-பதி: ஐடென்டிட்டி கார்டை மறந்து போய் விட்டிட்டு வந்த பிள்ளை?

உமா: உங்கடை 'பெறெண்ட்' சுப்ரமணியம் 'அங்கிளின்ரை' மகள்.

தனலக்: (செல்வநாயகத்தைப்பார்த்து) உங்கட தங்கச்சியின்ற பிள்ளையாக்கும்!

உமா: இல்லை இது வேறே, சுப்ரமணியம்

கன-பதி: என்ர பிறெண்டின்டை மகள் எண்டபடியாத்தான் நீ நிண்டு கூட்டிக் கொண்டு வந்து விட்டிட்டு வந்தனியா?

செல்வ: உமா நிக்கிறாவெண்டிட்டு இவவும் (அம்பிகாவைப் பார்த்து) நிண்டிட்டா

- உமா: அப்பா என்ன நீங்கள்? உங்களுக்குத் தெரியாத ஒருத்தரின்ரை மகளெண்டா விட்டிட்டா வரச் சொல்றீங்கள்?
- வித்தியா: எங்களுக்குத் தெரியாத பிள்ளையா இருந்தாக் கூட உதவவேண்டாமா அப்பா?
- சுகந்தன்: நாங்கள் தற்செயலா ஐடென்டிட்டி கார்டை மறந்து போய் விட்டிட்டுப் போகச் சாண்ஸ் வராதா அப்பா?
- காவியா: உமா, எத்தினைக்கு 'சேர்' கிளாஸ்முடிச்சவர்?
- உமா: இண்டைக்கு கால்மணித்தியாலம் பிந்தி அஞ்சே முக்காலுக்கு.
- சுபத்திரா: நியாயமான சுத்துப்பாதையாலை வந்தனீங்களே?
- உமா: இல்லையம்மா? அந்தப்பிள்ளையின்ரை சயிக்கிளுக்குக் காத்துப் போயிருந்திது. காத்தடிக்கக் காசிருக்கோ எண்டு அவ 'ஹான்ட்' பாரகைப் பாக்கேக்கதான் ஐடென்டிட்டி கார்டும் இல்லை யெண்டு கண்டா.
- தனலக்: ஒரு பொறுப்பில்லாத பிள்ளைபோல இருக்கு.
- செல்வ: ஒருமொக்குப் பிள்ளையாத்தான் இருக்கும்! உதுகளொல்லாம் படிச்ச எங்க 'என்ட்ர்' பண்ணப்போகுதுகள்!
- உமா: அந்தப்பிள்ளை 'ஓ.எல்' லிலை எயிட்டி எடுத்தவ. ஏ.எல்லிலை போர் ஏ எடுப்பா எண்டு எதிர்பாக்கினம் 'ஸ்கூல்லை.'
- தனலக்: அந்தச் செல்லத்திலைதான் உப்பிடித் திரியிறாவாக்கும்
- சுபத்திரா: பிள்ளையை வீட்டை கூட்டிக் கொண்டு போய் விட்டனீங்களா?
- உமா: ஓமம்மா, அவ பிந்தித்தனிய வீட்டுக்குப் போகப் பயந்தா அப்பா பேசுவரெண்டு - நாங்கள் கூட்டிக்கொண்டு விட்டிட்டு போனதால் போனம். நான் ஐடென்டிட்டி காட்டை தான் பிந்தின தெண்டு பொய் சொன்னன்.
- கன-பதி: அவன் அப்பன் ஒரு கொதியன். சும்மா பாஞ்சுகொண்டு நிப்பான்? நீ சொன்னது பொய்யில்லை நல்லதுக்குச் சொன்ன படியால் அதுதான் மெய்.
- சுபத்திரா: உமா அம்பிகா வாங்கோ, உள்ளை போய் முகங்கால்கழுவிக் கொண்டு வாங்கோ, 'பிறெஷ்ஷா' இருக்கும்.
- கன-பதி: செல்வம், என்ன நினைக்கிறீர், போய் கால்முகம் கழுவிக் கொண்டு வரட்டுமன்?
- செல்வ: ஓமோம் இதென்ன எனக்குச் சொல்லிக் கொண்டு
- தனலக்: ஓம், முகமெல்லாம் எண்ணை வடியிது. அம்பிகா போய்க்கழுவ.

(உமா, அம்பிகா, காயத்திரியாகியோர் உள்ளே செல்வர்.)

- செல்வ: எங்கடை அமளியிலை 'போத்தே' பேபியை மறந்திட்டம், 'மெனிஹப்பி றிட்டோன்ஸ் ஒவ்தே' சுகந்தன்
- சுகந்தன்: 'த்தங்க்யூ அங்கிள்.'
- கனகம்: இனியும் ஏன் இருக்கிறீங்கள்? எட்டரைக்கு முன்னம் புறப்படவேணும்! இண்டைக்கு எல்லாம் தடை தடையா வருகுது.
- கன-பதி: ஓமோம், காவியா, கெதிப்படுத்துங்கோ.

(இவ்வேளை மேனகா திரும்பி வருவதைக் கண்ட கனகம்மா)

- கனகம்: இஞ்ச மேனகாவும் வாறா! (எழுந்து, இருகைகளையும் பற்றி) வா பிள்ளை அப்பிடித்தான் இருக்க வேணும்! கோபம் வந்தாக் கோவிக்க வேணும்! பிறகு அதை விட்டிட வேணும்
- மேனகா: மாமி, வீட்டுக்குக் கிட்டப்போய்த்தான் யோசிச்சன், இங்க எல்லாரும் கூடிக்கும்மாளமடிச்சக் கொண்டிருக்க, நான் மட்டும் ஏன் விட்டுக்குள்ள தனிச்ச முழுசிக் கொண்டிருக்க வேணுமெண்டு உடனே திரும்பி வந்திட்டன்.
- கன-பதி: அது தான் சரி, இனி போத்தேயை வடிவாக கொண்டாடலாம்.
- கனகம்: மேனகா, விக்கியும் மோனும் வெளிக்கிட்டுப் போனா, உனக்கு வீட்டு வேலையள் முடிஞ்சவுடனை இந்தப்பக்கம் வா எங்களுக்கும் பம்பலா இருக்கும். நானும் இடக்கிடை வருவன் அங்கை.
- மேனகா: எப்பவும் வாங்கோ மாமி

(உள்ளே இருந்து வந்த சுபத்திரா மேனகாவைக் கண்டு)

சுபத்திரா: வாரும் மேனகா, இப்பத்தான் உண்மையிலை சந்தோசம்.

தனலக்: என்ன? என்ன நடந்தது? மேனகாவுக் கேதும் விசேஷமோ?!

செல்வ: அது தானே நானும் பாத்தன் கனகம்மாக்காவும் எழும்பினிண்டு அணைச்சு வரவேற்றா! எல்லாற்றை முகங்களளையும் சரியான சந்தோசம்.

கனகம்: அது ஒண்டுமில்லை. மேனகாவுக்கு லண்டன்லை இருந்து டெலிபோன் வரும், அதாலை வரஏலாமல் போகும் எண்டவை. அழைப்பு வெள்ளணவே வந்திட்டிதாக்கும்.

மேனகா: ஓம் மாமி, அழைப்பு, ஓம் வந்திட்டிது, அதுதான் இங்க கெதியா வந்திட்டன்.

ஞானி: கனகம்மாக்கா ஒரு புத்தகசாலை! ஒரு பல்கலைகழகம்!

கனகம்: என்ர படிப்பு ஏழாம் வகுப்போடை சரி, நீ புத்தகசாலை எண்ணிரா(ய்)!

(ஏனோ தெரியவில்லை, பின்வரும் பாடல் திடீரென்று பாடப்படுகிறது. பாடல் நடைபெறும் வேளையில் மெழுவாத்திகள் கொழுத்தப் பட்டுப் பிறந்த திளச் சடங்குகளுக்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்படுகின்றன.)

பாடல்:

வாழ்வு பெருக்கும் மதியே சக்தி
மாநிலங்கு காக்கும் மதியே சக்தி
தாழ்வு தடுக்குஞ் சதிரே சக்தி
சஞ்சலம் நீக்கும் தவமே சக்தி
வீழ்வு தடுக்கும் விறலே சக்தி
விண்ணை யளக்கும் விரிவே சக்தி
ஊழ்வினை நீக்கும் உயர்வே சக்தி
உள்ளத் தொளிரும் விளக்கே சக்தி

(சக்தி பாரதி பாடல்)

(மேனகா திடீரென்று சுகந்தனிடம் சென்று அவனது கையில் ஒரு கடித உறைக்குள் பணம் வைத்துக் கொடுத்து, அவனது கையைக் குலுக்கி வாழ்த்த, இதுவரை வாழ்த்தாது இருந்தவர்களும் பரிசுகள் கொடுத்து வாழ்த்துகின்றனர்.)

சுபத்திரா: (கேக் மேசையருகே நின்று) சுகந்தன் வா, துவங்குவம்

(சுகந்தன் சென்று மேசை அருகே நிற்க எல்லோரும் எழுந்து நின்று பாடுகிறார்கள்.)

அனைவரும்: 'ஹப்பி பேர்த் டே ட்டு யூ !

ஹப்பி பேர்த் டே ட்டு யூ !

ஹப்பி பேர்த் டே ட்டு யூ சுகந்தன் !

ஹப்பி பேர்த் டே ட்டு யூ !

(சுகந்தன் மெழுகு வாத்திகளை ஊதி அணைக்கிறான் எல்லோரும் கை தட்டுகின்றனர்.)

கனகம்: கடவுளே! பிள்ளையளைக் காப்பாற்றப்பு! பிறந்த நாளுக்குத் தமிழ்ளை பாடிறத்துக்கு ஒரு பாட்டில்லையே?

ஞானி: இது வெள்ளைக் காரணோட வந்த சடங்குதானே வெளிநாட்டுப் பயணங்களுக்குப் பிறகு இது பெருத்துப் போச்சது!

கனகம்: பிறவியே துன்பமெண்டு நினைக்கிற சமயங்கள் உள்ள இந்தச் சனங்களுக்கிடையிலை பிறந்தநாள் சடங்குகளுக்கு இடம் இராது தானே..... எண்டாலும் தமிழ்ழைபாடுகிறது நல்லது.

ஞானி: பிள்ளை பிறந்ததும் மருத்து விச்சி வாழ்த்திறது இருக்கு.

கனகம்: ஓமடா மோனை! அதை ஆரும் பாடுங்கோவன்!

(அவ்வேளை பின்வரும் பாடல் பாடப்படுகிறது. இதற்கிடையில் சுகந்தன் கேக் வெட்டி தீத்தும் சம்பிரதாயங்களும் பரிமாறும் சம்பவங்களும் தொடரும்)

அயலும் புடையும் வாழ வேண்டும்
அன்னமும் சுற்றமும் வாழவேண்டும்
ஆச்சியும் அப்புவும் வாழவேண்டும்
அம்மானும் மாமியும் வாழ வேண்டும்

(பின்வரும் பகுதியைக் கனகம்மா பாடினால் நன்றாக இருக்கும். முடியாவிட்டால் எவரேனும் பாடட்டும்.)

கோச்சி வாழ கொப்பர் வாழ
பேத்தி வாழ பேரன் வாழ
பூட்டி வாழ பூட்டன் வாழ
கொம்மான் வாழ மாமி வாழ
குஞ்சியாச்சி வாழ குஞ்சியப்பு வாழ
பெரியாச்சி வாழ பெரியப்பு வாழ
ஊர் வாழ தேசம் வாழ
குருவுக்கும் சிவனுக்கும்
நல்ல பிள்ளையாய் இருந்து வாழ்க.

(மருத்துவிச்சி வாழ்த்து நாட்டார்ப்பாடல்)

(பிறந்தநாள் சடங்கை வீரும்பினால், உண்மையான ஒளிப்படக்கருவி கொண்டு, எடுக்கத்தெரிந்த ஒரு நாடக நபர் எடுக்கலாம். வசதியாக இருந்தால் உண்மையான கேக் ஏனைய பலகாரங்கள் என்பவற்றையும், பானங்களையும் பரிமாறலாம். பரிமாறும் வேளையில் 'எடுங்கோ அங்கிள்', 'எடுங்கோ அன்ரி', 'எடும் வெக்கப்படாமல்', 'தங்க்யூ வெக்கமென்ன வெக்கம்', போன்று இன்னும் எதுவெதுவோ அச்சம்பிரதாய வார்த்தைகள் அனைத்தையும் பேசலாம். இயல்பான தன்மை நிலவினால் சரி. இவை யெல்லாம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது)

காவியா: மன்னிக்க வேணும்!

சிலர்: மன்னித்தோம்!

(இதற்குச் சிரிக்கத் தெரிந்தவர்கள் சிரிக்கட்டும்)

காவியா: நன்றி! அ.... வழக்கமாக நாங்கள் இப்பிடி 'பார்ஷஸ்லை' பாட்டு, 'டாண்ஸ்', 'கேம்ஸ்' எண்டு செய்யிறனாங்கள்....

வித்தியா: இண்டைக்கு வித்தியாசமா ஏதாவது செய்தாலென்ன?

ஞானி: நீர் வித்தியா, வித்தியாசமா செய்ய வேணுமென்றீர்!

காவியா: வித்தியா சமா வைக்க வேணுமெண்டு சொல்றா!

செல்வ: பாட்டு, ஆட்டத்தை விட என்ன செய்யலாம்?

தனலக்: ஒரு அலுவல் செய்யலாம்!

செல்வ: என்னது?

தனலக்: ஒண்டும் செய்யாமல் சும்மா இருக்கலாம்!

செல்வ: பெரிய பகிடி!

(ஆர் சிரியா விட்டாலும் தனலக்கமிசிரிப்பா)

கன-பதி: நான் சொல்லட்டோ ஒரு அலுவல்?

சிலர்: சரி, சொல்லுங்கோ!

கன-பதி: பேட்டி காணுவம்!

சிலர்: ஓ, அதுநல்ல 'ஐடியா'!

உமா: ஆராரைப் பேட்டி காணுவம்?
 கன-பதி: இப்ப நேரம் அதிகம் இல்லாததாலை ஒருத்தரை மட்டும்
 அம்பிகா: நேரம் இருந்தால் இன்னும் ஒருத்தரை.
 மதன்: சரி, ஆரைப்பேட்டிகாணலாம்?
 கன-பதி: எங்கள்ளை ஒரு முக்கியமான விஷயத்திலை ஒரு தனித்துவமானவர் இருக்கிறார். அவரை
 சுகந்தன்: ஆர் அப்பிடித்தனித்துவமானவர்?
 மேனகா: நான் சொல்றன் எனக்குத் தெரியும் ஆரெண்டு!
 விக்-ராஜா: சொல்லும் ஆரெண்டு?
 மதன்: சொல்லுங்கோம்மா!
 மேனகா: ஞானேந்திரன் - ஞானி பிரம்மச்சாரியாக இருக்கிறதாலை அவர் தான் எங்களுக்குள்ள
 தனித்துவமானவர்
 கன-பதி: மெத்தச் சரி! மிகவும் சரி! ஞானியர்தான்!
 ஞானி: ஐயோ நானா? இப்பிடி ஒரு வில்லங்கம் வருமெண்டு தெரிஞ்சிருந்தால் நான்
 கலியாணமொண்டைக் கட்டியிருப்பன்
 செல்வ: இனி யோசிச் சொன்ன பிரயோசனம்? ரூ லேட்!
 கனகம்: நாப்பத்தெட்டு ஒரு வயதே அறுவதிலும் செய்யுதுகள் இப்ப.
 வித்தியா: சரி, பேட்டி யார் காணிறது?
 கன-பதி: விரும்பினவை கேக்கலாம்.
 ஞானி: கடவுள்தான் என்னைக் காப்பற்ற வேணும்! நான் இண்டைக்கு இஞ்சவந்திருக்கக் கூடாது.

(எல்லோரும் சிரிக்கின்றனர்)

சுகந்தன்: நான் கேட்கிறன் முதல்கேள்வியை!
 மேனகா: சரி, பேர்த்தே பேயிக்கு முதல் சாண்ஸ்.
 சுகந்தன்: ஞானி அங்கிள நீங்கள் ஏன் மரிபண்ண இல்லை?
 சிலர்: சரியான கேள்வி.
 ஞானி: விருப்பமில்லை! செய்ய இல்லை
 மதன்: ஏன் விருப்பமில்லை?
 ஞானி: என்னமோ தெரியா விருப்பமில்லை!
 மதன்: நீங்கள் பொய் சொல்றீங்கள்
 கனகம்: பிறந்தநாள் கொண்டாட்டத்திலை பொய் சொல்லக் கூடாது ஞானி. உள்ளாதைச் சொல்லு.
 ஊரிலை ஒரு கதை அடிபட்டது!
 ஞானி: என்ன கதை?
 மேனகா: நீங்கள் படிக்கிற காலத்திலை ஒரு பிள்ளையை விரும்பின தெண்டும்
 கனகம்: அந்தப் பொடிச்சி உன்னை ஏமாத்திப் போட்டாள் எண்டும்...
 ஞானி: அவ ஏமாத்த இல்லை!
 விக்-ராஜா: அப்ப?
 ஞானி: அவவின்ரை தாய் தேப்பன் தான் அவவை ஏமாத்திக் கொழும்புக்குக் கூட்டிக்கொண்டு
 போய் பெரிய உத்தியோகத்திலை உள்ள ஒருத்தருக்குக் கட்டிக்குடுத்தவை.
 கன-பதி: ஞானியர், அப்ப உமக்கு எத்தினை வயது?
 ஞானி: பதினெட்டு
 கனகம்: பெட்டைக்கு?
 ஞானி: பதினாறு
 செல்வ: அட உந்தவயதிலை வாற விஷயங்களை அவ்வளவு சீரியசா எடுக்கக் கூடாதடா!
 விக்-ராஜா: உது அடலசன்சிலை வாற பிரச்சினையள்!
 ஆதித்தன்: அப்பிடி யெண்டா?
 விக்-ராஜா: கட்டினமைக் காலம், உங்கடை வயதுகள்தான்!
 கன-பதி: பள்ளிச் சினேகிதம் படலை மட்டும் எண்டு சொல்றது உதுகளுக்கும் சேத்துத்தான்.
 கனகம்: டேய் பேயா நான் கட்டேக்கை கொப்பருக்கு வயது இருவத்திரெண்டு. எனக்கு பதினெட்டு
 கன-பதி: அது உங்கடை காலம். போத்துக்கேயர் ஆண்ட காலம்.

கனகம்: இப்ப போத்துகேயற்றை பாட்டுப்பாடுறவை ஆளுறகாலமே?

ஆதித்தன்: இதுக்காக நீங்கள் இப்பிடி இருந்திருக்கக் கூடாது. ஞானி அங்கிள்

ஞானி: எனக் கென்னமோ அந்த நினைப்போடை இருந்து முடிக்கவேணும் போல இருக்கு..... இப்ப இது பழகிப்போச்சு!

கனகம்: உங்கை ரெண்டு பேர் இந்தக்கதையள் கதைக்க முழுசிக் கொண்டு இருக்கினம்.

வித்தியா: ஆர் அந்த ரெண்டு பேரும்பாட்டி?

கனகம்: அம்பிகா, ஆதித்தன் எண்டு ரெண்டு பிள்ளையளைப் பெத்தெடுத்தவைதான்.

(பலர் இதைக் கேட்டுச் சிரிப்பர் எனக் சொல்லத் தேவையில்லை. செல்வநாயகமும் தனலக்கமியும் சங்கடப்படுவார்தானே?)

செல்வ: கனகம்மாக்கா இண்டைக்குக் சரியான மூசுப்பாத்தி மூடலை நிக்கிறா!

ஆதித்தன்: அதாலைதான் அவை எங்கள்ளை சரியான எட்டிகிட்டா நிக்கினம்.

கன-பதி: அவை ரெண்டு பேரும் பள்ளிக்காலத்திலை பட்ட துன்பம் எங்களுக்கல்லோ தெரியும் ஒற்றைக் கால்லை நிண்டினம்

செல்வ: ஆனால், எங்கடை அனுபவத்திலை நாங்கள் ஒண்டு சொல்லுவம்.

விக்-ராஜா: சொல்லுங்கோ அனுபவம் தானே திறமான நூல் நிலையம்.

செல்வ: மனம் முதிர்ச்சி அடையும் வரைக்கும் பொறுத்திருக்கிறது. இதுகளுக்கு நல்லது.

தனலக்: கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் எண்டு எல்லாத்திலையும் தடுமாறின வயதிலை இதுகளைத் தவிர்க்கலாம்.

செல்வ: ஆனால் நாங்கள் சொன்னாப்போல நீங்கள்(இளசுகளைப்பார்த்து) கேக்கவா போறீங்கள்?

தனலக் : விழுந்தொழும்பி பட்டு நொந்தாப்பிறகு தான் யோசிப்பீங்கள்

கன-பதி: அது சரி அதுக்காக எங்கடை அனுபவங்களை நாங்கள் சொல்லாமல் விடக்கூடாது

சுகந்தன்: பாட்டி, எங்களுக்கு உங்கடை அந்த நாள்கள் பற்றிக் கதைகதையாக சொல்லு வீங்களே....

வித்தியா: ஓம் பாட்டி இவைக்கும் அதிலை சிலதைச் சொல்லுங்கோவன் பாட்டி. அச்சாப்பாட்டியல்லே.

காவியா: பாட்டி உங்கடை அப்புவுக்கு நீங்கள் தோட்டத்துக்குச் சாப்பாடு கொண்டு போகேக்க நடக்கிறதை ஒருக்கால் சொல்லுங்கோவன்!

கனகம்: உதுகளை இவைக்குக் சொல்ல எனக்கு அறளை பேந்து போச்சது எண்டு நினைப்பினை

மேனகா: மாமி, சொல்லுங்கோ எனக்காக சொல்லுங்கோ!

உமா: பாட்டிக்கு அதை நினைக்கவே சரியான வெக்கம் வெக்கமா வருகுது

மேனகா: வெக்கமெண்டா? கனகம் மாமிக்கும் ஒரு 'எபையர்' இருந்திருக்கு

கனகம்: அதென்னடி ஆத்தை அது நீ சொல்லுறது?

வித்தியா: அது பாட்டி நீங்களும் முந்தி விரும்பித்தான்

கனகம்: ஏன் விரும்பக் கூடாதே! அப்பிடிவிருப்பம் வாறது குற்றமே. அப்ப எங்களுக்கு பன்ரெண்டு பதினமூன்று வயதிலேயே கன பொறுப்புக்கள் வந்திடும். சமையல் தோட்டத்திலை வேலை எண்டு எத்தினை அலுவல். அதுகளாலை எங்கடை மனங்களிலும் வெள்ளனவே வாழுகிறதுக்கான சரியான பக்குவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்.

சுகந்தன்: பாட்டி தத்துவங்கள் சொல்லி, தன்ரை கதையைச் சொல்லாமல் பேக்காட்டப் போறா.

கனகம்: இஞ்சார் நான் ஆரையும் கட்ட இல்லை. என்றை மச்சானைத்தான் கட்டினனான். இப்பத்தே மாதிரி, லட்சம் கொண்டா கோடி கொண்டுவா, எண்டு அப்ப நிக்க இல்லை. உள்ளதைக் குடுப்பினம், இல்லையெண்டால் விடுவினம்.

செல்வ: அந்தக் காலத்திலை ஒண்டுக்கை ஒண்டு தானே கலியாணங்கள் பெரும்பாலும்.

கனகம்: ஏழுவயதிலை இருந்து நான் தான் தோட்டத்துக்கு அப்புவுக்குச் சாப்பாடு கொண்டு போறது. வளந்தாப்பிற்கும் நான் தான் கொண்டு போறது. ஆச்சி செத்துப்போனா வெள்ளன. இளமட்டங்கள்தான் துலாவிலை நிக்ருங்கள். வேலைப்பஞ்சி போகப் பலதையும் பத்தையும் பாடுங்கள்.

ஞானி: நாட்டார் பாடல்கள்

கனகம்: என்ன நாசமறுப்போ, பாடுவினம்

உமா: பாட்டி உங்களைக் கண்டதும் அவை பாடிற அந்தப் பாட்டென்ன பாட்டி?

கனகம்: (அதை நினைத்துச் சிரித்து விட்டு) அவைக்கு என்னிலை ஒரு சேட்டை....

சுகந்தன்: அந்த அவையிலை எங்கடை பாட்டாவும் அடக்கம் என்ன பாட்டி?

கனகம்: ஓம் அவர் அந்த நாளேலை சரியான முசுப்பாத்திக்காரன். நல்லாப்பாடுவார். (ஆச்சி அடிக்கடி பாடிக்காட்டும் பாடலொன்றை வித்தியா பாடுவாள்)

வித்தியா: ஓடையிலே போறதண்ணி தும்பி
விழும் தூசிவிழும்
வீட்டுக்கு வாங்க மச்சான் குளுந்த
தண்ணி நான் தானேன்.

(நாட்டார் பாடல்)

அதைப்பார்த்து விட்டு கனகம்மா தன்னை மறந்த நிலையில் பாடுகிறார்.
கனகம்: மாலை விளக்கெரிய மணவாளன்
சோறுதின்னப்
பாவன் விளையாட ஒரு பாக்கியம் தா
ஆண்டவனே

நாட்டார் பாடல்

கன-பதி: அம்மா மெய்மறந்து பாடுறா ஐயாவுக்கு அங்கை வவனியாவிலை தும்மப்போகுது
கனகம்: எடேய் தும்மினாலென்ன? தும்முந்தானே? மகளிட்டைப் போகிட்டு ஒரு மாதத்திலை வருவன்
எண்டு போனவர் நாலுமாதமாகிறது வரட்டுமவர் கள்ளன்!
மேனகா: கனகம் மாமியின்ரை உள்ளங்கவர்கள்எனல்லே அவர்!
கனகம்: உங்களைப் போலவே அவர் ஒரு நாள் பாத்து என்னடை சண்டை போட்டிருக்கமாட்டார்.
அவர் மிதிச்ச இடத்துப் புல்லும் கூடச் சாகமாட்டிது!
விக்-ராஜா: இது வல்லோ தாம்பத்தியம், என்ன அன்பு! என்ன உறவு! என்ன ஆதரவு!
கனகம்: சும்மா கிடவடா, நீ நாவுறுபடுத்தாமல்.
உமா: பாட்டி, பாட்டி, நீங்கள் தோட்டத்துக்கு வாறதைக் கண்டதும் முந்திப் பாட்டா பாடி
அந்தப் பாட்டை ஒருக்காப் பாடுங்கோ பாட்டி பிளீஸ்.
வித்தியா: ஓம் பாட்டி இது தான் இண்டைக்குக் கடைசி நேயர் விருப்பம்
செல்வ: ஓம் இதோடை இண்டைய பேர்தடே பார்டியை முடிப்பம் பாடுங்கோ கனகம்மாக்கா.
சிலர்: ஓம் பாடுங்கோ! பிளீஸ்!
கனகம்: சரி
பலர்: ஆஹா! அச்சா!! பாடுங்கோ!!!
கனகம்: இதுதான் கடைசி பிறகு கேக்கக்கூடாது.
சிலர்: ஓம் கேக்கமாட்டம்.

(பின்வரும் பாடலை கனகம்மா பாடத்தொடங்க அவரோடு சேர்ந்து வேறு எவரும் பாடலாம்.
பாடலுக்கேற்றவாறு சில செயல்களிலும் சிலர் ஈடுபடலாம். சிலர் ரசிகர்களாக இருந்து
நயக்கலாம்.)

பாடல்

ஊரார் உறங்கையிலே உற்றாருந் தூங்கையிலே
நல்லபாம்பு வேடங்கொண்டு நான் வருவேன் சாமத்திலே
நல்லபாம்பு வேடங்கொண்டு நடுச்சாமம் வந்தாயானால்
ஊர்க்குருவி வேடங்கொண்டு உயரப் பறந்திடுவேன்
ஊர்க்குருவி வேடங்கொண்டு உயரப் பறந்தாயானால்
செம்பருந்து வேடங்கொண்டு செந்தூக்காய்த் தூக்கிடுவேன்
செம்பருந்து வேடங்கொண்டு செந்தூக்காய்த் தூக்க வந்தால்
பூமியைக் கீறியல்லோ புல்லாய் முளைத்திடுவேன்
பூமியைக் கீறியல்லோ புல்லாய் முளைத்தாயானால்
காரம்பசு வேடங்கொண்டு கடித்திடுவேன் அந்தப்புல்லை
காரம்பசு நீயானால் கழுத்துமணி நானாவேன்
ஆல மரத்தடியில் அரளிச் செடி நானாவேன்
ஆல மரமுறங்க அடிமரத்தில் வண்டுறங்க
உன்மடியில் நானுறங்க என்னவரம் பெற்றேனடி
அத்திமரம் நானாவேன் அத்தனையும் பிஞ்சாவேன்

நத்தி வரும் மச்சானுக்கு முத்துச் சரம் நானாவேன்

(நாட்டார் பாடல்)

(எல்லோரும் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்கின்றனர்)

கனகம்: இஞ்சார் நேரமாகுது ஊரடங்கப் போகுது! குதியங்குத்தினது போதும் போய்ச்சேருங்கோ வீடுகளுக்கு.

சிலர்: ஓமோம் போவம் வெளிக்கிடுங்கோ கெதியா, கெதியா.

(இவ்வாறு இவர்கள் நின்று பிரியாவிடைகள் கூறிக் கொண்டிருக்க, கனகம்மாவும் எழுந்து உள்ளே வர திரை மெல்ல மூடிக்கொள்ளும் திரை மூடிக்கொண்டிருக்கையில் யாரோ ஒரு குழப்படிகாரப் பிள்ளை கடைசியாகப் பாடிய பாடலில் தனக்குப் பிடித்த ஒரு பகுதியைப் பாடுவது கேட்கிறது.)

- திரை -

With best compliments from:

QUICK PHOTO

*Colour film Printing

*Computer Type Setting

*Graphic Works

No: 27, Bus Stand Complex,
Vavuniya.

With best compliments from:

CARVALHO OPTICALS

Eye Testing and Dispensing

No: 13, Bus Stand Complex 024 - 22649
Vavuniya.

பதிவுகள்.....

வவுனியா வளாகத்தின் முதலாவது பட்டமளிப்பு விழா

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகத்தின் முதலாவது பட்டமளிப்பு விழா நேற்று வவுனியா நகர சபை மண்டபத்தில் வைபவரீதியாக நடந்தேறியுள்ளது. இந்த வளாகத்திலிருந்து முதல் தடவையாக 224 பட்டதாரிகள் வெளியேறியுள்ளனர். கணக்கியல், கலை, விஞ்ஞான துறை பட்டதாரிகள் இவர்கள்

போர்க்காலச் சூழலிலும் கல்வியே கருந்தனம் என்ற நினைப்போடு, மாணவ மாணவியர் தமது படிப்பில் கவனம் செலுத்தி பல இடுக்கண்கள் வந்த போதும் ஊக்கமாகவும் உற்சாகமாகவும் கல்வியில் கவனம் செலுத்தி வந்ததாலேயே இது சாத்தியமாகியிருக்கிறது. இதற்காக மாணவர்களும் வளாக நிருவாகிகளும் விரிவுரையாளர்களும் பாராட்டப்படவேண்டியவர்களே.

இந்த வளாகம் வடமாகணத்தின் இணைக்கப்பட்ட சாதாரணமான ஒரு பல்கலைக்கழகக்கல்லூரியாகவே முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது டிப்ளோமா பாட நெறிக்காக 450 மாணவர்கள் மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்டனர்.

ஆனால் அன்று நிலவிய நாட்டுநிலமை காரணமாக இந்த பல்கலைக்கழக கல்லூரியின் எதிர்காலம் குறித்து கேள்வி எழுந்தது. இதனால் டிப்ளோமா படிப்பு பதிவு செய்த மாணவர்கள் படிக்க தமது கல்வியை தொடர முடியாமல் போய்விட்டது. இதனால் இவர்கள் தொழில் மற்றும் வேறுகல்வி முயற்சிகளை தேடிச் சென்று விட்டனர். இந்த நிலை தொடர்வதை பலரும் விரும்பவில்லை. இதனால் கல்லூரி பின்னர் பல்கலைக்கழக வளாகமாக தரமுயர்த்தப்பட்டது.

1991ம் ஆண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் இணைக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழக கல்லூரிகளே முதலில் நிறுவப்பட்டன.

ஒரு தொழில் நுட்பத்துறை சார்ந்தகல்வித்துறை சார்ந்த போதனைகளுக்காகவே இந்த கல்லூரிகள் நிறுவப்பட்டன.

ஆயினும் கொள்கையளவில் தான் இக்கருத்து இருந்தது. ஆனால் கல்லூரிகளில் இவை முழுமையாக அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக பாரம்பரிய பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்து வந்தது போன்றே கல்வித்துறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

இதனை விரும்பாத அனைத்து மாகாணங்களிலுமுள்ள பல்கலைக்கழக கல்லூரி மாணவர்கள் தமக்கிடையே தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி சங்கங்களை அமைத்து குறித்த விடயம் தொடர்பாக ஆலோசனைகளையும் நடத்தினர்.

1993ஆம்ஆண்டு குளியாப்பிட்டிய பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி மண்டபத்தில் முதலாவது அனைத்துப் பல்கலைக்கழக கல்லூரி மாணவர் ஒன்றியக் கூட்டம் நடைபெற்றது. பல்கலைக்கழக கல்லூரி அமைப்பானது தனது நோக்கத்தை எய்தாது என்பதைப் பற்றிய கூட்டத்தில் அனைத்து மாணவர்களாலும் வற்புறுத்தப்பட்டது.

பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகளை பல்கலைக்கழகத்தரத்துக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்றும் தீர்மானம் அங்கு எடுக்கப்பட்டது.

தீர்மானங்கள் அனைத்தும் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு மற்றும் கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு ஆகியவற்றுக்கு கோரிக்கைகளாக முன்வைக்கப்பட்டன. பேச்சுவார்த்தைகளும் நடத்தப்பட்டன. தொடர்ச்சியான போராட்டங்களும் நடைபெற்றன.

இதன் பயனாக பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவும், அரசாங்கமும் மாணவர்களின் கோரிக்கைக்கு செவிசாய்க்கும் நிலை ஏற்பட்டது. 1997ம் ஆண்டு வர்த்தமானி அறிவித்தல் மூலம் அனைத்து பல்கலைக்கழக கல்லூரிகளும் அந்தந்தப்பகுதி பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைக்கப்பட்டு வளாகமாக தரமுயர்த்தப்பட்டன.

ஆனாலும் வவுனியா பல்கலைக்கழக கல்லூரியை பொறுத்தவரை அதனை யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைய விடாது ரஜரட்டை பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைப்பதற்கு சில தீர்மானங்கள் முனைப்புக்கொண்டன.

தமிழ் மாணவர்கள் இது விடயத்தில் அக்கறையுடன் செயற்பட்டனர். யாழ்ப்பல்கலைக்கழக பீடாதிபதிகள், பேராசிரியர்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தினர்.

அந்த முயற்சியின் பயனாகவே வவுனியா பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்துடன்

இணைக்கப்பட்டு வவுனியா வளாகமாக தரமுயர்த்தப்பட்டது.

தமிழ் மாணவர்களின் உயர் கல்வியில் ஏதோவொரு வகையில் இடையூறுகள் ஏற்படுத்தப்படுவதா
வழமைதான். ஆனாலும் தமிழ் மாணவர்கள் விழிப்புடன் செயற்பட்டு கல்வியில் உயர்ச்சியடைகின்றன

ஒன்றுபட்டு மாணவர் சமுதாயம் போராடியதன் விளைவாகவே பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி
வளாகமாக தரமுயர்த்தப்பட்டது.

அதேபோல் தமிழ் மாணவர்கள் நலன் கருதி ரஜரட்ட பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்படவிருந்த
வவுனியா வளாகமும் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது.

மாணவரினதும் தமிழ் கல்வி மாண்களிணதும் ஒன்றுபட்ட போராட்டத்தின் வெற்றியே இது.

(வீரகேசரி)

09.05.2000

ஆசிரிய தலையங்கம்

வவுனியா வளாகத்தில் இருந்து வன்ன் அருவி...

யாழ் பல்கலைக்கழக வவுனியா வளாகத்தின் கலை, கலாசார மன்றம் 'வன்னி அருவி'
என்னும் பெயரில் இசைப்பாக்களின் தொகுப்பு ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறது. அண்மைக்காலத்தில்
அந்த மன்றம் தொகுத்து வெளியிடும் இரண்டாவது பாடல் நாடா இதுவாகும்.

ஏற்கனவே வன்னி ஓடை என்னும் பெயரில் இசைநாடா ஒன்றை வவுனியா வளாக கலை
கலாசார மன்றம் வெளியிட்டிருக்கிறது.

இந்தத் தொகுப்பில் 12 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. நாடாவின் தொடக்கத்தில் கவிஞர்
சோ.பத்மநாதன் செந்தமிழ்ப் பண் இசைத்துள்ளார்.

கவிஞர் கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், கவிஞர் தமிழ்மணி அகலங்கன், கவிஞர் இ.முருகையன்,
யே.யஸ்ரின், அ.நிசாந்தன், த.விஜயசேகரன், கவிஞர் சுபத்திரன் ஆகியோரின் பாடல்கள் தொகுப்பில்
இடம்பெற்றுள்ளன.

யே.யஸ்ரின், சோ.ஜெயச்சந்திரா ஆகியோர் பாடல்களுக்கு இசையமைத்துள்ளனர். இசையானது
இன்றும் மக்கள் மத்தியில் பிரபல்யமடைந்து வருகின்றது. பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள்
ஏனைய கல்வி சார்ந்த சாராத நிறுவனங்கள் ஊடாகவும் அது வளர்ந்து வருகின்றது எனக் குறிப்பிட்டுள்ள
கலை கலாசார மன்றம் தொடர்ந்து இந்த இசைப்பணியை முன்னெடுக்கத் தீர்மானித்துள்ளது.

தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள மண்டியிட மறுத்த பூமி என்னும் தலைப்பிலான பாடல் இது

அடங்காத பற்றுக் கொண்ட
அஞ்சா நெஞ்சர் நிறைந்த பூமி
அந்நியரை எதிர்த்து வன்னி
அரசர்பலர் ஆண்ட பூமி

மாணம் காக்க உயிர் துறந்த
மறக்குலத்து வன்னிச்சியர்
ஆனை கட்டி அடக்கி ஆண்ட
அரியாத்தை வாழ்ந்த பூமி

வற்றாப்பளை கண்ணகியும்
மடுமாத மேரித்தாயும்
கேதீச்சரத் திறையோணும்
கோயில் கெரண்ட தெங்கள் பூமி

எழில் மிகுந்த தெங்கள் பூமி
ள் உழவர் நிறைந்த பூமி
பார் புகழும் எங்கள் பூமி
பாலும் தேனும் வழியும் பூமி

அரிசி குரக்கன் மானிற்ச்சி
அனைவர் வீடும் நிறைந்திருக்கும்
பாலைப்பாணி இலுப்பப்பாணி
பல உணவும் மிகுந்திருக்கும்

பண்டிக் கருக்கலோடு தயிரும்
மண்டிக் கிடந்த தெங்கள் பூமி
வண்டில் தடம் பதித்த பூமி
மண்டியிட மறுத்த பூமி

வேட்டு தானே பாட்டு என்ற நிசாந்தனின் பாடல் சமகால நிகழ்வுகளை ஒலிக்கின்றது.

ஆயுத பூஜை நடக்கிறதே - தினம்
ஆட்வரி அதிர்வுகள் கேட்கிறதே
தெருவினில் மனிதங்கள் கிடக்கிறதே - இங்கு
கருவினில் உயிர்களும் அழிகிறதே

எனத் தொடர்கிறது அப்பாடல். சொந்தங்களைப் பிரிந்து என்று தொடங்கும் மற்றொரு பாடல் இடப்பெயர்வினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் பிரிவுகளை சோகங்களைச் சமந்து வருகிறது.

ஓடுகிறோம் ஓடுகிறோம்
விடிவுதேடி
தேடுகிறோம் தேடுகிறோம்
நிம்மதி வாழ்வை

அகதி வாழ்க்கை வாழுகின்றோம்
அந்தரத்தில் உழலுகின்றோம்
இன்றைவரை யாருமில்லை
ஆறுதல் - கூறவே - என்று
சோகங்களைச் சொல்கிறது
அப்பாடல்.

31.01.2001

பத்திரிகை

With best compliments from:

VAVUNIYA WINE
STORES

Wholesale & Retail Dealwes of Local
&
Foreingn Liquor

No: 160, Kandy Road,
Vavuniya.

024 - 22144,
024 - 22088

இன்னல்களையும் இழப்புகளையும் படம் பீடிக்கும் தடம்

ஐம்பு

அண்மையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாக கலைகலாசார மன்றம் தனது இரண்டாவது சுவடான தடம் சஞ்சிகையினை வெளியிட்டுள்ளது. சஞ்சிகை என்பதற்குரிய அம்சங்களான கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், கவிதைகள், நோ்காணல், நாடகம் என்பவற்றை தன்னகத்தே கொண்டு வெளிவந்திருக்கும் தடத்தில் 'கோட்பாடும் கல்வியும்', 'படைப்பும் பார்வையும்', ஈழத்தில் நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தோற்றம் மறுமதிப்பீடு, மரபுவழி தமிழ் சமய கலாசாரத்திற்கு ஒருவர் பண்டிதமணி சி. கணபதிபிள்ளை, புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் அங்கலாய்ப்பு, பெண்மையும் ஆளுமையும், மேடைநாடகங்களில் முகாமைத்துவதின் பங்கு, முகாமைத்துவமும் திருக்குறளும், ஈழத்து நவீன இலக்கியவளர்ச்சி, ஆபிரிக்க கவிதைகள் மூன்று என பல்வேறுபட்ட கோணங்களில் விரிவுரையாளர்கள் மாணவர்களால் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இச் சிறப்புக் கட்டுரைகளில் கலாநிதி சபா.ஜெயராஜா 'கோட்பாடும் கல்வியும்' என்ற தனது கட்டுரையில், மாக்ஸிச கொள்கைகள் இழையோட ஒரு சீர்திருத்தப்பட்ட கல்வியே எமது சமூகத்தின் வாழ்வியல் ஓட்டத்திற்குத் தேவையானது என்பதனை வலியுறுத்துகின்றார்.

எப்பொழுதுமே இடதுசாரிக் கொள்கையுடன் விவாதம் செய்யும் பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் தனது வாதமாக பெண்கள் போலவே ஆண்கள் விபசாரத் தொழிலில் ஈடுபடுவதிலுள்ள ஆணாதிக்கத்தன்மையையும், பரத்தமை தொழிலை தெய்வீகப்படுத்தும் ஜீ.நாகராஜனின் படைப்புகள் பற்றி விமர்சிக்கும் கட்டுரையாசிரியர், நாகராஜனது படைப்பானது - சிலருக்கு உவப்பையும் சிலருக்கு இனிப்பையும் கொடுத்தாலும் அவற்றினூடாக இனங்காணக்கூடிய இலக்கியப் பார்வை, அதனுடன் கூடிய சமூகப் பார்வை எவ்வளவு முக்கியப்படுத்த வேண்டும் என்பது தொடர்பான விவாதத்தை ஆரம்பிக்கின்றது. 'படைப்பும் பார்வையும்' கட்டுரை.

ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைகளின் தோற்றம் பற்றி மறுமதிப்பீடு செய்திருக்கும் கலாநிதி செ.யோகராஜா கவிதை பற்றிய நவீன விடயப்பரப்புக்களையும் சிறிதாவது தொட்டுக்காட்டியிருக்கலாம்.

பல பல புதிய சிந்தனைகளுடன் கூடிய கட்டுரைகள் காணப்பட்டாலும், ஈழத்தின் இணையற்ற இலக்கியப் பேரறிஞர் பண்டிதமணி சி.கணபதிபிள்ளையின் வரலாறு, இலக்கியப் பிரவேசம். இலக்கிய சேவை, தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வழங்கிய பங்களிப்பு என்பவற்றை மதிப்பீடும் வித்துவான் சொக்கனின் கட்டுரை இளைய இலக்கிய தலைமுறைக்கு ஓர் உசாத்துணையாக அமையும்.

வெளிநாடுகளில் பிறக்கும் நம் குழந்தைகள் மண்விளையாடுவதற்கும், பேரன் பேத்தி மடியிலிருந்து நிலாவைப் பார்த்து சோறு உண்பதற்கும், தமிழ் மொழியில் ஓரிரு வார்த்தைகள் பேசுவதற்காகவும், தாயகம் திரும்ப வேண்டியிருப்பதாக சில பெற்றோர் அங்கலாய்க்க வேண்டியுள்ளது. இன்றைய புலம் பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களின் அங்கலாய்ப்பு என காலத்தோடு மிக பொருத்தப்பாடான கட்டுரையொன்றை எழுதியுள்ளார் வளாக பீடாதிபதி இ.நந்தகுமாரன், தமிழர்களுடைய பண்பாடு இன்று எந்தளவிற்குக் கேள்விக்குறியாகவுள்ளது என்பதனை சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

சமூகத்தில் பெண்மைக்கும் ஆளுமைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு, வேறுபாடு குறித்து விளக்கம் கொடுத்துள்ளார் கட்டுரை ஆசிரியர் பூங்கோதை செல்வராஜன். ஆளுமை என்பது தன்குள்ளே வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது. அது கடையில் வாங்கும் ஒரு பொருளல்ல எனக் கூறும் கட்டுரை ஆசிரியர் அதன்பின் வரும் சீதனம், பாலியல் வல்லுறவு, விதவை, மலடி என்பவற்றின் கருத்துக்களை பட்டிமண்டப விவாத அடிப்படையில் அரைத்தமாவை அரைப்பதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஆளுமை விருத்திக்குரிய ஆலோசனையை வழங்கியிருக்கலாம்.

இன்றைய வாழ்வியலானது விஞ்ஞானத்துடன் இணைந்திருப்பது போல எமது சமய, சமூக கலாசார விழுமியங்கள், இலக்கியங்கள் என்பன ஏதோவொரு வகையில் இயற்கை விஞ்ஞானத்துடனோ அன்றி சமூக விஞ்ஞானத்துடனோ இணைந்துள்ளது என்ற வகையில், மேடை நாடகங்களில் முகாமைத்துவம் பங்களிப்பு வழங்குகின்றது என முகாமைத்துவத்திற்கும் மேடை நாடகங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்புப்பாட்டை கட்டுரையாசிரியர் அ.புஷ்பநாதன் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளார்.

முன்னைய கட்டுரை போலவே த.மங்களேஸ்வரனது கட்டுரையும் அமைந்துள்ளது. ஈரடி குறளில் உள்ள கருத்துக்கள் எவ்வாறு தற்பொழுது முகாமைத்துவத்திற்குப் பொருத்தப்பாடாக உள்ளது என்பதை 'முகாமைத்துவமும் திருக்குறளும்' என்ற கட்டுரையில் அவர் வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

ஒரு சுருக்கமான அறிமுகம் என அவைக்கு அடங்கி தனது ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி எனும் கட்டுரையை எழுதியுள்ளார் விமர்சகரும், நாடக ஆசிரியருமாகிய க.ஸ்ரீகணேசன். ஈழத்தில் அன்று தொட்டு வளர்ந்து வரும் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், மேடை நாடகங்கள் தொடர்பான ஒரு தேடலுக்குரிய அத்திவாரத்தை இடுகின்றார். தேடல் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் மாணவர்களுக்கும் இலக்கியங்களுக்குள் புதுமுகமாக உள்ளவர்களுக்கும் ஓர் ஆர்வத்தை தூண்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

மாணவர்களது ஆக்கங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 'நாட்டியக்கலை' என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்ட கட்டுரை வெறும் வரலாற்றுத்தன்மையை குறிப்பிடுவதாக அமைந்திருந்தது.

சினிமா ரசிகர்களுக்கு கலைப்படங்களை (Art Film) வழங்கிவந்த ஞானராஜசேகரன் மீண்டுமொரு சினிமாத்தனமற்ற ஓர் உயிர்ப்பு படமாக பாரதி படத்தை வழங்கி பாரதி பற்றிய ஓர் முழுமையான வரலாற்றை மக்களுக்கு கொடுத்துள்ள இந்நேரத்தில் பாரதி ஒரு விடுதலைக் கவிஞனா? அல்லது இலக்கிய கலைஞனா? என்று கேள்வி தொடுக்கிறார் மிதுனா பாலசிங்கம் எனும் மாணவி. அங்கு பாரதி ஒரு விடுதலைக் கவிஞன் என்பதை நியாயப்படுத்தும் கட்டுரையாசிரியர் அவர் ஒரு இலக்கியக் கவிஞன் இல்லை என்பதை எந்தவொரு இடத்திலாவது சுட்டிக்காட்டியிருக்க வேண்டும்.

சஞ்சிகையின் அடுத்த அம்சமாக நேர்காணல் வருகின்றது. இன்று ஈழத்து இலக்கியவாதிகளில் வன்னி வளநாட்டில் வாழும் தமிழ்மணி அகலாங்களுடன் நேர்கண்டது காலத்திற்கும் இடத்திற்கும் சாலப் பொருத்தமான ஒன்றாக அமைந்துள்ள பொழுதும் செவ்வி கண்டவர்கள் அதன் வினாக்களிலும், சொற்பிரயோகத்திலும் சிறிது கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும்.

தடம் சுவடு -1 கவிதைகளிற்கு ஒரு சிறப்பு மலராக அமைந்திருந்தது. அவ்வாறில்லாமல் சுவடு - 2 சிறுகதைகளின் சிறப்பு மலராக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. 11 சிறுகதைகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட தடம் பதினொரு வேறுபட்ட பிரச்சினைகளைப் படம் பிடிக்கின்றது.

அவற்றில் குகனாந்தன் எழுதிய 'விடியாத இரவுகள்' மு.நந்தகுமார் எழுதிய 'கும்மிருட்டு', கனகரவி எழுதிய 'எப்பா தவந்தன்' என்பன வேறுபட்ட கோணங்களில் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் 'கும்மிருட்டு' சிறுகதை அமைப்பு வசன அமைப்பை சிறிதளவு கொண்டிருக்கின்ற அதேவேளை 'விடியாத இரவுகள்', 'எப்பா தவந்தன்' என்பன கதைசூறும் பாங்காக இருந்தாலும் அவற்றில் ஓர் அனுபவத்தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. வெறும் உருவகப்படுத்தல், அல்லது கற்பனையில் மிதக்கவிடுதல் என்பவற்றை விடுத்து நடைமுறை வாழ்வியல் சம்பவங்களை ஓரிரண்டு பாத்திரப்படுத்தி சிறுகதையாக்குவது இன்று மனதை தைப்பதாக அமைகின்றது. அந்த வகையில் மாணவர்கள் எழுதிய பல சிறுகதைகள் அமைகின்றன.

தாரணி, பகீரதி, பிரபாலினி, நவநிதா, பொன்விழி, பிரபா, ஸ்ரீகாந்த், சதீஸ்குமார், ஆகியோர் வழங்கிய எட்டுச் சிறுகதைகள் தடத்தின் பிற்பகுதியை ஆக்கிரமிக்கின்றன.

தடம் 2 கொண்டு வரும் கவிதைகளைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைய அவலங்களையும் இடப்பெயர்வுகளையும், அகதி வாழ்வையும் காட்டி நிற்கின்றன. வெண்ணிலா, நவநிதா, பிரபாலினி, எஸ்போஸ், பகீரதி, சதீஸ்குமார், நிஷாந்தன், கோமதி, தாரணி, சிவபாரதி, முகுந்தன், ஜெயகரன், விமலதாசன், திசாரூபன் போன்றவர்களது கவிதைகள் அவ்வாறானவை.

தினக்குரல் 17.11.00

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் தடம் 2000

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகம், அதன் கலை, கலாசார மன்றத்தின் சார்பில் தடம் 2000 (சுவடு 2) ஏட்டை வெளியிட்டுள்ளது. இதன் மலராசிரியர் கோமதி புலேந்திரன். முக்கிய கல்விமான்களின் வாழ்த்துச் செய்திகள், வழமை போலவே, ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்கவிதத்தில் இம்மலரில் இடம்பெறுகின்றன.

இந்த வளாகத்தில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக தமிழ் நாடகத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட கந்தையா ஸ்ரீ கணேசனும் பணிபுரிந்து வருகிறார். அங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் கலை இலக்கிய நடவடிக்கைகள் பற்றிய விபரங்களை அவர் தருகிறார். வரலாற்றுப் பதிவுக்கு இது உதவும்.

இம்மன்றம் நிகழ்த்திய சாதனைகள் நாடகங்கள் உறவுகள், தாயுமாய் நாயுமானார், நிழல்கள், வாழ்வின் மறுபக்கம், சர்வதேச அடிமைகள், கவிதா நிகழ்வுகள், பாரதி கவிதைகள், ஒளியைத் தேடி, மருத நிலத்தோர், இசைநாடா : வன்னி ஓடை, வீடியோ: உறவுகள் மற்றும் ஆடக்கூழ், இலக்கியக் கருத்தரங்கு, பட்டமளிப்பு கலாசார நிகழ்வு, அடுத்து வன்னி அருவி எனும் இசைநாடகத் தொகுதி வரவிருக்கிறது” மேலும் பல செய்திகளை மன்ற உறுப்பினர்கள் தந்துள்ளனர். இந்த வெளியீட்டின் உள்ளடக்கம் என்ன?

இதழாசிரியர் பேசுகிறார், “புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களின் அங்கலாய்ப்பு, படைப்பும் பார்வையும், விடியாத இரவுகள், ஈழத்துக் கவிதைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், புலம்பெயர்ந்தோர் கலாசாரம், பெண்மையும் ஆளுமையும், மேடை நாடகங்களில் முகாமைத்துவத்தின் பங்கு, ஈழத்திலக்கியம் பற்றிய குறுங்கண்ணோட்டம், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையின் நூற்றாண்டு நினைவுக் கட்டுரை, ஆபிரிக்கக் கவிதைகள் பற்றிய ஆய்வுரை, கும்மிருட்டு, நவந்தன் என்ற சிறுகதைகள், சக மாணவப் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகள், கவிதைகள்.”

இவை மாத்திரமல்ல கோமதி புலேந்தின் கூறுவதுபோல, ‘வன்னி மண்ணின் பெருமைகளையும் தமிழர் கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் கட்டிக் காக்க அரும்பாடுபடுபவரும், சிறந்த பழம் தமிழ் இலக்கியவாதியும், சமூகத்தோடிணைந்த தோழமைப் பண்பு வாய்ந்த கூட்டுறவுவாளனாக வாழ்ந்த வரும் தமிழ் மணி அகலங்கனுடனான நேர் காணல், “தடம்” சஞ்சிகையினை மென்மேலும் அணி செய்கின்றது.

இந்த ஏட்டிலுள்ள 52 எழுத்துக் கோவைகளையும் பார்த்து ஒவ்வொன்றாக மதிப்புரை செய்ய வேண்டியதுதான் நியாயம். இதனை ஆய்வாளர்கள் தான் செய்ய முடியும். பத்தி எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகைகளில் இதனைச் செய்யமுடியாது. ஆயினும் ஓரிரு ஆக்கங்கள் பற்றிச் சில அவதானிப்புகள். ஆங்கிலச் சொற்கள் பிழையாக அச்சிடப்பட்டிருப்பது கண்ணுக்குள் குத்துகிறது. நெடுநாளைக்குப் பின் மார்க்சிய விமர்சகர் சபா. ஜெயராசாவின் கட்டுரையைப் படிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அக்கடெமிக் பாணியில்தான் அவர் தொடர்ந்து எழுதுகிறார். ஆயினும் புரியும் படியாக இருக்கிறது.

மற்றொரு மார்க்சிய விமர்சகர் பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் எழுத்தில் தெளிவு உண்டு. இப்பொழுதெல்லாம் அவர் தனது எழுத்தாற்றலையும், பக்குவமான திறனாய்வுப் பார்வையும் பல இடங்களில் வெளிப்படுத்தி வருகிறார். இவருடைய பார்வை பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாய் அமைகிறது. பாராட்டுகள். கலாநிதி செ.யோகராசா, சொக்கன் போன்ற புலமையாளர்களின் கட்டுரைகள் இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் சில மதிப்பீடுகளைத் தருகின்றன. ஏ.புஷ்பநாதன், கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், சோ.பத்மநாதன், தி. நிஷாந்தினி, காயத்திரி பஞ்சலிங்கம் ஆகியோர் இலக்கியம் சம்பந்தமான பல தகவல்களைத் தருகின்றனர். இ.நந்தகுமாரன், பூங்கோதை செல்வராஜன், த. மங்களேஸ்வரன், கே.பிரபா, முகமட் ஷெரிப் கிதாயத்துல்லா ஆகியோர் வேறு பொருள்கள் பற்றி எழுதியுள்ளனர்.

இந்த ஏட்டில் நிறையக் கவிதைகளும், கதைகளும், நாடகம் ஒன்றும் மற்றும் சில அம்சங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை பற்றிப் பிறிதாகத் திறனாய்வாளர் மதிப்புரை எழுதுவது அவசியமாகிறது. அவர்கள் செய்வார்கள் என நம்புவோமாக, நல்ல திறனாய்வாளராகவும் விளங்கும் அகலங்கனின் நேர் காணல், அவரைப் பற்றிய தகவல்களைத் தந்துதருகிறது. அவர் கருத்துகளில் ஒன்று “திராவிடம் என்ற சொல்லே “தமிழம்” என்ற சொல்லில் இருந்துதான் வந்தது” ந.பரணீதரன், தி.திசருபன் செவ்வி கண்டுள்ளனர்.

உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்க ஓர் ஏட்டை இந்த வவுனியா வளாக மாணவ, மாணவியர் கொண்டு வந்துள்ளனர். இவற்றில் இடம்பெறும் விஷயங்களுக்காக இந்த ஏடு பாதுகாப்பாக வைத்திருக்க வேண்டியதொன்று.

தினகரன் மார்ச் 2001

தடத்தின் தடம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகத்தின், கலை கலாசார மன்றத்தினால் தடம் என்ற கலை இலக்கிய சஞ்சிகை வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. இம்மன்றத்தினால் வெளியிடப்படும் இரண்டாவது இதழ் (சுவடு - 2) அண்மையில் வெளியிடப்பட்டது. பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்களின் ஆதரவுடன் கோமதி புலேந்திரனை இதழாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்துள்ளது. வரவேற்கப்பட வேண்டிய முயற்சி.

இவ்விதழில் 'படைப்பும் பார்வையும்' (ஜி.நாகராஜனின் படைப்புகள் பற்றிய விமர்சனம்) என்ற பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம் எழுதிய கட்டுரையும், 'ஈழத்தில் நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தோற்றம்', செ.யோகராசா எழுதிய கட்டுரையும், 'மரபுவழித் தமிழ் சமய, கலாசாரத்திற்கு ஒருவர் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை' என்ற க.சொக்கலிங்கம் எழுதிய கட்டுரையும் 'ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி' என்ற கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் எழுதிய கட்டுரையும் வெளிவந்த கட்டுரைகளில் குறிப்பிடத்தக்க கட்டுரைகளாகும்.

'ஆயிரிக்க கவிதைகள் மூன்று' என்ற சோ. பத்மநாதன் எழுதிய கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதைதவிர இன்னும் பலரின் கட்டுரைகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இத்துடன் பல நல்ல கவிதைகளும் சிறுகதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. அந்தோணிப்பிள்ளை நிலாந்தன், செல்வராஜா சதீஸ்குமார், போன்றவரு கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்க நல்ல கவிதைகளாகும்.

'நிதர்சனத்தின் புத்திரர்கள்' என்ற கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் எழுதிய நாடகம் ஒரு நல்ல முயற்சியாகும்.

இந்த முயற்சியைப் பாராட்டும் அதேவேளை வளர்ந்து வரும் மாணவர்களின் சூழலில் வெளிவருகின்ற சஞ்சிகை என்ற அளவில் அதன் மீதான சில அவதானங்களையும் குறித்து வைப்பது சரியாகும் என்று நினைக்கிறேன்.

யுத்தமும் அது சார்ந்த தாக்கங்களுடனும், அச்சூழலில் வாழும் இம்மாணவர்களுடய முயற்சி ஆரோக்கியமானது தான்.

என்னும் இதில் வெளிவந்திருக்கும் சில கட்டுரைகள் பெண்ணிலைவாதம் பேசுபவர்களை கொச்சைப்படுத்தி வேலை இல்லாதவர்களினதும், தமிழர் செருக்குப் பிடித்தவர்களினதும் பிதற்றல் தான் பெண்ணிலை வாதம் என்று சொல்ல வருகின்றது. அகலங்கன் தம் 'தடம்' சஞ்சிகைக்கான தனது பேட்டியில் இதனையே உளறுகிறார்.

தஸ்லிமா நஸரீன் என்ன எழுதினார். அவரது கருத்து என்ன என்பதை அவரது படைப்புக்கள் மீதான விமர்சனமாக வைக்கலாமே தவிர அதை வைத்துக் கொண்டு இன்னும் அவர் படைப்புகள் பற்றிய முழுமையான புரிதல் எதுவுமின்றி கொச்சைப்படுத்துவதும், இதை வைத்துக் கொண்டே பெண்விடுதலை கதைப்பவர்களை கொச்சைப்படுத்த நினைப்பதும் ஆரோக்கியமான மாணவ சமுதாயத்தினை வளர்த்தெடுக்க உதவாது.

அதுவும் யுத்த சூழலில் வாழ்ந்து கொண்டு பெண்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகள் உணராது ஆண்நிலைப்பட்ட கருத்தியலை மாணவிகளே எழுதுவது ஆண்நிலைச் சிந்தனையின் வலிமையைப் புரிய வைக்கிறது. இந்த ஆண்நிலைச் சிந்தனையைக் கேள்வியெழுப்ப வேண்டிய முன்னேறிய மாணவர் குழாமே அதற்குப் பலியாகி விடலாமா?

கடந்த இரண்டு தசாப்பத்தில் ஈழத்தில் பெண்களின் நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றம், பெண்களின் மீதான வன்முறைகளுக்கு எதிராகப் போராடும் அமைப்புகள், மக்களுடைய விடுதலையை நோக்காகக் கொண்டு ஆண்களுக்கு நிகராக களத்திலும் தளத்திலும் சாதனை படைக்கும் பெண்கள் இவையெவையுமே கணக்கெடுக்கப்படவில்லையே ஏன்?

பெண்விடுதலை என்பது தமிழ் சமூகத்தின் உள்ளேயே கொச்சைப்படுத்தப்படுமாயின் நாளை போராடும் பெண்கள் எந்த வகைக்குள் நோக்கப் போகின்றது இச்சமூகம் என்பது ஒட்டு மொத்த தமிழ் சமூகத்தின் மீதான கேள்வியல்லவா?

தடம் தடம் புரளலாமா?

சரிநிகர் 222

பெப் 18.24.2001

நாடகப் பயிற்சிப் பட்டறை

(12.05.2001 - முதல் நாள் நிகழ்வு வளாக கேட்போர் கூடம்)

வணக்கம் அன்பரே:-

முதலில் தனித்தனியே அரங்கில் தோன்றி வித்தியாசமான முறையில் தம்மை அறிமுகப்படுத்தி, எல்லோருக்கும் வணக்கம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இது தான் முதல் நிகழ்ச்சி என்பதால் மாணவரிடையே தயக்கத்தைக் காணக்கூடியதாக இருந்ததுடன் புதுமையை எதிர்பார்க்க முடியாமலும் இருந்தது.

பின்பு இருவர் இருவராக பிரிக்கப்பட்டு ஏதோ வொரு முறையில் கலந்துரையாடி தம்மை அறிமுகப்படுத்துமாறு பணிக்கப்பட்டது. இதில் எல்லோரும் சிறப்பாக பங்கு பற்றினார்கள்.

மொழியில்லா அசைவுகள் :-

இதில் தனித்தனியே ஒவ்வொருவரும் வட்டத்துள் வந்து சத்தமில்லாமல் தனி அசைவின் மூலம் ஒவ்வொரு காட்சியை செய்து காட்டியுள்ளார்கள். இதில் சிரேஷ்ட மாணவன் த.விஜயசேகரன் அவர்களால் செய்யப்பட்ட காட்சி எல்லோராலும் வெகுவாக கவரப்பட்டது.

மௌனக் கதை சொல்லுங்க பின்பு ஆறு பேர் கொண்ட மூன்று குழுவாக பிரிக்கப்பட்டு என்ற தலைப்பில் ஓசையற்ற நாடகங்களை செய்யப் பணிக்கப்பட்டது. இதில் குழு நிலைத் தயாரிப்புக்கள் மூன்று அளிக்கை செய்யப்பட்டன.

முதல் குழுவால் ஒரு பாடசாலையின் வகுப்பறையில் மாணவர் ஈடுபடும் சேஷ்டைகளையும், அவர்களை கட்டுப்படுத்த ஆசிரியை மேற்கொள்ளும் பிரயத்தனத்தையும் காட்டியது.

இரண்டாவது குழுவால் ஒரு மகள் தாய், தந்தைக்குத் தெரியாமல் ஒருவரை காதலிப்பதையும், பின்பு தாய் தந்தை இதை அறிந்து கோபப்பட்டு இறுதியில் ஒன்று சேர்த்து வைப்பதையும் எடுத்தியம்பியது.

மூன்றாவது குழுவால் அரச நாடகமொன்று அபிநயித்திக் காட்டப்பட்டது. அரசன் சண்டை செய்து விட்டு அரண்மனைக்கு வரும் போது நாட்டியப் பெண்கள் அரசரை மகிழ்விக்க ஆடிப்பாடிய காட்சியை செய்திருந்தார்கள். இது மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடும் போது புதுமையாக இருந்தது.

வாழ்வு எனும் அரங்கு:-

இதில் முதலில் கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்களால் பௌதீக ரீதியான அரங்கு பற்றிய விளக்கம் தரப்பட்டது. பின்பு அரச ஐயா அவர்களால் மேடையில் நடிக்கும் போது பின்பற்றப் படவேண்டிய நடைமுறைகள் விளக்கப்பட்டதுடன், ஒரு காட்சியும் அவரால் நடித்துக் காட்டப்பட்டது.

மதிய போசனத்தைத் தொடர்ந்து:-

ஓசைகளும், படிமங்களும் :-

இந்நிகழ்ச்சியில் மூன்று குழுக்கள் பிரிக்கப்பட்டு பலவித ஓசைகளையும் கொண்டு இசை தொகுக்கப் படுவது பற்றி விளக்கமளிக்கப்பட்டதுடன் ஒவ்வொரு குழுவினரும் பலவித ஓசைகளைக் கொண்டு இசையைத் தொகுத்து சிறப்பாக அளித்தமை.

குழுநிலை தயாரிப்புக்களும், அளிக்கைகளும்:-

நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் மூன்று நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டன. முதலாவதாக சகோதர பாசத்தை மையக் கருத்தாகக் கொண்ட நாடகமும்,

இரண்டாவதாக தற்காலத்தில் வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை தேடும் போது கொஞ்சம் கவனமாக

இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்ட நாடகமும் மேடையேற்றப்பட்டன. மூன்றாவதாக மேடையேற்றப்பட்ட 'தியாகம்' என்ற தலைப்பைக் கொண்ட நாடகம் எல்லோராலும் ரசிக்கப்பட்டது. ஒரு ஊனமுள்ள பெண்ணுக்கு வாழ்வளித்தல் என்ற மையக்கருத்தைக் கொண்ட இந்த நாடகத்தின் சம்பாசனைகளும், காட்சிகளும், மிகவும் சிறப்பாக இருந்தன.

தேனீர் இடைவேளையின் பின்பு

ஆடலும் பாடலும்

இந்நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரை மூன்று பெருங்கவிஞர்களின் கவிதைகள் தரப்பட்டு, அவற்றிக்கு இசையமைத்து பாடுவதுடன் அதனைக் காட்சிப்படுத்தவும் பணிக்கப்பட்டது.

1. 'எங்கள் மண்ணின் சுதந்திரப் பண்ணை பாடவிடு' என்ற கவிதைக்கு அமைக்கப்பட்டிருந்த காட்சிப் படுத்தல் மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது.
2. கவிஞர் நீலாவணனின் 'ஓ...ஓ,... வண்டிக்காரா' என்ற கவிதையை பாடலாக்கிய விதமும், மெட்டும் எல்லோராலும் ரசிக்கப்பட்டதுடன், காட்சிப்படுத்தலும் பாராட்டப்பட்டது.
3. சோ. பத்மநாதன் அவர்களின் 'உன்னி உன்னி உழக்குகிறாய்' என்ற கவிதைக்கான மெட்டமைப்பு உணர்ச்சிகரமாக இருந்தது.

பின்பு கருத்துப் பரிமாறல்கள் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை ஆகியவற்றுடன் முதலாம் நாள் நிகழ்வு நிறைவு பெற்றது.

க. சதீஸ்குமார்

2ம் வருடம்.

வியாபாரக்கற்கைகள் மீடம்.

13.05.2001 இல் நடைபெற்ற பயிற்சிப்பட்டறை அறிக்கை

காலை 9.00மணிக்கு இப்பட்டறை இரண்டாம் நாளாக ஆரம்பமானது. இதன் முதல் நிகழ்வாக திரு.சேகர் அண்ணன் அவர்கள் உடலுக்கு தலையில் இருந்து நுனிக்கால் வரை உடற்பயிற்சியினைத் தந்து எமது இரத்த ஓட்டத்தை விரைவுபடுத்தி அடுத்த நிகழ்வுக்கு புத்துணர்ச்சியுடன் அழைத்துச் சென்றார். பின்னர் எமது பெரும் பொருளாளரும் விரிவுரையாளருமான திரு.க.ஸ்ரீ கணேசன் அவர்கள் உடலே கருவியாக என்னும் பொருள் பட தலை உச்சியில் இருந்து நுனிக்கால் வரை உள்ள ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இருந்து குரல் ஓசையை ஏற்படுத்தி எமது குரல் வளத்தை விரிவுபடுத்தி அடுத்த நிகழ்வுக்கு கடந்து சென்றார். இதன் பின்னர் ஒரு இசையினை எழுப்பி அந்த இசையினை பின்னணியில் ஒரு கவிதையினை வடிக்க ஒவ்வொருவருக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்பட்டது. இதில் அனேகர் தமது பாணியில் தமக்கு இயன்ற முறையில் சிறப்பாக கவிதையினை வெளிக்காட்டினார்கள். பின்பு எல்லோரும் நிரைப்படுத்தப்பட்டு தியானிப்பின் மூலம் தமது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத காட்சிப் படிவங்களை நினைவு படுத்தி அதனை எல்லோருக்கும் முன்பாக பகிரிந்து கொள்ளப்பட்டது. இதில் சதீஸ், (Exam result இனை தனது தமக்கையிடம் அறிவித்த போது அவர் அலட்சியப்படுத்தியதினை பெரும் மன உளைச்சலுடன் வெளிப்படுத்தினார்) காயத்திரி (நீண்ட நாட்களாக பிரிந்து இருந்த அண்ணன் தங்கையைக் கண்டு விட்டு பின் சென்றபோது தனது தோழிக்கு யாரோ பொறுக்கிகள் வருவதாக கூறி முடிக்கும் போது அண்ணன் அருகில் வந்து தான் சுகமாக இருப்பதாகவும் தன்னுடன் கதைப்பது உனக்கு ஆபத்து என்று கூறி நின்று கதைக்க முடியாமல் சகோதர பாசத்துடன் பிரிந்து செல்லும் காட்சி) ஆகியோரின் காட்சிப் படிமங்கள் எமது மனதை உருக்கியது. இதன் பின்னர் திடீர் நாடகம் ஒன்றுக்காக 3 குழுக்கள் பிரிக்கப்பட்டு நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது.

குழு 1. பரீட்சை முடிவு

'பரீட்சை முடிவு' என்னும் நாடகம், ஒரு வீட்டில் எதிர்பார்ப்புடன் முடிவுக்காக காத்திருக்கும் பெற்றோர். ஆனால் மகனுக்கு முடிவு சரியில்லாத நிலையும், அடுத்த வீட்டில் மகனது முடிவு திறமையாகவும் அந்த வீட்டில் பெற்றோர் அலட்சியமாகவும் இருப்பதை இட்டு இரண்டு மாணவர்களும் தமது நிலை ஒன்று என்பதை உணர்ந்து செல்வதை காட்டியது.

குழு 2 : சந்தேகப்புயல்

இதில் சிலர் தமது சுயநலனுக்காகவும் அடுத்தவனை கெடுக்கும் நோக்குடனும் அவர்களின் குடும்பத்தில் புகுந்து சந்தேகப்புயலை வீச விட்டு அவர்களின் சந்தோச புவை உதிரவைக்கின்றார்கள். இது யதார்த்தத்தில் பல குடும்பங்களிலும் ஏற்படுகிறது. இந்த சந்தேகம் யாருக்கும் வரக்கூடாத ஒன்று என்பதை இந்த நாடகம் சித்திரித்திருந்தது.

குழு 3 : உண்மைச் சம்பவம்.

ஒட்டி சுட்டானில் இராணுவ நடவடிக்கையின் போது ஒரு குடும்பத்தில் தாய், தகப்பன், இரண்டுபேரும் இறக்கின்றனர் பின்னர் பிஞ்சுக் குழந்தைகள் அனாதைகளாக இராணுவத்தில் பிடிபடுகின்றனர். இராணுவத்தினர் பின்னர் இவர்களை திருகோணமலையில் உள்ள அன்பு இல்லத்தில் பாதுகாப்பாக ஒப்படைத்து அங்கு அவர்கள் வாழ்ந்து வருவதை சித்திரித்திருந்தது.

இப்படி நாடகங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கும்போது எமது சகமாணவிகள் எமக்கு கடிக்கவும், குடிக்கவும் சிற்றுண்டிகளை பரிமாறினார்கள். அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள்

பின்னர் சிறு நண்டு மணல் மீது படம் ஒன்று கீறும்

சிலவேளை இதைவந்து கடல் கொண்டு போகும் என்ற கவிதைக்கு இரண்டு இரண்டு மாணவர்கள் தமது இசையில் நடிப்பினை வெளிக்காட்டினார்கள். இந்நிகழ்வின் போது வழிப்படுத்துநர் அவர்களை மாணவர்கள் வற்புறுத்தியதன் பேரில் ஒரு விவசாயி வயல் விதைப்பதையும் பின்னர் மழைவந்து அதனை அழிப்பதையும் மிகவும் நுணுக்கமான முறையில் குரலை வெளிக்காட்டாது செய்து காண்பித்தார்.

இதன் பின்னர் கிளிநொச்சியில் இருந்து வருகை தந்திருந்த திரு.அநாமிகன் அவர்கள் கருத்துப்பரிமாறல் என்னும் கருத்தில் 3 பேரைத்தொரிவு செய்து அவர்களில் இருவரை வெளியில் அனுப்பி ஒருவரை தான் செய்யும் நிகழ்வை பார்க்கச் சொன்னார். பின்னர் வெளியில் இருந்து ஒருவர் அழைக்கப்பட்டு முதல் பார்த்தவர் நிகழ்ச்சியை செய்ய அவரை பார்க்க வைக்கப்பட்ட பின்னர் இறுதியாக வெளியில் நின்றவரை அழைத்து இரண்டாவதாகப் பார்த்தவரை நடிக்க விட்டு பார்வையிட்டு பின்னர் தானும் நடித்தார். இதில் முதல் பார்வையிட்டவர் ஒரு படகினை இழுத்து வந்து கடலில் கட்டி விட்டு கழுவுவதாக நினைத்து நடந்தார்.

இரண்டாவதாகப் பார்வையிட்டவர் ஒரு மாட்டினை இழுத்து வந்து கட்டிவிட்டு கழுவுவதாகவும் பின்னர் மூன்றாமவர் மதிலின் மேல் ஏறி நின்று சுவருக்கு பூச்சுப்பூசுவதாகவும் செய்து காட்டினார். ஆனால் உண்மையிலே முதலில் செய்தவர் ஒரு யானையை இழுத்து வந்து குளத்தில் கட்டி கழுவிவிட்டு திருப்பிச் சென்று கட்டுவதாகவுமே செய்து காட்டினார். பார்த்தீர்களா ஒரு செய்கை எவ்வாறு திரிவு பட்டுப்போவதை இது போலத்தான் வதந்திகளும் பரவுவதை இதன் மூலம் நினைவு கூறமுடியும்.

இதன் பின்னர் நாங்கள் மதிய போசனத்தை உண்டு விட்டு குளிப்பானத்தினையும் அருந்திவிட்டு சிறிது நேரம் ஓய்வின் பின்னர் திரு சேகர் அண்ணன் அவர்களால் 3 குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் கதைப்புத்தகங்கள் வழங்கப்பட்டு அதில் உள்ள கதையை காட்சியாக்க பணிக்கப்பட்டோம்.

இதன் போது குழு 1 'நியாயங்கள்' என்ற நாடகத்தையும் குழு 2 'இந்த மண் சிவக்கும்' என்ற நாடகத்தையும் நிகழ்த்தினர். குழு 3 கறுப்புச்சப்பாத்து என்ற நாடகத்தை நிகழ்த்தினர் இந்நாடகம் எல்லோராலும் கவரப்பட்டு மீண்டும் மேடை ஏற்றப்பட்டது.

(பொறுப்பற்ற வீட்டுத்தலைவன், பொறுப்பினை எடுத்துச் செல்லும் மனைவி அதற்கும் இடையூறாகக் கணவன், இதற்கிடையில் மகன் பாடசாலையில் சப்பாத்து இன்றி தவிப்பதையும் பின்னர் தாய்மூலமாக சப்பாத்துக்கிடைப்பதையும் கிடைக்கும் சப்பாத்தைக் கூட விற்று குடிக்க முனையும் தகப்பன் இறுதியில் மீண்டும் சப்பாத்து கிடைக்கிறது மகனுக்கு அதேவேளை கால் ஒன்று இழக்கப்படுகின்றது. தகப்பனுக்கு என்று நாடகம் செல்கிறது) இதன் பின்னர் முதல் நாள் இசையமைக்கப்பட்ட எங்கள் மண்ணின் சுதந்திரப் பண்ணைப்பாடவிடு என்ற பாடல் பாடப்பட்டது. இந்நிகழ்வுகள் இரண்டுக்கும் பிரதம விருந்தினராக வருகைதந்திருந்த திரு.திருமதி புஸ்பநாதன் குடும்பத்தினர் முன்பாக நிகழ்த்தப்பட்டது. பின்னர் விருந்தினர்களுக்கு நன்றி கூறி அவர்களை அனுப்பிவைத்தவுடன் கூடி பாடி ஆடி விட்டு எமது பட்டறையினை நிறைவுசெய்தோம்.

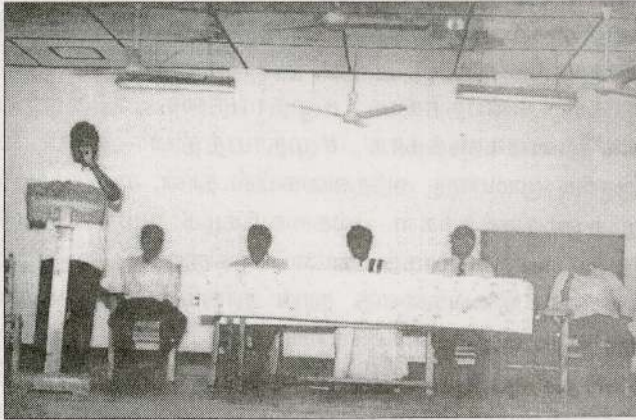
ஜோன்
2ம் வருடம்
பிரயோகவிஞ்ஞானபீடம்.

பதிவுகள்

தடம் சஞ்சிகைக்கான அறிமுகவீழாவும், வன்னி அருவிக்கான வெளியீட்டு வீழாவும், நடைபெற்ற போது வன்னி அருவி சிறப்புப் பாடகி ச.கீதாஞ்சலி அவர்களுக்கு சிறப்பு வீருந்தீனராகக் கலந்து கொண்ட வியாபாரக் கற்கைகள் பீட பீடாதிபதி திரு. இ. நந்தகுமாரன் அவர்கள் சிறப்புபிரதியினை வழங்குகின்றார்.

மன்றத்தின் ஆடிக்கழி நிகழ்வின் போது பிரதம வீருந்தீனர் திரு. இ. நந்தகுமாரன் அவர்கள் ஆடிமாதத்தின் சிறப்புப் பற்றிப் பேசுகின்றார்.

கூத்துப் பற்றிய சிறப்பு நிகழ்வில் கலாபூஷணம் திரு. தேவதாசன் அவர்கள் கலந்து கொண்ட நிகழ்வில் கல்வியியற் கல்லூரி வீரிவுரையாளர் திரு. ந.ரவீந்திரன் அவர்கள் உரையாற்றுகின்றார். வளாக முதல்வர் பேராசிரியர் ச.மோகனதாஸ், தமிழ்மணி அகள்ளங்கன், கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் ஆகியோர் மேடையில் அமர்ந்துள்ளனர்.

மன்றம் நடாத்திய நாடகப் பட்டறையில் வழிப்படுத்துநர் கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் மற்றும் பயிற்சியாளர்கள்.

வன்னி அருவி - ஒரு பார்வை

அறிமுகம்

மூத்த தமிழ் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும், இளைய தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களாகி உங்கள் அனைவரையும் வணங்கியும் வாழ்த்தியும் வன்னி ஓடையின் விமர்சன தோரணவாயிலினுள் நுழைகின்றேன். "கொல்லன் தெரிவினிலே ஊசிவிற்பதுபோல்" என்று கூறுவார்கள். அதைப்போன்றே உள்ளது இன்றைய எனது பணி. விமர்சனம் மனதுக்கு சங்கடமான பணியாக இருந்தாலும், என் மனதிலே எழுகின்ற "வன்னி அருவி" ஒலிப்பேழையின் சில கருத்துக்களை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வகையில் உறுதியாகவும், இறுதியாகவும் இருக்கின்றேன். இங்கே பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்ற கருத்துக்கள், எதிர்காலத்தில் இதே போன்ற தரமான படைப்புக்களை வெளியீடு செய்வதற்கு ஆக்க பூர்வமானதாக அமையும் என நினைக்கின்றேன். விமர்சனம் என்பது, கோழிமுட்டையைப் போன்றது என நகைச்சுவையாகக் கூறுவார்கள். அதாவது கோழி இட்ட முட்டையானது நல்ல முட்டையா அல்லது கூழ்முட்டையா? எனக் கூறுவதே விமர்சனத்தின் அடிப்படை இலக்கு. அதைவிடுத்து 'அப்ப நீர் ஓர் நல்ல முட்டையை இட்டுக்காட்டும்' எனக் கேட்பவர்களும் உண்டு. எங்களை நாங்களே விமர்சிப்பதனால் எம்மை நாமே சுயமதிப்பீடு செய்து கொள்ளுகின்றோம்.

"ஆள்பாதி - ஆடைபாதி" என்பார்கள், எங்கள் மூத்தவர்கள். ஏனெனில் எவ்வளவு கவனம் இந்த ஒலிப்பதிவு நாடாவை உருவாக்க எடுக்கப்பட்டதோ, அதே கனதியான கவனம் விளம்பரப்படுத்துவதிலும் எடுக்கப்படவேண்டும். தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் எங்கும் இவ்வொலிப்பதிவு நாடா சென்றடையப் பாடுபடல் வேண்டும். முக்கியமாக எங்கெல்லாம், எமது தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்றார்களோ? அத்தேசங்கள் யாவும் இந்த நாடாக்கள் சென்றடையவேண்டும். அதைச்செய்ய வேண்டியது எமது கடமையுங்கூட.

ஒரு பல்கலைக்கழகமானது ஒரு போதும் தானமைந்துள்ள சூழலிலிருந்து, மாறுபட்டிருக்க இயலாது, மாறுபட்டு இயங்கவும் முடியாது. ஏனெனில் இந்தச் சமுதாயத்தின் அடிப்படைத் தேவைகள், சமுதாயவிழுமியங்கள், கலாசாரப் பண்புகள், சமுதாயத் தேவைகள், விடுதலை உணர்வு போன்ற பலவற்றை உள்வாங்கி, அதற்கமைய நடக்கவேண்டிய தேவைகள், இன்று, இப்பல்கலைக் கழகத்திற்கு உண்டு. நாங்கள் பல்கலைக்கழக பட்டதாரிகள் என்பதற்காக சமுதாயத்தை அண்ணாந்து பார்க்கமுடியாது. அதே போன்று, சமதாயத்தேவைகளுக்காக சமுதாயத்தின் குரல்வளை நசுக்கப்படுகின்றபோது குரல் கொடுக்காமலும் இருக்க முடியாது. அந்தவகையில் தான், சங்கேழுமங்கு - பொங்கு தமிழ் போன்ற விழிப்புணர்வு, உணர்வுட்டல், நிகழ்ச்சிகள், பல்கலைக்கழக சமுதாயத்தாலே முன்னெடுக்கப்பட்டன. இன்றைய சமுதாயத்திலே பிரதானமாகக் காணப்படுகின்ற பெண்ணடிமை சாதியம், சீதனக்கொடுமை தீண்டாமை போர்வேட்கை இவைகளைத் தான் நாங்கள் பிரதானமாகப் பார்க்க வேண்டும், கதைக்கவேண்டும். இவ்வாறு தற்காலப் பிரச்சனைகளை மையப்படுத்தி, பாடப்படுகின்ற, புணையப்படுகின்ற இலக்கியங்கள், கவிதைகள் யாவும் பூரணமாக ஆவணப்படுத்தப் படல் வேண்டும். ஏனெனில், தற்போது உயிர்வாழ்கின்ற மூத்த கலையுலக பிதாமகர்களுடைய படைப்புக்கள் கூட சரியான முறையிலே ஆவணமயப்படுத்தப்படவில்லை என்கின்ற ஆதங்கம் எனக்குள் இன்றும் உண்டு. தற்போதைய கண்ணியுக்கத்தில், பல்வேறு இலத்திரனியல் சாதனங்கள் மூலம் இவற்றின் ஆவணப்படுத்தல் இலகுவாக்கப் பட்டுள்ளது. எனவே அவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்தவேண்டும்.

இந்த விமர்சனத்தினுள், மூழ்கமுன்னர் எத்தனைபேர் இந்த ஒலிப்பதிவு நாடாவை வாங்கியுள்ளோம், கேட்டுள்ளோம் என்றால் மிகவும் குறைவானவர்களே இதில் ஆர்வமாயுள்ளனர். அப்படியிருக்காமல் எமது தாயகத்திலே வெளிவிடப்படுகின்ற இதுபோன்ற தரமான படைப்புக்கள் நாம் வாங்கி ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

விமர்சனம்

இவ்வொலித் தொகுப்பின் முதலாவதுபாடலை ஈழத்தின் மூத்த கலைஞர், கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் அவர்களின் கற்பனையில் உருவான "செந்தமிழ்ப் பண்ணொன்று கேட்டதுண்டோ, தேவர் அமுதம் சுவைத்ததுண்டோ" என்ற பாடல் உள்ளது. இப்பாடல் தேஷ் ராகத்தின் சாயலை மிகவும் துலாம்பரமாக எடுத்தியம்பியுள்ளது. ஏனெனில் மிக இலகுவான ராகப் பிரயோகம் அமைந்துள்ளது. ஒரு பாடலில் மூன்று அம்சங்கள் நிறைந்திருக்கும். அதாவது பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்கள், என்பனவாகும்.

ஒரு மனிதனை எடுத்தால் தலை, உடல், கால்கள், என்பவற்றிற்கு இவை சமானமானது சரணங்களில் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட சரணங்கள் கோர்வையாக அமைவதுண்டு. இவைகள் பாடலை மேலும் அழகு செய்வதற்கான, அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு மேடையாக அமையும். இப்பாடலில் கவிஞர் சோ. பத்மநாதன் பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்களை மிகவும் சுவைபட வடிவமைத்திருக்கின்றார். இப்பாடலின் பின்னனி இசையில், தவிலையும், புல்லாங்குழலையும் மாத்திரம் நம்பி இறங்கியுள்ளார்கள் போலும். புல்லாங்குழலும் இவர்களின் நம்பிக்கையை ஏமாற்றாமல், தேவின் வார்த்தைப் பிரயோகங்களை, ஸ்வரஸ்தானங்களை அநாயசமாக பொழிந்து தள்ளியிருக்கின்றது. பாடல் ஒன்றிக்கு மெட்டமைக்கின்றபோது, அப்பாடலின் தொடக்கத்திலமையும் இசையைக் கூறுவார்கள் Introduction music என்று. பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணங்களுக்கு இடையில் அமையும் இசையை Interlude music எனக் கூறுவார்கள். இந்த Interlude இசை மூலம் பல்லவி, அனுபல்லவி, ஏன் சரணங்களையும் கூட மிக இலகுவாக வேறுபடுத்திக் காட்டலாம். இதனை பிரதானமாக தாளவாத்தியங்களுக்கு இடையிலான நடை அல்லது ஐதியினால் வேறுபடுத்திக் காட்டுவது வழமை. ஆனால் இப்பாடலில் தவிலின் நடை, தொடர்ந்து ஒரே ஐதியில் தகதிமி... தகதிமி... எனச் செல்வது இப்பாடலின் விறுவிறுப்பை சற்று குறைப்பதாகவே எண்ணுகின்றேன். கவிஞர்வரையும் போது "சீவகசிந்தாமணி ஒலியும் இளங்கோவன் சிலம்பு ஒலியும்" என்ற தொடர்பில் ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் மற்றவற்றையும் அதாவது வளையாபதி, குண்டலகேசி, மணிமேகலை, போன்றவற்றையும் இணைத்துப் புனைந்திருக்கலாம். ஏனெனில் இவைசம்பந்தமான இலக்கிய அறிவுகள் எம்மக்களிடையே அருகிவருவதாலும், அவற்றை மக்களுக்கு வழங்குவது காலக் கவிஞரின் கட்டாய தேவை. தமிழில் நகைச்சுவையாகக் கூறுவார்கள். "செல்லும் செல்லாததற்கொல்லாம் செட்டியார் இருக்கின்றார்" என்று. அதே போல் எங்களுடைய புரட்சிக் கவிஞன் பாரதி கூட நாட்டுப்பற்று, காதல், வீரம், விடுதலை வேட்கை போன்ற பல்வேறு ரசங்களுக்கு இடங்கொடுக்க கூடிய இவரின் பாடல்களை நம்இளைய சமுதாயத்தினர் கட்டாயம், கற்கவேண்டும். பாடமாக்கவேண்டும். இப்பாடலின் இறுதியில் பெரியதொரு எதிர்பார்ப்பை, இசையமைப்பாளர் ஏற்படுத்தியுள்ளார். பாடல் வரிகள் முடிவுற்ற பின்னரும் கூட, தேவின் ஸ்வரஸ்தானங்களை கோர்வையாக வழங்கியிருப்பதன் மூலம் சரணங்கள் இன்னும் தொடரவுள்ளது போன்ற பிரமையை ஏற்படுத்திவிட்டு, உடனடியாக இசையை முடிக்கின்றார். இப்பாடல் முடிவை இன்னும் தெளிவாக Fainting Shades மூலம் வெளிக்காட்டியிருக்கலாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இரண்டாவது பாடலை கவிஞரும், வவுனியா வளாக விரிவுரையாளருமாகிய நண்பர் கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்கள் யாத்த 'யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகம் பற்றிய வெள்ளிவிழாப் பாடல்'. 1999ம் ஆண்டு எமது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தனது 25வது அகவை நிறைவை கொண்டாடியிருக்கின்றது. இப்பாடலிலே ஒரு சந்த நடையொன்றை பல்லவியின் இறுதியிலே சேர்த்து இசைத்திருக்கின்றார்கள். அந்த சந்த நடையை, பாடலின் ஆரம்பத்திலேயே கொண்டுவந்திருந்தால் பாடலின் சுவை இன்றும் நன்றாக கூடியிருக்கும். மேலும் இப்பாடல் ஒரு பஜனைப் பாடல்போல் அமைந்துள்ளது. அதாவது ஒருவர் சொல்லிக்கொடுக்க, மற்றவர்கள் இணைந்து பாடுவது போல் அமைத்திருக்கிறார்கள். இரண்டுவரிகளை ஆண்களின் குரலிலும், இரண்டுவரிகளை பெண்களின் குரலிலும் இசைத்திருந்தால் பாடலின் இனிமை பலமடங்கு கூடியிருக்கும். ஒலிப்பதிவும் சில இடங்களில் சீரற்றதாக இருக்கின்றது. ஒலி கூடிக் குறைவதைக் கேட்கக்கூடியதாயுள்ளது. பாடல் வரிகளில் "விஞ்ஞானம், மருத்துவம், விவசாயம், கலை விஞ்ஞான இருளைப் போக்கிடுமே மெய்ஞானப் பொருளைக் கண்டிடுவோம்" என அமைகின்றது. பகவான் பாபா கூறுவார், End of Education is character" என்று. படித்த படிப்பின் பயன் என்னவெனில் நாங்கள் உழைக்கின்ற உழைப்பல்ல. இவர் டாக்டர், இவர் எஞ்ஜினியர், அவர் எக்கவுண்டன் என்பதல்ல. நாங்கள் கற்ற கல்வியைக்கொண்டு எப்படி வாழ்கின்றோம் என்பதைக் கொண்டு தான் நாங்கள் சமுதாயத்தில் மதிக்கப்படுகின்றோம். நாம் எப்படி வாழ்கின்றோம் என்பது எதில் தங்கியுள்ளது என்றால், மெஞ்ஞானத்தில் தான் தங்கியுள்ளது. இவ்வண்மையை கவிஞர் இப்பாடல் மூலம் மிக அழகாக எடுத்தியப்பியுள்ளார்.

மூன்றாவது பாடலைப் புனைந்திருப்பவர் கவிஞர் இ.முருகையன். இவர் நாடறிந்த புகழ்பூத்த மூத்த கலைஞர், கவிஞர், நாடகாசிரியர், "எங்கள் மண்ணின் ஒவ்வொரு புல்லையும் பூவையும் பாடுகின்றோம்" என ஹம்சத்வனி ராகத்தில் அமைந்த பாடல். இப்பாடலைக் கேட்கின்றபோது, வித்துக்களாகி, வித்துடல்களாகி இம்மண்ணிலே வீழ்ந்தவர்களை நினைக்க வைக்கின்றது. இது இப்பாடலுக்கு கிடைத்த பெருவெற்றிஎனலாம். அப்படியே எங்களது உணர்வு நரம்புகளைச் சுண்டியெழச் செய்கின்றன. இப்பாடலின் Interlude ஆனது மிகவும் பலவீனமாக உள்ளது. ஏனெனில் 2 ஆவர்த்தனங்களுக்கு அமைந்துள்ளது. தனியே ஓர்களை மாத்திரம் நம்பி பயன்படுத்தாமல், புல்லாங்குழல்

போன்ற வாத்தியங்களையும் இணைத்திருந்தால் மிகவும் சுகமாயிருந்திருக்கும். பாடல் வரிகளை நிரவ பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் Fillings என்ற உத்தியானது, 1/2 இடம், 1/4 இடம் நிரவல்களின்போது சுகமானதாக உள்ளது. இந்நிரவல்களுக்கு புல்லாங்குழலைப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். சுருதிகுறைந்த Base flute பயன்படுத்தியிருந்தால் இதனிலும் சுவைகூடியிருக்கும் என நினைக்கின்றேன். ஒலிப்பதிவு நாடாவினுள்ள பாடல் வரிகளுக்கும், கைநூலிலுள்ளபாடல் வரிகளுக்குமிடையில் அங்காங்கே வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. அச்சுப்பிழையோ அல்லது தணிக்கை செய்துவிட்டார்களோ தெரியவில்லை. எது எப்படியோ, வித்துக்களாக மண்ணிலே வீழ்ந்தவர்களைப் பற்றி மிகவும் உயர்வாக பேசுகின்றது.

நாலாவதுபாடல், கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் அவர்கள் இயற்றிய, நாதநாமக்கிரியை இராகத்தில் அமைந்த "அற்புத ஒவியம் தீட்டியது யார்? அதை அடுப்படிச்சுவரில் மாட்டியது யார்" என்ற பாடலாகும். இன்றைய தினத்திலே எமது நண்பர்கள், விரிவுரையாளர்கள் எல்லோரும் கதைத்தார்கள் பல பிரச்சனைகளைப்பற்றி. இவற்றையெல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாக கவிஞர் இப்பாடலிலே தருகின்றார். ஒரு படைப்பாளியின் வெற்றி எதிலே தங்கியிருக்கின்றது என்றால், அவனின் படைப்பிலே, கவிதையிலே, கதையிலே, முடிவாக என்ன சொல்லவருகின்றான் என்பதிலேயே தங்கியுள்ளது. அந்தவகையில் மூன்று, நான்கு, பிரச்சனைகளை கவிஞர் உங்கள் முன் நிழலாடவிட்டிருக்கிறார். "திருமண வாணிபம் செழிக்குதடா, இங்கு சீதனமே அரசு ஆளுதடா" என்ற வரிகள் இப்பிரச்சனையை எமது முகத்திலே அறைகின்றது. நீங்கள் ஒருசிலபேர் மனதுவைத்து முடியாது. சமுதாயம் முழுக்க சீர்திருந்தவேண்டும். சிங்கள மக்களின் பாரம்பரியம் என்னவென்றால் ஆண்கள் தான் பெண்ணுக்கு சீர்கொண்டுபோய்க் கொடுப்பார்கள். ஆனால் எமது மரபில் பெண்ணானவள் தன்னையும் கொடுத்து சீதனத்தையும் கொடுக்கவேண்டும். "உரிமைகள் எல்லாம் ஏட்டளவில், கையில் ஒன்றுமில்லாதவள் வீட்டளவில்" எவ்வளவு உயர் கல்வியைக் கற்றாலும் அப்பெண் அதிகாலையில் துயிலெழுந்து வீட்டுக்கடமைகள் யாவற்றையும் முடித்து விட்டே தன்னுடைய வேலைக்குச் செல்வதைக் காணலாம். பெண்மை வாழ்க வாழ்கவென போற்றிடுவோமடா, பெண்மை வெல்க வென கூத்திடுவோமடா" எனப் பாரதி பாடினாலும் பெரும்பாலான வீடுகளில் பெண்ணின் சமஉரிமை கேள்விக்குறியாகவே இருக்கின்றது. "தாலியினால் ஒரு வேலி செய்து, தங்கத்தினால் உனக்கு காப்பரண் நூறுஅமைத்து, காலம் முழுவதும் சிறைவாசம் பெண்ணே காதல் திருமணம் வெளிவேசம்" என்ற வரிகளில் வரும் காதல் திருமணம் வெளிவேசம் என்ற வரிகள் சற்று நெருடலாகவே இருக்கின்றது. அப்படித்தான் திருமணம் வெளிவேசம் என்றால் கூட நாங்கள் வெள்ளையர் நாகரீகத்தைப் பின்பற்ற முடியாது தானே? உண்மையாக காதல் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களைப் பார்க்கின்றபோது, அவர்களிடையே இனம்புரியாத ஓர் அந்நியோனியம் இழையோடுவதைக்காணலாம்.

என்றபடியால் தான் பாரதி கூட "காதலன் ஒருவனைக் கைபிடித்தே, அவன் காரியம் யாவினிலும் கைகொடுத்தே" எனப் பாடுகின்றான். எனவே மனிதன் உயிர் வாழ, மனிதம் தன்னை நிலைநிறுத்த காதல் அவசியமானதும் கூட. ஆதாரமானதும் கூட. இன்று இலங்கை முழுவதும் யாருடைய எண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டே போகின்றது என்றால், விதவைப் பெண்களின் எண்ணிக்கைதான். "கோரிக்கை அற்று கிடக்குதண்ணே இந்த வேரில் பழுத்த பலா" என இவர்களின் குமுறல்களை வார்த்தையிலே வடிக்கின்றான் பாவேந்தன் பாரதிதாசன். விதவைகள் மறுமணமோ, மறுவாழ்வு கொடுக்கும் திட்டமோ, உருவாக்கவேண்டும். அவர்கள் சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கி விடாமல், சமுதாயம் அவர்களையும் கவனத்திலெடுக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவ்வாறு நடக்கவில்லை எனில் அவர்களுடைய சமையும் சேர்ந்து சமுதாயத்தை அழுத்தத் தொடங்கிவிடும்.

ஐந்தாவது பாடல், கவிஞர் நிஷாந்தன் தானே புனைந்து சோ.ஜெயச்சந்திரனுடன் இசையமைத்துப் பாடியுள்ள, "பாட்டு என்ன பாட்டு" என்ற பாடல். பல்கலைக்கழக மாணவர்களாலேயே புனையப்பட்டு அவர்களாலேயே இசையமைக்கப்பட்ட பாடல் என்ற வகையில், இப்பாடல் தொகுப்பின் அணிவகுப்பில் முதலிடத்திலிருப்பதாகக் கருதுகின்றேன். ஏனெனில் எம் உள்ளத்தைத் தொட்டபாடல், இன்று எம்வாழ்விலே நிதர்சனமாகக் காண்கின்ற எல்லாவற்றையும் அப்பாடல் எடுத்து எம்முகத்திலேயே அறைகின்றது. இதன் இசையும் கூட புதுமையாக உள்ளது. Introduction இசையை 2,3 ஆவர்த்தனங்களோடு, நிறுத்தாமல் இன்னும் சில ஆவர்த்தனங்களுக்கு நீட்டியிருக்கலாம். பாடலின் சொற் பிரயோகங்கள் எமது நெஞ்சிலே ஈட்டியைச் செருகுகின்றது. Organ chords கூட அநாயசமாக விளையாடியுள்ளதைக் கேட்கக் கூடியதாக உள்ளது. அதற்குரிய விரல்கள் முத்தமிட்டு, பொன் மோதிரம் அணிவிக்கப்படவேண்டியனவாகும். Octo pad கூட மிகவும் சாமர்த்தியமாகவும் சாதூர்யமாகவும் கையாளப்பட்டுள்ளது. Interlude இல் வரும் வெடியோசை ஒலியை சுற்று கூட்டியிருக்கலாம். "ஆயுத பூணைகள் நடக்கிறதே, தினம் ஆடலறி அதிர்வுகள், கேட்கின்றதே" என்ற வரிகளின் போது இவற்றின்

ஒலியையும் சற்று இணைத்திருந்தால், அதன் நிதர்சனம் வெளியாக காட்டப்பட்டிருக்கும். பாடல் முழுக்க மெல்லிய "டிக் டிக்" என்ற ஒலி, ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கேட்கலாம். அவ்வொலியானது "டிக்னேற்றர்" எனப்படுகின்ற நேரக்கணிப்பு வெடிமருந்தை இயக்கச் செய்யும் கருவியின் ஒலிபோல் உள்ளதை அவதானிக்கலாம். அவ்முயற்சி கூட ஆக்கபூர்வமானது. இந்த ஒலிமூலம் சொல்லாத ஒன்றைக் சொல்லுகின்றார்கள். அதாவது தொடர்ந்து கேட்கப்போகின்றது. பாடல்வரிகளை 2 தடவைகள் மீண்டும் மீண்டும் பாடியிருக்கலாம். "மரணத்தை வழங்கும் மனிதர்களே இனி அமைதியை வழங்க கூடாதா" போன்ற அழுத்தமானவரிகள் இலங்கைவாழ் மக்களின் எதிர்பார்ப்பாயுள்ளதை அழுத்திச் சொல்லுகின்றன. ஏதாவது ஒரு வழியில் அமைதியைத் தாருங்கள் என இறைஞ்சுவதைக் காணலாம். "குழவிகள் குருவிகள் கூட்டினிலே, இங்கு மக்களின் கூட்டமோ தெருவினிலே" என்ற வரிகள் 1999 ஐப்பசி இடப்பெயர்வை நினைவிற்குக் கொண்டுவருகின்றது. இவ்விடப்பெயர்வின் அனுபவம் எப்படியென்றால், எவ்வாறு ஐரோப்பிய நாடுகலிருந்து யூத இன மக்கள் நச்சு வாயு செலுத்தப்பட்டும், நஞ்சு திணிக்கப்பட்டும் இலட்ச இலட்சமாகக் கொல்லப்பட்டபோது தங்களுக்கென்று ஒரு தாய் நாட்டை ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்ற விடுதலைவேட்கையுடன் வெளிக்கிளம்பி "இஸ்ரேல்" என்கின்ற நாட்டை ஸ்தாபித்த வரலாற்றைக் கண்முன்னே நிறுத்துகின்றது. அவர்கள் படைத்த வரலாறானது "Mass exodus" என்கின்ற அழியாக் காவியம் படைத்ததை நினைவுபடுத்துகின்றது. இதுபோன்ற ஆவணமயப்படுத்தல்கள் தான், எதிர்கால சந்ததியினருக்கு நாம்விட்டுச் செல்லும் கல்வெட்டுக்கள். அந்த வகையில் இப்பாடல் தன் தடங்களை மிகவும் ஆழமாகவே பதித்திருப்பதைக் காணலாம். இப்பாடலே இத்தொகுப்பின் முதலாவது பாடலாகப் போட்டிருந்தால் இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பது தாழ்மையான என்கருத்து.

ஆறாவது பாடல், 'மண்டியிட மறுத்த பூமி', ஒரு பாடலாசிரியர் பாடல்புனைகின்ற போது என்ன அல்லது எதை நினைத்து அப்பாடலை புனைகின்றாரே, அதே உணர்வு, இப்பாடலை ஒருவர் பாடுகின்ற போது அல்லது கேட்கின்றபோது அப்பாடல் வரிகளுக்குரிய கற்பனை எங்களின் கண்முன்னே விரியவேண்டும். இக்கற்பனையை எங்கள் கண்முன்னே விரியச் செய்வதில், பாடலாசிரியர் திரு அகலாங்கன் அவர்கள் அந்த வெற்றிக் கனியை சுலபமாகத் தட்டிச் செல்கின்றார். எழுதும் போது கவிஞர் நினைத்திருப்பார், வன்னிபெருநிலப்பரப்பின் புழுதி படர்ந்த தெருக்களின் ஊடாக ஒரு மாட்டு வண்டியிலோ அல்லது குதிரை வண்டியிலோ குளம்படி ஒலியெழும்பச் செல்கின்ற நிலையைக் கற்பனை பண்ணியிருப்பார். அவ்வுணர்வை எங்களுக்கும் ஊட்டுவதில் கவிஞர் வெற்றியடைகின்றார். பாடல் முழுவதும் காலடிஒசையை Octopad இனில் எழுப்பியுள்ளார்கள். நன்றாக உள்ளது. "வற்றாப்பளை கண்ணகியும் மடுமாதா மேரித்தாயும் கேதீச்சரத்திறையோனும் கோவில் கொண்ட தெங்கள் பூமி" என்ற வரிகளை முதற் தடவையாக கேட்டபோது, என்னுடைய மயிர்க்கால்கள் எல்லாம் சிலிர்த்து என்னைப் புளங்காகிதம் அடையச் செய்தன. அது தான் இப்பாடலின் வெற்றி என்பது இவ்வரிகளுக்கு இடையில் அமைந்துள்ள Organ Chords மூலம் மிகவும் அழகாகவும், அளவாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பாடலின் சில இடங்களில் இவை மேவிச் செல்வதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். இப்பாடல்மூலம் நாணல் மாதிரி வளைந்து குறுகி சரித்திரமின்றிப் போவதிலும் பார்க்க, மண்டியிடமறுத்து சரித்திரமாவது சுவையானதும் சுகமானதும் என்ற கருத்து இழையோடுவதைக் காணலாம். எங்களுடைய வன்னி மண்ணின் வாசனையை எடுத்துச் சொல்லும் பாடலாக அமைந்துள்ளது.

ஏழாவது பாடல் ஐஸ்ரினின் "காலம் என்றுபாடும், பொற்காலம் என்று பாடும்" என்ற பாடல். இப்பாடலில் இசையமைப்பாளர், தேனிசைச் செல்லப்பா, தேவா போன்றோரின் பாதிப்புக்கு உட்பட்டு இசையை அமைத்திருப்பது மிகவும் துலாம் பரமாகத் தெரிகின்றது. பாடலின் ஆரம்பத்தில் ஒரு அலைஒலியை ஏற்படுத்தி நல்லதொரு ஆரம்பத்தை தருகின்றார்கள். தரமாயுள்ளது, ஏமாற்றமில்லை, Organ Rhythm நன்றாக சுவையூட்டுகின்றது. பாடல்களுக்கிடையே வரும் Interlude கூட தரமாயுள்ளதுடன் வெவ்வேறு ஐதிக் கட்டுக்களைக் கொண்டதாயுள்ளது. "எம்மினப் பெண்கள் புதுமைகள் செய்யும் காலமிது" என்ற வரிகள், புறநானூற்று கவிவடிவில் தாயை, பெண்ணை மதிக்கின்றது, போற்றுகின்றது ஒளவையாரின் "வரப்புயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும் நெல் உயர குடிஉயரும் குடிஉயரக் கோன் உயர்வான்" என்ற வரிகளைச் சுருக்கி, "உழவர்கள் உழைப்பில் வரம் பெல்லாம் உயரும்" எனத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு வயலுக்குப் போகின்ற உழவர்கள் குறைவு. Fast foods மாதிரி Fast Cash க்குத் தான் எல்லோருக்கும் ஆசை. "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றெல்லோரும் தொழுதுண்டு பின்செல்வார்" என்ற வரிகளுக்கு அமைய நாம் எல்லோரும் பார்மா ஆலையின் பின்னாலும், அங்கர் பெட்டியின் பின்னரும் தான் இருக்கின்றோம்.

எட்டாவது பாடல், விஜயசேகரனின் ஹிந்தோளத்தில் அமைந்தபாடல் "சொந்தங்களை பிரிந்து வந்தோமே" இப்பாடலைக் கேட்கின்றபோது எனது கண்ணிலே கண்ணீர் துளிர்ந்தது. எப்படி நாங்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்தோம். கலந்தோம், படித்தோம், பிரிந்தோம், என்பதை உணர்வாலே இப்பாடல் உரைக்கின்றது. 1986 இலிருந்து 1995 வரை நாம் பெற்ற உணர்வுகளை மீண்டும் ஒரு தடவை மீட்டிய விஜயசேகரன் மிகவும் பாராட்டுக்கு உரியவர். "கொட்டும் மழை இங்கு குடையானது, கொளுத்தும் வெய்யில் இங்கு நிழலானது, உறையும் பனி இங்கு போர்வையானது, உறங்கும் இரவுகள் பயமானது" என்ற வரிகளில் இரண்டு எதிர்மறையான குணவியல்புகளை சுவைபட பாமாஸையாகத் தந்திருக்கின்றார். நாங்கள் படித்தபோது, எங்கள் பெற்றோர்கள் எங்களுடையே இருந்தனர். "அம்மா அருகினில் இல்லை அன்புடன் அமுதாட்ட" என்ற வரிகள் கண்களைப் பனிக்கச் செய்தன. ஆனால் தற்போதைய நிலைமைகள் அப்படியல்ல. எங்கேயோ பிறந்தோம், எப்படியோ வளர்ந்தோம், பல்கலைக்கழகத்திலே இணைந்தோம் என்ற உணர்வு நன்றாக வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. அநேகமாக, ஒவ்வொரு ஆண்டும், மாணவர்கள் பிரியும் நாளன்று பாடும் பாடல் "பசுமைநிறைந்த நினைவுகளே, பாடித்திரிந்த பறவைகளே" என்ற பாடலாகும். இன்றிலிருந்து நீங்கள் விஜயசேகரனின் பாடலைப் பாடத் தொடங்குங்கள். ஏனெனில் இப்பாடல் முடியும் போது எனது மனம் கனத்து கண்கள் பனித்திருந்தன. எமது பட்டமளிப்பு விழாவின் போது நாங்கள் கவலைப்பட்டோம். ஏன் இன்னும் ஒரு பத்து வருடங்கள் நாங்கள் படிக்கக் கூடாதா என்று? "உற்றார் யாருமில்லை உறவுடன் கைகொடுக்க, அன்புடைய நண்பர்கள் இல்லை ஆதரவளிக்க" என்ற வரிகளை நோக்குகின்றபோது எனக்குத் தோன்றியது, எமது சமூகத்திலிருந்து புத்திஜீவிகள் என்ற எமது பல்கலைக்கழகம் எவ்வளவு தூரம் விலகியுள்ளது. இவ்விடைவெளியை குறைக்க நாங்கள் தான் முயலவேண்டும்.

ஒன்பதாவது பாடல் கவிஞர் நிஷாந்தனின் "மழைக்கால மேகங்களே" ஓர் ஹிந்திப்பாடலின் மெட்டை ஞாபகப்படுத்தினாலும் பாடலின் தரம் குறையவில்லை. இசையானது தெளிந்த கருவிபோல் செல்கின்றது. எமது படைப்புகளில் எமது சுயம் கட்டியம் பிரதிபலிக்க வேண்டும். பத்தாவது பாடல், கவிஞர் க.ஹீகணேசன் அவர்களால் யாக்கப்பட்டது. இப்பாடலில், தனியே தவிலையும், மிருதங்கத்தையும், மட்டும்நம்பி இசையமைத்திருப்பதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். மற்றைய வாத்தியங்களையும் இணைத்து இசையமைத்திருக்கலாம் போல் தோன்றுகின்றது.

முடிவாக, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகத்தின் தரமான ஆக்கபூர்வமான முயற்சி இந்த வன்னி நடை ஒலிப்பேழை. முற்றத்து மல்லிகை மணக்காது என்று கூறுவார்கள், அப்படியில்லாமல் நாங்களும் மணம்வீசவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கலை கலாசார மன்றத்தின் முயற்சியை வாழ்த்தியும் வணங்கியும், நீங்கள் எல்லோரும், இம் முயற்சிக்கு பூரண ஆதரவு வழங்கவேண்டும் எனக்கேட்டு சிரந்தாழ்த்தி அமைகின்றேன்.

வணக்கம்.

09.06.2001 அன்று

(இது வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்ட நிகழ்வில் நடைபெற்ற விமர்சன நிகழ்வு 50 இன் தொகுப்பு)

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வவுனியா வளாகத்தின் இரண்டாவது வெளியீட்டின் "வன்னி ஒடை" ஒலிப்பேழை பற்றிய முழுமையான விமர்சன உரை

வழங்கியவர்:-
வைத்தியக் கலாநிதி, சிவப்பிரகாசம், அனுஷ்யந்தன் தேசிய புற்றுநோய் வைத்தியசாலை மகரகம்.

வன்னி அருவிக்கான இசை ஆலோசனை திருமதி ராதிகா நாவேந்திரசர்மா

With best compliments from

MULTI VISION

OFFSET PRINTERS & COMMUNICATION

Computer Type Setting

RUBBER STAMP

OFFSET PRINTING

WEDDING CARDS

SCREEN PRINTING

Book Binding

TPNos 024-23143

024-23669

Fax No: 024-23143

e.mail: ranesa29@hotmail.com

With best compliments from:

M.KASIPPILAI & SONS

General Merchants,
Importers, Manufacturers,
Distributors, Transporters and Millers.

Distributors For:

- Leaver Brothers (Ceylon) Ltd.
- Eveready Battery Co. Lanka Ltd.
- Maliban Biscuits Manufacturers Ltd.
- S.V.R. Samba Rice
- New Zealand milk Lanka (PVT)Ltd.(Anchor)

City Office:

176, Central Road,
Colombo - 12,
Srilanka.
T.P/Fax :- 01-434709

No: 85,87,
Bazaar Street,
Vavuniya.

நன்றிகள்

*இம்மலருக்கு தமது ஆர்ச்சிசெய்திகளை, ஆக்கங்களைத் தந்துருவிய:-

- துணைவேந்தர்,
- வளாக முதல்வர்,
- பீடாதிபதிகள்,
- பெரும்பொருளாளர்,
- வீரவுரையாளர்கள்,
- கல்விமாமர்கள்,
- இலக்கிய கர்த்தாக்கள்,
- மாணவர்களுக்கும்,

* முகப்போவியத்தை வடிவுறு அமைத்தும் தந்த திரு. ப. சீவசின்பு (நீலஅளவைத்திணைக்களம்) அவர்கட்கும்,

* விளம்பரங்களைத் தந்துருவிய அனைத்து நிறுவனங்களுக்கும்,

* அச்சுப்பதில் உதவிய மலர்விடின அச்சகத்தாருக்கும்,

* அச்சுப்பதிகளை சரவை பார்க்க ஒத்துழைத்த அனைத்து நண்பர்களுக்கும்,

* எமது மன்றத்தின் செயலாளராக 08.12.2000 தொடக்கம் 15.01.2002 வரை எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்காக பலவழிகளிலும் சேவையாற்றிய திரு. தியாகராஜா-தயாபரன் அவர்களுக்கும்,

எமது இதய பூர்வமான நன்றிகள்.

கலைகலாசார மன்றம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் வவுனியா வளாகம்

19.06.2002

போட்போ சண்கோ

கவிவாயி

கலாப்பாடங்கள் 20 நிமிடத்தில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

அனைத்து வைபவங்களுக்கும்மான

பாடங்கள்

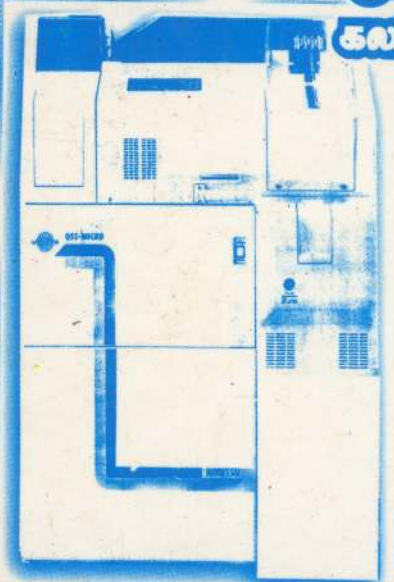

விழாமணிபத்திலேயே வழங்கப்படும்.

எமது கலையகத்தில் கறப்புவெள்ளைப்பங்கள்

கலாப்பாடங்கள் அனைத்தும் உடனுக்குடன்

பெற்றுக்கொள்ளலாம்

விழாமணி

204, கண்டிவீத

வவுனியா

T.P-024-21130